

Országgyűlési Napló

Jakab István, dr. Latorcai János és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Hiszékeny Dezső, Móring József Attila,***
Szabó Sándor, dr. Szűcs Lajos

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	4799
Megemlékezés elhunyt volt országgyűlési képviselőről	4799
Megemlékezés a Szociális Munka Napjáról.....	4799
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Szabó Timea</i> (Párbeszéd)	4800
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	4802
<i>Dr. Vadai Ágnes</i> (DK).....	4804
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	4806
<i>Korózs Lajos</i> (MSZP)	4808
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	4809
<i>Hohn Krisztina</i> (LMP).....	4811
<i>Tuzson Bence</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	4813
<i>Stummer János</i> (Jobbik).....	4814
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	4816
<i>Harrach Péter</i> (KDNP).....	4818
<i>Novák Katalin</i> az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	4820
<i>Hende Csaba</i> (Fidesz)	4822
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	4823
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
<i>Hiszékeny Dezső</i> jegyző	4825
Döntés házszabálytól való eltérésekről	4825
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Dr. Rónayné Slaba Ewa Maria</i> nemzetiségi szószóló	4826
<i>Gulyás Gergely</i> Miniszterelnökséget vezető miniszter	4828
<i>Farkas Félix</i> nemzetiségi szószóló	4829
<i>Gulyás Gergely</i> Miniszterelnökséget vezető miniszter	4830
Döntések a napirend módosításáról	4831
Az ülés napirendjének elfogadása	4832
Döntés személyi javaslatról:	
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző	4832
Interpellációk	
<i>Dr. Varga-Damm Andrea</i> (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Ha olyan nagy probléma Magyarországnak a migráció, miért nem hallunk sem hazánkban, sem a nyugat-balkáni országokban embercsempészek elleni, nagyszámú büntetőeljárásokról?” címmel.....	4833
<i>Dr. Völner Pál</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	4834
Viszonzválasz:	
<i>Dr. Varga-Damm Andrea</i> (Jobbik).....	4835
Határozathozatal	4835
<i>Dr. Hiller István</i> (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Állami privatizáció a felső- oktatásban? - a Corvinusról és a felsőoktatásról” címmel	4836
<i>Cseresnyés Péter</i> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	4837
Viszonzválasz:	
<i>Dr. Hiller István</i> (MSZP)	4838
Határozathozatal	4838

Arató Gergely (DK) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A nyelvvizsga megkövetelése újabb eszköz a hátrányos helyzetű tanulók kirekesztésére a felsőoktatásból?” címmel.....	4839
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	4840
Viszontválasz:	
Arató Gergely (DK).....	4842
Határozathozatal	4842
Schmuck Erzsébet (LMP) - az agrárminiszterhez - „Miért kell évente egy városnyi embernek idő előtt meghalni Magyarországon a légszennyezés miatt?” címmel	4842
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	4843
Viszontválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	4845
Határozathozatal	4845
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd) - az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez - „Milyen lesz az MTA kutatóintézetekkel?” címmel.....	4845
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	4846
Viszontválasz:	
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd)	4847
Határozathozatal	4848
Simon Róbert Balázs (Fidesz) - a nemzeti vagyonkezelésért felelős tárca nélküli miniszterhez - „Milyen érdeksérelem fűti az indulatokat?” címmel	4848
Dr. Fónagy János , a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára	4849
Viszontválasz:	
Simon Róbert Balázs (Fidesz)	4850
Dr. Brenner Koloman és Magyar Zoltán (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Terjed a ”balatoni láz” - Fideszes oligarchák kezére kerül a Fertő tó is?” címmel	4851
Tuzson Bence , a Miniszterelnökség államtitkára	4852
Viszontválasz:	
Magyar Zoltán (Jobbik)	4853
Határozathozatal	4854
Nacsa Lőrinc (KDNP) - az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez - „Hol tart a zalaegerszegi járműipari beruházás megvalósítása?” címmel	4854
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	4855
Viszontválasz:	
Nacsa Lőrinc (KDNP)	4856
Tóth Csaba (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Lesznek-e orvosok és ápolók a budapesti kórházakban?” címmel	4857
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	4858
Viszontválasz:	
Tóth Csaba (MSZP)	4859
Határozathozatal	4860
Varju László (DK) - a miniszterelnökhöz - „Miért hagy 33000 embert egy csomag pelenkával az útszélen az állam?” címmel	4860
Novák Katalin az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	4861
Viszontválasz:	
Varju László (DK).....	4863
Határozathozatal	4863
Demeter Márta (LMP) - a honvédelmi miniszterhez - „Mikor kapják meg a Honvédkórház dolgozói a megígért fizetésemelést?” címmel	4863
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár	4865
Viszontválasz:	
Demeter Márta (LMP).....	4866
Határozathozatal	4866

Tordai Bence (Párbeszéd) - a pénzügyminiszterhez - „Miért vesz el kétmillió magyar dolgozótól fejenként átlagosan 90 ezer forintot a káféteria adókedvezményének megszüntetésével a megszorító politikát folytató Fidesz-kormány?” címmel	4866
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	4867
Viszonzválasz:	
Tordai Bence (Párbeszéd)	4869
Határozathozatal	4869
Dúró Dóra (független) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor indul el végre a szemléletváltás is a családpolitikában?” címmel	4869
Novák Katalin az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	4870
Viszonzválasz:	
Dúró Dóra (független)	4872
Határozathozatal	4872
Ágh Péter (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Míg Magyarország komoly összeget fordít határvédelemre, addig mások tudatosan támogatják pénzzel az illegális migrációt! Kinek a felhatalmazása alapján osztják az adófizetők pénzét?” címmel	4873
Vargha Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	4874
Viszonzválasz:	
Ágh Péter (Fidesz)	4875
Személyes érintettség okán felszólaló:	
Szilágyi György (Jobbik)	4875

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	4876
Stummer János (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszterének - „Meddig él vissza a hatalom mindannyiunk türelmével?” címmel	4877
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	4877
Viszonzválasz:	
Stummer János (Jobbik)	4878
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	4879
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	4880
Korózs Lajos (MSZP) - a miniszterelnöknek - „Hova tűnt a pénz a Heves Megyei Vállalkozásfejlesztési Alapítványból?” címmel	4880
Varga Mihály pénzügyminiszter	4881
Viszonzválasz:	
Korózs Lajos (MSZP)	4882
Varga Mihály pénzügyminiszter	4882
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	4883
Székely Sándor (DK) - a pénzügyminiszternek: „Segít-e a kormány a devizahiteleseken?” címmel... ..	4883
Varga Mihály pénzügyminiszter	4884
Viszonzválasz:	
Székely Sándor (DK)	4885
Varga Mihály pénzügyminiszter	4886
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	4886
Schmuck Erzsébet (LMP) - a miniszterelnök úrnak: „Létszámleépítés az Alaptörvény megsértésével” címmel	4887
Varga Mihály pénzügyminiszter	4887

Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	4888
Varga Mihály pénzügyminiszter	4889
Tordai Bence (Párbeszéd) - a legfőbb ügyész úrnak: „Miért érinthetetlen Magyarországon Kiss Szilárd, Putyin embere?” címmel	4889
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész	4890
Viszonzválasz:	
Tordai Bence (Párbeszéd)	4892
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész	4892
Fenyvesi Zoltán (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszterének: „Hogyan segítjük az ajkai kórházat?” címmel	4893
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	4894
Viszonzválasz:	
Fenyvesi Zoltán (Fidesz)	4894
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	4895
Dr. Kepli Lajos (Jobbik) - az agrárminiszternek: „Meddig él vissza a hatalom mindannyiunk türelmével?” címmel	4896
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	4897
Viszonzválasz:	
Dr. Kepli Lajos (Jobbik)	4897
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	4898
Szászfalvi László (KDNP) - az agrárminiszternek: „Hogyan teljesít a mezőgazdasági kockázatkezelési rendszer?” címmel	4898
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	4899
Viszonzválasz:	
Szászfalvi László (KDNP)	4900
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	4900
A demokrácia helyreállítása érdekében a Lex CEU eltörléséről szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	4901
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd)	4901
Felszólalók:	
Dr. Brenner Koloman (Jobbik)	4903
Arató Gergely (DK)	4903
Ungár Péter (LMP)	4904
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	4905
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd)	4905
A tanulás, oktatás, kutatás szabadságához való jog helyreállításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	4906
Arató Gergely (DK)	4906
Felszólalók:	
Dr. Brenner Koloman (Jobbik)	4908
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	4908
Ungár Péter (LMP)	4909
Gréczy Zsolt (DK)	4910
Arató Gergely (DK)	4910
Kilakoltatási és lakhatási válság felszámolását előkészítő eseti bizottság létrehozásáról szóló határozati javaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	4911
Székely Sándor (DK)	4911
Felszólalók:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	4913
Korózs Lajos (MSZP)	4913
Nacsa Lőrinc (KDNP)	4914
Csárdi Antal (LMP)	4915

Arató Gergely (DK).....	4916
Székely Sándor (DK)	4917
Egyes törvényeknek a devizaadósok védelmében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	4917
Csárdi Antal (LMP)	4917
Felszólalók:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	4919
Székely Sándor (DK)	4920
Schmuck Erzsébet (LMP)	4920
Korózs Lajos (MSZP)	4921
Csárdi Antal (LMP)	4921
Egyes törvényeknek a nyugdíjasok helyzetének javítását célzó módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	4922
Hohn Krisztina (LMP).....	4922
Felszólalók:	
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	4924
Arató Gergely (DK).....	4925
Schmuck Erzsébet (LMP)	4925
Korózs Lajos (MSZP)	4926
Hohn Krisztina (LMP).....	4927
A közszférabeli szervezetek honlapjainak és mobilalkalmazásainak akadálymentesítéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	4928
Kara Ákos innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	4928
Felszólalók:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	4928
Kara Ákos innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	4929
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2017. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	4930
Felszólalók:	
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	4930
Tordai Bence (Párbeszéd)	4932
Dunai Mónika (Fidesz)	4933
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	4933
Dunai Mónika (Fidesz)	4934
V. Németh Zsolt , a Költségvetési bizottság előadója	4935
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2019. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	4935
Felszólalók:	
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	4936
V. Németh Zsolt , a Költségvetési bizottság előadója	4938
Az 1965. évi 4. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a New Yorkban, 1961. március 30-án kelt Egységes Kábítószer Egyezmény módosításának kihirdetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	4938
Felszólalók:	
Dr. Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	4938
Az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotrop anyagokról szóló, Bécsben, az 1971. évi február hó 21. napján aláírt egyezmény módosításának kihirdetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	4939
Felszólalók:	
Dr. Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	4939
Rig Lajos (Jobbik)	4940

A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	4942
Felszólalók:	
Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója	4942
Ritter Imre nemzetiségi képviselő	4943
Ritter Imre nemzetiségi képviselő	4944
Egyes törvények külügyi igazgatási tárgyú módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	4945
Felszólalók:	
B. Nagy László , a Törvényalkotási bizottság előadója	4945
Demeter Márta (LMP)	4946
Dr. Sztáray Péter András külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	4948
Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	4949
Felszólalók:	
Dr. Fazekas Sándor , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	4949
Pócs János (Fidesz).....	4951
Az 1976. szeptember 20-i 76/787/ESZAK, EGK, Euratom tanácsi határozathoz csatolt, az Európai Parlament tagjainak közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló okmány módosításáról szóló, 2018. július 13-i (EU, Euratom) 2018/994 tanácsi határozat kihirdetéséről szóló törvényjavaslat hoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	4952
Felszólalók:	
Tessely Zoltán , az Európai ügyek bizottságának előadója.....	4952
Bana Tibor , az Európai ügyek bizottsága kisebbségi véleményének előadója	4953
Dr. Varga László (MSZP)	4954
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	4956
Egyes törvények fogyasztóvédelmi célú módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott bizottsági jelentések és összegző módosító javaslat vitája	4956
Felszólalók:	
Héjj David Ádám , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	4956
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	4957
Dr. Varga László (MSZP)	4958
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	4959
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	4960
Az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló törvényjavaslat hoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	4960
Felszólalók:	
Ovádi Péter , a Törvényalkotási bizottság előadója	4961
Dr. Varga László , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója.....	4962
Varga Szimeon , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója	4964
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	4965
Ritter Imre nemzetiségi képviselő	4968
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik).....	4968
Ovádi Péter (Fidesz)	4969
Dr. Varga László (MSZP)	4970
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	4972
Izer Norbert pénzügyminisztériumi államtitkár	4973
Napirend utáni felszólalások:	
Ovádi Péter (Fidesz)	4977
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	4978
Ander Balázs (Jobbik).....	4980
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	4982

<i>Hajdu László</i> (DK).....	4984
<i>Dr. Varga László</i> (MSZP)	4985
Az ülésnap bezárása	4988

Az ülésen jelen voltak:

GULYÁS GERGELY Miniszterelnökséget vezető miniszter, TUZSON BENCE államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, DR. JUHÁSZ EDIT államtitkár, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. VITÁLYOS ESZTER ZSUZSANNA államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, KARA ÁKOS államtitkár, DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS államtitkár, VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
17. ülésnapja
2018. november 12-én, hétfőn
(13.01 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(Szabó Tímea egy könyvet ad át dr. Rétvári Bencének. - A teremben lévő felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Szép jó napot kívánok, kedves képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket. Az Országgyűlés őszi ülészakájának 17. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetéseben Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat.

Tisztelt Ház! Szomorú kötelességemnek teszek eleget azzal, hogy tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést: Molnár László **volt képviselőtársunk** életének 68. évében **elhunyt**.

A budapesti születésű Molnár László gazdálkodó-, illetve kereskedőcsaládból származott, politikai pályafutását 1995-ben a Független Kisgazdapártban kezdte. 1998-tól 2002-ig volt az Országgyűlés tagja. Az FKGP országos listájáról szerzett mandátumot és volt 2001-ig a frakció tagja, majd független képviselőként folytatta munkáját. Megbízatása alatt a Költségvetési, illetve a Foglalkoztatási és Munkaügyi bizottság tagja volt.

Kérem önöket, hogy néma felállással adózzunk emlékének. *(A teremben lévő néma felállással adóznak az elhunyt emlékének.)* Köszönöm szépen.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon, november 12-én a társadalom megbecsülésének jeleként ünneplik világszerte a **Szociális Munka Napját**.

A Szociális Munkások Nemzetközi Szövetsége 1997-ben kezdeményezte az emléknapi bevezetését, Magyarországon először 1998-ban került sor a megünneplésére. 2016-ban a Magyar Országgyűlés a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvénybe emelte november 12-ét mint a szociális munka napját, amely a személyes gondoskodást nyújtó intézményeknél, szolgáltatóknál munkaviszonyban vagy közalkalmazotti jogviszonyban álló dolgozókra kiterjedően munkaszüneti nap lett.

A társadalmi szolidaritás eszméje és a szociális munkára való igény - ahogy a társadalomban együtt élő egyének természetes egymásra figyelése és segíteni akarása is - egyidős az emberiséggel. Az elesettek, szegények, betegek támogatása széles körű társadalmi összefogást igényel, hiszen még a legfejlettebb társadalmakban is mindig lesznek olyanok, akik akár önhibájukból, akár azon kívül anyagi és emberi támasz nélkül maradnak, időszakosan vagy életük végéig kiszolgáltatottá és rászorulóvá válnak. Az ő felkarolásuk és támogatásuk mindannyiunk közös emberi és társadalmi felelőssége.

Tisztelt Képviselőtársaim! A szociális munka az egyik legnemesebb szolgálat még akkor is, ha valaki

fizetett alkalmazottként végzi azt. Ehhez a munkához a szakmai ismeretek birtoklásán túl valódi elhivatottság és áldozatvállalás is szükséges, amelyet nem lehet intézményi keretek között megtanítani vagy munkatapasztalattal megszerezni, ezek a képességek az együttérző és segíteni akaró ember személyiségéből fakadnak.

Ez az emléknapi alkalmas arra, hogy köszönetet mondjunk a szociális területen dolgozó több tízezer polgártársunknak, akik napi tevékenységük folyamán nemcsak a rászoruló egyéneket támogatják, hanem a társadalmi integrációt és kohéziót is elősegítik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most soron következnek a **napi rend előtti felszólalások**.

Napi rend előtti felszólalásra jelentkezett a Párbeszéd képviselőcsoportjából „Aktuális ügyekről” címmel Szabó Tímea frakcióvezető asszony. Parancsoljon, öné a szó.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Ma van a szociális munka napja. Az Emberi Erőforrások Minisztériumának honlapján ezt olvashatjuk: Ezen a napon ráirányítjuk a figyelmet azokra a szakemberekre, akik az év minden napján segítik, gondozzák segítségre szoruló honfitársainkat. A szociális dolgozók fáradhatatlan és nélkülözhetetlen munkásai annak, hogy a magyar társadalom befogadó, összetartó és a nehézségekkel küzdő emberekkel szolidáris közösség legyen. A kormány kiemelt célja, hogy erkölcsileg és anyagilag is támogassa az ágazatban dolgozókat.

Nézzük meg azért egy kicsit alaposabban az EMMI-nek ezt a néhány sorát! Először is azt, hogy a kormány hogyan is támogatja anyagilag és erkölcsileg ezt a közel százezer embert, aki kilátástalan helyzetbe került, családoknak, nehéz sorsú gyermekeknek vagy idős, rokkant szüleinknek próbálják a napi szenvedéseiket enyhíteni. A KSH adatai szerint a szociális ellátásban dolgozók havi nettó átlagkeresete tavaly 88 589 forint volt, ami a legalacsonyabb a nemzetgazdasági átlagkeresetek közül. A szociális szférán kívül a nettó átlagkereset minden esetben meghaladja a havi százezer forintot. Értjük tehát: Orbán Viktor kormánya annyira megbecsüli a szociális dolgozókat, hogy a hivatalos nettó jövedelmük alacsonyabb, mint a létminimum összege, azaz havi 90 ezer forint. Erdemi béremelés tíz éve nem volt.

De amilyen lelketlenül bánik a kormány a szociális szféra dolgozóival, éppen olyan kegyetlen azokkal is, akiknek ezek az emberek segíteni igyekeznek. 2010 és 2016 között Orbán Viktor egy 1200 milliárd forintos megszorítást hajtott végre a legrászorultabbakon. Csökkentette, majd megszüntette a segélyeket, elvette a rokkantnyugdíjakat; most már az Alkotmánybíróság is ítélt arról, hogy Orbán Viktor nemcsak lecsalozta őket, hanem törvénytelenül el is vette a járandóságukat. De a kormány felszámolta a korai és előrehozott nyugdíjakat, csökkentette a táppénzt, elinflálta a családi pótlék és a gyes értékét, és még hosszasan lehetne sorolni ezt. És mi lett az így megspórolt, sok ember szenvedése árán összekapart 1200 milliárd

forintból? Túlázott közbeszerzések; kizárólag a hatalmasra hizlalt Mészáros Lőrinc és Tiborcz Istvánok vagyonának növekedését szolgálta magyarok milliós szenvedése. De Orbán Viktor erkölcsi vakágában még ez sem volt elég - néhány hete büntetetté tette a hajléktalanságot is. Az Orbán-rezsimben bűnné vált a nincstelenség.

Térjünk vissza egy percre az EMMI honlapján fellelhető és az előbb idézett mondatokhoz a szociális munka kapcsán! Ők a fáradhatatlan és nélkülözhetetlen munkásai annak, hogy a magyar társadalom befogadó, összetartó és a nehézségekkel küzdő emberekkel szolidáris közösség legyen. Értjük, ugye? Tehát Orbán Viktor kormánya arra törekszik, hogy a magyar társadalom befogadó legyen; no de pláne a nehézségekkel küzdő emberekkel szolidáris. Tegyük fel, hogy ez most nem valami rossz vicc a kormány részéről, tehát akkor azt vehetjük alapul, hogy a hajléktalan emberek is ilyen nehézségekkel küzdő emberek, akikkel szolidárisnak kellene lennie a magyar társadalomnak, ugye? Mert akkor megkérdezném a kormánypárti képviselőket, hogy Orbán Viktor és Habony Árpád szennylapja hogyan közölhet egy ilyen cikket egy ilyen címmel. *(Felmutatja a Ripost című lapot.)* Segítetek, ha esetleg nem látnák a kormánypárti képviselőtársaim, az szerepel rajta: „Parkokba, kisebb aluljárókba bújtak. Meddig élnek vissza a hajléktalanok mindannyiunk türelmével? Nekik mindent szabad?” Ez az uszítás lenne a szolidaritásra való törekvés? Kérdezem ezt attól a Harrach Pétertől is, aki most nincs itt, de aki a minap azt nyilatkozta, hogy neki nem rendészeti vagy köztisztasági kérdés a hajléktalanság, hanem szociális kérdésként és emberi oldaláról közelíti meg ezt a kérdést. Ez lenne az az emberi oldal, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim?

(13.10)

Az, hogy ez az Orbán-féle szolidáris társadalom? Az, hogy egy idős asszonynak azért kellett maguk miatt, a maguk törvénye miatt a bíróság elé állni, mert a párja halála után az utcára került? A 14 év együttlét után, a párja halála után a család rokonai nem engedték, hogy a lakásban maradjon. Ez az ő bűne? Ez bűn egyáltalán?

A kormánypártokhoz kötődő oligarchák milliárdos lopásai, az miért nem bűn? Miért csak a nincstelenség szenvedései azok maguknak, kormánypárti képviselők? Orbán Viktor már a 2008-as kiszivárgott beszédében elárulta jövőbeli kormányzásának lényegét: egyes csoportoknak rossz lesz, sokaknak sok minden fog fájni.

Hazugság tehát az EMMI honlapján szereplő mondatok sora! Orbán Viktor nem egyszerűen közömbös a szegénységgel szemben, hanem egyenesen uszít a szegények ellen. A kormány a szolidaritás írmagját is ki akarja irtani. Ezt nem hagyhatjuk! A Párbeszédben nem is fogjuk hagyni. Meg kell őriznünk a társadalomban a szolidaritást, és vissza kell hoznunk a moralitást a politikába!

Az állami forrásokat a NER-lovagok *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* vagyonosodása helyett újra az emberi szenvedések csökkentésére kell fordítani, annak szolgálatába kell állítani. Szóljon erről inkább a szociális munka napja! Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Mielőtt a válasza megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak: frakcióvezető asszony, nem figyelmeztettem közben, de sajnálatosan voltam kénytelen megállapítani, hogy megszegte a parlamentben a szemléltetés szabályát, ugyanis egy órával az ülés megkezdése előtt ezt jelezni kellett volna. *(Dr. Vadai Ágnes képviselő asszonyt is figyelmeztetem, hogy csak tudja a későbbiekben, hogy ez önre is vonatkozik. (Szabó Tímea: Ez az önök újságja, elnök úr!)* Köszönöm szépen. És most Rétvári Bence államtitkár úré a szó. *(Zaj.)*

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony, Frakcióvezető Asszony! Tisztelt Ház! A mai napon is fontos megköszönnünk azoknak az embereknek a munkáját, akik valóban érdemben segítenek azoknak, akik nehéz helyzetbe kerültek, vagy születésüknél fogva, vagy azért, mert valamilyen fogyatékossággal élnek, vagy azért, mert megváltozott munkaképességűek, vagy más okból olyan helyzetbe kerültek, hogy az állam támogatására és az állam segítségére van szükségük ahhoz, hogy a mindennapjaikat élni tudják. Ezen több mint 90 ezer ember, aki akár otthonában, akár bentlakásos intézményben vagy más módon segít a rászorulóknak, ezen a napon is és más napokon is elismerést és megbecsülést érdemel.

Az ön felszólalása két fő részre tagozódott. Egyrészt a szociális szférában, a szociális ágazatban dolgozók helyzetével kapcsolatban fejtette ki itt a gondolatait, de a tényeket igyekezett nélkülözni a felszólalásában, hogy bátrabban szárnyaljanak a gondolatai, és a kormányba még nagyobbakat tudjon belerúgni, valótlannal. A másik pedig a hajléktalansággal kapcsolatos. Ezeket engedje meg, hogy helyrebillentsem, helyreállítsam.

2014-ben vezettünk be egy általános szociális bérpótlékot a szociális ágazatban. Ez csak erre az ágazatra kiterjedő bérpótlék volt. 12 milliárd forint többletet fordítottunk erre, és átlagosan 8800 forinttal emelte az itt dolgozók bérét, volt, akinek 17 200-zal is. Ez 90 ezer dolgozó számára jelentett egy bérpótléknyi előrelépést. Önök ennek az alapbéresítését követelték, és a további béremeléseknek is, amelyek viszont a későbbi garantált bérminimum emelésekor elvették volna ezeket a többleteket a szociális dolgozóktól.

2015-ben további 7,6 milliárd forintból egy nem teljes mértékben egyenlő mértékű, hanem a magasabb képzettséggel és régebb óta a szakmában dolgozókat nagyobb mértékben jutalmazó bérkiegészítésre került sor. 66 ezer fő kapott átlagosan 16 ezer forintot, de ez is különböző mértékű volt, ez akár 68 ezer forint

összeg is lehetett. Ahogy mondtam, ez 7,6 milliárd forintos többlet volt 2015-ben.

Az első ágazati bérpótlékkal egy általános bérelőrelépést szeretnénk volna segíteni a szociális szférában dolgozóknál. A bérkiegészítés viszont differenciált volt. Pontosan azért, hogy azok, akik jobban képzettek, ne hagyják el a szociális szférát, ne menjenek el máshova dolgozni, hanem itt tevékenykedjenek, hiszen az ő munkájukra még inkább szükség van; az ő végzettségük, tapasztalatuk magasabb.

2016-ban szintén 7,6 milliárd forintos többletet jelentett az összevont ágazati pótlék, így két év alatt átlagosan 17 százalékkal tudtuk emelni a szociális szférában dolgozók bérét. Ahogy említettem, a szakmunkás szakvégzettséghez kötött minimálbér emelése is sok mindenkit érintett. Ennek a bérelemnek is a megduplázása sokak számára jelentett előrelépést, és az is, hogy 2017-ben a felsőfokú végzettséggel rendelkező munkavállalók részére 7,5 milliárd forint többletforrást biztosítottunk.

Ha azt nézzük, hogy mennyivel kapnak most többet a szociális szférában dolgozók, akkor elég magas összeget láthatunk, hiszen 2014 óta, az elmúlt öt esztendőben 103 milliárd forint költségvetési többletforrást biztosítottunk. Emlékezhettek arra is nyilván sokan, amikor 2015-ben egyhavi bért elvettek a baloldali kormányok, akikkel önök mindig szövetségben indultak a választáson: nos, ők elvettek egyhavi bért minden, a szociális szférában dolgozótól. Mi igyekeztünk növelni a bérüket, és növelni például a házi segítségnyújtásban dolgozók vagy mások létszámát azért, hogy a többletfeladatokhoz többlet emberi erőforrás is rendelkezésre álljon.

Tisztelt Képviselő Asszony! Többféle hozzáállás létezik a szociálisan nehéz helyzetben levő emberekhez, vagy úgy is mondhatjuk egyszerűbben, hogy a szegény emberekhez. Az önök hozzáállása az, hogy segízéssel tartják folyamatos nélkülözésben azokat az embereket, akik valamilyen okból a társadalom peremére szorultak. *(Moraj, közbekiáltások az ellenzéki padosorokból.)*

A mi hozzáállásunk ezzel szemben az, hogy ezeknek az embereknek munkalehetőséget adunk, képzést - először közfoglalkoztatást, majd alacsony adók melletti piaci munkavégzési lehetőséget, több mint 700 ezer embernek tettük ezt -, éppen ezért ki tudnak törni a szegénységből. *(Nagy zaj az ellenzéki padosorokban.)*

Nincs jobb szociálpolitika, tisztelt képviselő asszony, mint a munkahelyteremtés. Az önökkel szövetségben induló pártok a munkanélküliséget növelték, mi a foglalkoztatottságot növeltük. Ők növelték a szegénységet, ezt Ferge Zsuzsától kezdve nagyon sokan még a baloldalon is elmondták. *(Nagy zaj, közbekiáltások az ellenzéki padosorokban. - Szabó Timea: Ledózeroljátok a kunyhókat! Börtönbe zárjátok az embereket.)* Ezzel szemben nekünk szerencsére a bérből és fizetésből élők stabilitását sikerült növelnünk *(Az elnök többször csenget. - Közbekiáltások az ellenzéki padosorokból: Ferge Zsuzsát te olvasd el! - Szabó Timea: Szégyen! - Egy hang a Jobbik*

padosoraiból: Pfu!), és a szegénység kockázatának kitétek létszámát 1,3 millióval sikerült csökkentenünk.

Amit pedig a hajléktalanokról mondott, tisztelt képviselő asszony, az a legembertelenebb. Ön azért szólalt föl itt az Országgyűlésben, hogy emberek továbbra is életvitelszerűen lakhassanak aluljárókban, utcaszéleken vagy erdőkben. *(Szabó Timea: Nem! Lakhatás! Lakhatás!)* Mi pedig segíteni szeretnénk nekik. Az elmúlt hetekben is 80 százalékot épp hogy csak elérte a hajléktalanszállók mostani telítettsége. Bőven van hely, mindenkit tudnak fogadni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret letelét.)* Tartalékalapot képeztünk plusz 300 millió forintból, hogy minden embernek segíthessünk. Önök nem segítenének, mi segítenénk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Miért érünk kevesebbet?” címmel a DK-képviselőcsoportból Vadai Ágnes képviselő asszony jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Súlyos megszorításokon van túl az ország. Ezek jelentős része a lakhatást, az emberek otthonhoz való jogát érintette.

Önök az Orbán-csomag részeként elvették a lakhatási támogatást, jövőre már nem lesz ilyen béren kívüli juttatás. Önök az Orbán-csomag részeként elvették a kedvezményes lakásafát, azt csak a fideszes építési vállalkozóknak hagyták meg. Önök az Orbán-csomag részeként elvették a lakástakarékok állami támogatását is. Ha valaki kimaxolta a lakáskasszát, az tíz év alatt összesen 720 ezer forintot kapott az államtól, természetesen komoly önerő után kifizetve. Önök ennyit is sajnáltak a magyar adófizetőktől.

És akkor megemlíthetnénk a devizahitel-tartozások és a közüzemi tartozások miatt kilakoltatott családokat, vagy éppen az önök által üldözött hajléktalanokat, akik szintén, legalábbis azt tudjuk mondani, hogy nem olyan körülmények között élnek, ami a mi ízlésünknek megfelel. Rétvári államtitkár úrnak nyilván megfelel. A maguk híres CSOK-ja pedig inkább halálos, mint felvehető.

Ehhez képest mit hallunk a határon túlról? Azt, hogy önök fejenként 3 millió 300 ezer forintot adnak a Vajdaságban házvásárlásra. Nem tíz év alatt, hanem egyben, mindenfajta önerő és előtakarékoság nélkül. Mindezt úgy, hogy azt a sokszor 3 millió 300 ezer forintot - fejenként - nem a határon túliak fizetik be az államkasszába, hanem mi, magyar adófizetők. A mi pénzünkéből sajnálják a 720 ezer forintot tíz év alatt a magyar állampolgároknak, de a mi pénzünkéből nem sajnálnak 3 millió 300 ezer forintot egyben kifizetni a határon túliaknak, akik ebbe egy fillért nem adnak be.

Hogy van ez, képviselőtársaim? Kinek a képviselői önök? Arra válaszoljanak, hogy miért ér egy Magyarországon élő magyar adófizető polgár lakhatása ötödannyit, mint egy olyan kettős állampolgáré, aki soha nem élt Magyarországon!

(13.20)

Arra válaszoljanak, képviselőtársaim, miért érünk kevesebbet, mint a határon túliak, amikor a mi pénzünkéből él a magyar állam. Miért érünk kevesebbet a saját országunkban azoknál, akik nem élnek itt? Vagy csak az a helyzet, hogy fölment a határon túli magyar szavazatok ára, árfolyama? Most már 3 millió 300 ezer forintot kell fizetni? Mert ne mondják nekem, képviselőtársaim, hogy ez és az összes többi ilyen lépésük nem szavazatvásárlás! *(Dr. Rétvári Bence: Még a 23 millió románt is mondd, és akkor leszel Horn Gyula színvonalán!)* A magyar adófizető dolgozik, Európában szinte a legtöbbet egy nap, és az egyik legalacsonyabb bérért. A béréből levonják Európa egyik legmagasabb, munkát terhelő adóját, és aztán elküldik a határon túlra. A magyar adófizető dolgozik, adózik, de hogy hol fog lakni, az önöket nem érdekli. Inkább vesznek a pénzen határon túli szavazatot. Ezért adózzunk, képviselőtársaim? Azért fizessük a 27 százalékos áfát, a 15 százalékos szja-t, meg a harmincvalahány különadót, amit 2010 óta kitaláltak, hogy a pénzt kiküldjék az országból?!

Képviselőtársaim, én a magyar adófizetőket képviselem, önök viszont nem képviselik a magyar adófizetőket *(Dr. Rétvári Bence: Mi a nemzetet képviseljük!)*, önöknek csak a pénzüik, a pénzünk kell. S nagyon kérem, ne jöjjenek azzal, hogy önök mekkora nagy nemzeti turbómagyarok, mert ezt pontosan láthatták az Ukrajnában élő magyarok. Önök simán végignézték azt, ahogyan az orosz titkosszolgálat megszerzi a kettős állampolgárok adatait, ami aztán oda került az ukrán nacionalistákhoz, az ukrán szélsőségesekhez. Ma ők listázzák az ott élő magyarokat, és már megjelentek a magyarellenes óriásplakátok is. Önök pedig csak állnak, néznek, és a Kárpát-medence kellős közepéről rázzák az öklüket, mert azt gondolják, hogy ezzel majd megoldható ez a probléma. Mondjanak egyetlen olyan alkalmat, amikor a mi politikánknak köszönhetően, a mi kormányzásunk alatt bármikor ilyen veszélybe sodródtak a határon túli magyarok! Nem tudnak ilyet mondani, képviselőtársaim! *(Kontrát Károly: 2004. december 5.)*

Úgyhogy nagyon-nagyon kérem önöket, hogy tartsák meg maguknak az üres lózungjaikat, és inkább válaszoljanak, miért ér kevesebbet egy magyar adófizető, mint egy olyan magyar ember, vagy egy olyan ember, mert nem tudjuk, hogy egyáltalán magyar-e, hiszen adtak olyannak is állampolgárságot, aki semmiféle magyar felmenővel nem rendelkezett és magyarul sem beszélt *(Kontrát Károly: Szégyelld magad!)*, aki soha nem élt itt. S miért vagyunk alsóbbrendűek a saját hazánkban? Ha önök nem így gondolják, mert el tudom képzelni önökről, hogy ezt nem így gondolják, akkor fizessenek minden magyar adófizetőnek fejenként 3 millió 300 ezer forintot házvásárlásra egy összegben, önerő nélkül. *(Varju László: Így van!)* Lassuk, érünk-e annyit, mint bárki más ezen a világon!

Ha önök két nap alatt el tudnak intézni egy ilyet, márpedig el tudtak ilyet intézni, hiszen láttuk, hogy a

lakáskasszákat hogyan szántották be, akkor bizonyítsák be, hogy erre is képesek, és hogy az itt élő magyarok nem érnek az önök szemében kevesebbet, mint a határon túliak. Köszönöm szépen. *(Taps a DK sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Képviselő asszony elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Több dolgot említett. Az orosz titkosszolgálatot az önök kormányzása idején engedték be magyar intézményekbe. Ez a vonatkozó eljárásokból egyébként ki is derült. *(Dr. Vadai Ágnes: Nincs bizonyítékotok erre!)* Ezek szerint ön sem azt mondja, hogy nem történt meg, mert ön is nagyon jól tudja, hogy megtörtént.

Az otthoneremtési programmal kapcsolatban sajnálom, hogy nem olvasta a híreket. Ez a program már több mint 90 ezer családnak nyújtott segítséget. Az áfacskökkentési programra, annak igénybevételére továbbra is lesz lehetőség, erről éppen a napokban nyilatkozott a miniszter. A kétgyerekesek számára bővül az otthoneremtési program *(Dr. Vadai Ágnes: Nem igaz! Nem tudják igénybe venni!)*, és további bővítése várható az otthoneremtési programnak, attól is függően, hogy milyen eredményeket hoz a most indított nemzeti konzultáció, ami épp ennyire fontos.

Nagyon sajnálom, hogy a legrosszabb 2004-es hagyományokat folytatják akkor, amikor újra agresszívan rátámadnak a külhoni magyarokra. *(Gréczy Zsolt: Senkire nem támadtunk rá, csak egyetértünk a 2003-as Áder Jánossal!)* Ha a sok példa közül egyet kellene mondanom, hogy mikor támadtak rá önök a határon túli magyarokra, akkor azt mondanám, hogy 2004 decemberében. Mindannyian emlékszünk erre. *(Taps a kormánypártok soraiban.)* És azóta is folyamatosan.

Érdeklődéssel hallgattuk végig a felszólalását. Ezekben általában három közös dolog van, egyrészt elvitatják az ország eredményeit, a közpénzek ügyében számonkérlik a kormányt, és egyébként a demokrácia ügyében is. Ami az adófizetést illeti, ön erre hivatkozott: a kormány nyitott minden javaslatra, minden megélhetést érintő javaslatra, de önöktől ilyet nem nagyon hallunk. De azért hadd kérdezzem meg: nem az önök kormánya volt az, amelyik IMF-lelegeztetőgépre kötötte ezt az országot, amelyik idejében elszabadult a devizahitelezés? *(Gréczy Zsolt: Ti vezettétek be a devizahitelt 2001-ben!)* Önök kergettek több százezer magyar családot adósságcsapdába. Önök eltörölték egy otthoneremtési programot, lecsökkentették a gyed és a gyes időtartamát, elvették egyhavi bért, és mindemellett többszöröseére emelték az energiaárakat. S az önök szociális érzékenységét - mert ha jól értettem, erre hivatkozott -, jól jelzi az, hogy több százezren kerültek utcára a baloldali

kormányzás idején, az ország több részén bezártak kórházakat és iskolákat is, miközben az egészségügyet meg fizetőssé tették volna. S az egészről mindeközben azt állították, hogy ez nem is megszorítás, hanem a gazdaság dinamizálása. Önök állították ezt. (*Zaj a DK soraiban.*)

Ami azt illeti, hogy a közpénzek hova mennek: szerencsére a magyar gazdaság ma már annyira stabilan áll a lábán, hogy a külföldi közösségeket is tudja támogatni, és az otthonteremtési programot is tudja bővíteni. (*Dr. Vadai Ágnes: Orbán Ráhel!*) Egyébként meg azon gondolkozunk, hogyan kérhetnek azok számon, akik gyakorlatilag bagóért elherdálták a nemzeti vagyon. Ha önökön múlt volna, akkor nem lenne ma Magyarországon egyetlen olyan közepes vagy annál nagyobb vállalat, amelyik meg tud állni a saját lábán, mert önök mindent elprivatizáltak volna, ha még egy kis lehetőséget kapnak. De az ön főnökének, Gyurcsány Ferencnek arra azért volt figyelme, hogy a saját cége számára kedvezményes áramot biztosítson. (*Zaj a DK soraiban.*) Ezzel szemben a jelenlegi kormány ideje alatt több ezer milliárd forinttal nőtt a magyar állami vagyon.

Utoljára pedig a magyar demokráciáról, mert ezt is gyakran említik. Mi nagyon nehezen fogadunk el demokráciából leckéket azoktól, akik, miután elfogyott a társadalmi támogatottságuk, kordonnal vették körbe a Kossuth teret, a Parlamentet, akik békés tüntetőkbe lőttek (*Dr. Vadai Ágnes: Dehogy békés! Nem igaz!*), s utána még annyit sem mondtak, hogy bocsánat, sőt a felelősöket kitüntették, akik még most is képesek megszavazni egy Magyarország elleni jelentést Brüsszelben, és akik még a legutóbbi kampányukban is képesek voltak arra a gyalázatra, hogy magyart uszítsanak magyar ellen. (*Zaj a DK soraiban.*)

De ami épp ennyire fontos, tisztelt képviselő asszony...

ELNÖK: Varju képviselő úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: ...morális kérdésekben semmiféle kioktatást nem fogadunk el azoktól, akik az eget is lehazudták akkor, amikor kormányoztak, reggel, délután meg este. (*Dr. Vadai Ágnes: Ez a válasz?*) Azt javasolom önöknek, hogy hallgassák meg újra az őszödi beszédet, és gondolkozzanak el azon, hogy miért jutottak el ide, az 5 százalék körüli támogatottság környékére. Egy dolgot mindenesetre kérünk önöktől, egyetlenegy dolgot. Nem kell mindenben egyetértőnünk, ha jól látom, ez a veszély nem is fenyeget, de egy dolgot kérünk: legalább a külföldi magyar közösséget ne támadják, ne uszítsanak magyart a magyar ellen. (*Varju László: Ezt csináljátok ti!*) Köszönöm, hogy meghallgatott. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Varju képviselő úr, én is csak egyet kérek, hogy higgyék meg, és hallgassák végig figyelemmel és türelemmel mindazt, ami mindkét oldalon elhangzik.

„Szociális munka napja!” címmel az MSZP képviselőcsoportjából Korózs Lajos képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Remélem, hogy a parlament méltó módon emlékezik a szociális munka napjára. A parlament méltóságát is nagyban emelné, ha képviselőtársaim koncentrálnának erre az eseményre, annál is inkább, mert több mint húsz éve, hogy Magyarországon is november 12-én a szociális munka napját ünnepeljük.

Egy pillanatra gondoljunk azokra a kollégákra, akik akár az alapellátásban, akár a szakellátásban dolgoznak, az alapellátásban akár az idősek nappali ellátásában, akár a szociális étkeztetésben vagy a falugondnoki, tanyagondnoki szolgálatokban. És gondoljunk ilyenkor azokra, akik az idősothonokban éjt nappallá téve folyamatos műszakban, ünnepekkor és hétvégeken is ott állnak a vártán. És gondoljunk azokra is, akik a különböző intézményekben, hivatalokban dolgoznak, hiszen a nélkül az adminisztrációs munka nélkül, amit ők elvégeznek, azt hiszem, hogy sokra nem jutnának. És gondoljunk azokra is, függetlenül attól, hogy milyen a fenntartója, akik egyházi intézményben, civil szervezetben vagy önkormányzati fenntartású intézményben dolgoznak. De ilyenkor kell hogy egy picit gondoljunk azokra is, akik a tudomány területén, akik az oktatásban tevékenykednek, hiszen az ő szaktudásuk nélkül nem tudna ez a szakma sem megújulni.

(13.30)

Őket a szociális szakmában az optimista cselekvőknek szokták nevezni, akik gondoznak, ápolnak, tanácsot adnak. Méltán gondolhatjuk mi is azt, hogy a politika, a kormány elismeri az ő munkájukat, elismeri a tevékenységüket. Készülve erre a napirend előtti felszólalásra, előkerestem, hogy mit mondott a kormány a múlt évben, a szociális munka napján ennek az ágazatnak. Engedjék meg, három mondatot szeretnék csupán ebből idézni. Hangsúlyozom, ez múlt év november 12-én hangzott el. „A kormány kiemelt célja, hogy erkölcsileg és anyagilag is támogassa az ágazatban dolgozókat. A munkatársak megbecsülésének legfontosabb eszköze a béremelés. 2018-ra az átlag bruttó kereset 60-62 százalékkal fog emelkedni az ágazatban a 2013-as bérekhez képest, az átlag bruttó bér a szociális szférában 2017-ben 212 ezer forint, jövőre pedig, tehát most, 2018-ra 233 ezer forintra fog nőni.”

Kedves Képviselőtársaim! Akik engem ismernek, tudják, hogy én elég alapos ember vagyok, mindig mindennek utánanézek vagy kiszámolok. 2018-ra azt ígérték, hogy 233 ezer forint lesz a bruttó kereset. Ezzel szemben a szociális ágazatban a bruttó kereset 153 253 forint a KSH legfrissebb kiadványa szerint, és

a nettó átlagkereset, kapaszkodjanak meg, 101 907 forint. Azt gondolom, kommentárt ehhez nem kell az égvilágon semmit fűzni.

Ezenkívül pedig azt gondolom, és ismételtelen szeretném megemlíteni, hogy ünnepeljük ezt a napot méltósággal, hiszen ez az első olyan munkanap, amikor a szociális ágazatban munkaszüneti nappal ünneplik és ismerik el az ágazatban dolgozók tevékenységét. Gondoljunk azokra a családsegítő tevékenységet folytató szociális munkásokra, akik valószínűleg a mai nyitáskor tucatjával találkoztak olyan rokkantakkal, akik most bíznak az Alkotmánybíróság határozatában, hiszen pénteken a déli órákban látott napvilágot, hogy az Alkotmánybíróság döntött a Kúria beadványáról.

Ennek nyomán a rokkantsági nyugdíjasok új ellátását illetően felül kell vizsgálni az eddigi tevékenységét. Ismeretes önök előtt, hogy 2012-től anélkül, hogy valakinek egészségében érdemi változás lett volna, csupán csak azért, mert a minősítési szabályokat a kormány megváltoztatta, elestek olyan szerzett jogoktól, elestek nemzetközi szerződésben vállalt kötelezettségeinktől, ami a tulajdonhoz való jogot is deklarálja, ennek következtében 10 ezer, 20 ezer, 30 ezer forintokkal lett kevesebb az ellátása egy-egy embernek.

Azt gondolom, ilyenkor egy kicsit hátra kell olyanformán dőlni, hogy vegyünk egy nagy levegőt. Támogatni fogjuk persze a kormányt akkor, ha az Alkotmánybíróság döntésének eleget tesz, és március 31-ig megalkotja ezt a törvényt. De ha nem, akkor most jelentem be, hogy a Szocialista Párt el fogja készíteni az országgyűlési határozati javaslatot, és el fogja készíteni azokat a törvényi rendelkezéseket, amelyek kárpótolni és kártalanítani fogják azokat az embereket, akiket hátrány ért. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr napirend előtti felszólalására Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Csak megismételni tudom a korábbiakat a magam részéről is, mindazok irányába a tiszteletünket fejezzük ki, aki a mai napon is, tegnap is és holnap is a szociális szférában tevékenykedik, azoknak az embereknek segít, akiknek a legnagyobb szükségük van a segítségre, azoknak ad reményt, akiknek a legnagyobb szükségük van a reményre.

Ön azt mondta felszólalása elején, tisztelt képviselő úr, hogy ezeknek az embereknek meg kell adni a tiszteletet, és erre jó alkalom a szociális munka napja is. Megnéztem a szavazási jegyzőkönyvet 2016. december 13-ról, hogy ön támogatta-e a szociális munka napjának munkaszüneti nappá nyilvánítását. Kétféle logika szerint tudom értelmezni a szavazását: a ma-

gyar alkotmányos jogszabályok szerint és a mostanában a Sargentini-jelentésnél megtanult európai uniós hagyományoknak megfelelően. Egyik értelmezésben sem támogatta ön. A magyar hagyományok szerint ön tartózkodott, az európai uniós új gyakorlat szerint nem is szavazott róla.

De nemcsak ön nem támogatta a szociális munka napjának munkaszüneti nappá nyilvánítását, hanem azok az MSZP-s képviselőtársai sem, akik akkor is képviselőként itt ültek a parlamentben, ahogy az azóta az LMP élére került Demeter Márta vagy az azóta a Párbeszéd frakciójába került Burány Sándor. Egyikőjük sem támogatta azt, hogy munkaszüneti nap legyen a szociális munka napja. Ön pedig itt most fölállt és azt mondta, hogy milyen fontos a megbecsülés. Jó lett volna, ha esetleg lett volna egy-két bátor szocialista képviselő, aki a frakcióutasítás ellenére támogatta volna, hogy a szociális munka napja munkaszüneti nap legyen, tisztelt képviselő úr.

Szeretném megismételni, hogy a szociális dolgozók bértöbbletére többletforrásként 103 milliárd forintot fordítottunk 2014 óta. Ehhez szeretném hozzátenni, hogy a következő évek fejlesztésére a szociális és gyermekvédelmi ágazatban 409 milliárd forintot fordítunk. Ebből kifejezetten a gyermekek számára fordított források minden negyedik forintot teszik ki, ez 96 milliárd forint, amit célzottan csak és kizárólag gyermekek szociális segítésére fordítunk.

Az elmúlt években többlépcsős béremelést hajtottunk végre. Volt ágazati bérpótlék, volt ágazati bérkiegészítés, ami egyaránt segítette a szociális szférában dolgozókat, '14-ben plusz 12 milliárd forintból 90 ezer fő bérét emeltük meg, 2015-ben 7,6 milliárd forintból 66 ezer ember bérét emeltük meg a szociális szférában. Az összevont ágazati bérpótlékkal összességében '14 és '16 között 17 százalékkal emeltük a béreket.

Ön azt mondta, hogy messze nincs a célok környékén az átlagbér. Tisztelt képviselő úr, ha fölmegegy a KSH honlapjára és megnézi az áprilisi béradatokat, amiket ott megtalál, akkor azt látja, hogy 228 792 forint a szociális ágazatban dolgozók átlagbére, tehát messze nem az a százezer forint körüli összeg, amit ön mondott. És ha megnézi, hogy mennyi az emelkedés '17-18 között, akkor azt látja, hogy 48 850 forint. Ha pedig megnézi, hogy mennyi volt a bérváltozás akkor, amikor önök kormányon voltak, 2008-2009-ben, akkor azt látja, hogy mínusz 8 százalék volt az, amivel önök igazából csökkentették a szociális szférában dolgozók bérét.

Akik egyhavi bért elvettek, akik 8 százalékkal csökkentették a szociális szférában dolgozók bérét, azok azt mondják, hogy most, 2018-ban kevés az átlagos 48 850 forintos keresetemelkedés, 2012 és 2018 között pedig kevés a 65 százalékos emelkedés. Ebbe nyilván bele kell számítani a szakképzett-minimálbér emelését is, az ágazati bérpótlékot, az ágazati bérkiegészítést, valamint az összevont ágazati pótlékot egyaránt. De ez '12 és '18 között, hat év alatt 65 százalékot jelent, tisztelt képviselő úr.

Önök viszont csak azt mutatták be, hogy hogyan lehet csökkenteni a szociális szférában dolgozók fizetését.

Azt is elmondanám önnek, hogy azt a politikát, amit a kormány folytatott a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásával kapcsolatban, a számok igazolták. Hiszen amíg 2010-ben 18 százalék volt a megváltozott munkaképességűek között azok aránya, akik dolgozni tudtak, akiknek munkahelye volt, akik nem valamilyen állami segítségből, nem segélyből, hanem a saját fizetésükből, saját munkájuk eredményéből tudták eltartani magukat, nos, több mint kétszeresére, 18 százalékról 40 százalékra emelkedett a mi időszakunkban.

Azok száma, akik így foglalkoztatottak, a 2012-ben bevezetett rehabilitációs kártyán nyújtott járulékedvezményekkel, 5574-ről 37 245-re nőtt. Azoknak a munkáltatóknak a száma, akik ilyen járulékedvezményt igénybe vesznek, 3217-ről 9125-re nőtt. Az erre a célra, a rehabilitációs foglalkoztatásra fordítandó költségvetési keret 8 milliárd forinttal, 23 százalékkal emelkedett az elmúlt években. Mi így kívántuk a megváltozott munkaképességűek számára is a tisztes megélhetés lehetőségét biztosítani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Mikorra várható a modern (magyar) falvak program közzététele?” címmel az LMP képviselőcsoportjából Hohn Krisztina képviselő asszony jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Orbán Viktor miniszterelnök az országgyűlési választások előtt levélben kereste meg a kistéleplési polgármestereket, amelyben tájékoztatta őket a „Modern falvak” vagy azóta „Magyar falvaknak” átnevezett programról. A program fő célja a kistéleplések megerősítése és lakóik megtartása, mert Magyarország Kormánya számára különösen fontosak az aprófalvak és kistéleplések - olvasható a Teleplési Önkormányzatok Országos Szövetsége által a folyamatok meggyorsítása érdekében szakértők, önkormányzati szövetségek, szervezetek bevonásával létrehozott munkacsoport anyagában, amely elérhető mindenki számára az interneten.

(13.40)

Remélem, hogy az ott leírtak alapját képezik majd ennek a programnak. A kormány.hu portálon ezzel kapcsolatban ez év júliusában született az utolsó bejegyzés: „Hazánk legnagyobb térség- és vidékfejlesztési projektje lehet a „Modern falvak és kisvárosok” program, amelynek alapkonceptiója várhatóan az év végéig a kormány elé kerül, s amelynek elkészítését széles szakmai konzultáció előzi meg.”

Több kistéleplési polgármester kért meg arra, hogy kérdezzem meg az illetékeseket, a program ebben az évben a tisztelt Ház elé kerül-e majd, valamint

aggodalmuknak adtak hangot azzal kapcsolatban, hogy vajon a kisvárosok elviszik-e előlük a forrásokat. Tény, hogy ez a program úgy kell a magyar falvaknak, mint egy falat kenyér, hiszen 2014 óta a LEADER-program volta talán az egyetlen, amely igazán a kisfalvaknak szóló lehetőségeket nyújtott, de sajnos a rendelkezésre álló forrás, ami a LEADER-programokat illeti, meglehetősen csekély.

Bizonyára sokan ismerik önök közül az úgynevezett területi operatív programokat, amelyet egy volt polgármestertársam „stop”-nak nevezett át TOP helyett. Nos, ennek a programnak olyan magas szintű városi lejtése van, hogy a kistéleplések - és itt leginkább az 500 fő alatti teleplésekre gondolok, amelyek száma több mint ezer - labdába se rúgnak, hiszen képtelenek megfelelni a feltételeknek. Pedig amikor zajlottak az egyeztető tárgyalások, és a megyei önkormányzat egyik termében az országgyűlési képviselőinkkel együtt vitathattuk meg az elképzeléseinket, nagy reménnyel vártuk, hogy a rengeteg igényből majd melyek tudnak megvalósulni. Nos, tisztelt képviselőtársaim, azért sok polgármester csalódott volt.

Fontos kérdés, hogy vajon a program kidolgozása és majdani végrehajtása során szeretnének-e olyan bevált módszereket alkalmazni, mint annak idején a decentralizált támogatási formák. Ugye, ezek voltak a TRFC, TEKI, LEKI, TEUT, CÉDE. Ezek a formák azért voltak jók, mert a polgármesterek is beleszólhattak abba, hogy mire lenne legnagyobb szüksége a telepléseiknek. El kell ismerni, hogy különösen a falvakban a polgármester az, aki legjobban látja, tudja, érti, hogy mire van szüksége a teleplésének. Ezekből a forrásokból minden város és falu, még a legkisebb is részesülhetett. Komoly segítséget jelentett, különösen az aprófalvaknak.

Tudomásul kell vennünk, hogy Magyarországon a falvak fejlesztési igényei a városokéival szemben sokkal terület- és teleplésspecifikusabbak, és rendkívül nehéz általánosítani, hiszen nem mindegy, hogy milyenek a közlekedéscsoporthoz való lehetőségei, a lakosság összetétele. Sok olyan teleplés van, ahová csak ritkán jár be busz, nincs helyben bolt, vagy előregedett a lakosság, esetleg több a mélyszegénységben élő, illetve nem kiépítettek teljesen a közművek. A vidék tehát segítségért kiált. Erre lehet megoldás a „Modern” vagy „Magyar falvak” program. De sok kérdés merül még fel.

Például, ha hazai forrásból tervezik megvalósítani, akkor vajon mikor tudnak ezzel számolni a falvak, hiszen a jövő évi költségvetés nem tartalmaz forrásokat, amelyeket erre lehetne költeni. Mekkora az a fejlesztési forrásösszeg, és mennyi idő alatt lehet majd ezeket lehívni? Milyen apparátusban gondolkodnak? Mert ugye erre is szükség lesz. Bizonyára önök is tudják, hogy van már a teleplésekhez legközelebb álló fejlesztési intézményrendszer, amely alkalmas lenne a teljes menedzselésre, hiszen minden adott, a tapasztalat, a bizalom, a helyismeret és a szakértelem. Ezek a helyi LEADER-szervezetek. Csak önkormányzati fejlesztésekben gondolkodnak vagy civil elképzelések megvalósításában, illetve vállalkozásfejlesztésben is?

Végezetül: hol tart a „Modern”, illetve „Magyar falvak” program kidolgozása? Várom megtisztelő válaszukat. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Tuzson Bence államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr! Öné a szó.

TUZSON BENCE, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Azt hiszem, az a kérdés, amit most fesseget és felvetett, egy nagyon fontos kérdés. Engedje meg, hogy egy kicsit távolabbról közelítsem meg, mert egy ország szempontjából, amikor egy ilyen programba fog bele, akkor azt a kérdést kell felvetnie, hogy vajon magával mit akar kezdeni 20-30 éves távlatban. S amikor ezt a kérdést felvetjük, akkor alapvetően abban egyet kell értenünk, hogy itt a válasz az, hogy Magyarországot egy élhetőbb országgá szeretnénk tenni, egy olyan élhető országgá, amely vezető szerepet tud ebből a szempontból egész Európába is talán vinni.

Tudja, amikor erről a programról beszélünk, akkor azt a kérdést is fel kell tenni magunknak, hogy melyek azok a területek, amelyeken a leginkább előre kell lépünk, hogy ezt az alapvető célt tudjuk teljesíteni. Nyilván ilyen a családtámogatás rendszere, beleértve a lakhatási támogatások rendszerét, ilyen a gazdaságfejlesztés intézményrendszere, és ilyen a kulturális kérdések fejlesztése. Ha ezt a három területet az ember maga elé képzelem, akkor azt is láthatja, hogy ezeknél a településeknél milyen nagy előrelépésre van szükség a következő időszakban.

Nagyjából ötezer fő alatti településekről beszélünk, az ötezer fő alatti településeken az ország egyharmada él, tehát nagyon sok ember él ezeken a településeken, és a települések nagy része is, a 3200 településből 2887 olyan település van, amely ebbe a kategóriába tartozik. Tehát a feladat önmagában nagy. És amikor egy ilyen nagy feladatról beszélünk, és forrásokról is beszélünk, akkor mindig komplexen kell kezelni ezeket a kérdéseket. Tehát egy ilyen program nem azt jelenti, hogy elindítunk egy valamilyen folyamatot, amelybe mindent beleszúrunk, hanem az államnak, az állam intézményrendszerének szinte minden területe szükséges, hogy ezeken a területeken munkába lépjen. Ilyen például a közigazgatás, az igazgatásszervezés kérdése.

Hogy a saját területemről, a közigazgatásról beszéljek, ilyen például a kormánybuszprogram. A lényeg az, hogy ezeken a településeken a szolgáltatásokat a lehető legjobban igénybe lehessen venni. Nem minden szolgáltatást lehet eljuttatni a legkisebb településekre, de arra kell törekednünk, hogy a kistélepülésekről minden szolgáltatás viszont elérhető legyen. Nem lehet az országban állampolgár és állampolgár, magyar ember és magyar ember között különbség amiatt, mert másik településen él. Tehát ha városban él, akkor ugyanazokat a szolgáltatásokat kell tudnia igénybe venni, mint ha egy kistélepülésen él. És ezeken a településeken tehát elérhetővé kell tenni a szolgáltatásokat. A munkahelyteremtés területén is, hogy

a kérdésére válaszoljak, nemcsak önkormányzati típusú fejlesztésekről van szó, az oktatásfejlesztés területén is; tehát minden olyan ágazatot fel tudnék sorolni, amely az emberek életminőségéhez tartozik.

Volt olyan időszak, amikor arra törekedtek Magyarországon, különösen az előző kormányzat időszakában, amikor az elszorvasztás, tehát a háttérbe szorítás volt a lényeg a kistélepüléseknél. Mi inkább másra szeretnénk törekedni. Ennek a programnak az a lényege, hogy ahelyett, hogy ez egy életminőség közötti választás legyen, tehát ha valaki városba költözik, akkor magasabb életminőséget figyel meg, mint ha faluban marad vagy faluba költözik; ez inkább egy életmód, egy életstílus közötti változás legyen. S ennek értelmében arra szeretnénk törekedni, hogy a program minden területen, pénzügyi területeken is, a különböző szakágakban is forduljon abba az irányba, hogy ezeket a kérdéseket, a falvakban maradás kérdését tudja támogatni. S ennek csak egy része, ami képes külön soron a költségvetésben megjelenni.

Egyébként lesz ilyen tétel, a következő időszakban januártól kezdődően, tehát a következő év elejétől kezdődően 150 milliárd forint fog rendelkezésre állni, amiben különböző programok keretében, pályázatok keretében több szereplő számára lehetővé teszi azt, hogy elinduljon ennek a fejlesztési programnak a megvalósítási üteme. Tehát több területen fog ez megjelenni. Hiszen amikor ebben a kérdésben gondolkodunk, akkor három alapvető területnek, a kormánynak egyik részről, a másik oldalról az önkormányzatoknak, harmadik oldalról pedig a különböző szervezeteknek az együttműködése szükséges - alkotmányos kötelezettség is, zárójelben megjegyzem -, hogy ez a program sikeres lehessen, és a magyar falu tényleg magyar falu lehessen, és olyan falu, amire nemcsak büszkék lehetünk néhány év múlva, hogy ezek a falvak voltak, hanem létező falvak lesznek, olyanok, amire a gyerekeink is büszkék lehetnek majd.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Stummer János képviselő úr: „Meddig él vissza a hatalom a szociális dolgozók türelmével?” címmel. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

STUMMER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nagy felelősség, amikor az ember 93 ezer másikért emel szót, különösen ebben a Házban.

(13.50)

Nagy feladat, amikor olyan 93 ezer emberről van szó, aki másik 800 ezer ember életét könnyíti meg, vagy teszi azt a 800 ezer sorsot egyáltalán élhetővé. Állítom, hogy a 93 ezer szociális dolgozó mindegyike,

akikért ma felszólalok, fontosabb munkát végez ebben az országban, mint a miniszterelnök. Minden áldott nap emberi életek vannak a kezeik között, és sokszor lehetetlen küldetéseket vállalnak magukra önszántukból felelősséget. Áldozat, lemondás és empátia - vannak sokan, akiknek ezek csak üres szavak, nekik viszont a mindennapok részét jelenti.

Amikor önök reggel 8-kor bepattantak a klímás hivatali Škodájukba, ezek az emberek busszal vagy biciklivel, beérve a munkahelyükre, már régen elkezdtek a napot. Amikor a reggeli kávéjuk mellett átböngésztek a sajtót és megnézték azt, hogy mit írtak magukról vagy éppen mirőlünk, ezek a szociális dolgozók éppen pelenkázták, fürdették vagy etették a rájuk bízott magatehetetlen embereket. Amikor mi itt vitázunk egymással ebben a Házban, ők épp azokhoz fordulnak türelemmel, akiknek már nincsen kihez szólniuk.

Álljunk meg egy pillanatra, tisztelt képviselőtársaim, és tegyük fel a kérdést: ezek az emberek ezen a hétfői napon vajon többet tesznek-e minálunk, hogy jobb hely legyen ez a világ? Ki végzi ma, a mai napon a fontosabb munkát, egy szociális dolgozó vagy egy országgyűlési képviselő? Önöknek és nekünk is kalapot kell emelnünk előttük. Ma, a szociális munka napján jó szó és köszönet jár nekik ezért az emberfeletti munkáért, amit ezek az emberek nap mint nap letesznek ennek az országnak az asztalára. De nemcsak köszönet járna nekik évente egyszer, kedves hölgyeim és uraim, hanem végre normális bér és a hivatásukhoz méltó munkafeltételek is, mégpedig az év minden napján.

Kedves fideszes és KDNP-s képviselő hölgyek és urak, ez önökön múlik, csakis önökön múlik, hogy a szociális dolgozók végre ne azt üzenjék saját pályakezdőiknek, hogy menekülj, pedig most ezt teszik. Önök persze, valaki a kormány részéről, talán éppen ön lesz, államtitkár úr, az, mindjárt fel fog állni, és szépen sorjában el fogja mondani nekem ugyanazokat a paneleket, amit néhány képviselőtársamnak már elmondott az imént, amelyek azt ecsetelik, hogy a Fidesz 2010 óta mennyit tett ezért az ágazatért. Felsorolja majd államtitkár úr, hogy mennyivel emelkedtek a bérek, hogy hogyan javultak a dolgozók munkakörülményei, és milyen intézményfejlesztési programok valósultak meg, és miután az államtitkár úr végzett a kormány eredményének felsorolásával, néz majd rám kérdően, hogy mégis nekem mi a fészkes fene bajom van, hiszen soha jobban nem kerestek és soha jobb munkakörülmények között nem dolgozhattak szociális dolgozók Magyarországon, mint manapság.

A valóság ezzel szemben az, hogy a szociális szféra dolgozóinak anyagi és erkölcsi megbecsültsége a béka fenéke alatt van. Hiába hozza majd ide, államtitkár úr, a statisztikákat, ezek az emberek nem így vagy annak megfelelően érznek, ők nem olvassák a statisztikákat, ők a tapasztalataik alapján mondják ezt. A valóság az önök kommunikációjával szemben az, hogy egy ember végzi el másik négy munkáját, a munkaidő pedig nem órában meghatározott, hanem

látástól vakulásig tart. A valóság az, hogy ezeket a szociális dolgozókat már csak az tartja a munkahelyükön és Magyarországon, ami erre a pályára hívta őket: a felelősségérzet és az empátia, az a tudat, hogy ha ők is elmennek, le kell utánuk kapcsolni a villanyt.

Az a valóság, hogy az önök kétharmados országában, aki szegény, elesett, beteg, fogyatékos, idős, munkanélküli és hajlék nélküli, az mind felesleges teher önök számára. Ezekről az emberektől az önök kétharmados országában szabadulni kell és nem gondoskodni róluk. Aki pedig mégis megteszi ezt önök helyett, aki a fából vaskarikát hajlandó csinálni, csak mert szorult bele némi emberiesség, azt minden rendelkezésre álló eszközzel ellehetetlenítik.

Nem kell majd felháborodást színelni, kedves kormánytagok, és nincs szükség arra sem, hogy visszautasítsák ezt a kijelentést. Inkább járják körül az újságosbódékat, és kérjenek valahonnan egy pénteki Ripostot, nézzék meg ennek az önök által kinyomtatott szennylapnak a címlapját, olvassák csak el azokat az öles betűket. Az a címlap, amit ott az önök volt kommunista kitartottja, Ómolnár Miklós megengedett magának, messze túlmutat önmagán. Ott nem pusztán néhány ezer emberrel szembeni tudatos uszításról volt szó, ott az önök lelkiismeretlen, embertelen rendszere mutatta meg magát teljes valójában.

Államtitkár Úr! Kedves Kormánytagok! Kedves fideszes Képviselőtársaim! Meddig élnek még vissza a szociális dolgozók türelmével? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Önök azt hiszik, hogy maguknak mindent szabad? Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, a szociális dolgozók megérdemlik, hogy a kormány nevében harmadszorra is megköszönjem azt a munkát, amit az év minden napján folytatnak. Nyilván ez egy olyan feladat, amely nem egy munka, hanem egy hivatás, aki ezt teszi, az ezt hivatástudatból teszi, és azért, mert a rászoruló emberek mellett nem tud szó nélkül elmenni, hanem belülről is késztetést érez arra, hogy segítsen rajtuk. Az állam pedig csak segítséget, lehetőséget, háttérrel és biztonságot kell hogy nyújtson, ösztönzést is nyilván a pályaválasztóknak, hogy ezt válasszák, és ehhez akár egy házi segítségnyújtásban, egy bentlakásos intézményben vagy bármilyen más körülmények között, vagy reméljük, minél hamarabb szakápolási központokban is, de segítséget nyújtunk azoknak az embertársainknak, akiket az élet valamiért nehezebb helyzetbe sodort. Éppen ezért fontos, hogy az állam is gondoskodjon róluk, biztonságot teremtsen nekik.

Ugyanakkor, miközben ön is szépen szónokolt a szociális munka napjával kapcsolatban, azért felhívom az ön figyelmét is arra, lehet, hogy elkerülte a figyelmét, de majd a következő frakcióülésen vesse föl azoknak a képviselőtársainak, akik az előző ciklusban is itt voltak, és 2016. december 13-án délután szavaztak a szociális munka napjának munkaszüneti nappá nyilvánításáról, hogy miért nem támogatták ezt. Nemcsak a pártelnökük nem támogatta, Vona Gábor, de az ön körül ülő Szilágyi György vagy Bana Tibor, Farkas Gergely, Gyöngyösi Márton, Hegedűs Lórántné, egyik jobbikos képviselő sem támogatta azt, hogy azt a napot, ami most munkaszüneti nap, megszavazzák. Ez volt a címe az előterjesztésnek: „A szociális munka napjának munkaszüneti nappá nyilvánításáról”. A Fidesz és a KDNP ezt támogatta, az ellenzéki pártok részéről önök nem támogatták. Egy ellenzéki képviselő volt csak, aki mert igennel szavazni és a kormánypártok mellett szavazni, egy volt, a Jobbikból senki sem volt, aki a szociális dolgozók megbecsültségét fontosabbnak tartotta volna, mint a kormánnyal való folyamatos konfliktust, szembenállást és a napi politikai csatározásokat.

Ön is említette, tisztelt képviselő úr, a béremeléseket, a mai napon erről már volt szó. Több mint százmilliárd forint többlet az, amit erre a célra fordítottunk az elmúlt években, és ez az ágazatban dolgozók fizetését is 65 százalékkal tudta növelni hat év alatt, 2012-2018 között, és az átlagfizetéseket is említettem ma már, hogy 230 ezer forint környékére emelte, és az elmúlt 2-2,5 esztendőben is egy plusz, közel 50 ezer forintos többletről tudunk beszélni. De az is fontos, hogy minél jobb körülmények között tudjanak dolgozni a szociális szférában dolgozók, ezért fontos az a több mint 400 milliárd forintos fejlesztési forrás, amit mind a szociális, mind a gyermekvédelmi ágazat a következő években nagyon fontos célokra el tud költeni, ebből közel 100 milliárd forintot a gyermekek segítésére.

Az is fontos, hogy a szociális szférában dolgozók számára ne csak béremelést biztosítsunk évről évre, ne csak a munkakörülményeiket javítsuk, hanem segítsünk nekik abban, hogy mind az ezzel a munkával járó lelki leterhelés ne eredményezze azt, hogy kiégnek a munkában, mind pedig a szakmai előmenetelüket tudjuk segíteni. Éppen ezért fontos az az egymilliárd forint, amit a szociális szférában dolgozók munkája emberi oldalának karbantartására, segítésére tudunk fordítani, hisz az a rengeteg nehézség, probléma, amivel nap mint nap szembesülnek, nyilván az a sok-sok kudarcélmény, amiről a szociális ellátottak nap mint nap beszámolnak nekik, ezek nagy lelki nehézséget okoznak. Ezért fontos, hogy a következő években igyekezzünk az ilyesfajta lelki egészség megőrzését is segíteni a több mint 90 ezer, szociális szférában dolgozó részére. És az is fontos, hogy szakmailag is továbbképzési programokon tudjanak részt venni, hogy megújult képzési rendszerben vegyenek részt, a szakmai megújulásnak is megtapasztalják a lehetőségét, a perspektíváit. Erre 12 milliárd forintot fordítunk, hogy szakmailag is tudjanak fejlődni azok,

akik a szociális szférában dolgoznak, és erre igényt tartanak, természetesen térítésmentes képzések tekintetében.

A kormány számára ugyanakkor az ellátottak tekintetében továbbra is a legfontosabb a „segély helyett munka” elve. Több mint 700 ezer ember esetében ezt már meg is tudtuk tenni, akik korábban segélyből éltek, most már munkából élnek. Több mint 700 ezren vannak így, ők 700 ezren ennek az egyik legnagyobb nyertesei, ennek az új gazdaságpolitikának és ennek az új szociálpolitikának, amely nem a segélyekre épít.

Az a liberális kórus pedig, amihez ön is hajléktalanügyben csatlakozott, tisztelt képviselő úr, azt mondja, hogy mindenkinek biztosítsunk jogot arra, hogy a közterületen az életét és az egészségét veszélyeztetve éljen, ehhez képest az egykor még a társadalmi rendet fontosnak tartó és a segítségnyújtást fontosnak tartó Jobbik nevében most úgy szólal föl, mint a liberálisok, és nem azt mondja, hogy igenis, ezeknek az embereknek segíteni kell.

(14.00)

A hajléktalanszállókon, ahogy mondtam, a kapacitások 80 százaléknál nagyobb mértékben nem voltak lekötve, idén 300 milliárd forint többletforrást biztosítunk, ezek mind-mind a hajléktalanok *(Az elnök csenget.)* érdekeit szolgálják.

Tisztelt Képviselő Úr! A hajléktalanszállókra, és nem veszi igénybe az állami segítséget - mi ehhez próbálunk többletforrást és többletsegítséget adni. Sajnáljuk, hogy önök ebben nem partnerek, hanem a liberálisoknak a malmát tekerik szintén. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportjából Harrach Péter frakcióvezető úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra: „A polgárok felelős részvétele a politikai döntésekben” címmel. Frakcióvezető úr, öné a szó, parancsoljon!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Két mondatot engedjenek meg, hogy én is szóljak a szociális munka napjáról. Délelőtt több száz, ezen a területen dolgozó ember vett részt itt a Felsőházi teremben, ahol tudtuk őket köszönteni azon a napon, amit az első polgári kormány hozott létre, és ami később nekik munkaszüneti nappá is vált. Valóban tisztelet azoknak, akik ezt a nehéz munkát végzik.

A mai témám azonban az, hogy a nemzeti konzultáció kérdéseit megismertük. Ezekről a kérdésekről, illetve a műfajról magáról sokan elmondták a véleményüket, ezt teszem most én is. Először a műfajról. Én úgy érzem, hogy a demokrácia hiteles eseménye a konzultáció, ugyanúgy, mint ahogy a választás, a kettő

között azonban lényegi különbség van. A választás olyan, mint a százméteres síkfutás, ahol a startvonalon egyenlő eséllyel indulnak a résztvevők, és végül az győz, akinek az adottsága, a felkészültsége, az erőnléte jobb volt; persze ennek végeztével lehet bírálni a pályát magát vagy a célfotót, de az eredmény a fontos. A konzultációnál nincs ilyen versengés, a konzultáció lényege az, hogy a kormányzatnak van egy határozott elképzelése, erről kérdezi meg a polgárokat, és ha igen a válasz, akkor meghozza a döntést, ha nem a válasz, akkor elhalasztja a döntést; erre is volt már példa.

És mit tudunk mondani a tartalomról? A népesedési helyzettel foglalkozik, és a családok biztonságáról szól. A népesedési helyzetet ismerjük, hiszen körülbelül 40 ezer az a szám, ami a születési és a halálozási adatok között van - ez persze Európa-szerte hasonlóan létezik, nem hungarikumról van szó, hanem európai problémáról -, de úgy gondolom, hogy nem olyan kérdés, ami egy-két év alatt alakul ki. A demográfusok 1981-re teszik azt az évet, ahonnan elkezdett növekedni ez a különbség, de már 1960-ban is megindult a folyamat. Én úgy gondolom, hogy a gyógyulás is hosszú lesz.

Amikor a családok támogatásáról beszélünk, akkor azt látnunk kell, hogy ennek van már eredménye, most is mutatják a számok, de az, hogy jelentősen ez még nem tudta ellensúlyozni az abból adódó nehézséget, amit a korfán látunk, ami gyakorlatilag a szülőképes korosztály folyamatos csökkenését jelenti, éppen ezért kell a támogatást növelni és a gyermekvállalási kedvet erősíteni, hiszen a kiszámíthatóság az, ami a leginkább segíti ezt a folyamatot. A kiszámíthatóság teszi szükségessé az egyik kérdésre adott igen választ, vagyis azt, hogy - elnézést a kifejezésért! - be kell betonozni a családtámogatási rendszert, olyan védelmet kell adni neki, ami aztán nem dönthető meg például egy olyan intézkedéssorozattal, mint annak idején a Bokros-csomag volt, vagy például a Gyurcsány-kormányának a 2008-as intézkedései (*Kunhalmi Ágnes: Széll Kálmán-terv!*), amelyek szintén tönkretették a rendszert. (*Kunhalmi Ágnes: És a Széll Kálmán-terv?*) Tehát a kiszámíthatóság nagyon fontos.

Az egyik leglényegesebb kérdése ennek az ívnek, ami előttünk van, a főállású anyaság kérdése, ugyanis ki kell jelentenünk azt, hogy nincs szabad választása a gyermeket vállaló nőnek, hiszen a három lehetőség közül egyet nem választhat. Választhatja azt, hogy ő dolgozik, de gyereket nem vállal; választhatja azt, hogy egy vagy két gyermeket vállal, és mellette dolgozik - nem könnyű, de megteheti -; de az, hogy négy-öt gyermeke van, és közben dolgozzon, az nem megy, viszont az sem megy, hogy otthon maradjon, mert egy fizetésből nehéz megélni. Ezért jogos kérdés a tényleges főállású anyaság kérdése.

Beszélhetnénk még néhány kérdésről, például a munkavállalás támogatásáról, ami szintén előfordul, illetve a fiatal, családalapító pároknak a támogatásáról. Mindnyáján emlékszünk, vannak álmok (*Az elnök csenget.*), vannak tervek, van öröm, de sok esetben szegényen kezdik a családalapítást.

Sok ehhez hasonló kérdésre kellene válaszolni, a polgárok megteszik, és ezzel részeseivé válnak a politikai döntéseknek. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A frakcióvezető úr napirend előtti felszólalására Novák Katalin államtitkár asszony válaszol. Parancsoljon, államtitkár asszony, öné a szó.

NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Azért is indítottuk el ezt a nemzeti konzultációt, mert Európa egy nagyon komoly kihívás előtt áll, egy nagyon komoly kihívással néz szembe, nemcsak Magyarország, hanem egész Európa, hiszen ma már kimondhatjuk azt, hogy egyetlen olyan európai ország sincsen, ahol elég gyermek születne, egyetlen olyan európai ország sincs ma, ahol annyi gyermek születne, hogy akár csak fenn tudják tartani az aktuális népességszámot, tehát egész Európa népesedési problémákkal küzd, Európa az üres bölcsők kontinense. Ezzel párhuzamosan elindult egy népvándorlás is Európa irányába, tehát ott van egyfelől a népesedési probléma, másfelől a migrációs nyomás - erre kell megfelelő választ adni az európai vezetőknek, erre kell választ adnunk nekünk is Magyarországon. Ez is az apropója ennek a nemzeti konzultációnak, hiszen a kérdés az, hogy miben látjuk a magyar jövőt: a magyar gyermekekben, a magyar gyermekek születésének támogatásában, vagy pedig abban, hogy migránsokkal pótoljuk a hiányzó magyar gyermekeket?

Ez is az egyik kérdés a nemzeti konzultációban, de általában, ahogy a frakcióvezető úr felvetette a nemzeti konzultációnak a műfaját, talán erről is érdemes néhány gondolatot mondani. Azért is indítottuk el ezt a nemzeti konzultációt, mert az emberek visszajelzésére számítunk. Két kormányzati ciklus után egymást követően és egy harmadik kormányzati ciklusnak az elején várjuk azt, hogy visszajelzést kapjunk a magyar emberektől arra vonatkozóan, hogy a családpolitikában milyen irányt vegyünk, milyen irányt folytassunk, merre menjünk tovább, milyen döntéseket hozunk meg. Fontos sorskérdésekben várjuk a magyar embereknek a véleményét, és a nagy előnye a nemzeti konzultációnak, hogy mindenki részt vehet benne, mindenki kitöltheti ezeket a nemzeti konzultációs íveket, mindenki visszaküldheti azt a számkra. Bízom benne, hogy minél többen fognak élni ezzel a demokratikus jogukkal, lehetőségükkel, és részesei lesznek ennek a nemzeti konzultációnak is.

Mindenkinek a véleményére kíváncsiak vagyunk, nemcsak az édesanyákéra, de az édesapákéra is, nemcsak a szülőkére, hanem a nagyszülőkére is, és bizony azokéra is, akik még most gyermekvállalás előtt álló fiatalok, hiszen talán őket érintik a legjobban ezek a kérdések. Azt kell a legjobban megértenünk, hogy hogyan tudunk nekik segíteni abban, hogy teljesíteni

tudják a vágyaikat, az elképzeléseiket, és hogy közelíteni tudjuk egymáshoz a ténylegesen vállalt gyermekeknek és az eredetileg tervezett gyermekeknek a számát. Hiszen ma Magyarországon a fiatalok családban képzelik el a jövőjüket, házasságban szeretnének élni, gyermekeket szeretnének nevelni, átlagosan inkább több mint kettőt, mint jellemzően kettőt. Ebben szeretnének segíteni a magyar fiataloknak, hogy hogyan tudnak ezeknek a vágyaiknak érvényt szerezni.

Ami 2010 óta történt a családtámogatások terén, az, azt hiszem, nem kevés, mégsem mondhatjuk azt, hogy nyugodtan hátra dőlhetünk, sok dolgunk van még. Megdupláztuk a családtámogatásra fordított költségvetési összegeket, kétszer annyit fordítottunk most családtámogatásra, mint 2010-ben. A családi adókedvezményt valóban bevezettük, és folyamatosan emeljük, így a jövő évben is. Bevezettünk egy nagyon komoly otthonteremtési programot; visszaadtuk a gyeknek a harmadik évét, bevezettük a gyed extrát, vagy éppen az ingyentankönyv-ellátást, az ingyenes gyermekétkeztést vagy az Erzsébet-táborokat. Bölcsődéket építettünk, és ma már 220 ezer nő köszönheti a „nők 40”-nek köszönhetően, illetve a család köszönheti azt, hogy a „nők 40”-nek köszönhetően a nagymamák ott vannak ismét a családban.

(14.10)

Húsz éve nem volt ilyen magas a gyermekvállalási kedv, mint most, nem volt ilyen magas a házasságkötések száma sem, minden népesedési mutató pozitív irányba mozdult el az elmúlt években. (*Gréczy Zsolt: Csak gyerek nem születik.*) Ugyanakkor még mindig van teendők, még mindig nem dőlhetünk hátra, újabb döntéseket szeretnénk hozni, amelyek a magyar családokat szolgálják és a magyar gyermekeket helyezik előtérbe.

Ezek között a kérdések között valóban szerepel egy olyan is, amely kétharmados védelmet kíván adni ezeknek a jogszabályoknak, a családokat támogató intézkedéseknek, hiszen sajnos rossz példákat is ismerünk. Ismerjük azokat a példákat, amikor elvették az otthonteremtési programot, elvették a gyeknek a harmadik évét, megszüntették a családi adókedvezménynek a rendszerét, gyakorlatilag teljesen szétverték az akkori családtámogatási rendszert a baloldali kormányok idején. Ez még egyszer nem lenne jó, ha megtörténhetne, ezért szeretnénk azt, hogy hosszú távú, kiszámítható legyen Magyarországon a családpolitika. (*Gréczy Zsolt: Mi emeltük a családi pótlékot utoljára!*) Ezért kell kétharmados védelem ezeknek a jogszabályoknak, ezeknek a támogatásoknak.

A gyermekek védelméről is szól a nemzeti konzultáció, hiszen a gyermekeinket olyan veszélyek is fenyegetik ma már, amelyek nem voltak még 10-20 évvel ezelőtt. Ezekre a veszélyekre is fel kell készülnünk, fel kell őket vértézünk ezekkel szemben.

Újabb támogatásokat is szeretnénk adni a magyar gyermeket nevelő családoknak és a gyermekvál-

lálás előtt álló fiataloknak, hiszen látjuk azt, hogy milyen nehéz önálló lábra állni, milyen nehéz a családalapításról szóló első döntéseket meghozni. (*Varju László: Már akinek! - Gréczy Zsolt: Tiborcz Istvának nem volt nehéz!*) Ehhez szeretnénk további támogatásokat adni, ahogy szeretnénk segíteni a főállású édesanyákat, szeretnénk segíteni azokat is élethosszig, akik legalább három gyermeket vállaltak már, és emellett még dolgoznak is, és az élet minden területen igyekeznek kivenni a részüket.

Én arra kérek mindenkit, hogy töltsse ki a nemzeti konzultáció kérdőíveit, és vegyenek részt önök is ebben a folyamatban. Döntsenek önök is a magyar emberek sorsáról! Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. „Aktuális kérdésekről” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hende Csaba képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke. Parancsoljon, alelnök úr, öné a szó.

HENDE CSABA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A közelmúltban újabb megerősítést nyert a tény, hogy az illegális migrációt legalább részben az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága és az Európai Unió szervezi és finanszírozza.

Az ember hitetlenkedve nézi a migránsok névtelen bankkártyáiról szóló beszámolókat. Az újraéledő balkáni útvonalon rengeteg illegális migránsnál látni név nélküli bankkártyákat, amelyekkel rendszeresen pénzt vesznek ki a bankautomatákból. A migránsoknak az EU, Soros és az ENSZ pénzével feltöltött kártyákat osztogatnak, ők pedig szabadon vehetnek le készpénzt arról. Ez a program megdőbentő, és óriási biztonsági kockázata van, mert akár a terrorizmust vagy az embercsempészeket is finanszírozhatják az így felvett pénzből.

Sajtóinformációk szerint ezekre a kártyákra havonta érkezik pénz, és Görögországban állítja ki azokat az illetékes hatóság. A kártya kibocsátásának szinte alig van feltétele. Még az sem kell, hogy a kontinensünkre érkező menekültstátuszban legyen, elég, ha az illetőnek nincs munkája, elmúlt 18 éves, és 2015 januárját követően érkezett Görögországba. A kártyák használatának területi hatálya is növekszik, ugyanis egyre több országban lehet használni ezeket, Görögország után most már Boszniában is.

Ezt a programot az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága és négy másik szervezet, többek között az Európai Unió Humanitárius Segélyek és Polgári Védelem Főigazgatósága hozta létre, és az Európai Bizottság is finanszírozza, természetesen az európai adófizetők pénzéből.

Megbízható források szerint a bankkártyáknak van egy másodlagos piaca, ahol név nélkül adják-veszik ezeket a migránsok és ki tudja, még kik. Nem tudni, kihez kerülnek végül ezek a bankkártyák és ezek a pénzek. Mára már kiderült viszont, hogy összesen 57,6 millió eurót, vagyis mintegy 18 milliárd fo-

rintot terveztek kiosztani ezen az úton csak a 2017. évben, és 2018 augusztusáig 83 792 - megismétlem: 83 792! - magánszemély jutott már a név nélküli bankkártyákhoz. Tették mindezt annak dacára, hogy a pénzmosás megelőzéséről és a terrorizmus finanszírozásának megakadályozásáról szóló rendelet, illetve a pénzügyi tranzakciók átláthatóságára vonatkozó határozat szerint ilyen pénzügyi terméket egyáltalán nem lehetne piacra dobni.

Tisztelt Országgyűlés! Ezek a terrorizmus és pénzmosás elleni szabályok - nyilván helyesen - olyanra szigorúak, hogy például egy ismerősöm, aki Brüsszelben az Európai Bizottságnál dolgozik, vett egy lakást Magyarországon. Egy magyar banktól vett fel ehhez a vásárláshoz hitelt, és képzeljék el, nem volt lehetséges közvetlenül a brüsszeli bankjából átutalni a hiteltörlesztéseit, hanem először egy Magyarországon nyitott bankszámlára kell, és onnan utalhatja tovább, azért, hogy a teljes nyomomonkövethetőség és a biztonság meglegyen.

Most tessék összevetni ezt a korlátozást, ezt a többletköltséget okozó korlátozást azzal az eljárással, ahogy ugyanez az Európai Unió a migránsoknak osztogatott névtelen bankkártyákkal kapcsolatban eljár. Nyilvánvaló, hogy ezzel a programmal mi nem értünk, nem érthetünk egyet, elfogadhatatlannak tartjuk a kockázatai miatt.

Tisztelt Ház! A nyugat-balkáni útvonalon tavasszal újabb migránshullám várható. A beszámolóik szerint - erőfeszítéseinknek hála - a magyar határvédelem stabil, és a hatóságok fel vannak készülve arra, hogy a várhatóan érkező újabb hullámot kezelni tudják.

Tisztelt Országgyűlés! Támogassuk rendőreinket és katonáinkat szilárd helyállásukban mindnyájan a falak között és azokon kívül is! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Alelnök úr elhangzott napirend előtti felszólalására Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Államtitkár úr, öné a szó, parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Még egy jó pár hónap van az európai parlamenti választásokig, de már most elmondható, hogy lassan mindenki kiteríti a kártyáit. Már most látszik, hogy az egyes pártcsaládok milyen tervekkel és milyen vezetőikkel vágnak neki a választásnak, ami egyébként a legfontosabb az eddigi európai parlamenti választások közül.

Már most tudjuk például, hogy ha az európai szocialistákon múlna, akkor Frans Timmermanst tennék meg bizottsági elnöknek, és azt is tudjuk, hogy a hazai szocialisták lelkesen támogatják ezt a törekvést. Már hűségnyilatkozatot is tettek, egy olyan embert támogatnak, aki megnyitná Európa határait, megnyitná Európa kapuit. Már évek óta kiáll a kötelező betelepítés mellett, és szerinte, aki ezt elutasítja, annak pénzt, pénzbüntetést kellene fizetnie.

Egyébként ez nem minden, mert hiába volt annyi véres merénylet, Timmermans úr szerint semmi összefüggés nincs a migráció és a terrorizmus között. Minket, kelet-európaiakat pedig azzal minősített, hogy nincs tapasztalatunk a diverzitással. Hogyha ő ezalatt azt érti, hogy a fél világot és annak problémáit be kellene engednünk, akkor nem is szeretnénk, hogy legyen.

Aztán ott van a liberálisok csoportja, ők tudomásunk szerint még nem neveztek meg egyértelműen listavezetőt, de mindenki tudja, hogy ott Guy Verhofstadt osztja a lapokat, és olyan vérbő módon képvisel radikálisan liberális dolgokat, minthogyha azoknak bármilyen többségi támogatása, támogatottsága lenne Európában.

Ő volt az, emlékezzünk rá, aki a kvóta-népszavazási kampányban az igenek mellett kampányolt, és aki pár hete személyesen is kampányt indított Magyarországon és a magyar kormány ellen. Ez sem meglepő, hogyha tudjuk, hogy gyakorlatilag mindenben az ellenkezőjét képviseli, mint a magyar kormány, mert szerinte szükség van bevándorlásra, szükség van arra, hogy fiatalok jöjjenek Európába, és úgy mondja ezt, mintha ez csupán gazdasági kérdés lenne, nem pedig biztonsági és kulturális kérdés is. Egyébként, hogyha Verhofstadt úr úgy dönt, hogy kampányt indít Magyarországon és a magyar kormány ellen, akkor szeretnénk itt, a Ház előtt is elmondani, hogy a kormány ezt nem fogja szó nélkül hagyni. Eddig sem hagyta szó nélkül, és ezután sem fogja.

A mi politikai családunk számára egy már biztos, hogy a biztonság lesz a fő kérdés. Ez azt is jelenti, hogy akinek számít a biztonság, az csak az Európai Néppártban található olyan pártokat, akik ellenzik a bevándorlást, és ezzel szemben a hazai ellenzék pedig olyan pártcsaládokban ül, akik megnyitnák Európa kapuit és bevándorlaspártiak.

Tisztelt Ház! Az a helyzet, hogy az óra ketyeg, legalábbis a választásokig az óra nem nekünk dolgozik, mert miközben erre semmilyen felhatalmazásuk nincs, Brüsszelben véglegesíteni akarják a bevándorlást támogató és azt állandóvá tevő terveket és eljárásokat.

(14.20)

Most áll fel egy új intézményrendszer: pénzzel feltöltött kártyával, egyszerűsített vízummal, betelepítési programokkal és a határvédelmi jog elvételével tennék könnyebbé a migrációt, és ezzel gyakorlatilag teljesen kiszolgáltatottá tennék Európát és benne Magyarországot.

Most már tudjuk azt, hogy közpénzből is finanszírozzák azokat a migránskártyákat, amelyekkel a bevándorlók közpénzhez juthattak mindenféle érdemi ellenőrzés nélkül, és az a teljesen tarthatatlan helyzet állt elő, hogy bemondásra több tízezer forintnak megfelelő összeget kaptak bevándorlók, miközben az európai állampolgároknak sohasem biztosítanak ilyen lehetőséget. Azt is tudjuk, hogy az Európai

Parlament ezen a héten is tárgyal a migránsvízumokról, amelyeket félrevezető módon humanitárius vízumnak neveznek, miközben nagyon jól tudjuk, hogy nem erről van szó. Azt is tudjuk, hogy a betelepítési kvóta továbbra is ott lappang a tárgyalóasztalok környékén, és ha nem figyelünk, akkor bármikor - bármikor! - elfogadtatnák. Végezetül azt is tudjuk, hogy mi áll az új hétéves költségvetési tervezetben: az, hogy dupla annyi pénzt akarnak költeni migrációval kapcsolatos célokra, javarészt a most futó, hagyományos uniós fejlesztési programok rovására.

Ez így, egy az egyben teljesen elfogadhatatlan bevándorlási csomag, gyakorlatilag felelőtlen hazárdrozás Európa jövőjével. Mi nem akarunk sem migránskártyát, sem migránsvízumot, sem nyitott határokat és betelepítéseket sem. Mi nem a bevándorlásra akarunk pénzt költeni, hanem a gyermeket nevelő magyar családokra. A tét tehát az európai választáson nem is lehetne nagyobb: nyílt társadalom vagy nemzetek Európája, és az nem is kérdés, hogy a mi politikai közösségünk melyik oldalon áll ebben a vitában. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Foglalják el helyüket! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalásokat**. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Ovádi Péter, Fidesz; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Lukács László György, Jobbik; Hajdu László, DK; Varga László, MSZP.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Kocsis-Cake Olivio, Párbeszéd; Gréczy Zsolt, DK; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Ungár Péter, LMP; Varga-Damm Andrea, Jobbik; Latorcai János, KDNP; Nyitrai Zsolt, Fidesz.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Varga-Damm Andrea, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Ungár Péter, LMP; Farkas Gergely, Jobbik.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Szabó Szabolcs, független; Ungár Péter, LMP.

A csütörtöki napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Lukács László György, Jobbik; Ungár Péter, LMP.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most **házzsabálytól való eltérésre** tett javaslatokról döntünk. A Házbizottság azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a mai ülésnapján úgy térjen el a házzsabálytól, hogy dr. Rónayné Slaba Ewa Maria lengyel nemzetiségi szószóló a napirendi javaslatról történő határozathozatalt megelőzően a Lengyel Köztársaság függetlensége visszanyerésének 100.

évfordulója alkalmából a határozati házzsabály 18. § (5) bekezdése alkalmazásával ötperces időtartamban felszólalhat. A házzsabálytól eltérésre tett javaslatot H/3404. számon a honlapunkon valamennyi képviselőtársam megismerheti. Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a házzsabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házzsabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házzsabálytól való eltérést 166 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság azt is kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a mai ülésnapon úgy térjen el a házzsabálytól, hogy Farkas Félix roma nemzetiségi szószóló a napirendi javaslatról történő határozathozatalt megelőzően „Megemlékezés a roma gyilkosság sorozat áldozatairól” címmel a határozati házzsabály 18. § (5) bekezdése alkalmazásával ötperces időtartamban felszólalhat. A házzsabálytól eltérésre tett javaslatot H/3403. számon valamennyien megismerhetik, amennyiben az Országgyűlés honlapjára ránéznek. Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a házzsabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házzsabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házzsabálytól való eltérést 164 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elfogadott házzsabálytól való eltérésnek megfelelően dr. Rónayné Slaba Ewa Maria lengyel nemzetiségi szószóló **napirend előtti felszólalására** kerül sor ötperces időtartamban, a Lengyel Köztársaság függetlensége visszanyerésének 100. évfordulója alkalmából.

Megadom a szót szószóló asszonynak, aki az első mondatokat szokásainknak megfelelően anyanyelvén mondja, majd magyarra fordítja azokat, és a továbbiakat már magyarul mondja. Parancsoljon, szószóló asszony, öné a szó.

DR. RÓNAYNÉ SLABA EWA MARIA nemzetiségi szószóló: Szanowny Panie Marszałku, szanowni posłowie, szanowni rzecznicy, witam wszystkich barżo serdecznie.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Tisztelt Szószólók! Szeretettel üdvözlök mindenkit. Köszönöm elnök úrnak, hogy lehetőséget kaptam a felszólalásra. Tudom, hogy az első világháború lezárulása Trianont hozta el Magyarországra számára, mégis a lengyel nemzetiség szószólójaként azzal kapcsolatos nagy örömet szeretném megosztani önökkel, hogy anyaországunk újból szabad, független ország. Éppen tegnap, november 11-én ünnepeltük a lengyel függetlenség visszaszerzésének 100. évfordulóját, Lengyelország 123 év kihagyást követően e napon került vissza Európa térképére.

Köszönöm önöknek, hogy minden fájdalmuk ellenére velünk tudtak ünnepelni e lengyel emléknapi centenáriumban. Számos városban rendeztek fényfestéseket, lengyel zászlókkal díszítették a Lánchidat, jó érzés volt látni a lelkesen visszaintegető embereket, akik a lengyel zászlós autós felvonulást látták. Tudom, hogy önök megértik örömmüket, illetve nemzeti büszkeségünk érzését, hiszen történelme során a magyar nemzet is hosszú időszakon keresztül szenvedett idegen hatalmak megszállásától, és a lengyelekhez hasonlóan sokat küzdött önrendelkezése visszaállításáért.

Lengyelország a XVIII. század végén veszítette el önállóságát, területei orosz, porosz illetve osztrák uralom alá kerültek. Lengyelországot letörölték Európa térképéről, nemzetként viszont átvészelte a megszállás időszakát: őrizte nyelvét, hagyományait, kultúráját, erős keresztényi hitben és mély meggyőződésben élt, hogy Lengyelország vissza fogja nyerni függetlenségét.

A lengyel értelmiség egy része távozott az országból, elsősorban Párizsba emigráltak, hogy szabadon alkossanak, nagy patrióta műveket hozzanak létre, és ezzel tartsák a lelket a nemzetben.

(14.30)

Ott készítettek elő három nemzeti felkelést is. Sajnos e szabadságharcokat mind leverték, de a hitet nem sikerült elvenni a lengyelektől.

Eközben a politikában olyan nagyságok léptek a színre, akik nélkül száz évvel ezelőtt minden valószínűség szerint nem lehetett volna visszaszerezni az állami függetlenséget. Az egyik Ignacy Jan Paderewski, akinek hatására Woodrow Wilson 13. pontként belevette híres beszédébe Lengyelország függetlenségének a visszaállítását, és mindez az USA által aláírt versailles-i békeszerződésbe is bekerült. A másik személyiség a karizmatikus Józef Piłsudski volt, aki talán a legtöbbet tette Lengyelország 1918-as függetlenségéért.

Ezt viszont nem volt elegendő visszaszerezni, a megőrzéséről is gondoskodni kellett, amit a lengyelek két éven belül megtapasztaltak. A visztulai csodának nevezett csatában nemcsak hazájukat védték meg a szovjet hadsereg ellenében, hanem Európát is megmentették az orosz és a német kommunisták egyesülésétől és hatalomátvételétől. De minderről - házelnök úr engedelmével - majd két év múlva, az akkor esedékes felszólalásomban fogok megemlékezni.

Beszédemet a nagy lengyel hazafi, Szent II. János Pál pápa ideillő szavaival zárom: „A béke adománya nemcsak adottság a számunkra, hanem feladat is. Feladat mindannyiunknak, lengyeleknek, magyaroknak és minden embernek, akik számára erkölcsileg nagy értéket jelentenek az olyan fogalmak, mint szabadság, függetlenség, haza és becsület.”

Köszönöm a figyelmüket. Dziękuję za uwagę. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló asszony. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e valaki válaszolni az elhangzottakra. Igen, Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak adom meg a válaszadás lehetőségét. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót, igen tisztelt elnök úr. Tisztelt Szószóló Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Magyarországnak Lengyelország ezer éve állandó barátja. Ezer esztendeje közös úton járunk, összeköt bennünket a szabad élet vágya és a független államiság iránti remény. Összeköt a keresztény és európai kultúra és az, hogy esetleges vitáink vagy félreértéseink ellenére mindig számíthattunk egymásra. Számíthattunk egymásra, amikor beszorulva Kelet, Nyugat és Dél birodalmi között harcoltunk a szabadságunkért, kultúránk, anyanyelvünk és életmódunk megőrzéséért, nemzeti közösségeink megmaradásáért. Nemcsak sorsunk közös, közös hőseink vannak a sok évszázados szabadságküzdelmekben.

Lengyelország száz esztendeje nyerte vissza független államiságát. Ha született igazságos döntés az egyébként számtalan államnak tragikus következményekkel járó, Franciaországban meghozott békék létrehozatalakor, akkor a lengyel államiság visszaállítása az volt 123 esztendő után. Örömteli, de rendkívül nehéz idők vártak ezután is a lengyelekre, meg kellett küzdeniük kivívott függetlenségükért, miközben egy új államot kellett alapítaniuk a három birodalomtól visszakapott hazájukban.

Magyarország számára 1918 novembere nehéz hónapokat és éveket hozott, amelyek a trianoni tragédiához vezettek. Arra azonban büszkék vagyunk, hogy ezekben a rendkívül nehéz időkben is tudtunk támogatást nyújtani a lengyel hazafiaknak, akik akkor szabadságukért küzdöttek. A sorsdöntő ütközetnél, a visztulai csoda idején a magyar lószerszállítmány is hozzájárult ahhoz, hogy megmaradhatott a szabadságát frissen visszanyert Lengyelország függetlensége. Megmaradt a lengyel szabadság, és a lengyel hadsereg meg tudta akadályozni, hogy a bolsevikok 20 évvel korábban foglalják el Közép-Európát és talán egész Európát is. A második világháború vége, függetlenül attól, hogy a világháború alatt ki mikor, milyen formában, melyik oldalon állt, ki mikor szállta meg az országot, mindkét nép számára újabb elnyomatást hozott.

A kommunista diktatúra alatt mindkét nép rendkívül sokat szenvedett, a bajban is barátok maradtunk azonban. Hosszasan sorolhatnánk a példákat, miként lelték oltalomra nálunk a honi hadsereg katonái, miként lett 1956-ban a poznańi tüntetésekből magyar forradalom, mit jelentett 1956 Lengyelországban, és mit jelentett a szolidaritás Magyarországon, mit jelentett a gdański hajógyár, és mit jelentett II. János Pál pápa személye és a közösen megélt rendszerváltás élménye.

Tisztelt Országgyűlés! A lengyel-magyar barátság éppen ezért egyáltalán nemcsak a múlt, hanem a

jelen realitása és a jövőbe vezető út is. A két ország közötti történelmi kapcsolat minden korábbinál jobb megértést tesz lehetővé, és alapja a visegrádi négyek közös együttműködésének az Európai Unióban és Európa egészében. Ha napjainkban is szabadon akarunk élni, ha meg akarjuk őrizni kultúránkat és nyelvünket, életmódunkat és nemzeti közösségünket, akkor továbbra is barátokként kell együtt dolgoznunk.

Kövér László házelnök úr utalt rá a Pilsudski-szobor avatásakor a XII. kerületben, hogy sorsközösségben vagyunk, sorsközösségben vagyunk a lengyelekkel egy olyan Európában, amely mind a sorsot, mind pedig a közösséget megtagadja, illetve vita tárgyává teszi. Ezért a 100. születésnapon, a lengyel államiség 100. éves centenáriumán Isten éltesse Lengyelországot, Isten éltesse minden kedves barátunkat Lengyelországból! *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most Farkas Félix roma nemzetiségi szószóló napirend előtti felszólalása következik ötperces időtartamban: „Megemlékezés a roma gyilkosság-sorozat áldozatairól” címmel. Megadom a szót Farkas Félix roma szószóló úrnak.

FARKAS FÉLIX nemzetiségi szószóló: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Immáron tíz éve annak, hogy rasszista támadásokat indítottak cigány származású polgártársaink ellen. Galgagyörk, Piricse, Nyíradony, Tarnabod, Alsózsolca: ezeken a településeken kíséreltek meg romák elleni gyilkosságokat 2008-ban. Az öt helyszínen többen sebesülést szenvedtek el, halálos áldozatok, hála a jó istennek, itt még nem voltak; nem úgy, mint 2008. november 3-án Nagycsécse, amikor már két halálos áldozatot is követelt a rasszista fegyveres támadás. Molotov-koktélokkal és fegyverekkel támadtak a település két házára. Nagy Tibornénak, Nagy Józsefnek azért kellett meghalniuk, mert cigányok voltak.

2009. február 23-án hajnalban Tatárszentgyörgyön lelőttek egy 28 éves férfit és 5 éves kisfiát, miután előzőleg felgyújtották a település szélén lévő házukat. Az öt éves Csorba Robikának és édesapjának azért kellett meghalniuk, mert cigányok voltak.

2009. április 22-én tiszalöki házában udvarán egyetlen lövéssel gyilkoltak meg egy 54 éves férfit, amikor munkába indult a tiszavasvári gyógyszergyárba, Kóka Jenő roma származása miatt halt meg.

Kislétán 2009. augusztus 2-ről 3-ra virradó éjszakán a roma holokauszt emléknapiján egy 45 éves alvó anyát öltek meg brutális kegyetlenséggel, akinek a lánya is életre szóló testi sebeket hordoz az őt is ért lövések által. De ennél sokkal súlyosabb az a soha be nem gyógyuló lelki seb, amit édesanyja elvesztése okozott számára. Balogh Máriának is roma származása miatt kellett meghalnia.

A hazai roma nemzetiség a magyar kriminalisztika eddigi legsúlyosabb bűncselekmény-sorozatának valamennyi áldozatára emlékezik már tíz éve minden évben, november 3-án. A hazai cigányság életében tehát november 3-a gyásznapi. Minden gyilkosság

mindannyiunk közös gyásza, mindannyiunké, nemcsak a romáké. Nem lehet elfelejteni, hogy 2008-2009-ben a szocialista kormányzás idején 14 hónap alatt kilenc különböző támadás történt, hat polgártársunkat, köztük egy öt éves kisgyermeket is meggyilkoltak, többet pedig súlyosan megsebesítettek. Ez megbocsáthatatlan, ezekben az években valamennyi roma származású embernek rettegnie kellett a haláltól.

(14.40)

A bűncselekmények súlya kötelez, kötelez bennünket a megemlékezésre. Emlékezzünk és emlékeztessünk, hogy soha többé ne fordulhasson elő ilyen tragédia!

A 2010-es választások után, a jelenlegi kormánynak köszönhetően a Magyarországon élő nemzetiségeknek már nem kell tartaniuk ilyen vagy ehhez hasonló súlyos tragédiák előfordulásától, hiszen Magyarország védi a nemzetiségeit, ideértve magunkat, a hazai cigányságot is, elkötelezett a rasszizmussal, a romaellenességgel és a gyűlöletkeltéssel szemben is. Nem csupán az Alaptörvényben fogalmazza meg, de a nemzetiségekhez tartozók érzik is, hogy fontosak Magyarország számára, valóban államalkotó tényezők.

Most szomorú szívvel zárom gondolataimat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e valaki válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen, Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak adok szót. Parancsoljon, miniszter úr!

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Szószóló Úr! Tisztelt Országgyűlés! Valóban, ma egy százéves évforduló mellett egy tízéves gyászévfordulóra is emlékeznie kell az országnak. Nem feledkezhetünk meg arról, hogy tíz évvel ezelőtt Magyarország olyan helyzetben volt, olyan állapotba került, hogy saját polgárait nem tudta megvédelmezni.

Ez azt jelentette, hogy valóban származásra tekintettel kellett sokaknak olyan cselekményeket, olyan bűncselekményeket elszenvedniük, amelyek a lehető legsúlyosabbak voltak, és amelyekről azóta már a bíróság is ítéletet mondott. Éppen ezért végrehajtandó és korlát nélküli végleges szabadságvesztésre, tehát életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélte 2016-ban jogerősen az elkövetőket. Úgy gondoljuk, hogy ez önmagában is érv a végleges életfogytig tartó szabadságvesztés mellett, de ami ennél sokkal fontosabb, hogy soha többet nem kerülhet az állam abba a helyzetbe, hogy a saját polgárainak a védelmét ne legyen képes garantálni.

Tudjuk azt, hogy akkor a titkosszolgálatok működésének milyen, legalábbis hiányosságai vezettek ahhoz, hogy ez a merényletsorozat megtörténhetett.

Tudjuk azt, hogy az a magyar állam, amely két évvel korábban, 2006-ban alkalmas volt arra, hogy alkotmányos alapjogaikat gyakorló békés polgáraikra rátámadjon, az két évvel később nem volt alkalmas arra, hogy hónapokon át tartó faji alapú gyilkosságokat képes legyen megakadályozni.

Ez mindannyiunknak intő példa kell hogy legyen. Idevezet egy politikai, társadalmi és morális válság, amelynek 2010 utáni megakadályozása érdekében nagyon sokat tett megítélésem szerint a jelenlegi kormány és kormánytöbbség.

Ebben a helyzetben egyértelművé kellett tenni, hogy az erőszak monopóliumának fenntartása a magyar állam számára szükséges és elkerülhetetlen, ezért minden olyan félkatonai mozgalmat és szabadcsapatot be kellett tiltani, amelyek az állam helyett, de már-már az állam nevében kívántak rendfenntartói feladatokat ellátni, ugyanakkor az államnak a saját rendfenntartó szerveit, titkosszolgálatait is meg kellett erősíteni, újra kellett szervezni ahhoz, hogy a hasonló cselekmények ne ismétlődjenek meg.

Azt reméljük, hogy valóban joggal mondhatjuk, hogy soha többé hasonló helyzet nem állhat elő. Azt reméljük, hogy amíg természetesen társadalmi problémák ma is vannak Magyarországon, a cigány-magyar együttélés problémái is velünk vannak, de nagyon nagyot léptünk előre azzal, hogy ma sokan vállalnak már munkát a cigány közösség tagjai közül, nagyon sokan vannak, akik a munkanélküliség fenyegettségéből 2010 után kiszabadulhattak.

Úgy gondoljuk, a közbiztonság is mindig lehet jobb, mint amilyen, de ma lényegesen jobb, mint amilyen 2010 előtt volt, ahogyan a titkosszolgálatok jelenlegi működése mellett is elképzelhetetlen lenne hasonló, hónapokon át egy közösséget rettegésben tartó bűncselekmény-sorozat megvalósítása.

Éppen ezért kell emlékeznünk az akkor történetekre és közösen, a politikai közösség egészének örülni annak, hogy ma a magyar állam olyan állapotban van, hogy hasonló cselekmények nem ismétlődhetnek meg.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének a megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Először a **napirend módosítására** tett indítványokról döntünk. A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az Országgyűlés keddi ülésnapján a 2019. év II. Rákóczi Ferenc-emlékévvé nyilvánításáról szóló, H/3355. számú határozati javaslat általános vitájára az egyes kutatás-fejlesztéssel, valamint szakképzéssel összefüggő törvények módosításáról szóló T/3296. számú törvényjavaslat általános vitáját követő napirendi pontként kerüljön sor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)*

Látható többség. Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az Országgyűlés csütörtöki ülésnapján az üléskezdesre reggel 8 órakor kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)*

Látható többség. Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi javaslatról** döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadjá-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal együtt.

Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Látható többség. Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

Tisztelt Ház! Most soron következik a **személyi javaslatról** történő határozathozatal. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse az elnöki jogkörben előterjesztett S/3451. számú személyi javaslat tartalmát.

Parancsoljon, jegyző úr!

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. (V. 8.) országgyűlési határozat 1. pontja a következők szerint módosul. Az Országgyűlés a Költségvetési bizottságba V. Németh Zsolt, Fidesz, helyett - a képviselő bizottsági tagságának megtartása mellett - Boldog Istvánt a bizottság alelnökévé megválasztja. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadjá-e az S/3451. számú személyi javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a személyi javaslatot 164 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most 14 óra 48 perc van, áttérünk az **interpellációk** és az azonnali kérdések tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Varga-Damm Andrea, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: **„Ha olyan nagy probléma Magyarországnak a migráció, miért nem halunk sem hazánkban, sem a nyugat-balkáni országokban embercsempészek elleni, nagyszámú büntetőeljárásokról?”** címmel. Az interpelláció megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Trócsányi László igazságügyi miniszter urat bízta meg. Miniszter úr felkérése alapján az interpellációra Völner Pál államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! 2015-ben a nyugat-balkáni útvonalon Macedónia és Szerbia érintésével 2015 június és szeptember között 159 968 illegális határátlépő lépte át Magyarország határát. 2015 elejétől a nemzetbiztonsági szolgálatok többször figyelmeztették a kormányt arra, hogy a nyugat-balkáni útvonalon a balkáni menekülttáborokból, illetőleg a közelkeleti háborús helyzetű országokból nagyszámú migránsra lehet számítani hazánk határain.

(14.50)

A nemzetközi embercsempész-hálózatok felkészültek arra, hogy százezres nagyságrendű embertömegeket igyekezzenek Európa közepére eljuttatni, és ezt a nagyszámú tömeget bizony kizárólagosan szervezett embercsempész-hálózatok, mind belső, mind külső hálózatok segíthették a kiindulóponttól a célállomásig.

A titkosszolgálatoknak feladatuk az ilyen hálózatok felderítése, az azokba való beépülés, és végül az adott bűncselekmények megvalósítóinak személyes felelősségre vonása érdekében az aktivizálódásuk. 2015 augusztusa óta a magyar kormány kerítést épített, alaptörvény-módosításokat kezdeményezett, folyamatosan perel az európai kvóta ellen, összeveszett fél Európával, a magyar polgárokat három éve kitarató félelemkeltéssel gyengíti, de az egyik legfontosabb jogkövetkezményt, a tömeges büntetőeljárásokat az embercsempészek ellen nem igazán láttuk aktívan szorgalmazni. 2015-ben indult egypár személy ellen kirakat-büntetőper, de gyakorlatilag azóta semmit nem tudunk arról, hogy érdemben történt-e a bűnelkövetők felkutatása, megindultak-e akár belföldön, akár külföldön az érintett országokban az embercsempészek elleni büntetőeljárások, amiből arra lehet következtetni, hogy ezen hálózatok személyi állománya megröppant.

A magyar büntetőjogban a Btk. 353. és 354. §-a foglalkozik azokkal a bűncselekményekkel, amelyeket a jelen esetben feltétlenül elkövettek. Nem bírok tapasztalattal az ilyen jellegű tevékenységekben, de úgy vélem, több százezres nagyságrendű tömeget minimálisan 2-3 ezer ember tud mozgatni ahhoz, hogy a több ezer kilométeres út eredményes legyen. Az eredményességhez nem férhet kétség, tekintettel arra, hogy több mint 160 ezer ember lépte át illegálisan Magyarország határát, és azóta is 10 és 50 között vannak naponta az illegálisan Magyarország határait átlépni kívánó személyek.

Kérem a kormány képviselőjét, válaszoljon azokra a kérdésekre, hogy Magyarországon embercsempészet és jogtalan tartózkodás elősegítése bűncselekménynek elkövetése miatt hány személy ellen indult eljárás, illetőleg a legfőbb ügyész vagy az igazságügyi miniszter kezdeményezett-e jogsegélyt külföldi álla-

mokkal, tettek-e feljelentést külföldi államoknál, illetőleg a magyar lakosok a félelem magjai után láthatják-e azokat az eljárásokat, amelyeket önök kezdeményeztek.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza Völner Pál államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 2015-ben hazánkban olyan problémával kellett szembesülnie, amelyre az akkor hatályos jogszabályok nem biztosítottak megfelelő fellépési lehetőséget. Ekkor drasztikusan megnövekedett az illegális határátlépések száma - egyébként csaknem 400 ezer volt; képviselő asszony csak néhány hónapról beszélt, de éves szinten majdnem 400 ezer volt -, továbbá a jogosulatlan határátkeléseket elősegítő embercsempészet addig nem tapasztalt mértékben elszaporodott. Az illegális migráció és az ahhoz kapcsolódó kriminális cselekmények a közrendet és a közbiztonságot fokozottan veszélyeztették, ami indokoltta tette, hogy e cselekmények elkövetőivel szemben akár a legszigorúbb közhatalmi eszközökkel is fel lehessen lépni.

Ennek érdekében a Btk. kiegészült az úgynevezett határozás bűncselekmények körével. E tényállások biztosították, hogy az államhatár védelmére szolgáló újonnan emelt létesítmények elérhessék a céljukat, azok felépítése, karbantartása és esetleges erőszakos támadásoktól való védelme ne ütközhessen akadályokba. Az említett szigorítás egyrészt a büntetési tételkeret lényeges emelését jelentette, másrészt a minősített esetek köre is kibővült. E bűncselekményeket szigorúan, 5 évtől 15 évig terjedő szabadságvesztéssel szankcionálja a Btk.

A tilalmazott cselekmények hatékony felderítése a kapcsolati hálózat átfogó lekövetését, részletes tanúkihallgatásokat, más szervekkel való szoros együttműködést, uniós és nemzetközi szintű adatszert, szükség esetén titkos információgyűjtést igényel. Mindennek eredményeként a tényállás teljes körű felderítése és a jogerős büntetőjogi felelősségre vonás elhúzódhat, amit a statisztikai adatok elemzésekor is szükséges figyelembe venni.

Az embercsempészet és a jogellenes tartózkodás elősegítése bűncselekmények tekintetében a statisztikai adatok követő jellegűek, vagyis az adatok adott évhez rendeltsége a döntés dátumához és nem az elkövetés idejéhez igazodik. A bírósági, ügyészségi döntések adatai a megjelölt szervek döntéseivel kapcsolódnak, így nem azonos a regisztrált bűncselekmények számával.

Mindenek figyelembevételével a 2015-2017 közötti időszakra nézve az alábbi tájékoztatás nyújtható. Embercsempészet bűntette miatt 2015-ben 393 személy elítélésére, 2 esetben vádemelés elhalasztására

került sor; 2016-ban 512 személy elítélésére és 2 esetben vádemelés elhalasztására került sor, míg 2017-ben 393 személy elítélésére, 1 esetben pedig vádemelés elhalasztására került sor. Jogellenes tartózkodás elősegítése vétsége miatt 2015-ben 14 személy elítélésére, emellett 1 esetben vádemelés elhalasztására került sor. 2016-ban 80 személy, míg 2017-ben 88 személy elítélésére került sor. Valamennyi adat vonatkozásában hangsúlyozandó a kiemelten magas, 97,6 százalékos és azt meghaladó váderedményesség.

Összességében megállapítható, hogy az illegális migráció elleni fellépés kapcsán a bűnügyi és határrendészeti területen megtett komplex intézkedéssorozat és a jogi szabályozás szigorítása meghozta a várt eredményeket, leszűkítette az embercsempészet és a migrációval kapcsolatos bűncselekmények elkövetőinek lehetőségeit. Alapvető célja volt Magyarország, egyúttal az Európai Unió tagállamai biztonságának garantálása, és kijelenthető, hogy jelenleg magyarországi központtal aktív embercsempész-bűnszervezet nem működik.

A hazánk határain túl tevékenykedő embercsempész-bűnszervezetek tevékenysége azonban érinti hazánkat, és ennek megfelelően Magyarország továbbra is kiemelt hangsúlyt fektet a nemzetközi bűnügyi együttműködésre.

Kérem válaszmom elfogadását. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most megkérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a kérdésért, elnök úr. Nem fogadom el a választ, és ezt röviden indokolnám is. Ez azt jelenti, államtitkár úr, hogy a nemzetközi viszonyrendszerünkben azokat a feladatokat nem végezte el a kormány, amelyek megakadályozhatnák - e Ház falai között a magyar lakosság tájékoztatására hetente, ma is különböző számok hangoztak el az elmúlt hónapokban; 70 ezer, 700 ezer, 200 ezer, 250 ezer, 2,5 millió - a Magyarországra, illetőleg Európába menekülő emberek migrációját, a migráció elősegítését.

Úgy tűnik, a magyar kormány semmit nem tesz azért, hogy a déli határainkon ilyen krízis ne következhessek be újra, ugyanis a kerítés önmagában nem elég. A kerítés a természetes határok mellett, mint a déli folyóink, önmagában nem elégséges ahhoz, hogy ne tudjanak migránsok Magyarországra belépni. Ily módon azért nem tudom elfogadni a választ, mert a nemzetközi viszonyban nem végezték el azt a feladatot, ami a kormányé lett volna. *(Moraj a kormány-pártok soraiban.)* Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 114 igen szavazattal, 38 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hiller István képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Állami privatizáció a felsőoktatásban? - a Corvinusról és a felsőoktatásról”** címmel. Tisztelt alelnök úr, tájékoztatom, hogy az interpelláció megválaszolásával a miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Palkovics László innovációért és technológiáért felelős miniszter urat bízta meg. Miniszter úr felkérése alapján az ön interpellációjára Cseresnyés Péter államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, alelnök úr, öné a szó.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Az elmúlt 25 év alatt Magyarország törlesztette a felsőoktatás sok évtizedes adósságát a társadalom irányában. A felsőoktatáshoz való hozzáférés kiszélesedett, a képzésből a korábbi évtizedekben kizárt csoportok megszerezhetették a kívánt végzettséget, megvalósult a tanítási szabadság.

(15.00)

„Negyed évszázad után elérkeztünk oda, hogy a magyar felsőoktatás nemzetgazdaságunk egyik legsikeresebb, legversenyképesebb ágazata, és minden lehetőség adott arra, hogy létrehozzuk Közép-Európa legjobb felsőoktatási rendszerét.” Ez az idézet korábban akár egy ellenzékben oktatásüggyel foglalkozó politikustól is eredhetne, de az a helyzet, hogy nem. Ezt a kormány által elfogadott véleményt 2014-ből idézem. Így kezdődik a „Fokozatváltás a felsőoktatásban” című stratégiai program, amelyet a kormány jóváhagyott és sajátjának vallott.

Ez a dokumentum dicséri a múltat, és ambiciózus terveket fogalmaz meg szakmai alapokon a jövőre 2014-ben - aztán semmi. A felsőoktatás színvonala nemhogy emelkedett volna, hanem csökkent. A nemzetközi egyetemi rangsorokban nemhogy előbbre jutottunk volna, hanem hátrébb csúsztunk. A kutatás szabadsága, az egyetemi autonómia, nézhetjük ezt innen-onnan, magyarázhatják így-úgy, de az az igazság, hogy sérült. Az a felfogás pedig, amely szembeállította az autonómiát és a felsőoktatás minőségét, kudarcra van ítélve.

A Corvinus a magyar felsőoktatás egyik legszínvonalasabb intézménye. Önök éppen most akarják szétverni. A közgazdászok megváltozó fellegvára nemcsak itthon, hanem szerte Közép-Európában. Egyes szakirányai pedig az európai rangsorok első 50 helyének valamelyikét foglalják el. A korábban önök által meghirdetett központosítás helyett most az az új idők új szele, hogy nagyobb önállóság kell, sőt teljes önállóság kell, sőt az állami fenntartás teljes megszüntetése kell. Most akkor hát mi a helyzet, államtitkár úr, 2018-ban?

Azt kérdezem, ha 2014-ig minden ilyen jó volt, hogy lehet, hogy 2018-ban immár minden ilyen rossz. Mi várható a Corvinusszal kapcsolatban, és mikorra tehető, hogy a kormány alapítványi fenntartásba teszi az ország egyik legtekintélyesebb egyetemét? Ha kisebb lesz a majdani intézmény, mi lesz a Corvinus Egyetem épületeinek sorsa, kiemelten az egykori Várház sorsa? Végül, bár szívesen fogadom, ha ön válaszol, kérem, mondja el nekem, hogy miért ön válaszol, ha a felsőoktatás az EMMI-hez tartozik. Idáig nem tudtuk, hogy önökhöz, ha változás van, akkor mondja el szívesen várt válaszában. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP, a DK, a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Mint említettem, a választ Cseresnyés Péter államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Attól tartok, hogy képviselő úr interpellációjában kézzelfogható nagyvonalúsággal tekint el a felemlegetett történések előzményeitől. Ugyanis 2010-ben egy olyan felsőoktatási rendszert vettünk át a balliberális kormányoktól, amelyet előbb a privatizációs szándékok miatt, azután pedig a gazdasági válság félrekezelése, a Valutaalap utasításainak szolgálalkú követése okán teljességgel kivéreztek.

Az egyetemeket a költségvetésüket hosszú távon kezelhetetlen mértékben megterhelő PPP-konstrukciókba kényszerítették bele, az intézmények súlyosan eladósodtak. Mindezt ráadásul tandíj bevezetésével akarták tetézni, amit 2008-ban csak népszavazás révén tudtunk megakadályozni. 2010 után éppen ezért komoly konszolidációs munkának kellett következnie. Kiváltottuk az egyetemek PPP-projektjeit, a kancellári rendszer bevezetésével pedig helyreállítottuk gazdálkodásuk egyensúlyát.

Kutatási létesítmények, kampuszok, kollégiumok sora újult meg és újul meg jelenleg is szerte az országban. Ezzel párhuzamosan 20,5 százalékra vittük fel a diplomával rendelkező lakosság arányát. A további fejlődés irányát megszabó „Fokozatváltás a felsőoktatásban” stratégia már ekkor, a konszolidációs munka sodrában rögzítette, hogy a jövő egyik lehetséges kitérési pontja az eddig megszokottól eltérő működési formák bevezetése lehet. A Corvinus Egyetem működési struktúrájának átalakítása tehát nem más, mint egy korábban elfogadott szakpolitikai program végrehajtásának pilotprojektje.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az ennek alanyául választott Corvinus Egyetem már most is jelentős eredményeket tud felmutatni, de messze nem aknázza még ki a benne rejlő távlatos lehetőségeket a regionális vezető szerep eléréséhez. Pénzügyi stabilitásának, speciális gazdasági-társadalmi szerepének és nemzetközi beágyazottságának

köszönhetően viszont jó adottsággal rendelkezik egy ilyen átalakulás kihívásainak sikeres kezeléséhez. Nemegyszer elhangzott már e Ház falai között is, hogy a Corvinus megújításának célja az intézmény és ezen keresztül a magyar felsőoktatás nemzetközi versenyképességének erősítése.

Az átalakulás keretében a Corvinus fenntartói jogait az állam átadja egy újonnan erre a célra az állam által létrehozott alapítványnak, amelyet követően a Corvinus állami alapítású alapítvány által fenntartott közhasznú felsőoktatási intézményként működik a 2019. július 1-jei dátumtól. Természetesen a Corvinus Egyetem jelenlegi vagyongazdálkodásának körébe tartozó, állami tulajdonban lévő ingatlanok és ingóságok is a Corvinus Egyetem tulajdonába kerülnek, ingyenes vagyonszármazás formájában közhasznú feladatainak biztosítását, ellátását adó tárgyi feltétel részeként.

Célunk változatlanul az, hogy a megújuló Corvinus Egyetem a gazdaság- és társadalomtudományi területen Közép-Európa vezető intézményeként 2030-ra a világ legjobb 200, Európa legjobb 100 egyeteme közé kerüljön be. Erre minden remény megvan az ottani kutatói és oktatói gárdát ismerve és a finanszírozási feltételek biztosítását látva.

Kérem válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Hiller István képviselő urat, alelnök urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Nem. Tisztelt Államtitkár Úr! Amit önnek leírtak, és amit föl tetszett olvasni, szakmai értelemben oly otromba ostobaság *(Dr. Rétvári Bence: Óvatosabban!)*, hogy az ön háta mögött lévő freskón Eötvös elfordította a fejét. *(Derűltég az ellenzéki padsorokban.)* Tudja, mint a Harry Potter-filmekben, amikor a portrék már nem bírják elviselni a körülményeket, és inkább hátrafordulnak.

De hogy az oktatás egészéről méltó vitát folytassunk, államtitkár úr, figyeljen már ide! Az a helyzet, hogy a magyar közoktatás eredményesebb és szabadabb volt 2010-ig, mint most. Az a helyzet, hogy több felsőoktatásba kerülő hallgató volt, mint most. Az a helyzet, hogy több érettségiző volt, mert azt akartuk, hogy több egyetemista legyen - önök meg nem azt akarják.

Az a helyzet, hogy a felsőoktatás eredményes volt, több magyar fiatal szerzett diplomát és jobban szolgálta ezt a hazát, mint most. Ezért nem fogadom el. *(Taps az MSZP, a DK és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 111 igen szavazattal, 43 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Arató Gergely, a DK képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„A nyelvvizsga megkövetelése újabb eszköz a hátrányos helyzetű tanulók kirekesztésére a felsőoktatásból?”** címmel. Arató Gergely képviselő urat illeti a szó.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ugyanott folytatnám, ahol Hiller miniszter úr befejezte (*Balla György: Ezt tudjuk. Szívesen folytatnád.*); annál a gyalázatos politikánál, aminek a célja az, hogy kiszorítsák a magyar diákokat a magyar felsőoktatásból. Az Európai Unióban a 30-34 éves korosztálynak közel 40 százaléka rendelkezik diplomával, hazánk azt vállalta korábban, hogy 2020-ra eléri a 34 százalékos arányt. Tehát még mindig hátrány lenne, de legalább fölzárkózás.

Ezzel szemben az elmúlt évek oktatáspolitikájának következtében nem növekszik, hanem csökken a diplomások aránya a fiatalok között, most már csak 32 százalék. 2010-ben még 101 ezer jelentkezőből 65 ezret, tavaly viszont már csak 75 ezer jelentkező volt, akikből 51 ezer diákot vettek föl a felsőoktatásba. Mi ennek a következménye? Az, hogy egyre kevésbé tudnak bejutni a fiatalok a felsőoktatásba, egyre kevesebb esélyük van arra, hogy itthon járassanak egyetemre és főiskolára.

Ezek után mi az, amit önök tesznek? Könnyítik a bekerülést a felsőoktatásba? Csökkentik a tandíjakat? Növelik az államilag finanszírozott helyek számát? Jobb lehetőséget adnak arra, hogy felkészüljenek a diákok a felsőoktatásra a közoktatásban? Nem! Éppen az ellenkezőjét teszik.

(15.10)

2020-tól azt tervezik, hogy belépési követelménnyé teszik a felsőoktatásban a nyelvvizsgát. Az Európai Bizottság tavalyi adatai szerint az Unió tagországai közül a legalacsonyabb az idegen nyelven beszélőknek az aránya. És ami ennél még nagyobb baj: azt mutatja az önök által elkészített felmérés a közoktatásban, hogy ma a közoktatásban szereplő diákok kisebbsége szerzi meg csak a nyelvvizsgát a közoktatás végére.

Önök tehát a diákok többségét kizárnák a felsőoktatásból, még a jelentkezést is lehetetlenné tennék számukra. Nem bevinni szeretnék a diákokat a felsőoktatásba, hanem kiszorítani őket. Ez elfogadhatatlan, ez egy olyan politika, ami az ország jövőjét teszi tönkre.

A felsőoktatásra a közoktatásnak kellene felkészítenie. Erre kellene felkészíteni a nyelvoktatás területén is, de a hatékony nyelvoktatásnak minden feltétele hiányzik az önök felmérése szerint: kevés a nyelvtanár, kevés a nyelvóra, túl nagyok a tanulócsoporthoz, hiányos a technikai felszereltség, kevés helyen van nyelvi labor. Ennek alapján kérdezem államtitkár urat, hajlandók-e eltörölni azt a rendelkezést, amelyik a nyelvvizsgát felvételi követelménnyé teszi, és ezzel

kiszorítja a magyar diákok döntő részét a felsőoktatásból. Miért tartják fontosnak azt, hogy a hátrányos helyzetű, kevésbé tehetséges családok gyerekeit, akik nem engedhetik meg maguknak azt, hogy a saját pénzüikön szerezzenek nyelvvizsgát, kiszorítsák a felsőoktatásból? És hogyan kívánják teljesíteni ezek után a diplomásoknak a gazdaság versenyképességéhez minimálisan szükséges 34 százalékos arányára tett vállalást? (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*)

Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ha volt vérfagyasztó mondat, amely elhangozhatott ezen téma kapcsán, akkor az az, hogy önök ott folytatnák, ahol abbahagyták (*Moraj az ellenzéki padsorokból. - Közbeszólás az ellenzék soraiból: Lefagyttál teljesen tőle?*), ön is a volt miniszterének a tevékenységét és felszólalását ott folytatná. Hiszen a magyar embereknek pontosan tíz évvel ezelőtről nagyon mélyreható emlékek van az önök politikájáról (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így van!*), és pontosan húsz évvel ezelőtről is nagyon mélyreható emléke van az önök felsőoktatási politikájáról. Hiszen húsz évvel ezelőtt az első Orbán-kormány volt az, amely 1998-ban eltörölte azt a tandíjat, amit önök minden diák számára bevezettek Magyarországon. Majd tíz évvel később pontosan a Fidesz-KDNP volt az, amely az embereket szövetségül hívva egy népszavazásban törölte el másodsorra is azt a tandíjat (*Dr. Vadai Ágnes: Hogy újra bevezethesse háromszoros áron!*), amely minden magyar hátrányos helyzetű diák számára óriási terhet jelentett volna arra, hogy a felsőoktatásba bejusson.

Ön is nagyon veretes mondatokat mondott arról, tisztelt képviselő úr, államtitkár korában, hogy a tandíj mennyire ösztönzi vagy mennyire tartja távol a diákokat a felsőoktatástól. Nyilván minden józan gondolkodású ember tudja (*Dr. Vadai Ágnes: A nyelvvizsgáról tessék beszélni!*), hogy egy nehezebb helyzetben lévő család háromszor meggondolja, hogy a gyermekét meri-e arra ösztönözni, hogy az egyetemre felvételizzen, ha tandíj van. Ezzel szemben, halljuk, hogy mit mondott ön 2006-ban a tandíj védelmében: „A képzési hozzájárulás továbbra is fontos eleme a felsőoktatási reformnak.” Magyarul, önöknek alaptétel a tandíj. „A hallgatók ösztönzése nélkül az átalakítás nem lehet sikeres ugyanis.” Ön tehát nem sarcolásnak tartja a tandíjat, hanem ösztönzésnek, és ezzel ösztönzi a hallgatókat, hogy minél több jelentkezzenek, és minél több hátrányos helyzetű fiatal kerüljön be, mert ha fizetni kell, akkor nyilván több hátrányos helyzetű fiatal lesz ösztönözve arra, hogy a felsőoktatásba bekerüljön.

Beszélt az ellenzékéről is, a mostani kormánypártokról, a Fidesz-KDNP-ről: „Az ellenzék célja az, hogy az ország nyugodt kormányzását akadályozza.” (Dr. Vadai Ágnes: *Így van! - Közbeszólás az ellenzéki padsorokból: Ez stimmel!*) Tehát nem az, hogy az emberek oldalán állva megakadályoz egy fiatalellenes intézkedést, hanem ezzel próbálja önöket akadályozni (Dr. Vadai Ágnes: *És angolul mehetne ez a felszólalás? Ez a fő kérdés, hogy angolul mehetne-e.*), és ráadásul még lehet, hogy a Fidesz rá is tudja erőltetni az országra a népszavazást - amire jogi lehetősége volt, és az emberek elsöprő többsége el is söpörte az önök javaslatát.

Két évvel később ön azt mondta itt a parlamentben, 2008. február 25-én egy azonnali kérdésre válaszolva oktatási államtitkárként, hogy önök a tandíjat, akkor részhozzájárulásnak nevezték, ennek „jelenlegi rendszerét támogatjuk, ezt tartjuk igazságosnak és minőséget ösztönzőnek”. A népszavazás majd elveti a Fidesz és a KDNP kezdeményezését, és önök ezután is a tandíj rendszere mellett fognak kiállni a továbbiakban is. (Közbeszólás a kormánypárti padsorokból: *Szégyen!*) Ön tehát itt a parlamentben, talán pont ugyanebben a székben tett hitet amellet, hogy mindig is tandíjpártiak lesznek (Dr. Vadai Ágnes: *Angolul mehetne ez a dolog? - Közbeszólások a kormánypárti padsorokból.*), ezzel próbálják a magyar családok helyzetét nehezíteni abban, hogy a gyerekeik továbbtanulhassanak.

Ami pedig a nyelvvizsga-előírást illeti, az egy hat éves felkészülési idő után írja elő, hogy valóban ne a diplomaszerezésnél szembesüljenek a fiatalok, hogy nyelvvizsgára szükségük van, hanem igyekezzünk segíteni már korábban. (Dr. Vadai Ágnes: *Mennyiben?*) Az önök egykori székházában működő portál már azt a vaslogikát is elmondta, hogy mivel elő van írva az, hogy nyelvtudással kell rendelkezni az egyetemre való bekerüléskor, ezért a fiatalok el fognak menni Magyarországról, és külföldön fognak tanulni emiatt.

Ezt a vaslogikát mondják önök. Mi segítünk azoknak, akiknek a nyelvtudást meg kell szerezni, ingyenes nyelvvizsgát 26 ezer kérelemből már 23 esetben engedélyeztünk (Dr. Vadai Ágnes: *Nem a nyelvvizsga a lényeg, hanem az oda tartó út!*), 683 millió forintot fordítottunk erre. A „Nyelvtanulással a boldogulásért” programban 2,2 milliárdból segítjük az iskolán kívüli nyelvtanulását a diákoknak. A hallgatók tekintetében két év alatt 65-ről 70 százalékra emelkedett a nyelvtudással rendelkezők ára. (Dr. Vadai Ágnes: *Ára?*) Aránya.

A felsőfokú végzettséget szerettek aránya, tisztelt képviselő úr, már 2015-ben elérte azt a 34 százalékot, amit 2020-ra vállaltunk, sőt meg is haladta, 34,3 százalékra. A magyar embereknek a nyelvtudása pedig szintén az elmúlt években érezhető mértékben emelkedett (Dr. Vadai Ágnes: *Do you speak English?*), jóval többet tudnak ma már a fiatalok is idegen nyelven beszélni, 5-6 százalékkal magasabban, mint korábban. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó. (Közbeszólások a kormánypárti padsorokból: *Igen!*)

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Államtitkár Úr! Mindig lenyűgöz, amikor az én munkásságommal foglalkozik, de önt nem ezért fizetik az adófizetők (Moraj a kormánypárti padsorokban. - Dr. Rétvári Bence: *Mindenkinek lehet hobbija!*), hanem azért, hogy az oktatás ügyeivel foglalkozzon. (Az elnök csenget. - Közbeszólás az ellenzéki padsorokból: *Úgy van!*)

Márpedig az ön szólamai nem vigasztalnak senkit, merthogy a tények azt mutatják, hogy a Gyurcsány-kormány idején az egész lakosság 4,2 százaléka volt felsőoktatási hallgató, ma meg 2,9 százalék. (Közbeszólás az ellenzéki padsorokból: *Így van!*) Ez azt jelenti, hogy minden harmadik hallgató eltűnt a magyar felsőoktatásból, százezer diák. Tisztelt Államtitkár Úr! Ráadásul ezeknek a nagy része éppen a legszegényebb részlekről hiányzik ma is.

Amit ön ezek után mond, az, ne haragudjon, egy súlyos tévedés, hogy finoman fogalmaznak, mert nem az akkori havi 6 ezer forintos tandíj tartotta volna távol a diákokat, amit visszakaptak volna ösztöndíjban, hanem az önök mostani sok százzezres, sőt milliós tandíjai. (Kunhalmi Ágnes: *Így van!*) Mindez azonban arra nem válasz, hogy miért akarják adminisztratív eszközökkel (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) is, egy új numerus claususszal kizárni a szegény diákokat...

ELNÖK: Képviselő úr!

ARATÓ GERGELY (DK): ...ezért nem fogadom el a választát. (Dr. Vadai Ágnes: *Így van! - Közbeszólás az ellenzék soraiból: Hú! - Taps az ellenzéki padsorokból.* - Közbeszólások a kormánypárti képviselők soraiból.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 112 igen szavazattal, 40 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be az agrárminiszterhez: „**Miért kell évente egy városnyi embernek idő előtt meghalni Magyarországon a légszennyezés miatt?**” címmel. Képviselő asszony, öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség a napokban ismét közreadta Európa levegőtisztaságáról szóló legújabb jelentését. Ami jó hír, hogy a következetes közösségi politikáknak, fejlesztéseknek köszönhetően 1990 óta a finom szállópor miatti korai halálozások száma

számottevően csökkent. A teljes kép azonban mégis drámai: a légszennyezés jócskán meghaladta az EU és az Egészségügyi Világszervezet határértékeit is, és 2015-ben csaknem félmillió ember idő előtti halálát okozta Európában.

A szállópor, a nitrogén-dioxid és a talaj közeli ózon okozza a legnagyobb ártalmat az emberi egészségre. A közúti közlekedés az egyik fő légszennyezési forrás, de a mezőgazdaságból, az energiatermelésből, az iparból és a háztartásokból származó kibocsátás is hozzájárul, és az emberi egészségen túl károsítja a talajt, az erdőket, a vizet, csökkenti a mezőgazdasági hozamokat.

A magyar adatok még drámaibbak. 2015-ben 14 630 idő előtti halálesetet okozott a légszennyezés. A szállópor esetében az EU-n belül csak Bulgáriában rosszabb a helyzet, amúgy még csak Macedónia, Koszovó és Szerbia helyzete rosszabb.

A légszennyezés láthatatlan gyilkos, de a láthatatlan gyilkos mögött elégtelen és rossz politikák állnak. Az Európai Bizottság már 2008-ban jogsértési eljárást indított Magyarország ellen a levegőtisztasági követelmények be nem tartása miatt, és 2018-ban be is perelt minket az elégtelen intézkedések miatt.

(15.20)

Államtitkár Úr! A várható magas bírság fizetése helyett észszerű lenne azonnali, valós intézkedésekre fordítani a közpénzeket. De ehelyett mi történik? A kormány újraindítja a lignit, egy komoly légszennyező anyag bányászatát; az európai uniós forrásokat elherdálva, segítség nélkül hagyja a lakosságot az épületenergetikai korszerűsítésekben, amellyel rengeteg szennyezőanyag-kibocsátás volna megelőzhető. Képtelen kezelni a milliókat érintő energiaszegénységet, és következetesen források nélkül hagyja a közlekedés környezetbarát fejlesztését, sőt Brüsszelben még ellene is szavaz. Még nincs is fűtésszezon, de már most településeink tucatjain a légszennyezés meghaladta az egészségügyi határértékeket. A baj tehát csak nő.

Azt kérdezem, államtitkár úr, hogy milyen intézkedéseket kíván hozni a kormány egy városnyi magyar ember idő előtti halálának megelőzése érdekében. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az LMP, a DK, az MSZP és a Párbeszéd padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Farkas Sándor államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Ahogy azt már a képviselő asszonynak a korábban hozzánk intézett kérdésére válaszolva is elmondtam, természetesen nem vitatjuk a légszennyezettesség kedvezőtlen hatásait. Éppen ezért az elmúlt években jelentős lépéseket tettünk a helyzet javítására.

A levegőminőség alakulásában ugyanakkor a légszennyező anyagok helyi kibocsátása mellett számos, tőlünk független tényező játszik közre. Magyarországra az országhatáron túlról 30 százalékkal több légszennyező anyag érkezik, mint amennyi távozik. *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból: Így van! - Kunhalmi Ágnes közbeszól.)* Ráadásul az ország medencejellege miatt a téli időszakban a légszennyező anyagok könnyebben feldúsulnak, leülepednek, megtelepszene.

Mindezek ellenére minden lehetséges intézkedést megteszünk, hogy javuljon a levegő minősége. Már évekkal ezelőtt elindítottuk a szállópor csökkentésére vonatkozó ágazati programot. A program 2011-es indulása óta a közlekedési, az ipari, a mezőgazdasági és a lakossági szektorban számos intézkedés valósult meg, mintegy 160 milliárd forint értékben.

A közlekedési szektor vonatkozásában kiemelnénk a buszcseréprogramot, a teherforgalomtól védett övezetek kijelölését, az új útdíjrendszer bevezetését, a gépjárműadó-rendszer zöldszemléletű átalakítását. Hazánkban a levegőbe kerülő szállópor a legnagyobb mértékben a lakossági fűtésből, az avar és a kerti hulladékok égetéséből, továbbá egyéb hulladékok illegális elégetéséből származik. A lakossági kibocsátások csökkentésének egyik legjobb eszköze az épületek energiahatékonyságának javítása és hőszigetelése. A fűtési rendszerek cseréjével, korszerűsítésével ezért, folyamatosan működő támogatási rendszerünk eredményeképpen, 2010 óta több mint 412 ezer családban, háztartásban valósulhatott meg a kibocsátáscsökkentő beruházás.

A szabályozás és a támogatási programok mellett igen fontosnak tartjuk, hogy a lakosság ismerje meg a levegőszennyeződés kockázatát, és azt is, hogy mit tehetnek annak érdekében, hogy ez a kockázat csökkenjen. Ezért helyezünk nagy hangsúlyt a tájékoztatásra és a szemléletformálásra. Ezt a célt szolgálja a „Fűts okosan!” kampány, amely a légszennyezés környezeti és egészségügyi hatásának bemutatásán kívül a felelősségvállalás fontosságára kívánja felhívni a lakosság figyelmét. A szemléletformáláshoz hosszabb időre van szükség, de a meggyőződésünk, hogy a támogatási programjainkkal, tájékoztató rendezvényeinkkel közelebb kerülünk a kitűzött megoldásokhoz.

Jelenleg készül az új országos levegőterheléscsökkentési program, amely kitér minden lényeges légszennyező anyag kibocsátásának korlátozására; az ebben foglalt intézkedések megvalósulásuk esetén több mint 50 százalékkal csökkentik a környezeti és az egészségügyi kockázatokat. Remélem, hogy az elmondottak meggyőzték önt arról, hogy a lehetőségekhez képest a mindenkori kormányzat eddig is sokat tett a levegőminőség javítása érdekében, és a jelenlegi kormány is folyamatosan dolgozik újabb lépések, további intézkedések megtételén, tehát elkötelezett a helyzet javítása mellett.

Kérem, tisztelt képviselő asszony, a válaszat fogadja el; önöknek pedig köszönöm megtisztelő figyelmüket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó. *(Németh Szilárd István: Igen!)*

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): A választ nem fogadom el. Államtitkár Úr! Szeretnénk azt hinni, hogy az önök intézkedéseinek következtében az ország egész lakosságának egészségét veszélyeztető légszennyezés csökkentésében majd áttörés következik be, de sajnos a tények ezt cáfolják.

Azt tudjuk, hogy a nagyobb városokban a fűtés és a közlekedés, a kistelepüléseken pedig elsősorban a fűtés okozza ezt a nagyon rossz, határérték közeli állapotot. Azt kell hogy mondjam, nem elég kampányolni, hogy fűtsünk okosan, amikor az emberek jelentős része energiaszegénységben, rossz körülmények között él, és nincs választási lehetőségük. Csak el kell menni az ország különböző területeire, kistelepülésekre.

Tudom ajánlani, hogy jöjjön el Borsod megyébe, ott van Miskolc, Sajószentpéter, Kazincbarcika. Az emberek rákényszerülnek arra, hogy rossz minőségű fával, hulladékkal és szénrel, lignittel fűtsenek. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeleteltét.)*

Amíg ezeken a területeken nem lesz változás, nem fogunk eredményt elérni. *(Taps az LMP, a DK, az MSZP és a Párbeszéd padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 115 igen szavazattal, 36 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Mellár Tamás, a Párbeszéd képviselője, interpellációt nyújtott be az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez: „**Mi lesz az MTA kutatóintézeteivel?**” címmel. Mellár Tamás képviselő urat illeti a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A Magyar Tudományos Akadémia elnöksége október 30-ai ülésén elfogadott egy határozatot, amely azt hangsúlyozza, hogy az intézmény jelentős átalakítása szükségtelen, a kutatóhálózatnak pedig nincs szüksége túlzott centralizációra.

A határozat lényege azt mondja ki, hogy ezt a kutatóhálózatot, amely Európa élvonalába tartozik, nem szabad veszélyeztetni, hanem közvetlenebb és hatékony csatornákat kell kialakítani, kiépíteni ahhoz, hogy a társadalomtudományi kutatások és a politikai döntéshozók között a szakpolitikai jelentőségű kutatási eredmények minél teljesebben, torzítás nélkül jussanak el a döntéshozókhoz.

Az elnökség szerint egy akadémiai kutatóközpontnak az alap kutatásokat, az alkalmazott kutatásokat és a társadalmi célú szolgáltatásokat egy közös

műhelyben kell összefoglalni, szükség esetén akár eltérő finanszírozási rendszerben is.

Idén nyáron, a költségvetési vita során derült ki mindannyiunk számára, hogy a kormányzatnak az a célja, hogy szétzúzza az akadémiai kutatóhálózatot, hiszen 20 milliárd forintot, az akadémiai kutatóhálózat pénzét átutalta a Palkovics László által vezetett minisztériumnak, és rábízta ennek a szétosztását. Mind az Akadémia tagjai, mind pedig a felsőoktatásban dolgozó szakemberek szerint ez a világszínvonalú hazai alap kutatások szó szerinti kivégzését jelentené.

A tanítás és a tanulás szabadsága, a tudomány szabadsága nem lehet ideológiai és politikai viták tárgya. Egy ország felemelkedésének kulcsa a minél szélesebb alapon álló tudományos élet, az innováció biztosítása. Éppen ezért azt szeretném kérdezni az államtitkár úrtól, három kérdést szeretnék föltenni.

Hajlandó-e a minisztérium elfogadni az MTA azon javaslatát, hogy az intézményi alapfinanszírozásra szánt forrásoknak vissza kell kerülniük az MTA költségvetési fejezetébe?

A második: milyen szakmai vizsgálatok alapján hozta meg az ITM azt a döntését, hogy a kutatóhálózat jelentős átalakítására van szükség?

Végül harmadrészt pedig: elfogadja-e a minisztérium az MTA azon javaslatát, hogy a tervezett átvilágításokat az akadémiai kutatóintézeteken túl az állami kutatóintézetekre és az innovációban részt vevő gazdasági vállalkozásra is ki kellene terjeszteni? Köszönöm szépen. *(Taps az LMP, a DK, az MSZP és a Párbeszéd padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

(15-30)

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Rendkívül sajnálatosnak tartom, hogy egy tudományos életpályát maga mögött tudó képviselőtársamat arra kell emlékeztetni, hogy bármiféle vita eredményes lefolytatásának előfeltétele az annak tárgyával kapcsolatos fogalmak megfelelő alkalmazása, ön ugyanis a felszólalásában már a fogalmak szintjén is messze járt a valóságtól. A képviselő úr ugyanis arról beszél, mintha az ellenőrizhetőség, a szabadság és a hatékonyság egymást kizáró értékek lennének, és úgy érvel, mintha az eredményesség és az autonómia nem lennének teljesen összeegyeztethetők egymással. Amennyiben ön valóban úgy gondolja, hogy ezen értékek együttes fennállása például a tudományos intézményrendszerben nem lehetséges, úgy javaslom, hogy tanulmányozza át azokat a nyugat-európai modelleket, bevált gyakorlatokat, amelyeket a kutatásfejlesztést érintő javaslataink előkészítése során mi magunk is alapul vettünk és figyelembe is veszünk folyamatosan. *(Tordai Bence közbeszól.)*

Tisztelt Képviselő Úr! A kormány a magyar emberek által befizetett adóforintok és lehívható uniós források felhasználásával nemcsak az állami szféra közigazgatási, egészségügyi, oktatási intézményei tekintetében tartozik elszámolással, hanem felelős a tudományos intézményrendszer egyes szereplőinek hatékony és eredményes működésének biztosításáért is; másfelől pedig éppígy felelős azért is, hogy megteremtse Magyarország jelenlegi és hosszú távú versenyképességének feltételeit, amelyek egyik legfontosabb területe a tudományos és az innovációs teljesítmény fokozása.

Eppen ezért történt meg vagy történik meg az állami kutatóintézetek működésének átvilágítása, választ keresve arra a kérdésre, hogy milyen hatékonysággal működnek ezek az intézmények. Ezt várja el ugyanis a társadalom a szintén költségvetési forrásból finanszírozott Magyar Tudományos Akadémiától is, hiszen szemben a gazdálkodó szervezetekkel, az állami intézmények esetében is érvényesül az emberek irányában viselt kormányzati felelősség. Meg kell jegyezni: hasonló önvizsgálatot egyébként maga az Akadémia is szükségesnek látott 2012-ben. *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Ezen a ponton fel kell tenni azt a kérdést: amennyiben a Magyar Tudományos Akadémia kutatóintézeteire valóban igaz, hogy megszeméltésként kiválóan teljesítenek, nemzetközi szinten is kiemelkedő kutatási eredményeket tesznek le az asztalra, akkor ön vagy önök miért féltik az Akadémiát egy ilyen átvilágítás eredményeitől? *(Tordai Bence közbeszól.)*

És fel kell tenni egy másik kérdést is: amennyiben ön szerint a kutatás-fejlesztés és az innováció jelenlegi struktúrája az ágazat egészét tekintve hatékony, erőforrás-pazarlástól, párhuzamosságoktól és túlzott széttagoltságtól mentes működést biztosít, akkor miért félti az Akadémiát egy olyan kormányzati forráskoordinációtól, amelynek egyetlen célja az imént felsorolt esetleges anomáliák kezelése az eredményesség fejlesztése érdekében?

Tisztelt Képviselő Úr! Az ön szempontjai, elvárásai ettől eltérhetnek - remélem, nem -, de az állam, a kormány ma az emberek képviselője, életminőségük javítása érdekében működik. Nincs ez másképp a tudományban sem, ahol a versenyképes, fejlődő, gyarapodó Magyarország érdekében egyetlen célunk a hatékonyságot és eredményességet segítő, nemzetközileg versenyképes keretrendszer kialakítása. Eppen ezért, mert ez a célunk, és ennek érdekében mindent megteszünk, kérem, hogy a válaszat fogadja el. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem Mellár Tamás képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári válaszat. Öné a szó, képviselő úr.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Sajnos nem tudom elfogadni a válaszat, azért nem tudom elfogadni a válaszat, mert arra

a kérdésre nem válaszat az államtitkár úr, hogy milyen szakmai vizsgálatok alapján hozta meg ezt a döntést. Tehát, ugye, a pénzek elvonása már a költségvetési törvényben megtörtént, tehát először kellett volna talán az átvilágítást megvalósítani, majd amikor ez megtörtént, akkor ez alapján hozni egy olyan döntést, hogy akkor milyen módon kerül átstrukturálásra az egész dolog. Tehát fordítva ültünk fel a lóra.

Egyébként a harmadik kérdésemre szintén nem válaszat az államtitkár úr, pedig abban világosan benne van, hogy az MTA nem azt mondja, hogy ellene van bármilyen átvilágításnak; legyen további átvilágítás, de azért arra is utal, hogy ez az átvilágítás ne csak az akadémiai kutatóintézeteket érintse, hanem érintse az állami kutatóintézeteket is és az innovációban részt vevő gazdasági vállalkozásokat is, mert azt gondolom, hogy ez mind-mind része a versenyképes innovációnak.

És még egyetlen mondat: hogy a legversenyképesebb országokban a tudományos szabadság a legerőteljesebb, tehát azt gondolom, hogy ha mi előre szeretnénk menni *(Az elnök csenget.)*, akkor a tudományos szabadságot kellene biztosítani. Köszönöm szépen. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári válaszat. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári válaszat 113 igen szavazattal, 40 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Simon Róbert Balázs, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti vagyonkezelésért felelős tárca nélküli miniszterhez: **„Milyen érdeksérelem fűti az indulatokat?”** címmel. *(Néhány képviselő távozni készül. - Zaj.)* Mielőtt megadom a szót Simon Róbert képviselő úrnak, kérem képviselőtársaimat, lehetőleg csendben hagyja el az üléstermet, aki távozik. Képviselő úr, öné a szó.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném felidézni azokat az időket, amikor a játékszenvedélyben élők sokasága családjuktól elvonva a megélhetést biztosító jövedelmet, az összes pénzüket pénznyerő automatákon költötte el. Nem volt elég az, hogy ezeknek az eszközöknek az üzemeltetői sok ezer család életét nyomorították meg, de bűnözői körök - jogtalan előny szerzése érdekében - az erőszak alkalmazásától sem visszariadva tartották kezükben ezt az üzletágot. A kormány javaslatának köszönhetően ez a családokat megnyomorító és bűnözői köröket hizláló helyzet megszüntetésre került, ugyanis az Országgyűlés 238 igen szavazattal, 1 nem és 8 tartózkodás mellett fogadta el a vonatkozó jogszabályt.

A családok érdekeit és a gazdaság fehéritését szolgáló javaslatot nem támogató képviselők nevei között feltűnt Szilágyi György neve is. *(Z. Kárpát Dániel: Micsoda meglepetés!)* Akkor nem értette senki,

hogya a Jobbik képviselője miért nem szavazott együtt frakciótársaival egy ilyen jó ügy közös támogatása érdekében. *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)* Megismerve a sajtóértesüléseket, már kevésbé csodálkozunk a döntésén. *(Z. Kárpát Dániel: A Magyar Idők nem sajtóértesülés!)*

Az oly sokszor a kisemberek védelme köntösében fellépő képviselőről utóbb napvilágot látott, hogy sőgora a jogszabály életbe lépése előtt több szerencsejáték-szervező, valamint játékautomatákat üzemeltető cégnek volt az ügyvezetője és tulajdonosa. *(Dr. Staudt Gábor: Ki írta, hogy fel kell olvasni?!)* Sajtóinformációk szerint 2012-ig évi több mint 100 millió forintos forgalmat bonyolítottak le a szerencsejáték-piacon. A képviselő úr rokonságát tehát érzékenyen érintette a pénzyerő automaták betiltása.

Ezt követően a jobbkios képviselő vehemens támadást indított a kormánnyal szemben, és ahogy tapasztaljuk, indulatai a mai napig sem csillapodtak. A kormány lejárata érdekében bármilyen valótlan és sértő állítással képes előállni, csak hogy elégtételt vegyen. Egy héttel ezelőtt itt az ülésteremben is minden valóságot nélkülözve szórt rágalmat a kormány felé ki sem írt közbeszerzések és át nem adott díjak tekintetében.

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem az államtitkár urat, hogy milyen érdeksérem fűti az indulatokat, amelyek miatt a jobbkios képviselő valótlanosságokat állít a kormánnyal szemben.

Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Közbeszólások a Jobbik sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Fónagy János államtitkár úr válaszol. Államtitkár úr, öné a szó. *(Gyöngyösi Márton: Ó, jaj! - Közbeszólások a Jobbik sorából.)*

DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A szerencsejáték szervezéséről szóló törvény 2012-es módosításával a jogalkotónak határozott célja volt, hogy a szerencsejátékokhoz való hozzáférhetőség lehetőségét szűkítse, ezáltal a szerencsejátékok társadalomra s egyénre gyakorolt káros járulékos hatásait korlátozza. Azzal, gondolom, mindnyájan egyetérthetünk, hogy az emberek mentális egészségére és közrendvédelmi érdekekre tekintettel a szigorítás helyes lépés volt, figyelembe véve azt a tény is, hogy a pénzyerő automatákön üzhető játékokhoz való hozzáférés a játékfüggőség kialakulása szempontjából a legveszélyesebb szerencsejáték-fajtának minősül. *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)*

A törvény módosítás óta pénzyerő automatát kizárólag játékkaszinóban üzemeltethet az erre a célra létrehozott gazdasági társaság. A játékkeremben üzemeltetett pénzyerőautomata-engedélyek, valamint a játékkerem-engedélyek a jogszabály erejénél fogva 2012. október 11-én hatályukat veszítették.

(15.40)

A módosítás eredményeként a pénzyerőautomata-üzemeltetési tevékenység az országban működő tíz játékkaszinóra szorult vissza, jelenleg mintegy 1500 engedéllyel rendelkező pénzyerő automata üzemel.

Tisztelt Képviselő Úr! Egyetértek, valóban érthetetlen Szilágyi képviselőtársunknak a 2013. évi CCXV. törvényben foglalt módosítás elleni tiltakozása és a zárószavazásról történt távolmaradása. Érthetetlen az a tény is, hogy képviselő úr miért nem szavazta meg a 2016. évi XCVII-es módosítást, amelynek célja a tiltott online szerencsejáték-szervezés elleni szigorú fellépés volt.

Szilágyi képviselő úr egy olyan pártnak a tagja, amely magát nemzeti radikálisnak mondó, egyébként szélsőjobboldali alakulatként kezdte meg tevékenységét, majd mára a baloldallal kacérkodva próbál megragadni a politikai szférában. *(Zaj, közbeszólások a Jobbik soraiban.)* Ne felejtjük el, a Jobbik százmilliókat fogadott el egy oligarchától. *(Z. Kárpát Dániel: Nem igaz!)* Eladta a lelkét, viseli annak minden következményét, az identitásválságot, a pártszakadást és a várható bukást. *(Zaj, közbeszólások a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.)*

Nem elhanyagolható tény az sem, mint ahogy ön is említette, hogy Szilágyi képviselő úr rokona a Royal Star Kft. tagjaként szerencsejáték-szervezői tevékenységben és számos játékkerem-, illetve számos pénzyerőautomata-üzemeltetésben volt érdekelt az előbb jelzett módosítások elfogadásakor, illetve Szilágyi képviselő úr által történt elutasításakor. A társaságot a tevékenysége alatt több alkalommal szankcionálta a szerencsejáték-felügyeleti hatóság. A cég egyébként - vélhetően a játékkerem 2012. októberi betiltása miatt - tényleges tevékenységet már nem folytat.

Kérem válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Tisztelt országgyűlés! Megkérdezem Simon Róbert képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. *(Gyöngyösi Márton: Szégyen! A szemem ki-sül!)*

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzet fennmaradásának alapja a család. Ezt nagyon helyesen a polgári kormányzás felismerte, és minden ciklusban kiemelt figyelmet fordít a családok támogatására. Gondoljunk csak az otthonteremtésre, a családi adókedvezmény rendszerére *(Z. Kárpát Dániel: Éljen a párt! Éljen a párt!)*, emellett viszont minden eszközzel fellép a kormány az olyan tevékenységekkel szemben, amely rombolja a család egységét. Nagyon sajnálom, hogy van köztünk olyan képviselő, aki ebben nemmel szavazott.

Államtitkár úr válaszát elfogadom. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr az államtitkári választ elfogadta. *(Varju László: De miért?)*

Tisztelt Országgyűlés! Brenner Koloman és Magyar Zoltán, a Jobbik képviselői, interpellációt nyújtottak be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Terjed a ”balatoni láz” - Fideszes oligarchák kezére kerül a Fertő tó is?”** címmel. Brenner Koloman képviselő urat illeti a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Nagyon köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! „Olyan színvonalú lesz a Fertő-part, ami teljesen átpozicionálja a térség turisztikai térképét. Többet fog tudni a tó magyar oldala, mint az osztrák.” - érvelt korábban Gajda Tibor, a Magyar Turisztikai Ügynökség vezérigazgató-helyettese. Milyen szép szavak, milyen támogatható célok! De mint mindig, ahol a nagyon féktelen szerzési vágyban szenvedő NER van a háttérben, érdemes a szép díszletek mögé kukkantanunk.

325 milliárd forintot ad az állam különböző irányú fejlesztésekre - nagyon helyesen - Sopronnak. Ebből a forrásból a Fertő tóra is jut mintegy 30 milliárd forint. Öröm az örömben, hogy már az is jól látszik, hogy a beruházások a szokásos módon ismét a kormányhoz köthető oligarchákat hizlalják nagy valószínűséggel.

A soproni közgyűlés 2017-ben fogadta el a fertői vízitelep fejlesztését lehetővé tevő szabályozási tervet és a helyi építési szabályzatot. A Fertő tó partján új strand, rekreációs park, szálloda, vízi játszótér, étterem, kemping, kikötő fog létesülni; mindez nagyon remekül néz ki, és a tervezett fejlesztések szükségességét sem vitatja senki, bár jelezném, hogy a fejlesztés monumentalitása nem biztos, hogy abba a térségbe illeszkedik. Azonban a balatoni láz példája nagyon jól mutatja - és az időkeret egy interpellációban nem elég ahhoz, hogy felsoroljam -, hogy a magyar tenger miképpen került fideszes oligarchák markába, és nehogy ez történjen a Fertő tóval is.

Nem növeli a projekt iránti bizalmat, hogy a „Modern városok” program és a települési operatív programok keretében érkező pénzek felügyeletét is megbízható fideszes káderek felügyelik. Tehát nemcsak a program, hanem a pénzek felügyelete is kizárólagos Fidesz-felügyelet alatt van, arról nem is beszélve, hogy a Sopron-Fertő Turisztikai Nonprofit Zrt. jogi képviseletét is az a Sárhegyi és Társa Ügyvédi Iroda látja el, aki szintén sok szállal kötődik kormányzati körökhöz, és a közgyűlések is, amelyek témája ez a beruházás, nem igazán informálják az aggódó és a térségben élő tisztességes polgárokat.

Idézném a megyei mérnöki kamara aggályait: a szennyvízelvezetés tervezése és szakmai színvonala erősen megkérdőjelezhető, de gondok lehetnek a vízmélységgel, az iszappal is, tehát itt nagyon fontos lenne ezt a beruházást a valós környezetbe hozzáigazítani. Illetve nagyon komoly problémát okoznak azok a vendéglátó egységek például, akik néha már 25 éve ezen a telepen dolgoznak, az önkormányzatnak fizetnek adót, valamint a soproni vízműnek több százezer

forintos bérleti díjat. Mi lesz velük? Csak úgy elveszik tőlük a megélhetésüket? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Mi lesz a csónakokkal, amelyek ott állnak?

Kérdezem tehát tisztelt államtitkár urat, milyen garanciákat tud nekünk arra adni, hogy nem járunk úgy, mint a balatoni láz idején a Fertő tó térségében. Köszönöm a megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Tuzson Bence államtitkár úr válaszol. Oné a szó, államtitkár úr.

TUZSON BENCE, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tudják, képviselőtársaim, én megértem azt, hogyha van egy pártnak egy frusztráltsága, és a saját mélyrepülése miatt folyamatosan abban gondolkodik, hogy milyen kár, hogy ők nem vehetnek részt ezekben a fejlesztésekben, és az ország fejlődik, a turisztikai fejlesztések megindulnak, de mégis ők ennek nem lehetnek a részesei a választópolgárok jóvoltából. *(Gyöngyösi Márton: Ez nem a Tuzson Bence Ügyvédi Iroda közbeszerzése.)*

Tisztelt képviselőtársam, tudja, megdöbönt az, és nem is mentesíti ez a probléma önöket az alól, hogy legalább tájékozódni akkor, amikor egy ilyen kérdést feltesznek. Hiszen ön országgyűlési képviselő, és bár Érden él, de mégis soproni származású. Elmehetne ebbe a térségbe, és megnézhetné azt, hogy milyen fejlesztési igények vannak *(Z. Kárpát Dániel: A kis Sherlock Holmes!)*, és hogy milyen nagy szükség van ott erre a fejlesztésre.

Abban a térségben egyébként komoly fejlesztések vannak, 360 milliárd forintos nagyságrendű az megállapodás, amit a 'Modern városok' program keretében Sopronnal kötött egyébként a kormány. Fontos beruházások vannak ebben, ilyen beruházás például az M85-ös út, ez egy jelentős beruházás, a térség, sőt az ország szempontjából kiemelkedő jelentőségű; de Sopron belvárosának rehabilitációja is. Az igazi soproniak azt pontosan tudják, hogy milyen fontosak ezek, és hogy milyen fontos és milyen jelentős a Fertő tavi beruházás is turisztikai szempontból, hogy milyen változásokat fog ez ott elindítani.

Aki odamegy és helyben megnézi, az pontosan tudja, hogy a 70-es évektől kezdve ott nem történt semmi. Az osztrák oldal fejlődött, a magyar oldal nem fejlődött, ez egy tarthatatlan állapot, és el kell indítani ezeket a fejlesztéseket. Ezek a fejlesztések el is indultak, nagyszabású és jó tervek alapján indultak el.

Az sem felel meg a valóságnak, hogy az önkormányzat ne nyilvánosan döntött volna egyébként az őt érintő kérdésekben, minden ülése nyilvános volt, el lehetett menni és tájékozódni is lehetett a döntéseiről. Csak fel kell menni az internetre, ha a Google keresőbe beüti az ügyet, ha még nem is nézi meg a jegyzőkönyveket és nem keres jobban utána, akkor is pontosan látja, hogy milyen döntések születtek, és hogy milyen transzparens egyébként ez a program és ennek

a programnak a megfelelő eleme is. *(Gyöngyösi Márton: Ezt a szót ne vedd a szádra még egyszer!)*

Ne felejtse el azt, hogy állami tulajdonú ingatlanról beszélünk, hiszen a vízfelület, az a 60 hektáros vízfelület állami tulajdonban van. A nemzeti park is egy állami intézmény, sőt a projektársaság is állami tulajdonú, ami ezt megvalósítja, és egy nyílt, transzparens eljárás keretében lesznek kiválasztva a kivitelezők is ebben az ügyben. *(Dr. Staudt Gábor: Úgy szoktátok!)*

Tehát hazugság és félrevezető egyáltalán az interpellációjának a címe is, a tartalma aztán pedig még inkább, hiszen itt egy transzparens, jó és az állam szempontjából az ott élők érdekeit kifejezetten képviselő beruházásról beszélünk.

(15.50)

Ne felejtjük el, hogy a turizmus Magyarországon fejlődik, és egy fejlődő turizmus mellett folyamatosan gondolkodni kell abban, hogy melyek azok a térségek, amelyekben még tovább fejlesztjük a turisztikai látványosságokat. Nem véletlen az, hogy ezen a területen meg fog valósulni a teljes strandfejlesztés, egyébként egy kétütemű fejlesztésről beszélünk; meg fog valósulni a környezet teljes rehabilitációja, és a végén még a turisztikai szempontból lényeges szállodafejlesztések is meg fognak valósulni. Ez 2020-ra várható, tehát a program vége az lett, hogy azon a területen komoly, nagy fejlesztések lesznek.

Arra szeretném a képviselő urat biztatni, s kérni önöket, hogy az ilyen típusú fejlesztéseket ne támadják, mert ezzel a helyi embereket és a helybeliek érdekeit támadják. *(Zaj, közbeszólások az ellenzéki oldalról.)* Segítsék ezeket a fejlesztéseket, értsenek velünk abban egyet, hogy a magyar turizmus fejlesztése Magyarország és minden magyar ember érdeke. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Megkérdezem képviselő urat... *(Jelzésre:)* Igen, Magyar Zoltán képviselő úr reagál. Öné a szó, képviselő úr, egy percben.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. A lényegét nem sikerült megérteni - nem tudom, hogy ez szándékos volt vagy véletlen -, meg azt sem, hogy akkor melyik verzió a rosszabb.

Az a baj, hogy megint önmagukból indultak ki. Azt mondta, az zavar minket, hogy mi nem veszünk ezen fejlesztésekben részt. Szó nincs erről. Önöket zavarja az, ha a soproni meg a térségbeli polgárok részt akarnak venni ezekben a fejlesztésekben. Pont az a problémánk a Balatonból és más hasonló projektekből kiindulva, hogy a kezdetek már előrevetítik azt, hogy kizárólag önök akarnak megint ezeken a projekteken gazdagodni, és nem a helyiekről szól ez az egész történet.

Mi soha nem mondtuk, hogy a térségnek ne lenne szüksége erre a fejlesztésre, sőt évek óta szorgalmazzuk, hogy a világörökség-helyszínekkel megáldott, a hungarikumhelyszínekkel megáldott térség végre meg tudja mutatni önmagát az ország és egész Európa lakossága előtt. A garanciákat hiányoljuk, ezeket nem látjuk, és féltjük a Fertő tavat, hogy ugyanúgy fog jární, mint az összes többi fideszes játszótér *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, ellopják a milliárdokat, a helyieknek pedig semmi nem marad ebből. Nem tudom elfogadni a választ. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 112 igen szavazattal, 38 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Nacsa Lőrinc, a KDNP képviselője *(Zaj, közbeszólások, derűlttség az ellenzéki padsorokban. - Gyöngyösi Márton: Mindenki menekül.)*, interpellációt nyújtott be az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez: „**Hol tart a zalaegerszegi járműipari beruházás megvalósítása?**” címmel. Kedves képviselőtársaimat megkértem, hogy szíveskedjenek csöndesebben társalogni, mert nem lehet hallani lassan egymás hangját a teremben. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem is baj.)*

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Mint azt már sokan tudják, tavaly tavasszal vette kezdetét az autonóm és elektromos járművek fejlesztését támogató járműipari tesztpálya megépítése Zalaegerszegen. A beruházással terveink szerint Magyarország megőrizheti és javíthatja pozícióját a járműipari versenyben, emellett az ország egy komoly kutatási, fejlesztési, innovációs vállalkozása valósulhat meg.

Az Európai Bizottság egy májusban közzétett elemzése szerint a vezető nélküli autók a gőzmozdonyok és a gépkocsik megjelenéséhez fogható mértékben változtatják meg a mindennapi életünket. Az új típusú mobilitás emellett az Unió iparát erősebbé és versenyképesebbé teheti, új munkahelyeket teremthet, a kontinens járműgyártása ezzel komoly bevétel-növekedést érhet el.

A közösségi közlekedésben az utasok kényelme és a járatok pontossága a cél, a szállítmányozás területén pedig az idő- és költséghatékonyság növelése, ezekben tud majd segíteni a közlekedés fejlesztésének új iránya. A fenntartható fejlődés jegyében a mobilitás legújabb irányai a várakozások szerint jelentősen hatékonyabbá, biztonságosabbá és az alacsonyabb károsanyag-kibocsátás révén környezetkímélőbbé tehetik közlekedésünket.

Tisztelt Államtitkár Úr! A zalaegerszegi járműipari tesztpálya megépítésével várhatóan Közép-Európa legkorszerűbb ilyen létesítménye készül el Magyarországon, amivel lehetővé válik a valós közúti körülmények közötti tesztelés. A projekt miniszteri biztosa képviselőtársunk, Vigh László, aki az elmúlt években is kiváló munkát végzett, és a projekt előrehaladásáról időről időre beszámolt a Ház előtt és a sajtóban is. Azt gondolom, hogy köszönetünket kell kifejeznünk neki.

Magyarországon jelenleg több mint 10 ezer fejlesztőmérnök foglalkozik elektronikus, vezető nélküli járműrendszerek fejlesztésével, ami kiemelkedőnek számít Európában. A konkrét beruházás megvalósítása mellett az kell legyen a célunk, hogy az ágazatban európai szinten is vezető szerepet töltsünk be, és elősegítsük az autonóm közlekedés térnyerését. A Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja nevében mondhatom, hogy nagy örömmel üdvözljük az ilyen és hasonló, már a jövő évtizedekre előremutató fejlesztéseket.

A beruházással kapcsolatban pedig kérdezem a tisztelt államtitkár urat: hol tart jelenleg a zalaegerszegi tesztpálya megvalósítása? A járműipari beruházás hogyan tud hatást gyakorolni más fejlesztésekre, milyen kapcsolódó közlekedési beruházások valósulhatnak meg? Várom államtitkár úr megtisztelő választát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A zalaegerszegi járműipari tesztpálya alapkövét tavaly májusban tettük le. Ettől számított másfél éven belül elkészül az első fázis, amelyet a következő hetekben tervezünk átadni. A tesztelők és a kutatóintézetek ebben az ütemben vehetik használatba a járműdinamikai felületet, a handlingpálya két kilométer hosszú gyorsásvját, a városi közlekedési helyzeteket szimuláló parkolóasszisztensek tesztelésére is alkalmas smart city zóna első részét. Teljesen kész lesz a fékfelület a speciális fékezésszakaszokkal és az országúti tesztelést lehetővé tevő másfél kilométeres útszakasz is.

Ezzel párhuzamosan elkészült a tesztelő cégek járműveit fogadó műszaki épület bérelhető műhelyekkel, irodákkal, továbbá a tesztpálya fogadóépülete és egyben konferencia-központja is. Az első ütem lezárását követően pedig megindul és 2019 végére, 2020 elejére befejeződik a második ütem megvalósítása is.

Tisztelt Képviselő Úr! A már elkészült és a jövőben elkészülő fejlesztési célú, infrastruktúra-fejlesztés alatt álló tesztpálya járművek, járműipari részegységek tesztelését fogja szolgálni, illeszkedve az iparág termékfejlesztési, sőt kutatás-fejlesztési láncolatába.

Ennélfogva a tesztpálya jelentős kedvező továbbgyűrűző hatást fog gyakorolni nemcsak a saját közvetlen földrajzi környezetére, hanem a gazdaság, a nemzetgazdaság egészére is. Helyhez kötött stratégiai kutatás-fejlesztési infrastruktúráként a pálya akár tartósan is helybevonhatja használóit, ügyfeleit, tovább gyarapítva ezzel a Magyarországon működő külföldi fejlesztő cégek körét és kapacitásait.

Emellett egyedülálló lehetőséget kínál a hazai kutatás-fejlesztési szektornak is, amelynek szereplői számára a könnyen elérhető tesztelési infrastruktúra jelentős segítséget nyújt a sajáttermék-fejlesztési potenciáljuk növeléséhez, a nemzetközi kutatás-fejlesztési együttműködések megkötéséhez. Jelenleg is több ilyen projekt áll előkészítés alatt. A tesztpálya természetesen magával vonzza a térség fejlesztését nemcsak a tudásalapú, hanem az infrastrukturális területeken is.

A Zalaegerszeg gyorsforgalmi bekötését biztosító M76-os út intelligens tesztútként épül meg, ezzel lehetővé téve a tesztpályát kiegészítő közúti autópálya-tesztkörnyezet kialakítását. Leghamarabb ugyanis várhatóan a sztrádákön fognak megjelenni a magas szinten automatizált járművek. A világ számos országában van példa egyes útszakaszok tesztelési célú kijelölésére, van példa arra is, hogy tesztpályákat próbálnak átépíteni az önvezető megoldások vizsgálatának céljára, de a kettő együttes, integrált és összehangolt megvalósítása abszolút egyedülálló tesztkörnyezet kialakítását teszi lehetővé, jelentős előnyt biztosítva Magyarország és a Délnyugat-Dunántúl számára a gazdaság digitális átalakulásának korában. Tehát jelentős eredményeket tud felmutatni a tesztpálya mind a beruházás meglétével, mind pedig az ott kínált lehetőségekkel.

Úgyhogy várjuk az első szakasz átadását és a második ütem megvalósítását, ezzel biztosítva a tesztelés, az automatizált vezetés tesztelésének a lehetőségét ebben a térségben.

Kérem a válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(16.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

NACSA LÓRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Jó hallani, hogy a tesztelők és a kutatócsoportok, kutatóintézetek hamarosan már a tesztpálya egy részét birtokba is vehetik és megkezdhetik ott a munkájukat. Nagyon fontosnak tartjuk, hogy az ott született tudományos, innovációs eredményekről a helyszínen és más tudományos intézetekben is, szakmai konferenciákon számoljanak majd be, hiszen ez hozzájárulhat további kutatási-fejlesztési célú témák felszínre hozásában.

Azt gondolom, hogy Palkovics miniszter úr, illetve Vigh László képviselő úr mindent megtesz azért, hogy ez a projekt ne csak a zalaegerszegieknek, hanem egész Magyarországnak egyfajta büszkesége legyen, és ne csak a zalaegerszegiek, hanem egész Magyarország nyerjen rajta. Köszönöm szépen, a választ elfogadom. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tóth Csaba, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Lesznek-e orvosok és ápolók a budapesti kórházakban?”** címmel. Képviselő úr, öné a szó.

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány egyik legnagyobb budapesti beruházása az „Egészséges Budapest” program, illetve az ennek keretében megvalósuló centrumkórházak építése. A projekt azonban különböző problémák miatt kifejezetten akadozva halad. *(Dr. Rétvári Bence: Egyáltalán nem!)* Fizikai munkavégzés egyik helyszínén sem folyik jelenleg.

Ennek oka többek között műemlékvédelmi és az EU-s támogatások felhasználásával kapcsolatos viták. Arról nem is beszélve, hogy az Emberi Erőforrások Minisztériuma az egészségügyi ellátórendszerrel fizeteti ki a programért felelős volt miniszteri biztos bérét az Állami Egészségügyi Ellátó Központon keresztül. Az EMMI ahelyett, hogy a választások óta ki-nevezte volna a miniszteri biztosokat, inkább azonos feladatkörrel az Állami Egészségügyi Ellátó Központ számlájára szakértőként névleg foglalkoztatja őket. Ez azonban pusztán egy adminisztratív megoldás, feladataik ugyanazok, mint miniszteri biztosként voltak.

Látható tehát, hogy az „Egészséges Budapest” program kifejezetten sok problémával küzd, megvalósítása akadozik. Aggodalomra ad okot, hogy a kivitelezés következtében jelentkező káosz a program végzetével is fennmarad. Ennek oka az orvosok és az ápolók országos hiánya. Maga Cserhádi Péter, az „Egészséges Budapest” programért felelős volt miniszteri biztos, aki jelenleg maga is az Állami Egészségügyi Ellátó Központ szakértője, nyilatkozta, hogy több magasan képzett orvosra, ápolóra, asszisztensre lesz szükség, nem beszélve vezető orvosokról, akikből már most is nagyon kevés van. Látható tehát, hogy az új kórházak elkészülte után sem lesz feltétlenül biztosított a betegek ellátása, tekintettel arra, hogy sem orvosból, sem ápolóból, sem asszisztensből nem lesz elegendő.

Cserhádi Péter egy másik problémára is felhívta a figyelmet, amikor erről a helyzetről kérdezték. Annak a félelemnek adott hangot, hogy amennyiben a budapesti szuperkórházak humán erőforrás-fejlesztésbe kezdenek, akkor ez a fejlesztés a vidéki intézményekből vonná el a dolgozókat. Ez azt jelenti, hogy a buda-

pesti kórházak személyzete a vidéki kórházak kiüresítésével lesz biztosított. Ez pedig feszültséget fog szítani a vidék és a főváros, orvos és orvos, ápoló és ápoló között.

Ezekre való tekintettel kérdezem államtitkár urat, hogyan biztosítják, hogy a budapesti emberek megfelelő egészségügyi ellátáshoz jussanak és legyen elég ápoló és orvos. Hogyan akadályozzák meg, hogy az orvosok ne meneküljenek el vidékről a fővárosba a jobb munkakörülmények reményében? Mikor lesz már végre nagymértékű és minden egészségügyben dolgozóra kiterjedő béremelés, hogy az orvosok, az ápolók és az egészségügyi szakdolgozók ne menjenek külföldre? Várom a választát. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az az interpellációjának címe, hogy „Lesznek-e orvosok és ápolók a budapesti kórházakban?” Amikor önök voltak kormányon, több hathatós lépést is tettek, nem éppen pozitív irányban ebben a kérdésben.

Nézzük meg, hogy mit tettek önök az orvosok, ápolók munkahelyével kapcsolatban! Először bezárták a Svábhegyi Gyerekkórházat Budapesten. Aztán bezárták az Országos Pszichiátriai és Neurológiai Intézetet Budapesten. Aztán bezárták a Szabolcs utcai kórházat Budapesten. Aztán bezárták a Schöpf-Merei Kórházat Budapesten.

Önök így tevékenykedtek, hogy sorról sorra szépen lakatot tettek a kórházak ajtajára. De itt nem álltak meg, mert még elbocsátottak országosan 6 ezer egészségügyi dolgozót is, aki pedig ottmaradt, attól elvettek egyhavi bért, mellesleg pedig a betegeket megsarcolták vizitdíjjal és kórházi napidíjjal. Önök így álltak hozzá ahhoz, hogy mik lesznek a gyógyítás feltételei, ahhoz, hogy lesznek-e orvosok és ápolók a budapesti kórházakban. Hát, önök sem kórházakat nem akartak maguk után hagyni, sem orvosokat, sem ápolókat az állami rendszerben. Privatizáció révén a gazdaságnak lett volna egy szűk része, aki részesült volna az egészségügyi ellátásban, más nem.

Az „Egészséges Budapest” program pedig, tisztelt képviselő úr, folyamatosan halad. Ha megnézi a tavalyi, az idei és a jövő évi költségvetést, 30 és 40 milliárd forintos tételket talál benne, melyeknek a jó részét, a nagyobb részét műszerek, orvostechnikai berendezések vásárlására fordítottuk eddig, a kisebb részét pedig tervezésre, a négy nagy centrumkórház, a társ-kórházak, illetve a 32 szakrendelő tervezésére. Ha megnézi, hogy milyen közbeszerzések indultak el, vagy vannak már az utolsó, kihirdetés előtti szakaszban, akkor azt láthatja, hogy olyan diagnosztikai berendezéseket veszünk, amivel Budapestnek és Pest megyének a diagnosztikai kapacitását még ebben az

évben 10 százalékkal növeljük. 10 százalékkal több kapacitással tudnak menni vizsgálatra a betegek, ezáltal nyilvánvalóan a várólisták több esetben még tovább tudnak csökkenni. Cserhádi Péter pedig miniszteri biztosként tevékenykedik, ez a Hivatalos Értesítőben is megjelent.

Ami az orvosok külföldi munkavállalását illeti, tisztelt képviselő úr, abban az utolsó évben, amikor önök kormányoztak, Magyarországról 845 orvos ment külföldre munkát vállalni, a tavalyi esztendőben 334. 60 százalékkal csökkentettük a külföldre munkavállalási engedélyt kérő orvosok számát. Mindeközben pedig 1000-ról 1400-ra emelkedett az orvosi egyetemeken végző hallgatóknak, medikusoknak és medikáknak a száma. Tehát érezhető mértékben csökkent a külföldre menő orvosok száma, és mellette az utánpótlásé, a végzett orvosoké pedig nagyon nagy mértékben, 40 százalékkal emelkedett. Ápolók, szakdolgozók esetében kicsit később, de itt is pozitív irányba indult a folyamat, itt 28 százalékkal csökkent a külföldre menők száma.

Ön azt mondta, hogy béremelésre van szükség, tisztelt képviselő úr. Nem tudom, hogy az elmúlt években mit látott, mit nem látott, de mondjuk, a szakdolgozók bére 2016 és '19 között 65,5 százalékkal emelkedik, ha pedig 2012 és 2019 között nézi, akkor azt látja, hogy 100 százalékkal emelkedik. Az az orvos, aki 2010-ben 338 ezer forintot keresett, idén már 619 ezer forintot keres.

Az az ápoló, aki 2010-ben 170 ezer forintot keresett, ma már 281 ezer forintot keres, és ez a jövő évben még tovább fog emelkedni. Ha az utánpótlásról beszélünk, a rezidenstámogatási programra, rezidensösztöndíjra eddig 7,5 milliárd forintot költöttünk. Hiányszakmás ösztöndíjban havi 150 ezer forintot kaphatnak a fiatalok. Átalakítottuk a szakképzési rendszert, felsőfokú végzettséget szerezni akaró ápolók a Mihalicza-ösztöndíj révén félévenként 320 vagy 640 ezer forintos támogatásban részesülhetnek. A hiányszakmás szakképzettséget szerezni akaró ápolók szintén akár 50 ezer forintos havi ösztöndíjat szerezhhetnek. A pályaválasztást pedig az ápolók esetében szintén egy 4,4 milliárd forintos, havi 40 ezer forintos ösztöndíjjal segítjük.

Így érezhetően gondoskodunk arról, hogy a jövő évek és a jövő generációk számára is legyenek új orvosok és új ápolók. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Többet beszélt a múlttól, mint a jelenről és a jövőről. *(Dr. Rétvári Bence: Egyáltalán nem!)* Aki önt hallgatta most, azt gondolhatná, hogy minden rendben van az egészségügy területén. Ezzel szemben az embereknek egészen más a tapasztalata, hisz ha valamilyen egészségügyi intézmény közelébe kerülnek, örülnek, ha nem nekik, saját

maguknak kell vinniük a WC-papírt, a kötszert, a gyógyszert vagy akár valamilyen készülékbe elemet. Persze, aki mint ön, államtitkár úr, VIP-ellátásban részesülhet, ezzel nem szembesül *(Dr. Rétvári Bence: Jaj istenem!)*, és ezt nem tudhatja.

Az orvos- és az ápolólétszámok tekintetében pedig egyenesen tragikus a helyzet. Nap mint nap hallunk osztályok bezárásáról, tömeges felmondásokról és nemcsak vidéken, hanem Budapesten is. *(Dr. Rétvári Bence: Hol? Saját képviselőtársad cáfol meg!)* Hogy egy példát is mondjak önnek, választókerületben, Zuglóban a kiemelt státuszú Uzsoki Kórházban jelenleg a szakápolóknak több mint 10 százaléka hiányzik, ez 60-70 ember jelent. És aki van, az is több helyen kénytelen dolgozni, hogy valamilyen módon megéljen. Rájuk való tekintettel is ezt a választ nem tudom elfogadni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 113 igen, 39 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

(16.10)

Tisztelt Országgyűlés! Varju László, a DK képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: **„Miért hagy 33000 embert egy csomag pelenkával az útszélen az állam?”** címmel. Az interpelláció megválaszolásával miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Kásler Miklóst, az emberi erőforrások miniszterét bízta meg. Az interpellációra miniszter úr felkérésére Novák Katalin államtitkár asszony válaszol. Öné a szó, képviselő úr.

VARJU LÁSZLÓ (DK): *(Pólján „Az otthonápolás munka!” felirat olvasható.)* Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Asszony! Önök ismét útjára indították a nemzeti konzultációnak nevezett szélhámosságukat. A cél változatlan: ennek örve alatt polgárok véleményét kikérni, közpénzen folytatni a Fidesz aktuális propagandáját, bónuszként pedig némi pénzt adni, csorgatni a haverok zsebébe. Mindennek az eredménye egyébként sehova, semmibe nem vezet, de legalább drága, és mondhatni, ennek alapján semmi új nem keletkezett.

Ezúttal azonban még egy dolgot elkövettek, és különösen felháborító az, hogy belecsempésztek egy olyan kérdést, a hetediket, azzal a hazugsággal vezetik fel, hogy szeretnék megbecsülni azokat, akik tartósan beteg gyermeküket ápolják otthon. Mintha bizony az otthonápolók nem volnának azok, akik saját maguk küzdenek azért- öt éve már -, hogy ezt önök szolgálatként ismerjék el, járjon érte legalább minimálbér, ismerjék el foglalkoztatási jogviszonyuk.

És ellenállnak továbbra is: csupán a gyermekek, és az otthonápolási díjat pedig emelnék önök 100 ezer forintra, holott ennek már régen minimálbéren lenne az értéke.

2022-re önök ugyanezt ígérik, de a foglalkoztatási jogviszonyról önök továbbra sem beszélnek. Akik ugyanis a beteg gyermeküket otthon ápolják, azok nem egyszerűen családtagok, márpedig nemcsak gyermekekről van szó, hanem felnőtt emberekről is, és éppen ezért ők is ugyanúgy napi 24 órában dolgoznak ezen. Önök nem hajlandók elismerni azokat, akik a háztartásukban házastársukat, szülőjüket vagy egyéb hozzátartozójukat ápolják. Arról a 33 ezer emberről, akikről beszélek, nem ejtenek szót, és nem foglalkoznak velük. Róluk azt gondolják, hogy a 15 százalékos emeléssel, ami egy csomag pelenkára sem elég, majd egyébként kiszűrhatják a szemüket.

Kérdezem tehát államtitkár asszonyt: miért tekintik kevésbé elismerésre méltónak a szülő, a testvér vagy az unoka ápolását, mint a gyermekét? A családok sokfélék, ám a tragédia nem tesz különbséget közöttük. Milyen jogon tesznek önök különbséget ebben? E megkülönböztetés eredménye ráadásul előre nem látható volt, vagy mondhatnánk azt, hogy előre látható volt, hogy egyébként ők összevitakoztak, önök - bűnös módon - ezt szándékosan tették, és ezzel a kérdés-feltétellel önök ezt csak fokozzák. Szégyelljék ezért magukat! Köszönöm szépen. *(Taps a DK és a Párbeszéd padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Novák Katalin államtitkár asszony válaszol. Államtitkár asszony, öné a szó.

NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön arról tett fel egy kérdést, hogy miért ugrasztunk bárkit egymással szembe.

Én megfordítanám ezt a kérdést: ki az, aki ma magyart magyarral szembeugraszt? *(Moraj az ellenzéki pártok padsoraiból.)* Ki az, aki ma magyart magyarral itt szembeugrasztott a mai ülésen? *(Taps és közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból, köztük: Úgy van! - Gréczy Zsolt a kormányzó pártok padsorai felé mutatva: Ti! - Közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

Önöknek kellene szégyellniük magukat, tisztelt képviselő úr, és képviselőtársának, Vadai Ágnesnek, aki a határon túli magyarokat nem tekinti a magyarság részének; aki ma is kimondta azt, hogy a határon túli magyarok valójában nem magyarok, ők nem érdemelnek támogatást *(Közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból, köztük Arató Gergely: Az interpellációra válaszolj! - Hazudsz! - Az elnök csenget.)*, és őket fordítja szembe, határainkon kívül élő magyarokat fordít szembe határainkon belül élő magyarokkal. *(Gréczy Zsolt: Nem mondott ilyet! - Dr. Vadai Ágnes: A magyarországi magyarokkal mi lesz? Arra válaszolj, hogy kaptak-e... - Az elnök csenget.)* Önök szégyelljék magukat, képviselő úr, és az egész

DK frakciója! *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból. - Közbeszólás ugyanonnan: Úgy van! - Dr. Vadai Ágnes: Kaptak-e a határon túli magyarok... - Balla György dr. Vadai Ágnesnek: Nem pialcon vagyunk, képviselő asszony!)*

De ne térjünk el a mai témánktól se, képviselő úr! Képviselő úr, emlékeztetném önt arra, hogy ha ápolási díjról beszélünk, itt olyan emberekről van szó, akik rendkívül nehéz helyzetben vannak, hiszen családtagjaikról, önellátásra képtelen családtagjaikról gondoskodnak. Én is azt gondolom, hogy ezek az emberek megbecsülésre érdemesek és méltók. *(Varju László: Akkor miért nem teszük?)*

Ön három évig volt államtitkár, ez idő alatt egy fillérrel sem emelkedett az ápolási díj összege, egyik kategóriában sem. *(Moraj és közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból, köztük: Úgy van!)* Tehát kérdem én, hogy amikor cselekedni van lehetőségük *(Az elnök ismét csenget.)*, miért nem cselekszenek *(Dr. Vadai Ágnes: 2018 van!)*, miért akkor kérik ezt számon, amikor nincs erre módjuk.

De emlékeztessünk arra, hogy mi történt ehhez képest! Míg 2005-től 2010-ig 15 százalékkal emelkedett a mindenkori ápolási díj összege, 2010-től a mostani döntéssel együtt 270 százalékkal emelkedik ugyanez az összeg. *(Közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból: Megérted ezt a számot, öreg?)* Az ellátás 2011. január 1-jétől szakadt el az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegétől, ezóta határozzuk meg évről évre költségvetési törvényben ezt az összeget. Egészségügyi szolgáltatásra is jogosult az, aki az ápolási díjat kapja, illetve a nyugdíjkorhatár elérésével nyugdíjra is jogosulttá teszi ez az időszak. Sőt, bevezettük a tartós ápolást végzők időskori támogatását is, havi 50 ezer forintban.

De milyen döntést hoztunk most ezekre az emberekre tekintettel, akik valóban nagyon nehéz helyzetben vannak? Azok, akik nem a gyermekeiket ápolják, 30 százalékos emelésben részesülnek, több lépésben. Rögtön először 15 százalékkal emeljük az ő ápolási díjukat, ami eleve magasabb annál, mint amit önök valaha adtak ezeknek az embereknek. Akik pedig az önellátásra képtelen gyermekeikről gondoskodnak otthon, ők ápolják ezeket a gyermekeiket, megemeltük rögtön egy lépésben 100 ezer forintra az ő ápolási díjukat, és majd fel fogjuk emelni az ápolási díjukat egészen a minimálbér összegéig. *(Gréczy Zsolt közbeszól.)*

És rögtön még egy különbségtétel, képviselő úr; eddig különbséget tettünk beteg és beteg gyermeket ápoló szülők között. Nem tudom, ki képes és jogosult megmondani azt, hogy melyik gyermeket nehezebb ápolni: aki szellemileg súlyosan sérült, de fizikailag ép, vagy aki fizikailag súlyosan sérült, de szellemileg ép? Eddig ilyen különbségtétel működött. Mi ezt is megszüntettük, minden szülő egységesen a legmagasabb összegű ápolási díjra lesz jogosult, illetve ahhoz képest akár háromszor akkora összegre is és az akkori minimálbérrre, hiszen egységesen fognak 100 ezer forintot kapni január 1-jétől, amit egyébként az érintettek üdvözöltek.

És igen, nagyon nehéz azoknak is, akik nem a gyermekeikről gondoskodnak. És nagyon nehéz azoknak is, akik úgy gondoskodnak a szüleikről, nagyszüleikről, akár dédszüleikről, hogy közben dolgoznak is, munkába mennek és éjszakánként gondoskodnak a szüleikről. Azoknak is nehéz, akik ezért ápolási díjat kapnak, és talán még nehezebb azoknak, akiket váratlanul ér egy olyan helyzet, hogy a gyermekük betegen születik. Ezeknek a szülőknek is nagyon sokat fog segíteni a gyermekek otthongondozási díjának a bevezetése.

Képviselő úr, én azt szeretném javasolni önnek, hogy ne pólókat viseljen, hanem amikor majd *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* szavazásra kerül a sor, akkor szavazzanak igennel a gyermekek otthongondozási díjára. Köszönöm. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból. - Közbeszólások ugyanonnan: Úgy van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár asszony válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. *(Közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból: Igen!)* Öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Nem fogadom el, elnök úrnak jelzem ezt mindjárt előre. Tisztelt Államtitkár Asszony! Azt gondolom, kellően méltatlan volt az a válasz, amit ön most elmondott. *(Moraj a kormányzó pártok padsoraiból.)* Sikerkült önnek úgy átpolitizálnia, hogy ha ebben a stílusban szeretném folytatni, akkor mondhatnám azt is, hogy önök azt sem sajnálták, hogy 3 milliárd forintot adtak olyan vajdasági településnek, ahol stadiont építettek, ahelyett, hogy egyébként ezeket az embereket becsülték volna meg. *(Közbeszólás a DK padsoraiból: Így van!)* Tehát ennek alapján, de inkább úgy folytatom, hogy önök, ahogy képviselőtársának nyugodtan üzenem, ismerem azt a számot, 33 ezer embert hagytak ott az út szélén egy csomag pelenkával, és ezért erre hivatkoznak önök - valamilyen tartalmában - emelésként.

Ez az, ami elfogadhatatlan, mert önök nemcsak a gyermekekért, hanem minden családért és otthonápolóért felelősek. Végre csináljanak valamit! *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 39 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a honvédelmi miniszterhez: „**Mikor kapják meg a Honvédkórház dolgozói a megígért fizetésemelést?**” címmel. Demeter Márta képviselő asszonyt illeti a szó.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Államtitkár Úr!

Amint az önök előtt is ismert, a Honvédkórház sürgősségi centruma mára az összeomlás szélére került. Az elmúlt időszakban kialakult, katasztrofálisnak nevezhető bérvizonyok az intézményben dolgozók tömeges elvándorlását idézték elő. Odáig jutottunk, hogy nagyon sok esetben személyeknek, börténygyógyászoknak kell ellátni az akut sürgősségi eseteket. A még februárra ígért 250 millió forintnyi bér- és esz- közfejlesztés a többszöri fogadkozások ellenére sem érkezett meg a sürgősségi centrumba.

(16.20)

A kórház vezetése ezért a teljes összeomlást elkerülendő szeptemberben további majdnem 200 millió forintnyi béremelés ígéretével volt kénytelen marasztalni a még megmaradt dolgozókat. A részleteiben októberben véglegesített béremelés alapján a váltásvezető orvosok órábéra 13 ezer forintra, a szakorvosoké pedig 10 ezer forintra emelkedett volna, ezenfelül a szakképzett ápolók havi 60-90, a segédápolók és betegszállítók havi 20-30 ezer forint bérkiegészítésre számítottak, ami mellé további 40 ezer forint osztályvezetői és 20 ezer forint csoportvezetői pótlékot, valamint ezeken felül 20-20 ezer forinttal járó szakmai és szociális vezetői posztot is bevezettek volna.

Nézzük, hogy mi valósult meg mindebből! A sürgősségi és szakorvosok bár megkapták a fizetésemelést, a szakorvosjelöltek és a rezidensek viszont nem. Sőt volt, aki még a korábnál is kevesebb pénzt kellett hogy hazavigyen októberben. Nekik tehát a szokásos kormányzati ígérekkel kellene beérniük, csak ebből nem tudnak kenyeret venni, és ettől még nem tudják megfelelően a kórházban az ellátást biztosítani a túlterheltség miatt.

Szeretném felhívni államtitkár úr figyelmét, hogy midőn átszervezésre került az egészségügyi ellátás, a teljes rendszer, ezzel a Honvédkórháznak jelentősen megnövekedett a területi ellátási kötelezettsége, amely mára meghaladja az egymillió főt. Emellett pedig több százezer emberről beszélünk, akiket szintén el kell lássanak, hiszen ők igényjogosultak, olyan emberek, akik Magyarország biztonságát szolgálják, rendvédelmi dolgozók és katonák, valamint hozzátartozóik igényjogosultként tartanak joggal igényt erre az ellátásra. A kialakult helyzet miatt pedig nemcsak az igényjogosultak, de ugyanígy a területi ellátási kötelezettségből adódóan több mint egymillió ember szenvedhet hiányt az ellátásban, és ez mára több esetben betegek életét is veszélyeztetheti.

Borzasztó szomorú, hogy a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság kormánypárti többsége immár negyedik alkalommal nem volt hajlandó a bizottságban napirendre venni a Honvédkórház helyzetét, hogy erről tudjunk tárgyalni. Ezért kérem államtitkár urat, hogy itt, most a plenáris ülésen válaszoljon arra, mikor kapják meg végre a Honvédkórház dolgozói az ígért fizetésemelést, és milyen lépéseket tesz a minisztérium a visszatérő problémák megoldására. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Németh Szilárd István államtitkár úr válaszol. Államtitkár úr, öné a szó.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Ön az elmúlt hetek handabandázását folytatja ezzel a minden alapot nélkülöző és teljesen rosszindulatú kérdésével. Ön teljes egészében visszaél a képviselői jogosítványával, hiszen vagy nem nyilvános, bizalmas adatokat kaparint meg írásbeli kérdésnek álcázva, majd ezeket meghamisítva közlésezi a liberális sajtónak abban a részében, amely erre rendkívüli módon fogékony, és az ön politikai táborához tartozik, vagy megfordítja az egészet, és bizonyos sajtóhírekre, minden alapot nélkülöző hírekre hivatkozva tesz föl itt a parlamentben egy olyan kérdést, mint amit megosztott most velünk.

Ön úgy próbál itt feltűnni mindenki előtt, mintha mennyire értené a témát, pedig szerintem halványlila gőze sincs arról, hogy mi van a Honvédkórházban, hiszen azokat az adatokat, amelyeket képviselőként megkap, folyamatosan meghamisítva teszi közzé. Ezt mindjárt igazolni is fogom, hiszen el fogom önöknek mondani, hogy nemhogy válsághelyzet nincs a Honvédkórházban, nemhogy a bérvizonyok az összeomlás szintjére sodorták volna a Honvédkórházat és annak működését, hanem ennek éppen az ellenkezője az igaz. Minden pótlékot megkaptak az orvosok, minden bérkiegészítést, minden béremelést megkaptak az orvosok, mégpedig tervezett formában és időre.

Nézzük, hogy valójában mi is történt a Honvédkórház sürgősségi centrumában! Ebben a centrumban a vezetés részéről korábban jelzett bérkiegészítés kifizetése - hangsúlyozom még egyszer, a képviselő asszony állításával homlokegyenest ellentétben - nem maradt el, azt a centrum vezető főorvosa és vezető ápolója az előző hónapban vállalt és ledolgozott ügyletek alapján teljesítményarányosan készítette elő, a kifizetéseket pedig a fenntartó jóváhagyta. Ennek megfelelően ebben a hónapban a közalkalmazott orvosok, köztük a rezidensek és a szakorvosjelöltek is bérkiegészítéssel megemelt fizetést kaptak. A bérkiegészítés összességében 18 millió 773 ezer forint volt, átlagosan 137 ezer forint fejenként.

A közalkalmazott szakdolgozói állomány november elején mintegy 6,6 millió forint értékben kapott bérkiegészítést a fizetése mellé, ami egy főre bontva átlagosan 64 700 forintot tesz ki. A kórház sürgősségi centrum katonállománya részére az intézmény a napokban utal, az orvosok esetében 936 ezer forint értékben, a szakdolgozóknál pedig 1,2 millió forint értékben bérkiegészítéssel megemelt fizetést.

Meg kell jegyezni, hogy mindezeket megelőzően szeptemberben a centrum orvosainak 4,3 millió forint, a szakdolgozóknak 1,7 millió forint, októberben pedig az orvosoknak 18,773 millió forint, a szakdolgozóknak pedig 7,8 millió forint került kiosztásra, szintén a vezető főorvos és a vezető ápoló által kimutatott teljesítményekkel arányosan. Vagyis ennek megfelelően egy adott orvos szeptemberben 765 529 forintot,

októberben 1 445 076 forintnak megfelelő összeget vihetett haza. Ugyanez a szakdolgozóknál 279 510 és 387 885 forint volt.

Mindebből világosan kitűnik, hogy a Honvédkórház vezetése és a tárca saját hatáskörében eljárva mindent megtesz a dolgozók megbecsüléséért és áldozatos munkájának elismeréséért. Kérem a válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm, elnök úr. Nem fogadom el a választ. Nagy újdonságot nem fogok elárulni: államtitkár úr, ön megint hazudik. Nagyon kedves, hogy ennyit foglalkozik a személyemmel itt a napi Demeter keretében, csak tudja, most már a helyett a politikai színház helyett, amit ön itt előad, talán azzal a másfél millió emberrel kellene foglalkozzon, akik a Honvédkórházhoz tartoznak mint betegek; ennyi embert kellene tudjon flottul ellátni a Honvédkórház, de önök nem biztosítják a megfelelő működési feltételeket.

Ön most a Honvédelmi Minisztérium államtitkáráként bizonyította, hogy mennyire fontos önöknek a Magyar Honvédség állománya, illetve a rendvédelmi szervek állománya, hiszen bár itt felsorolta, hogy ki milyen bérezést kapott, de ne a bértáblát olvassa fel, amit meg kell kapjanak, hanem arról nyilatkozzon, hogy amit megígérték, és oda kellett volna adják ahhoz, hogy megfelelő legyen a működőképesség, azt miért nem tették meg a mai napig. Tehát most már, államtitkár úr, a politikai színház helyett végre kormányozniuk kellene felelősséggel. *(Taps az LMP sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 110 igen szavazattal, 40 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta. *(L. Simon László: Elnök úr, legyen szíves az én igenemet is hozzáírni!)* L. Simon László képviselő úr gépe nem működött, kérem az „igen” szavazatokhoz hozzáadni a szavazatát. Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence, a Párbeszéd képviselője, interpellációt nyújtott be a pénzügyminiszterhez: „**Miért vesz el kétmillió magyar dolgozótól fejenként átlagosan 90 ezer forintot a kafetéria adókedvezményének megszüntetésével a megszorító politikát folytató Fidesz-kormány?**” címmel. Tordai Bence képviselő urat illeti a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Miközben a nagyvállalatok százmilliárdos ajándékokat kapnak a kormánytól, a

dolgozóknak adóemelés lesz az osztályrésze. A Fidesz-kormány a kafeéria kicsinálásával kétmillió, egyébként is alulfizetett magyar munkavállalót hoz még rosszabb helyzetbe. Egy kétkeresős család vesztesége átlagosan évi 180 ezer forint, de lehet akár 800 ezer forint is. A munkahelyi étkeztetés, az iskolakezdesi juttatás, a helyi bérlet, a lakhatási támogatás, a nyugdíj- és egészségpénztári munkáltatói befizetés vagy a diákhitel-törlesztés munkáltatói átvállalása jövőre már bérjövedelem módjára adóznak.

(16.30)

Ez egy brutális adóemelés. A Fidesz-kormány, amely az adócsökkentés kormányának mondja magát, most 10 százalékos adóemeléssel sújtja a dolgozókat. A Fidesz-kormány, amely a gazdasági növekedéssel hengeg, keményvonalas megszorító politikát folytat. Ha valóban fontos lenne a kormánypártoknak a családok támogatása, a munkaerőhiány kezelése, a mobilitás ösztönzése, akkor nem növelnék, hanem csökkentenék a kafeéria adóját. Ha valóban a munkavállalást akarnák ösztönözni, akkor a kis és közepes béreket sújtó adókat csökkentenék, nem pedig a nagyvállalatokat vonnák ki a közteherviselés alól.

De a Fidesz nem a dolgozók, hanem a nagytőkék, nem a 99 százalék, hanem az 1 százalék érdekeit szolgálja. A kormány arra hivatkozik, hogy ezzel akarják csökkenteni az adóadminisztrációt. Ez olyan, mintha azzal indokolnák a szomszédnak, hogy nem adnak neki vizet, mert meg akarják védeni attól, hogy leöntse magát. Ha a Fidesz-kormány valamit vagy valakit meg akart védeni, abból még jó nem sült ki. Könyörgöm maguknak, kétmillió ember nevében kérem, hogy ne védjék meg a dolgozókat a kafeériától. Amelyik munkáltató nem akar az adminisztrációval bíbelődni, az már most sem ad kafeériát a dolgozóinak.

Államtitkár úr, miért hagyják figyelmen kívül a szakszervezetek egyértelmű kiállítását? Miért akarják gyakorlatilag megtiltani a munkáltatóknak, hogy bérrel kívüli juttatásokat nyújtsanak? Miért akarnak elvenni kétmillió dolgozótól és családjuktól évi több száz ezer forintot? Tényleg csak a megszorító politika iránti vonzalom hajtja a Fidesz politikáját? Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Tállai András államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ha megenged egy megjegyzést a benyújtott interpellációjához, ez bizony szó szerint megegyezik az egy héttel ezelőtt beadott, szóbeli választ igénylő kérdésére. Megmondom őszintén, ez elég hiteltelenné és kissé komolytalanná is teszi az ön rendszeresen fölített kérdését. Úgy gondolom, az elmúlt héten is megfelelő választ kapott ezen kérdéseire.

Nézze, az, hogy hetente egy képviselő ugyanazon szövegű kérdést kérdés vagy interpelláció formájában tesz föl, egy doktorjelölttől, egy adjunktustól, megmondom őszintén, elég komolytalannak tűnik. *(Közbeszólások a Párbeszéd soraiból. - Szórványos taps a Fidesz soraiban.)*

És akkor most térjünk rá a kérdésre! Most más-hogy fogom megközelíteni a válaszat, megpróbálom megvilágítani, hogy mi a kafeeriaváltozás lényege. Beszélék önnek arról, hogyan változtak a közterhek 2010-től, vagy inkább megfogalmazom kérdésként. Tudja-e, hogy mennyi volt a személyi jövedelemadó kulcsa 2010-ben? Segítek önnek: az adókulcs volt 21,6 százalék, a felső kulcs pedig, a szuperbruttósítással együtt, mert még akkor olyan is volt, 40,6 százalék volt. Most, nyilván tudja képviselő úr, egy kulcs van: 15 százalék.

Kérdezem öntől, tudja-e, hogy mennyi volt a családi adókedvezmény. Beszéljünk a közterhek változásáról. Kétyermekesek családi adókedvezménye 2010-ben mennyi volt, képviselő úr? Elárulom önnek: nulla forint. Most 2019. január 1-jétől tudja, mennyi lesz? 40 ezer forint havonta. És tudja-e, hogy a háromgyermekesek adókedvezménye mennyi volt 2010-ben? Havonta 12 ezer forint volt. Most tudja, képviselő úr, hogy mennyi a családi adókedvezmény három gyermeknek? 99 ezer forint.

De folytatom önnek, hogy megértse, hogyan változtak a közterhek, az adóterhek a jövedelmek tekintetében. Tudja-e, képviselő úr, hogy mennyi volt, akkor úgy nevezték, a társadalombiztosítási járulék 2010-ben? Most úgy nevezik, hogy szociális hozzájárulási adó.

Elárulom önnek: 27 százalék. Most elmondom önnek, hogy mennyi most: 19,5 százalék. És ugye, tudja, hogy a hatéves bérmegállapodás alapján ez tovább fog csökkenni, egészen 15,5 százalékra, vagy még az alá. Hát, így változtak a közterhek Magyarországon az elmúlt években.

A dolgozóknak nem különféle kafeéria és egyéb természetbeni juttatásokban kell megkapniuk a munkabéruket, hanem rendes jövedelemként, bérként. Most a közterhek csökkenése lehetővé teszi minden munkáltatónak, hogy munkáért munkabért fizessen, ne pedig bér helyett különféle, ilyen-olyan juttatást. Ezért változtak meg a kafeéria szabályai. Egyébként pedig nem szűnt meg a kafeéria, hiszen a SZÉPKártya továbbra is megmarad, a vendéglátás és a turizmus a jövőben is preferálva lesz, és ezt a dolgozók ugyanúgy kedvezményesen megkaphatják.

Ami pedig azt a megjegyzését illeti, hogy a Fidesz megszorító politikája: ne haragudjon, képviselő úr, ismét elő kell vegyem az önök választási programját. A megszorítást önök hozták volna be, ha kormányra kerülnek. De hála a jó istennek, nem kerültek. Miről beszélnek? Arról beszélnek, hogy önök 15 százalék helyett 30 százalékos személyi jövedelemadót vezettek volna be, arról beszélnek, hogy a társadalmi adót 9 százalékról visszaemelték volna 19 százalékra. Tehát nem a Fidesz-kormány a megszorító politika híve, hanem a Párbeszéd, az adjunktus úr a megszorító

politika híve. *(Taps és derűtség a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Sajnos, az államtitkári válasz nem volt kielégítő, ahogy múlt héten sem, ezúttal sem. Úgy tűnik, hogy fel kell tenni januárig minden héten ezt a kérdést, mert ha kétféle embertől akarnak százezer forintot elvenni, akkor a Párbeszéd minden héten fel fogja tenni ezt a kérdést, hogy miért.

Sőt, maguk rosszabbak ennél, mert tovább provokálják a dolgozókat. Visszaadták egy darab káfériaelem kedvezményes adózását, mégpedig a sportesemények látogatása. Ugyan nem tud a gyerek iskolai beiratkozásához támogatást igénybe venni, nem tud a lakáshitel-törlesztéshez vagy a munkahelyi étkeztetéshez támogatást igénybe venni a dolgozó, de ahhoz, hogy kimenjen a focimeccsre, maguk adnának támogatást. Provokálják az embereket, százezreket vonnak el a magyar családoktól, miközben a felső 1 százalék és a nagytőke érdekeit szolgálják ki.

Ez a Fidesz politikája, ez a megszorító Orbán-csomag, ezért nem fogadom el az államtitkár választ. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 111 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta. *(Nagy zaj.)*

Tisztelt Országgyűlés! Kérem képviselőtársaimat, ha lehet... - köszönöm. Dúró Dóra független képviselő interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mikor indul el végre a szemléletváltás is a családpolitikában?”** címmel. Képviselő asszony, öné a szó.

DÚRÓ DÓRA (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! A kormány családpolitikai intézkedései számos olyan jelenséget egyáltalán nem kezelnek, amelyek a társadalomra nézve károsak, például még mindig a legalacsonyabb jövedelmi csoportokban vállalják a legtöbb gyereket, sőt a növekedés üteme is körükben a legnagyobb. Mindez tehát azt jelenti, hogy továbbra is újratermeljük a szegénységet, hiszen a nagy család szégyenszemre önmagában is ezt a kockázatot hordozza magában. A társadalmi mobilitás csatornáit pedig gyakorlatilag zárva vannak. A legrosszabbak vagyunk e tekintetben az Európai Unióban.

Ha mindezt figyelembe vesszük, akkor kijelenthetjük azt is, hogy a középosztályban sokkal kisebb az előrelépés a vártnál, körükben a gyermekvállalási kedv szinte alig növekedett. A kormányzati intézkedések tehát kevésnek, alacsony határfokúnak bizonyultak. Meggyőződésem ugyanakkor, hogy nemcsak az

anyagiakban, hanem a szemléletváltásban is komoly mulasztása van a politikának, elsősorban a kormánynak.

Minden kutatás alátámasztja például azt, hogy az apák családi szerepvállalásának növelése nagyban segítené azt, hogy több gyermek szülessen, és kiegyensúlyozottabb családok működhessenek.

(16.40)

Ennek ösztönzésére milyen intézkedéseket terveznek? Amellett sem mehetünk el szó nélkül, hogy a 40 éves korosztály gyermektelenségi aránya megkétszereződött egy nemzedék alatt, amit talán szintén sikerülne visszaszorítani, ha a sikeres nőről kialakított képnek természetes része lenne az anyaság is, ami ráadásul a legszebb női hivatás. Tegyük még vonzóbbá mindenki számára!

Nemcsak az alacsony születésszám, hanem az elvándorlás is hozzájárul a népességfogyáshoz, és egészen elképesztő az, hogy a kormányzat egyszerűen letagadja ezt a problémát, sőt olyanokat hordanak össze, hogy többen jönnek haza, mint ahányan kimennek. Az valóban igaz, hogy a kivándorlás üteme csökkent az elmúlt években, de ez nyilvánvaló volt, hogy az idő előrehaladtával így fog történni, ugyanakkor arról szó sincsen, hogy megfordult volna ez a tendencia, és komolyan vehető kormányzati intézkedések sem a hazatelepülés támogatására, sem a külföldön élő magyarok identitásának megtartására nincsenek.

Kérdezem ezért államtitkár asszonytól: mikor néznek végre szembe ezekkel a problémákkal, és kezdenek el cselekedni? Várom érdemi válaszát. *(Szórványos taps a független képviselők körében.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Novák Katalin államtitkár asszony válaszol. Államtitkár asszony, öné a szó.

NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Számunkra minden gyermek kincs, így minden gyermek megszületése kincs, és mindenkit, aki felelős módon vállal gyermeket Magyarországon, támogatni szeretnénk ebben az elhatározásában.

Bizonyára ön is tudja, hogy milyen demográfiai helyzetben van Magyarország, ami Európa egészére jellemző. 1981 óta kell szembenéznünk a népesség fogyásával. 1981 óta halnak meg minden évben többen annál, mint ahányan születnek. Erre a jelenségre szeretnénk volna válaszolni akkor, amikor 2010-ben egy családbarát kormányzást indítottunk el, családbarát politikánkat hirdettük meg, és a kormányzásunk középpontjába a gyermekeket és a gyermekeket nevelő családokat helyeztük.

Ennek eredményei is vannak, sőt kézzelfogható eredményei is vannak.

Ha csak a legjellemzőbb mutatót vagy a legfontosabb mutatót nézzük, a gyermekvállalási kedvet, az úgynevezett termékenységi mutatót, akkor látjuk azt, hogy ez a korábbihoz képest több mint 20 százalékkal emelkedett, sőt 20 éve nem volt ilyen magas a gyermekvállalási kedv, mint amekkora most Magyarországon. Igaz ez a házasságkötésekre is. Végre 50 ezer fölé nőtt a házasságkötések száma. Ez a mutató sem volt már nagyon régen ilyen magas, közel másfélszeresére emelkedett 2010-hez képest.

Annak is örülhetünk, hogy egyre többen választják a nagycsaládos életformát Magyarországon. Ma már nagycsaládot vállalni nem jelent szegénységi kockázatot, és ma már a nagycsaládok megítélése is egyre pozitívabb, ezért egyre többen mernek ígént mondani a nagycsaládos létre, a nagycsaládos életformára.

Azt is egy komoly eredménynek tartom, hogy a nemzetközi tendenciával ellentétben, míg Magyarországon is elindult a gyermekvállalás életkorának a kitolódása, amelynek aztán következménye részben az is, amikről képviselő asszony beszélt, ez most úgy tűnik, hogy megállt Magyarországon, tehát talán sikerült megállítanunk a gyermekvállalás időpontjának a kitolódását, hiszen egyetérték én is abban, hogy fontos lenne, hogy a fiatalok bátran merjenek ígént mondani az életre, bátran merjenek gyermeket vállalni, családot alapítani, és ne maradjon el a vágyott, tervezett gyermekek számától a ténylegesen megszülető gyermekek száma.

Beszélt konkrét felvetésekről is képviselő asszony, ezekre is szeretnék reagálni. Én is fontosnak tartom azt, hogy segítsük a nőket abban, hogy egyszerre lehessen egy hivatásuk, és lehessen a gyermekvállalás is mellette része az életüknek. Sőt, én tovább mennék ennél: azt is fontosnak tartom, hogy az anyaság is lehessen egy olyan hivatás, amelyet valaki úgy él meg, hogy ez a kiteljesedésének az eszköze, ezért a főállású anyaság támogatását is kiemelten fontosnak tartom.

De hogy a munka és a család összeegyeztethető legyen egymással, és hogy legyenek olyan példák is a nők előtt, amelyek azt mutatják, hogy valaki lehet sikeres nő a munkájában, és egyúttal sikeres az anyaságban is, édesanyaként is, ezt támogatja a gyed extra, amit 2014-ben vezettünk be, hogy már lehet a munkavállalás mellett gyermeket is nevelni, a kettő nem zárja ki egymást. Ezt segíti az is, hogy ott vannak a nagymamák, és a „Nők 40”-nek köszönhetően tudnak segíteni a dolgozó édesanyáknak; ezt segíti az, hogy 16 ezerrel több bölcsődei férőhely van most, mint 2010-ben volt; vagy ezt segíti az, hogy az atipikus munkavégzését is segítjük az édesanyáknak, most éppen a család- és karrierpontok megnyílásával.

Az édesapákat is igyekszünk minél inkább ösztönözni arra, hogy a családi életben is vállaljanak aktívan szerepet. Jelezném önnek azt, hogy közel 80 százalékkal emelkedett a gyedben részesülő édesapák száma, tehát egyre többen vannak olyanok, akik ilyenformán is kiveszik a családi szerepekből a részüket, tehát én fontosnak tartom, hogy osztozzanak ebben a szülők is.

A fiataloknál ön arról beszél, hogy összehordunk itt adatokat. Én azért jelezném önnek azt, hogy a KSH, a Központi Statisztikai Hivatalnak a hivatalos vándorlási statisztikái mit mutatnak. Eszerint, míg 25 ezer fő távozott annak érdekében, hogy munkát vállaljon külföldön, ehhez képest 28 500-an jöttek ugyanebben az évben vissza. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Tehát tényszerűen igaz az, hogy többen jöttek vissza, mint ahányan elmentek azért, hogy munkát vállaljanak.

Az, hogy a személetmód minél inkább családbarát legyen - éppen erről szól a családok éve is, illetve az intézkedéseink jelentős része. *(Az elnök ismét csenget.)*

Bízom benne, hogy Magyarország tényleg egy családbarát ország felé vezető úton halad. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár asszony választát. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DÚRÓ DÓRA (független): Tisztelt Államtitkár Asszony! A választ azért nem tudom elfogadni, mert bár elismerem azokat az eredményeket, amelyeket ön is felsorolt, és valóban történtek előrelépések, ezt minden józan gondolkodású parlamenti képviselőnek el kell fogadnia, illetve el kell ismernie, ugyanakkor a megélhetési gyermekvállalás visszaszorítására vonatkozó felvetésemről egyáltalán nem beszélt.

Másrészt pedig: az elvándorlás statisztikájára vonatkozó legfrissebb kutatás, a Demográfiai portré - ami szintén a KSH gondozásában jelent meg - szintén rámutat arra, hogy csak egy csökkenő tendenciáról beszélhetünk, azonban az elvándorlás még mindig egy létező jelenség hazánkban.

Szeretném, ha ezekre a problémákra is fókuszálna a kormányzat politikája, és olyan hatékony válaszokat tudnának adni ezekre, amelyek következtében ezek visszaszorulnának, és valóban a felelős gyermekvállalás és az anyaságban való kiteljesedés lenne a jellemző Magyarországon minden táján. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a független képviselők körében.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 25 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Ágh Péter, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a külgazdasági és külügyminiszterhez: **„Míg Magyarország komoly üsdzogat támogatják pénzrel az illegális migrációt! Kinek a felhatalmazása alapján osztják az adófizetők pénzét?”** címmel. Képviselő úr, öné a szó.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Magyarország az elmúlt években komoly erőfeszítéseket tett annak érdekében, hogy hatékonyan meg tudja védeni hazánk és a schengeni övezet határait. Kimagasló mértékű pénz, humán erő és infrastruktúra került átcsoportosításra a déli határra annak érdekében, hogy szavatolni tudjuk a magyar emberek biztonságát, és meg tudjuk védeni illegális migránsok tízezreitől, százezreitől Magyarországot.

Az elmúlt héten nyilvánosságra került hírek szerint azonban nincs mindenhol ez így. Bizony, emberek, szervezetek és csoportok nem az illegális migráció megfékezése, hanem sokkal inkább annak erőteljes szervezése és támogatása mellett állnak. Sajtóhírek szerint ugyanis a Menekültügyi Főbiztosság és az EU logójával ellátott, név nélküli bankkártyával vásárolnak illegális bevándorlók tízezrei a Balkánon. Az egyébként hátrányos helyzetű térségből érkező migránsok így a schengeni övezet határához érve már márkás ruhákban, cipőkben és méregdrága okostelefonok birtokában érkeznek meg. Mi ez, ha nem nyílt szervezése és támogatása az illegális bevándorlásnak? Ki ne akarna ezen hátrányos helyzetű országokból azonnal útnak indulni Európába, ha híre megy annak, hogy csak kérni kell és Görögországban már állítják is elő a név nélküli, pénzzel feltöltött bankkártyát? Ismereteim szerint csak 2017-ben legalább 46 ezer migráns 18 milliárd forint értékben részesült az ajándék pénzből.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ez a felháborító és megdöbbentő eljárás, újabb bizonyítéka annak, hogy bizonyos embereknek nem az illegális migráció megfékezése a cél, hanem annak erősítése. Egyértelművé vált, hogy az illegális migrációt az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága és Brüsszel közösen finanszírozza. A háttérben pedig ott lapul a milliárdos mánás, Soros György, aki az Unió és a Soros-birodalom részeként működtetett NGO-k segítségével tölti a rendszerbe a dollármilliárdjait. Az Európai Unió pedig, hogy teljes mértékben megfeleljen a Soros-tervnek, egy jelentős részt mellétesz az európai adófizetők pénzéből, így tehát a magyar emberek adóforintjaiból is. Ez botrányos és egyben felháborító.

(16.50)

Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország tudásom szerint eddig közel 900 millió eurót költött arra, hogy megvédje hazánk és a schengeni övezet határait. Ennek köszönhetjük, hogy nem árasztották el tereinket, útjainkat illegális bevándorlók százezrei, és azt is, hogy szavatolni tudtuk a magyar emberek biztonságát. Fentiekre figyelemmel kérdezem, hogy miközben hazánk komoly erőfeszítéseket tesz határainak megvédése érdekében, addig milyen felhatalmazás alapján támogatják dollármilliárdokkal az illegális migráció további erősítését.

Köszönöm. Várom válaszát. *(Taps a kormány pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Vargha Tamás államtitkár úr válaszol. Államtitkár úr, öné a szó.

VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminiszteri államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Kétségtelenül tény, hogy kontinensünk számára a legnagyobb kihívást az illegális migráció és az arra adandó válasz jelenti. Európának vannak bevándorlás párti és biztonság párti kormányai. A mi kormányunk egyértelműen a biztonságot helyezi előtérbe, a magyar kormány számára a magyar emberek biztonsága a legfontosabb, és ennek garantálása. Ezért egy rossz és veszélyes folyamatnak tartjuk a migrációt, amit, azt gondoljuk, nem megszervezni kell, hanem megállítani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem kérdés az sem, hogy az Európai Bizottság, a jelenlegi Európai Bizottság minden idők legrosszabb mérlegét tudhatja magáénak, és óriási károkat okoz magának az Európai Uniónak. Brüsszel képtelen volt kezelni a migrációs hullámot, és ezzel Európa terrorfenyegetettsége soha nem látott mértéket öltött. 2015-ben több mint 30 terrortámadást hajtottak végre Európában, aminek elkövetői vagy migránsok, vagy migrációs hátterű személyek. Az áldozatok száma meghaladja a 330-at, a sérülteké pedig az 1300-at. Emellett az Unió történetében először fordul elő, hogy a tagállamok száma csökken, és nem növekszik.

A migránsoknak kibocsátott bankkártyák, névtelen bankkártyák ügye azonban minden határon túlmegegy, még ettől a gyengén szereplő Európai Bizottságtól is. Ez nem más ugyanis, mint a bevándorlás, a szervezett embercsempészet finanszírozása és támogatása. Felháborító tény, amit képviselő úr is említett, hogy Magyarország 900 millió eurót költött határvédelemre, addig az Európai Bizottság és az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága több millió eurót oszt szét migránsok tízezrei között különböző NGO-k, nem kormányzati szervek segítségével. Ez nem csupán elfogadhatatlan, de az egyik legkomolyabb biztonságpolitikai kérdés ma Európa számára.

Brüsszel ahelyett, hogy megállítaná a bevándorlást, finanszírozza azt az európai állampolgárok, így a magyar polgárok adójából is. Amit a brüsszeli bürokraták az ENSZ-szel karöltve művelnek, az nem más, mint meghívó annak a legvisszafogottabb becslések szerint is 30-35 millió embernek, akik Európa felé szeretnének elindulni Afrikából és a Közel-Keletről, és ne legyen kétségünk, el is fognak indulni.

Szeretnénk a leghatározottabban visszautasítani azt a megközelítést, miszerint a migráció alapvető emberi jog, mint ahogy azt is, hogy Brüsszelnek előbbre valók a migránsok, mint az európai emberek biztonságának garantálása.

Ezzel ismét bebizonyosodott, hogy ez a jelenlegi Bizottság teljes mértékben alkalmatlan az Európai Unió vezetésére és az is, hogy az ENSZ bürokratái is szélsőségesen bevándorlás pártiak. A migránsoknak kibocsátott névtelen bankkártyák nem csupán veszélyeztetik az Európai Unió biztonságát, sértik az Unió

jogrendjét is, és ez ellen a leghatározottabban fel kell lépünk.

Erre a határozott fellépésre kiváló alkalmat kínál a jövő év, a jövő évi soron következő európai uniós választások, amelyeken mindenki elmondhatja a véleményét, hiszen Európának olyan vezetésre van szüksége, amely az európai emberek érdekeit tartja szem előtt, képes megvédeni a kontinens biztonságát az illegális bevándorlással szemben. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy aki felelősen tekint a kontinens jövőjére, Európa jövőjére, akkor az jól láthatja azt, hogy az ENSZ és az Európai Uniónak a politikája veszélyes, hiszen folyamatosan invitáló hangulatot próbál kelteni mindazokban, akik Európa irányába megindulnának. Ebből kifolyólag a bankkártyákat tulajdonképpen szinonimaként meghívókártyáknak is lehetne nevezni, hiszen egyértelműen arra ösztönöz mindenkit a világ minden részéről, hogy elinduljon, hiszen Európa tárva-nyitva várja őket.

Ezzel szemben a valóság az, hogy fel kell lépni annak érdekében, hogy meg tudjuk védeni a kontinensünket, meg tudjuk védeni a határainkat. Ugyanis azt gondoljuk, hogy arra van szükség, hogy a migráció erősítésével szemben a biztonságot tudjuk elősegíteni, a biztonságot tudjuk garantálni. Én továbbra is erre bátorítom a magyar kormányt, és reméljük, hogy jövő évi európai parlamenti választás is ebben ad egy fontos támogatást. Köszönöm, és a választ elfogadom. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! 16 óra 55 perc van, az interpellációk tárgyalásának végére értünk. Arra kérem képviselőtársaimat, akik halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt el kívánják hagyni az üléstermet, tegyék ezt csendben és rövid úton.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt az azonnali kérdések tárgyalására térünk rá, ügyrendi kérdésben, **személyes érintettség okán** kért szót Szilágyi György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Tájékoztatom képviselő urat, hogy kétperces időkeret áll rendelkezésére, és kérem, hogy a tárgynál maradjon, mi az, ami önt személyében érintette. Öné a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is meg szeretném köszönni Simon képviselő úrnak, hogy az interpellációjával lehetőséget biztosított nekem arra, hogy a propagandaminiszter által rám küldött újságírók után, akiknek a napokban válaszoltam az engem ért rágalmakra, most itt a Ház falai között is válaszolhassak azokra a rágalmakra, amiket képviselő

úr is sugalmazott. 30 éve ismerem a feleségemet, 25 éve élünk boldog házasságban, augusztusban volt az ezüstlakodalmunk. Így, 30 éve ismerem a sógoromat is, akivel soha ez alatt a 30 év alatt semmilyen üzleti kapcsolatban nem álltam, egyetlenegy fillért sem kerestünk soha közösen, a cégeihez és a vállalkozásaihoz soha semmilyen közöm nem volt. Aki mást állít, az hazudik.

Engedjék meg nekem, hogy mivel a feleségem családjáról van szó, rendhagyó módon innen, a Parlament falai közül üzenjek a feleségemnek. „Kicsim, nagyon szépen köszönöm ezt a 30 évet, hogy nagyon sok harcot megvívunk közösen, mindig segítve egymást. Én mindent neked köszönhetek, most se foglalkozz a rágalmakkal, az a lényeg, hogy mi tudjuk az igazságot. A jövőben is nagyon-nagyon sok harcot kell majd megvívunk, ezekben a harcokban mindenképpen győznünk kell, mert nélküled senki vagyok.” Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból. - Kunhalmi Ágnes közbeszól.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az **azonnali kérdések** tárgyalásával folytatjuk munkánkat. Szilágyi György és... - kérem képviselőtársaimat, a munkánkat folytatjuk. Köszönöm. Képviselő asszony, az ön megértését is köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, Gyöngyösi Márton és Bana Tibor, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mennyire hiteles a kormány politikája?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Varga Mihály miniszterelnök-helyettes urat, pénzügyminiszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urakat, elfogadják-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ. *(Bana Tibor szólásra emelkedik, de nem működik a mikrofonja.)* Igen, jeleztem már a kollégáknak. Azt gondolom egyébként, hogy megértjük az ön szavát... *(Bana Tibor: Megvárjuk miniszterelnök urat.)* Köszönöm szépen. Képviselő úr, igen nemes válasz, megértettük. *(Taps a Jobbik soraiból.)* Tájékoztatom, hogy miniszterelnök úrnak a második **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben Móring József Attila váltja fel.)

Tisztelt Országgyűlés! *(Moraj a Jobbik soraiban.)* Még szintén a jobbikos képviselőtársaimról van szó, tehát önök szólalnak fel, ha lehetővé teszik, hogy megadjam a szót. Stummer János, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Meddig él vissza a hatalom mindannyiunk türelmével?**” címmel.

(17.00)

A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszára Rétvári Bence államtitkár

urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen... (*Stummer János jelzésére:*) Igen, öné a szó, parancsoljon!

STUMMER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Néhány tízezer forint havonta, önöknek ez nem pénz, talán észre sem vennék, ha egyszer csak eltűnne a pénztárcájukból, de azoknak az embereknek, akiknek nincs más ellátásuk, egészségi állapotuk leromlása miatt pedig esélyük sincs, hogy dolgozni tudjanak, azoknak az embereknek ez a néhány tízezer forintos rokkantsági ellátás az életben maradást jelenteli - pontosabban jelentette, amíg önök el nem veték tőlük.

(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben Szabó Sándor váltja fel.)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ami az utóbbi napokban a rokkantsági ellátással kapcsolatban napvilágra került, az az önök bukásával egyenértékű. Pedig megóvhatták volna magukat és az érintetteket ettől a skandalumtól, 2011-ben a vonatkozó törvény parlamenti vitájában ugyanis világosan felhívtuk az önök figyelmét azokra a veszélyekre, amelyek azóta beigazolódtak.

De hiába próbáltuk önöket jobb belátásra bírni, a politikai közösségüktől azóta már megszokott flegma nagyképtiséggel söpörtek le az asztalról minden jó szándékú javaslatot. Elmondtuk, hogy hiába a rokkantnyugdíjak rendszerében van a legtöbb potyautas, de akkor sem az a megoldás, hogy egy fűnyíróval áthajtunk a rendszeren, ahogy önök tették. Elmondtuk, hogy a felülvizsgálatokat nem lehet olyan méltatlanul és megalázó módon végrehajtani, úgy, hogy az érdekvédelmi szervezeteket is kiszorítják belőle, mint ahogy önök tették. És elmondtunk még sok minden mást, de önök a fülük botját sem mozdították, úgy tettek, mintha meg sem hallanák ezeket az érveket.

Hölgyeim és Uraim! Önök kisémmizték ezeket a kiszolgáltatott embertársaikat, maguk tönkretették az érintett családokat, és hiába lesz itt akármilyen döntés a korrekcióról, nincsenek illúzióink, beindul majd megint a kormányzati „itt a piros, hol a piros”, és szépen, észrevétlenül elsumákolják majd az arányos kártérítést. És hogy miért? Mert megint a kivagyiságuk győz majd a lelkiismeretük felett, mert önök szerint ebben az országban senki másnak nem lehet igaza, csak és kizárólag maguknak. Ugye, nem lesz, nem így lesz (*Az elnök csenget.*), Rétvári államtitkár úr? Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nézzük, mi az az intézkedéscsomag, amit ön ellenez,

mi az az intézkedéscsomag, ami nem született volna meg, hogyha a Jobbik van döntéshozatali helyzetben. A megváltozott munkaképességűeknek a foglalkoztatási szintje 18 százalék volt 2010-ben; ön elmondta most is, hogy újra nem szavaznák meg azokat a törvénymódosításokat, ami ezt 18 százalékról 40 százalékra emelte. Önök munkanélkülivé tennék a megváltozott munkaképességűek 22 százalékát egy lépésben. (*Z. Kárpát Dániel: Jó kommunista vagy, barátom, jó kommunista vagy!*)

Nézzük meg, hogy mennyivel csökkentenék a forrásokat! Míg 2013-ban 34 milliárd forint állt rendelkezésre rehabilitációs foglalkoztatásra, most már 42, önök tehát elvonnának 8 milliárd forintot, elvonnák a rendelkezésre álló források 20-25 százalékát.

Ha megnézzük, hogy milyen intézkedéseket nem támogatott ön ma sem, és azt mondta, hogy vissza is vonná, hogyha lehetősége lenne, azokat az intézkedéseket, amelyek azoknak a munkáltatóknak a számát, akik rehabilitációs kártyával foglalkoztattak megváltozott munkaképességűeket, ezeknek a számát 3217-ről 9125-re emelte. Magyarul ön megharmadolná azoknak a foglalkoztatóknak a számát, akik megváltozott munkaképességűeket foglalkoztatnak; azoknak a számát pedig, akik rehabilitációs kártyával dolgoznak - azoknak a száma '12 és a jelen idő között 5574-ről 37 245-re emelkedett -, ön ezektől az emberektől is elvonná a rehabilitációs kártyát, elvonná a munkalehetőséget.

Nekünk az volt az alapvető hozzáállásunk, hogy aki dolgozni tud, dolgozni képes, lehet, hogy nem olyan munkakört, mint mások, de valamilyen munkakört töltsön be. Ez nyilvánvalóan a munkáltatóknak többletköltséggel jár, hiszen ezeket az embereket többletfigyelemmel kell kísérni, többletképzésre van szükség, nehezebb a munkába állásuk, ezért ehhez mi támogatást adunk, összesen 42 milliárd forintnyit, azért, hogy a megváltozott munkaképességűeknek is teljes értékű élete legyen (*Az elnök csenget.*), mert normál munkahelyet tölthessenek be. Ezt a lehetőséget vennék el önök tőlük. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Visszonválaszra megadom a szót a képviselő úrnak egy percben. Parancsoljon!

STUMMER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A feltett kérdéseire vonatkozólag, illetve a megelőlezett véleményére vonatkozólag azt tudom önnek mondani, hogy „nem” a válaszom, az elnök úrnak pedig jelezném, hogy nem fogadom el az államtitkári választ.

Az alkotmánybíróvási döntés nyilvánosságra kerülésétől kezdődően ez az első alkalom, amikor ez az ügy idekerül a Ház asztalára, és bár erre én külön nem hívtam fel az államtitkár úr figyelmét, úgy látszik, magától nem jutott eszébe, úgyhogy megteszem, és felhívom rá a figyelmét: államtitkár úr, egy bocsánatkérést vár el az a néhány százezer ember, sok tízezer család,

akivel ezt tették az utóbbi években. Államtitkár úr, bocsánatot kér ön a kormány és a pártszövetsége nevében? Erre legyen kedves válaszolni! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Visszonválasz illeti meg az államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Ha bocsánatkérésről van szó, talán önnek kéne a jobbikos kolléganőitől a mai napon bocsánatot kérni. *(Kunhalmi Ágnes: Bocsánat, mond ki, hogy bocsánatot kérünk! - Z. Kárpát Dániel: Ez nagyon proli volt, ez még hozzád is méltatlan!)* De szeretném folytatni azt a sorozatot, hogy a jövőben milyen segítséget kívánunk adni ezeknek az embereknek, hiszen fejlesztési forrásból 13 ezer főnek a segítségére indítottunk programot, amiből 8 ezer főnek a munkavállalását igyekszünk segíteni, pontosan azért, hogy ez a lehetőség a jövőben is meglegyen. A jövedelemszerzést a minimálbér 150 százalékáig engedjük meg, pontosan azért, mert Magyarországon hála istennek most már nőnek a bérek, többet tudnak keresni az emberek, többet tudnak keresni a megváltozott munkaképességűek is.

Tisztelt Képviselő Úr! Nem csak abban tévesztett műfajt, hogy elfogadja vagy nem fogadja el a választ, hiszen ez már az azonnali kérdések és válaszok órája, nem az interpellációknak az időszaka, a kétórás időtartama, de úgy látom, itt is műfajt tévesztett, hiszen ön a felszólalásában egyértelműen ellenezte és hibásnak tartotta azokat a jogszabályokat, amelyek végre biztos megélhetést, munkahelyet és perspektívát adtak nemcsak a megváltozott munkaképességűek tizenegynéhány százalékának, hanem 40 százalékának. *(Az elnök csenget.)*

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „Mí folyik a Belügyminisztériumban?” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszára Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Az itt jelen lévő Kontrát Károly az elmúlt fél évben tételesen...

ELNÖK: Képviselő úr, a választát várom!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): ...tételesen törvénytörő módon...

ELNÖK: A választát várom, képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): ...az Országgyűlés tekintélyét sértő módon válaszolt...

ELNÖK: A választát várom: elfogadja vagy nem?

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): ...ezért a személye *(Az elnök kikapcsolja a mikrofont.)* számomra nem elfogadható.

ELNÖK: Megvontam a szót, képviselő úr, foglaljon helyet!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Most mondtam, hogy a személye nem elfogadható, a miniszter urat szeretném **megvárni**.

ELNÖK: Képviselő úr, nem arról szól a történet, hogy elmondja a kérdését, mielőtt visszautasítja a válaszadó személyét *(Dr. Völner Pál: Azt kell mondani, hogy nem! - Dr. Rétvári Bence közbeszól. - Dr. Harangozó Tamás: Nem mondtam el a kérdést!)* Szíveskedjen a házszabály szerint eljárni! Köszönöm. *(Dr. Harangozó Tamás: Nem mondtam el a kérdést! - Font Sándor: Miért nem?)*

Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Hova tűnt a pénz a Heves Megyei Vállalkozásfejlesztési Alapítványból?”** címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Varga Mihály miniszterelnök-helyettes, pénzügyminiszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszterelnök úrtól kéri a választ.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Megfelel a miniszter úr természetesen nekem. *(Derűltég az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő úr, öné a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Közel két évtizeddel ezelőtt állami részvétellel jöttek létre a nemzeti vállalkozásfejlesztési alapítványok, és Heves megye esetében is, mint minden megye esetében, a megyei közgyűlés, illetve Eger városa és Hatvan városa alapításával jött létre a Heves Megyei Vállalkozás- és Területfejlesztési Alapítvány. Ebben az alapítványban meglehetősen sok pénzt akkumulálnak, a legfrissebb adatok szerint a Heves Megyei Közgyűlés egyik illetékes bizottsága napirendre vette a gazdálkodását, és ebből a gazdálkodási jelentésből kiderült, hogy mintegy 1,1 milliárd forint hiányzik a meglévő forrásokból, illetve a rendelkezésre álló forrásokból, hiszen 2016-ban még közel 500 millió forintos pluszsal, 2017-ben pedig közel 600 millió forintos mínusszal zárt az alapítvány.

Az új kuratóriumi elnök Skultéti Vilmos, aki az egyik újságnak elmondta, hogy - idézem -: „Az előző kuratóriumi elnök - itt Farkas Zoltánról van szó - tevékenysége miatt jelenleg igen mostoha, csödközeli

helyzetben van az alapítvány, a szervezetnél komoly, 1,1 milliárd forintos pénzügyi hiány áll fenn, amelynek kezelése az új vezetés feladata.” Majd hozzáfűzi: „Az alapítvány előző kuratóriumi elnöke úgy tekintett az alapítványra, mintha az a saját üzlete lett volna, ennek megfelelően mindent magához ragadva, az összes számlát, ügyet, még a szervezet weboldalát is a maga kezelésében tartotta.”

(17.10)

Éppen ezért kérdezem miniszter urat, hogy mit tesznek annak érdekében, hogy felszámolják ezt a maffiahálózatot, merthogy arról van szó. Ezen túlmenően pedig mit tesznek a közpénzek visszaszerzése érdekében? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga Mihály miniszterelnök-helyettes úrnak, aki az azonnali kérdésre válaszol. Parancsoljon, miniszterelnök-helyettes úr!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Képviselő úrnak köszönöm a kérdését, és a kérdésére válaszolva a következőkről tudom tájékoztatni a tisztelt Házat.

Valóban, Skultéti Vilmos, a kuratórium új elnöke arról tájékoztatta a Magyar Fejlesztési Bankot, hogy a korábbi kuratóriumi elnök megbízatása megszűnt, 2018 júliusában ő vette át ennek az alapítványnak a vezetését. Hivatalos átadás-átvétel még nem történt, elsődleges feladata az, hogy az alapítvány korábbi működésének a részleges átvilágítása és a fennálló tartozás kialakulásának a vizsgálata megtörténjen.

Az alapítvány képviselői mérlegelik valóban annak a lehetőségét is, hogy a korábbi elnökkel szemben büntetőfeljelentést tegyenek, és ezzel párhuzamosan pedig az alapítvány vagyonára vonatkozóan a további fizetőképességre vonatkozóan igyekeznek döntéseket hozni. Ennek eredményeképpen az alapítvány átvilágítja a most meglévő portfólióját, a behajtási tevékenység aktivitását növeli, hiszen jelentős kintlévősége van az alapítványnak, erről tájékoztatja az MFB-t, és az alapítvány rövid üzleti tervet készít a bank részére arra vonatkozóan, hogy a fennálló tartozás rövid távú rendezését a behajtási tevékenység aktivitásának növelése mellett miként látják megvalósíthatónak.

Tehát erről tudom tájékoztatni a tisztelt Házat, tehát ez történt az elnökváltás időszakában. Azóta a portfólió átvilágítása megkezdődött, azonban ennek még nem értek a végére. Az alapítvány rendelkezik egy olyan kidolgozott stratégiával, amely a fennálló tartozás rendezése érdekében született. Tájékoztattak ugyanakkor arról is, hogy a büntetőfeljelentést megtették ismeretlen tettes ellen.

Összességében tehát vizsgálat van folyamatban az alapítvány korábbi gazdálkodásával kapcsolatban, és az ügy lezárását reményeink szerint hamarosan

meg tudjuk tenni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök-helyettes úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Itt a Fidesz egyik bizalmi emberéről és pénzcserélő emberéről van szó. Egerben mindenki ismeri ezt a fiút. Ebben a jegyzőkönyvben, amely nekem is birtokomban van, azt írja a bizottsági beszámoló, hogy a korábban kihelyezett pénzeszközök értékvesztéséből származik, mivel ezek megtérülése kétséges, mert az érintett társaságok jelentős része felszámolás alatt van.

Miről van szó fehéren feketén? Kihelyeztek úgy pénzt, hogy azokat a cégeket, ahová kihelyezték, bedöntötték, és esély sincs arra, hogy ezeket a pénzeket visszaszerezzék. Azért ez komoly teljesítmény; egy ilyen kisvárosban, hogy 1,1 milliárd forintot úgy eltüntetni egy év alatt, hogy ennek a végén nem lesz nyoma, azért ez komoly teljesítmény.

Ráadásul ez az ember - mert mindenki ismeri - a saját pártját meglopta. Nekem a birtokomban van Demeter Ervin aláírásával egy olyan jegyzőkönyv, ahol a tagdíjakat ellopta a Fidesztől, meg a támogatásokat ellopta a Fidesztől. *(Zaj, közbeszólások a Jobbik soraiban. - Dr. Völner Pál: Akkor a ti emberetek volt!)* Úgy hallom, Mirkóczki Ádámnál is van ilyen jegyzőkönyv. *(Derűltség.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Még nem csöngettem, de igen, lejárt az egy perc. Köszönöm megértését. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás az illeti meg miniszterelnök-helyettes urat. Miniszterelnök-helyettes úr, öné a szó.

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Azt tudom megismételni, amit az előbb mondtam, hogy a feljelentés megtörtént ebben az ügyben, a vizsgálat folyik. Nekem nem szerepem, hogy prejudikáljam ennek a vizsgálatnak az eredményét.

En nem ismerem az urakat sem, akikkel szemben képviselő úr ezeket a vádakot megfogalmazta. Azt kell mondanom, hogy a magyar igazságszolgáltatás van abban a helyzetben és állapotban, hogy ilyen típusú ügyeket kivizsgáljon, megvizsgáljon, úgyhogy várjuk meg ennek a vizsgálatnak a végét.

Amiről pedig korábban tájékoztattam, de ezek szerint felesleges volt, mert képviselő úrnál is ott van a jegyzőkönyvi kivonat, az alapítvány elkezdte azoknak a kintlévőségeknek a beszédését, behajtását, amely az előző időszak gazdálkodásából még kintlévőség volt. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök-helyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Csárdi Antal, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak *(Kunhalmi Ágnes: DK! Előbb a*

DK!): „Mikor terem a magyar törvényhozás igazságot három és fél millió embernek?” címmel. (*Kunhalmi Ágnes: Ne inzultálják a DK-t! Ez felháborító!*) Bocsánat, kedves képviselő asszony, megkövetem önt. Hol van Vadai Ágnes képviselő asszony? (*Zaj, közbeszólások: Csak a szelleme van itt! - Arató Gergely: Én fogom elmondani!*)

Képviselő asszonnyal indították a felszólalást, és nem találtam a teremben. Tehát Vadai Ágnes és Arató Gergely, a DK képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Miért gondolja?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Varga Mihály miniszterelnök-helyettes urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrhoz szeretné feltenni.

ARATÓ GERGELY (DK): Miután csak miniszterelnök úr tudhatja, hogy miért gondolja, ezért aztán megvárjuk miniszterelnök urat.

ELNÖK: Képviselő úr, tájékoztatom önt, hogy miniszterelnök úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Egy másodperc türelmüket kérem! Arató Gergely képviselő úr, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „Miért finanszírozza tudománytalan hobbját közpénzből?” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

ARATÓ GERGELY (DK): Miután nem a Gyurcsány, hanem az Orbán-kormány tevékenységére vagyok kíváncsi...

ELNÖK: Képviselő úr, a választ várom.

ARATÓ GERGELY (DK): ...ezért **megvárnám** miniszter urat. Köszönöm szépen. (*Dr. Rétvári Bence: Az már csak múlt idő marad!*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Székely Sándor, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: „**Segít-e a kormány a devizahiteleseken?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan... (*Zaj, derűlttség.*) - nem, miniszter úr itt van. Tisztelt Országgyűlés! Tehát megadom a szót Székely Sándor képviselő úrnak.

SZÉKELY SÁNDOR (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! A mai Magyarországon rengeteg probléma van, a bérektől kezdve az oktatáson át, az egészségügy tragikus helyzetéről már nem is beszélve, de van egy ügy, ami talán még súlyosabb mind között, és ez a devizahitelesek ügye.

Merthogy ma Magyarországon azon kívül, hogy az átlagember nem lehet biztos abban, hogy lesz nyugdíja, már csak egy fenyegetőbb van, az pedig az,

hogy vajon, lesz-e tető a feje fölött, mondjuk, egy hónap múlva.

Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Önök vannak hatalmon sajnos már kilenc éve. Az önök országlása alatt úszott el a forintárfolyam, és önök azok, akik a módosabb társadalmi rétegeket kiengették az adósságcsapdából, míg az átlag magyarokat cinikus és aljas politikai indokokból és személyes haszonszerzés miatt arra ítélték, hogy életfogytig fizessék a hiteleiket.

Ma Magyarországon több millió ember azért dolgozik, hogy meglegyen a betevője, valamint hogy be tudja fizetni az óriásira nőtt törlesztőjét, amit a bankok és az állam még akkor sem akar elengedni, ha már réges-rég kifizette a felvett hitelt és a kamatok kamatját is, hiszen ami jár, az jár - már a bankoknak, még ha a fél ország beledöglik is. Emberi sorsok százazreit tölti ki az állandó egzisztenciális félelem, gyerekek tömegei frusztrálódnak szüleik gyötrelmei miatt. Az öngyilkosságok, az alkoholizmus, az alsó középosztály szétesése mind-mind arra enged következtetni, hogy itt azonnali és sürgős beavatkozásra van szükség.

Kérdezem ezért a miniszter urat, milyen konkrét lépéseket kíván tenni a kormány annak érdekében, hogy tavasszal ne induljanak el újra a kilakoltatások. Szándékában áll-e a kormánynak a magyar lakosság harmadát sújtó devizahiteles problémát és lakhatási válságot kezelni? Megszavazzák-e az általam indítványozott eseti bizottság felállítását, hogy ezt a problémát közösen tudjuk megoldani?

Válaszát tisztelettel várom. (*Taps az MSZP és a DK soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Varga Mihály miniszter úrnak. Miniszter úr, parancsoljon, öné a szó.

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm a kérdését, mert újra el tudom mondani, hogy ez a kormány 2010-ben úgy kezdte a munkáját, hogy egy nagyon súlyos problémát örökölt az előző kormányoktól. (*Zaj, közbeszólás a DK soraiból: Okozott!*) 2004-2008 között tömegessé vált Magyarországon a jelzálogalapú devizahitelek rendszere, és a 2008-as válság után tömegével kerültek emberek, több száz ezer ember nagyon súlyos helyzetbe.

Közismert tény, hogy 1 millió 700 ezer ilyen jelzálogalapú devizahitel-szerződés volt, innen kellett 2010-ben kezdenünk azt a munkát, amely kivezette a rendszerből és megszigorította, szinte lehetetlenné tette azt, hogy ilyen új típusú, devizaalapú jelzáloghitelek szülessenek.

Amit szeretnék még hozzátenni: a bankoknak 2015. március-április folyamán el kellett számolniuk a devizaalapú hitelt felvett ügyfeleikkel a tisztességtelen árfolyamrész és az egyoldalú szerződésmódosítás miatti túlfizetések visszatérítéséről.

2015 elején előbb a devizaalapú jelzáloghitelek forintosítására került sor, majd év végén a fogyasztási hitelek forintosítására is sor került. Tehát 2016-

ra a lakossági devizahitelek lényegében kivezetésre kerültek.

(17.20)

A képviselő úr a kilakoltatásra hívja fel a figyelmet. Ezzel kapcsolatban szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a végrehajtási eljárásokat illetően számos módosításra került sor, amely az adósokat kedvezően érinti. Hadd emeljek ki ezek közül néhányat! Fontos kiemelni, hogy a végrehajtási eljárásra vonatkozó valamennyi előírás kialakítása során meghatározó szempont, hogy egyensúlyt teremtsen két egymással szembenálló, kölcsönösen méltányolható érdek, a végrehajtást kérő és az adós érdeke között.

Ennek érdekében 2015. szeptember 1-jétől létezik a magáncsőd intézménye, ezzel egyidejűleg pedig a végrehajtási törvénybe bekerült, hogy a végrehajtást kérőket, az árverési vevőket '16. július 1-jétől terhelő, jegyzők felé történő bejelentési kötelezettség is van, és a kilakoltatási moratóriumot is ez a kormány indította el. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Kérem a válaszom elfogadását, tisztelt képviselő úr.

Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

SZÉKELY SÁNDOR (DK): Miniszter úr, köszönöm szépen a választ, sajnos ezt nem tudom elfogadni. Mindennap találkozunk emberek tucatjaival, és mindannyian tudjuk ellenzéki képviselőtársaimmal, hogy családok tízezrei, százezrei is élnek akár abban az élethelyzetben, hogy nem tudják, hogy mi fog velük történni. Lehet, hogy kivezették ezeket a hiteleket és most már nincsen ilyen devizahitelezés, amit egyébként önök kezdeményeztek még 2001-ben, de ezeknek a hiteleknek van egy hatása, amiket még előtte vettek fel. Elképesztő mennyiségű ember került abba a helyzetbe, hogy már rég nincs meg az ingatlanja, albérletben él, és még mindig fizeti a hitelt *(Közbeszólás a DK soraiból: Még egy életen át!)*, még egy életen át, így van, ahogy itt mondják nekem.

Ez egészen elképesztő, és az is elképesztő, hogy ebben az ügyben önök nem hajlandók valamit tenni. Hány embert kell az utcára tenni? Hány százezer embernek kell elhagyni az országot vagy frusztrálódnia és egy egész életet azzal tölteni el, hogy mindenféle hiteleket vesz fel, amiről egész egyszerűen azt gondolta egy bizonyos élethelyzetben, hogy jó lesz neki, aztán hat évvel ezelőtt egy 2010. június 3-i napon kiderült, hogy mégsem, hiszen akkor húztak el ezek a devizahitelek.

Szóval, mikor fognak önök azzal foglalkozni, ami ennek a kormánynak a dolga lenne *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, márpedig az emberek jóléte? Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg miniszter urat. Miniszter úr, öné a szó.

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ezt tesszük. Az egész forintosítás, végtörlesztés, a magáncsőd intézményének a bevezetése mind arról szólt, és mind azért vállaltuk akár még nemzetközi intézményekkel is az ütközést, hogy azokon az embereken segítsünk, akik ebbe a lehetetlen helyzetbe kerültek. Ezekkel az emberekkel tisztességtelen módon jártak el. Ezt törvényben szabályoztuk. A bankoknak el kellett számolniuk e miatt a magatartás miatt. Azt gondolom, amit a kormányzat meg tudott tenni ezen a területen, azt megtette. Azt is lehetővé tettük, hogy ősztől a tavaszig tartó időszakban nincs kilakoltatás, tehát lehetőség szerint a leghidegebb, a legrosszabb időszakban senki nem kerül az utcára.

Tisztelt Képviselő Úr! Természetesen azokat az emberi tragédiákat meg lehetett volna előzni, amelyek bekövetkeztek, ha 2004-et megelőzően az akkori kormány már felhívja ennek a veszélyére a figyelmet, és egy olyan magatartást tanúsít *(Közbeszólások a DK soraiból: Meg is tette! - Zaj. - Az elnök csengtet.)* - engedjék meg, hogy befejezzem -, ami a veszélyekre felhívja az emberek figyelmét és tudatosítja, hogy ezeknek a hiteleknek a felvétele milyen típusú kockázattal jár. Sajnos, ez nem történt meg. Ma már a tanulságát tudjuk ennek levonni.

Mindent megtettünk annak érdekében, hogy ilyen új típusú vagy más hasonló típusú devizahitelek ne halmozódjanak fel a háztartásokban. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Csárdi Antal, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mikor teremt a magyar törvényhozás igazságot három és fél millió embernek?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Varga Mihály miniszterelnök-helyettes urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Szeretném megvárni miniszterelnök urat.

ELNÖK: Tájékoztatom, képviselő úr, hogy miniszterelnök úrnak a második **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Létszámleépítés az Alaptörvény megsértésével**” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Varga Mihály miniszterelnök-helyettes urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök-helyettes Úr! A közsférában megkezdett létszámleépítés több ponton is sérti az Alaptörvényt. Az Alaptörvény rögzíti, hogy az emberi lét alapja az emberi méltóság. Kérdésem: hogyan beszélhetünk az emberi méltóság tiszteletben tartásáról, amikor több hónapja bizonytalanságban tartja a kormány a közsférában dolgozókat, és még annyira sem becsülik meg az embereket, hogy személyesen köszönjék meg nekik a munkájukat és mondjanak fel nekik. Nagyon sokan az ügyfélkapun keresztül kapták meg a felmondásukat, és nyilván azért, mert nem mernek az emberek szemébe nézni.

Az Alaptörvény azt is kimondja, hogy az államnak kötelessége a természeti erőforrások, a talaj, a vízkészletek, a biológiai sokféleség megőrzése. A kormány - azt tapasztaljuk - totális támadást folytat a környezet- és természetvédelem több évtized alatt kialakított pozíciója ellen. A bedarálás 2010-től az intézményrendszer szétverésével kezdődött. Megszüntették a Környezetvédelmi Minisztériumot, a környezetvédelmi hatóságokat bólogató Jánossá tették, a nagyipari lobbí pedig mindent visz a környezet és az emberi egészség kárára. Ami megbocsáthatatlan, hogy a szakterületet odadobták az agrártárcának, vagyis a kecskére bízta a káposztát, amit most a létszámcsökkentés is igazol, hiszen a környezetügy területének létszámát 44 százalékkal csökkentették, míg a kormány körülbelül 18 százalékos csökkentést irányzott elő.

Az ország környezet- és természetvédelmének irányítását mára 71 ember végzi az Agrárminisztériumban, és itt lóg a levegőben, hogy mi lesz a nemzeti parkok sorsa. Arról hallani híreket, hogy a tíz nemzeti parkból négyet akarnak csinálni. Mindezek után, miniszterelnök-helyettes úr, azt kérdezem, hogyan lehetséges, hogy a környezetügyben 44 százalékos csökkentés valósul meg. Ezt hajlandók-e felülbírálni? A másik kérdésem pedig az, hogy mi lesz a nemzeti parkok sorsa. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga Mihály miniszterelnök-helyettes úrnak. Parancsoljon!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Először is szeretném azt mondani, hogy téved, tehát a hatályos jogszabályok és törvények betartásával kerül sor a közsférában a létszámcsökkentésekre. Nem is tehetünk másképp egyébként, hiszen a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény rendelkezései értelmében a közszolgálatot érintő minden lényeges megállapodást és jognyilatkozatot írásba kell foglalni.

Az erről szóló törvény 2017. május 1-jétől hatályba lépett rendelkezései értelmében írásbelinek kell tekinteni a jognyilatkozatot, ha annak közlésére

elektronikus dokumentumban kerül sor. A törvény többletfeltételként rögzíti, hogy a dokumentumok a munkáltatói jogkör gyakorlója részéről elektronikusan legalább fokozott biztonságú elektronikus aláírással kiadmányozhatóak. Tehát ezeket a jogszabályokat tartotta be a kormányzat, és azt gondolom, ebből kifolyólag a létszámcsökkentés jogcímén történő felmentések aláírására és kézbesítésére a törvény előírásainak megfelelő módon került sor.

Abban egyetérték önnel, hogy ez egy nehéz emberi döntés. Igyekeztünk mi is a tárcámnál lehetőség szerint a leghumánusabb módon eljárni és segíteni azoknak, akik ebbe a helyzetbe kerültek. Szeretném tájékoztatni önöket, a tisztelt képviselőházat, hogy a „Karrier híd” program bevezetésével lehetőséget biztosítunk minden ilyen munkavállalónak, hogy a munkatanácsadás, a pályatanácsadás keretén belül segítséget kapjon és el tudjon helyezkedni. Azt kell mondanom, hogy nagyon kevesen éltek ezzel szerencsére, tehát úgy tűnik, hogy ezek az emberek el tudnak helyezkedni majd a civil életben is.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ami a környezetvédelmet illető megjegyzéseit illeti, azt szeretném mondani, hogy itt is téved. Nem felelnek meg a valóságnak azok a számok és arányok, amiket ön mondott. Csak arányosan történt mindenhol létszámcsökkentés. Semmi nem veszélyezteti a környezetvédelmi hatóságok munkáját. Ha ilyen irányú további kérdése van, akkor javasolom, hogy azt pedig az agrártárca irányába fogalmazza meg. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszterelnök-helyettes úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő asszonynak.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Miniszterelnök-helyettes úr, én nem lennék büszke akkor az ilyen jogszabályokra, amelyek azokat az embereket, akik 15-20 évig a közigazgatásban dolgoznak, a szakértelmükkel a közjót szolgálják, és úgy tudják meg, hogy ki vannak rúgva, hogy az ügyfélkapun keresztül személytelenül kapják meg a felmondást. Szégyen, én azt gondolom, ilyen esetben a törvényt meg kell változtatni! *(Dr. Fazekas Sándor: Gyurcsány államtitkára voltál?)*

(17.30)

A másik pont pedig: nem gondolom, hogy tévedek abban, hogy a környezetvédelem ügyének ezek az utolsó rúgások, amik történtek. Önök folyamatosan építették le ennek az intézményrendszernek a jogszabályi hátterét, és azt, hogy megfelelő számú ember legyen az irányításban. Nyilván azért, mert a környezetvédelmet úri huncutságnak tartják.

És hogy a nemzeti parkokra nem kaptunk választ: ha elindul egy létszámleépítés, akkor a nemzeti parkokat teljesen ki fogják nyírni. Egy olyan időszakban, amikor a klímaváltozásban egy ilyen időszakot élünk; amikor Magyarország a levegőszennyezettség

miatt Európa legrosszabb országai közé tartozik. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Viszonzás illeti meg miniszterelnök-helyettes urat. Öné a szó, miniszterelnök-helyettes úr.

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Tisztelt Képviselő Asszony! Nagyon szépen köszönöm a felvetését. Azt szeretném önnek elmondani, hogy én is osztom a környezet helyzete miatti aggodalmát úgy általában, de ez nem ragadtat arra a fajta szélsőséges ségre, hogy adatokat ferdítsek el vagy adatokat ne pontosan mondjak. Magyarország nincs egyáltalán rosszabb helyzetben, mint a környező közép-európai országok bármelyike *(Moraj az ellenzéki padosorokban.)*, senki nem akarja a nemzeti parkokat felszámolni vagy megszüntetni, és senki nem akarja, hogy állami feladat, hatósági feladat ellátatlanul maradjon. Erről van egyszerűen szó.

Az, hogy melyik intézmény a létszámleépítést hogyan hajtotta végre, itt azt tudom mondani, hogy volt, ahol személyesen közölték az emberekkel, volt, ahol létszám miatt ez elektronikus úton történt meg. Nyilván, ahány intézmény, itt annyiféle megoldás volt. De hogy ezek törvényesen kerültek végrehajtásra, és a lehető legmaximálisabban igyekeztünk arra törekedni, hogy segítsünk ezeknek az embereknek, ezt biztosan mondhatom önnek.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök-helyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence, a Párbeszéd képviselője *(Dr. Rétvári Bence: Bohóc!)*, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyész úrnak: „**Miért érinthetetlen Magyarországon Kiss Szilárd, Putyin embere?**” címmel. Képviselő úr, öné a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Legkevesbé sem tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! *(Közbeszólások a kormánypárti padosorokból: Na! - Szégyen!)*

ELNÖK: Képviselő úr!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): A maguk tevékenysége az igazságszolgáltatás szégyene. A maga által vezetett ügyészség egyszerűen elszabotálja a vádemelést a legfelháborítóbb fideszes bűnügyekben. *(Dr. Rétvári Bence: Ehhez is jobban értesz, igaz?)* Egész Európa tudja, hogy Kiss Szilárd, a Fidesz moszkvai kapcsolattartója, Orbán Viktor pénztárosának, Mészáros Lőrincnek az üzlettársa 5800 schengeni vízumot intézett törvénytelenül, válogatás nélkül, többek között orosz bűnözőknek és Putyin ügynökeinek, kémeinek. *(Dr. Rétvári Bence: Gyurcsánynak?)*

Egész Európa tudja, a magyar választópolgároktól kezdve az orosz bíróságokon keresztül a német

külgügyminisztériumig, hogy milyen bűncselekményeket követhetett el Kiss Szilárd, a fideszes Putyin-ügynök.

A Párbeszéd 2015-ben feljelentést tett befolyással üzérkedés és hivatali visszaélés miatt. Most, három és fél év lázas semmittevés után a nyomozást vádemelés nélkül lezárták. Nem kérték be az orosz bírósági ítéletet Kiss Sziládról, nem kértek információt a német külgügyminisztériumtól, és nincs következménye annak sem, hogy Szijjártó Péter Külgügyminisztériumában a legfontosabb bizonyítékokat megsemmisítették. Pólt Péter ügyészsége megvédte a fideszes Putyin-ügynököket.

De megvédte Orbán Viktor vejét is. Tiborcz István cége, az Elios ügyében Jávor Benedek, a Párbeszéd EP-képviselője kezdeményezésére az Európai Csalás Elleni Hivatal elvégezte a nyomozást, és konyhakész feljelentést adott át a magyar ügyészségnek. *(Dr. Rétvári Bence: Ez már az ítélet, Virág elvtárs?)* De maguk ismét nem tettek semmit, nem kértek információt a megkárosított önkormányzatoktól, nem hallgattak ki tanúkat, és sehogy sem vették észre, hogy bünszervezetben, különösen nagy értékre elkövetett költségvetési csalás történt. *(Balla György: Mert nem történt!)*

A kérdésem: Pólt úr, miért védi a Fidesz-bűnözőket, miért védi Orbán Viktor vejét, és miért védi a fideszes Putyin-ügynököket ahelyett, hogy a magyar emberek érdekét védené? Köszönöm. *(Dr. Völner Pál: Köszönjük, Virág elvtárs! - Szórványos taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Úr! Mielőtt megadom a válaszadásra a lehetőséget legfőbb ügyész úrnak, tájékoztatom *(Dr. Rétvári Bence: Kevés volt a Putyin a felszólalásban! Több Putyint a következő felszólalásban!)*, én tisztelt képviselő úrnak szólítom önt, és ebben a Házban ez a szokás, bármennyire is furcsa az ön számára. Megtiszteljük a partnerünket legalább ennyivel, ha többel nem akarja. *(Dr. Rétvári Bence: És az előneve Párbeszéd!)*

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Pólt Péter legfőbb ügyész úrnak. Parancsoljon, legfőbb ügyész úr!

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ön két bűnügyre kérdezett rá, mind a kettőben volt nyomozás, röviden megpróbálok mind a kettőre reagálni *(Farkas Sándor államtitkári helyéről felállva, a szemközti sorhoz lépve: Elnök úr! Elnök úr! - Kocsis-Cake Olivio a legfőbb ügyész közelében állva, mobiltelefonját felé irányítva felvételt készít.)*, egyben figyelmen kívül hagyni a személyeskedő megjegyzéseit, illetve visszautasítani az ügyészséget ért alaptalan vádjait.

ELNÖK: *(Kocsis-Cake Oliviohoz:)* Legyen olyan kedves! Bocsásson meg, legfőbb ügyész úr, egy pillanatra türelmém kérem! Képviselő úr, megkérem, szíveskedjen a helyét elfoglalni! Első figyelmeztetésem.

(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Miért, elnök úr?) Azért, képviselőtársaim, mert nem állunk be és nem fotózunk az ülésteremben, ezt egyelőre a házszabály nem teszi lehetővé. (Közbeszólások az ellenzéki padosorokból. - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Lehet fényképezni! - Dr. Rétvári Bence: A Jobbik védi a Párbeszédet!) Szíveskedjen helyet foglalni! (Kocsis-Cake Olivio befejezi a felvétel készítését. Képviselői helyét továbbra sem foglalja el.) Beszámítjuk az időt. (Közbeszólás a Jobbik soraiból: Paragrafusszámot kérünk!) Képviselőtársaim, nem nyitottam vitát a kérdés fölött, ha bármit óhajtanak, ezt majd szíveskedjenek a Házbizottságon felvetni, legközelebb megtehetik. (Bangóné Borbély Ildikó: De nincs benne a házszabályban! - Gyöngyösi Márton: Ön nem tesz jót!)

Legfőbb ügyész úr, beszámítjuk az időkeretbe, és megértését kérem, hogy megszakítottam.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen, elnök úr. Akkor folytatom. Tehát ami az első ügyet illeti: a nevezett szakdiplomata ügyében a BRFK illetékes osztálya folytatta le a nyomozást, és a nyomozás tárgya az a gyanú volt, hogy közreműködött olyan üzleti vízumoknak a kiadásában, amelyeknél a vízumkiadásnak nem voltak meg a feltételei. Alapvetően a nyomozás arra a tényre alapozódott volna, hogy a nyomozó hatóság a vízumkérelmeket egyenként megvizsgálja. Erre azért nem volt lehetőség, mert a selejtezési szabályzat szerint a kiadott vízumok anyagát időközben megsemmisítették, még a nyomozás előtt. Ezért nem volt lehetőség arra, hogy olyan bizonyítékot találjanak, amely a hivatali visszaélés vagy bármely más bűncselekmény elkövetését bizonyította volna.

Egyebek iránt az ön által említett bírósági ügy, ami Oroszországban folytatódott le, még az események előtt lezárult, annak nem volt kapcsolata a vízumkiadási kérelmekkel. És ugyanezen oknál fogva más tanúkihallgatásokra sem kerülhetett sor. (Stummer János telefonját a legfőbb ügyész felé fordítva felvétel készíti.)

Ami pedig a másik kérdését illeti: ebben az ügyben a Nemzeti Nyomozó Iroda folytatta le a nyomozást, és ugyancsak nem talált olyan bizonyítékot, amely alapján vádemelést indítványozott volna. Ha a nyomozás részleteire kíváncsi képviselő úr (Bangóné Borbély Ildikó: Lejárt az idő! - Z. Kárpát Dániel: Visszonválasz már nem lesz!), akkor a nyomozó hatóságot felügyelő belügyminiszterhez kell fordulnia az új büntetőeljárás törvény szabályai alapján. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps a kormánypártok soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm válaszát, legfőbb ügyész úr. Stummer János jobbikos képviselő urat figyelmeztetem, filmfelvételt az ülésteremben készíteni nem lehet. Tisztelt Képviselő Úr! Első figyelmeztetése volt, a következőnél folytatjuk majd. Úgy látszik, hogy nem értette meg az idők szavát. (Jelzésre:) Le fogom reagálni, nyugodjon meg! Nyugodjon meg! (Nacsá Lőrinc: Összenő, ami összetartozik!)

Tisztelt Országgyűlés! Képviselő urat illeti a viszonzválasz joga. Parancsoljon, képviselő úr!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm, elnök úr. (Hangsúlyozva:) Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! A kérdésemre nem adott választ, semmitmondó magyarázkodás - egyenesen szálnalmas. Tudnia kell, hogy ön ezért nemcsak politikai és erkölcsi, hanem büntetőjogi felelősséget is visel. (Dr. Rétvári Bence: Te a joghoz is jobban értesz! Milyen ügyes ez a fiú!) A Párbeszéd meggyőződése szerint megvalósult a maguk tevékenysége során a bűnpártolás és a hivatali visszaélés, ezért feljelentést tettünk. És az a rossz hírem, Polt úr, hogy ezek a bűncselekmények nem évülnek el 2022-ig.

Maguk ott a Legfőbb Ügyészségen viccet csinálnak az igazságszolgáltatásból. De ezen a viccen legfeljebb Orbán Viktor és a cinikus Fidesz-bűnözők tudnak röhögni.

Polt úr, maga egy rossz bohóc (Dr. Rétvári Bence: Te vagy a bohóc, haver! - Dr. Völner Pál: Moderáld magad! Párbeszéd-bűnöző!), és ha van még egy szemernyi tisztesség magában, azonnal benyújtja a lemondását. Köszönöm szépen. (Közbeszólások az ellenzéki padosorokból: Úgy van! - Hú! - Taps az ellenzék soraiból.)

ELNÖK: Képviselő úr, a kifejezéseit szíveskedjen megválogatni! Nem tartalmi kérdésben jeleztem ezt. Legfőbb ügyész úr, a viszonzválasz joga az öné. Parancsoljon!

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen, elnök úr. Azt gondolom, a parlament méltóságának tartozom azzal, hogy nem reflektálok képviselő úrnak a különböző megjegyzéseire.

Természetesen az ügyészség a törvényeknek és egyéb jogszabályoknak megfelelően működik, minden döntéséért vállalja a felelősséget, én is vállalom. Ezek a döntések a tényeknek és a jogszabályoknak megfelelnek. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiból.)

ELNÖK: Megköszönöm legfőbb ügyész úr választát. Tisztelt Országgyűlés! (Tordai Bence képviselői üléséről dr. Polt Péter felé indul, miközben mobiltelefonjába folyamatosan beszélve felvételt készíti.) Fenyvesi Zoltán, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Hogyan segítjük az ajkai kórházat?**” címmel. (Közbeszólás a kormánypárti padosorokból: Elnök úr, állítsa le! Ez a parlament!) Tordai úr! (Közbeszólások a kormánypárti padosorokból: Vezetesse ki! - Dilinyós! - Szégyelld magad! - Anarchisták! Ez a szép új világ. - Tordai Bence a termet elhagyni készülő dr. Polt Péterhez lép, és egy piros bohócorrot tart dr. Polt Péter arca elé, mindeközben telefonjával erről felvételt készíti.)

Megkérem a terembiztos szolgálatot, szíveskedjenek intézkedni! Ebben az esetben a teremszolgáknak mindenképpen lépni kell! Lépni kellett volna.

(Dr. Polt Péter elhagyja az üléstermet, nyomában Tordai Bencével.)

(17.40)

Tisztelt Országgyűlés! Fenyvesi Zoltán, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „Hogyan segítjük az ajkai kórházat?” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat kérte fel. *(Folyamatos zaj.)* Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr. Megkérem a képviselőtársaimat, hogy szíveskedjenek befejezni a külön konzultációt. Öné a szó, képviselő úr. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Elhagyta az üléstermet. - Mi lesz a Párbeszéddel?)*

FENYVESI ZOLTÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A választókerületemben működő ajkai Magyar Imre Kórház az elmúlt hetekben ellenzéki képviselők és a balliberális média keresztüztébe került. A kórház bő egy évvel ezelőtt megválasztott főigazgatóját, megbízott főigazgatóját, vezetését, hivatásukat lelkiismeretesen végzőket próbálták egyesek lejáratni hamis információkkal, álhírekkel. Arról viszont keveset beszélnek, hogy a közelmúltban a kórházban egy közel 5 milliárd forintos fejlesztés valósult meg, és mára az ország egyik legmodernebb vidéki kórháza lett. A minőségi betegellátás érdekében szükség van folyamatos fejlesztésre, mi ezt valljuk, és minden tevékenységünk ezt a célt szolgálja.

Ennek jegyében engedje meg, hogy néhány fejlesztést megemlítsék az elmúlt egy évből, ami a kórházban megvalósult. Egy modern 16 szeletes CT, nőgyógyászati és genetikai vizsgálatokra is alkalmas új ultrahang érkezett. Méltó helyre került a labor, új felszerelt szárnyban van a baleseti sebészet és a sürgősségi osztály. Onkológiai szakrendelés kezdte meg munkáját. Üzembe helyeztek egy új echokardiográfot, egy új C-íves sebészeti röntgen került beszerzésre. A felsorolás nem teljes körű, ezért szeretném megkérdezni, hogy milyen további eszközökkel, fejlesztésekkel támogatja a kormány az ajkai kórházat.

Fontos kiemelni, hogy az augusztusban távozó okleveles ápolók helyett intenzív szakápolók jöttek, a kórházban az orvoslétszám egy év alatt 36 fővel gyarapodott, 27 orvos ment el, 63 orvos érkezett. Természetesen nagyon sok feladat áll még előttünk. Nap mint nap szembesülünk nehézségekkel is, de a megvalósítandó célok középpontjában mindig a beteg ember iránti tisztelet és segíteni akarás áll. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Szeretnék idézni egy sajtónyilatkozatból az ajkai kórházzal kapcsolatban: „A megjelent híradások túllépték azt a küszöbértéket, ami alkalmas lett volna arra, hogy a maga realitásában nézzük ezeket a dolgokat” - azokat a különböző híreszteléseket, amelyek a kórházzal kapcsolatosak. „Megnyugtató főigazgató úr részletes tájékoztatása arról, hogy hogyan sikerült megoldaniuk az eltávozott aneszteziológusok és intenzív terápia pótlását, így ennek megfelelően és örömmel tudom mondani, hogy az ajkai kórház zökkenőmentesen, minden gond és probléma nélkül tud a továbbiakban is működni.”

Ezt nem én mondom, ezt nem a Fidesz és KDNP képviselői mondják, hanem László Imre DK-s képviselő állt ki az ajkai kórház elé, és mondta azt, amit bármely más kormánypárti képviselő is mondhatott volna. Örülünk, hogy vannak ilyen lucidum intervallumok, ilyen őszinteségi pillanatok az ellenzék életében is, és köszönjük, hogy képviselő úr őszintén állt ehhez a kérdéshez, és elmondta az őszinte véleményét úgy is, mint volt kórházi igazgató és orvos kolléga. Örülünk, hogy most már, aki helyben látta a helyi viszonyokat, az látta, hogy az ajkai kórházban igenis érezhető fejlesztések voltak, amelyek egy jó részéért köszönet illeti Fenyvesi Zoltán képviselő urat is, akinek oroszlánrésze volt a kórház segítésében.

Azt elmondhatjuk, hogy fenntartói támogatás-ként, többletként 2,3 milliárd forintot kapott 2012 óta összességében a kórház. A 2012-es éves költségvetés 1,9 milliárd forint volt, a tavalyi 3,5 milliárd forint. Ez azt jelenti, hogy, 1,6 milliárd forinttal nőtt az éves NEAK-finanszírozása a kórháznak, 82 százalékkal több pénzből gazdálkodik ma ez a kórház, mint gazdálkodott 2012-ben. Ezáltal növekedett a betegek elégedettsége is 7 százalékkal a kórház működésével kapcsolatban. Az ön által említett pozitív adatok például a növekvő létszámról is biztatóak, de az is, hogy az ott levő dolgozók továbbképzésére is központi fejlesztési forrásból 137 millió forintot tudott fordítani a kórház. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Visszonválaszra megadom a szót a képviselő úrnak.

FENYVESI ZOLTÁN (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm válaszát, amit elfogadok, hiszen az ajkai kórház az elmúlt egy év alatt sok új eszközzel, beszerzéssel, műszerrel gyarapodott, és a közel 5 milliárd forintos fejlesztés az ország egyik legmodernebb kórházává emelte. Talán ez bántotta az ellenzéki képviselőket és a balliberális médiát, akik álhírekkel, rémhírkeltéssel és hazugságokkal próbálták lejáratni a kórházat.

Gratulálok a kórház új főigazgatójának, hogy sikerült pótolni a távozó ápolókat és orvosokat, hiszen ma 36 fővel több orvos dolgozik, mint egy évvel ezelőtt a kórházban. Mára kiderült, hogy az összeomlást

és vészhelyzetet vizionáló ellenzéki képviselők vágya megbukott. Köszönöm a kormány segítségét, hiszen gyógyítani csak képzett szakemberekkel és modern eszközökkel lehet, az egészségügyi dolgozók munkáját pedig mindig a megmentett emberéletek és a betegek gyógyulása bizonyítja.

Ezért mindenkit arra kérek, hogy álljon a betegek oldalára, vegyen részt az ajkai egészségügy fejlesztésében és ne a rémhírkeltésekben. Minden segítségnek és jó szándékú megnyilatkozásnak örülünk és azt köszönjük, de aki segíteni nem tud, az ártani ne ártson. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Csak pár pontot hadd említsek abból az 5 milliárd forintnyi többletfejlesztési forrásból, hogy mi valósult meg: sürgősségi gyermekellátás feltételeinek megteremtése, egykapus beléptetőrendszer, fertőzőosztály teljes felújítása, videoendoszkópos rendszer bevezetése a tüdőgondozóban, új fejlesztések, digitális mamográf és az ön által is említett gyaropodó dolgozói létszám.

Az általam említett 82 százalékos finanszírozás-emelkedés mellett fontos, hogy 44 százalékkal nőtt a bértömeg, amit tehát az ott dolgozó ápolók, az ott dolgozó orvosok többletbérére tud fordítani a kórház, és valóban egy olyan esettel állunk szemben, amikor egyes ellenzéki politikusok, ellenzéki médiumok nem tisztelve sem az ott dolgozó ápolók emberfeletti munkáját, sem az ott dolgozó orvosok elhivatottságát, sem azt, hogy valóban többletforrásból gazdálkodik a kórház, sem azt, hogy mégiscsak a gyógyításhoz egy bizalmi viszonyra van szükség a gyógyító orvosok, ápolók és a betegek között, mindenáron azt akarták bebizonyítani, hogy a kórház az összeomlás szélén van.

Az ön által elmondottak, a fejlesztések és ez a növekedő finanszírozás mindennek az ellentétét támasztják alá. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból, köztiük Rig Lajos: 438 millió forint az adósságállománya.)* Bármennyire is bekiabálnak a jobbikos képviselő urak, ezzel nem fogják javítani a kórház helyzetét. Kérünk mindenkit, hogy hagyják az orvosokat és az ápolókat nyugodt körülmények között dolgozni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatjuk munkánkat, tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy Tordai Bence képviselő úr sajnos elhagyta az üléstermet *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Nem hiányzik.)*, tehát nem tudom itt személyesen tájékoztatni. Házelnök úrnál

kezdeméyezni fogom a Házbizottság előtt is az ő cselekedetének a kivizsgálását, ugyanis nemhogy csupán szemléltetés, hanem az a magatartás durván sértette a Ház tekintélyét, amit ő itt elkövetett. *(Közbekiáltások a Fidesz soraiból: Úgy van!)* Úgyhogy írásban tájékoztatni fogom házelnök urat, és a szükséges intézkedést megteszem. *(Zaj.)* Ez valamennyiünk érdekét sérti, és a Ház tekintélyét súlyosan rombolja. Ezt a stílust nem engedhetjük meg magunknak sem most, sem később.

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Kepli Lajos, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az agrárminiszternek: **„Meddig él vissza a hatalom mindannyiunk türelmével?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Farkas Sándor államtitkár urat, miniszterhelyettest jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó, képviselő úr.

(17.50)

DR. KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ma már itt elhangzott, hogy a kormány egy példátlan létszámleépítést, vagy ha úgy tetszik, vérengzést tartott az Agrárminisztérium környezetvédelmi államtitkárságán. Az ezzel kapcsolatos részletekre volnánk kíváncsiak, hiszen egészen példátlan az a nagyságrendű, 44 százalékos létszámleépítés, amely a hírek szerint bekövetkezett, és éppen a környezetvédelmi főosztálynál. Mintha az Agrárminisztériumon belül is, ahogy az előző években is láthattuk, a legkisebb érdekérvényesítő képességgel rendelkező államtitkárságon vernék el a port, és építik le azt a területet, amely amúgy is már a megszűnés határára került az elmúlt nyolc évben, vagy talán már túl is van azon a határon, hiszen érdemben környezetvédelemről, természetvédelemről egyre kevésbé beszélhetünk Magyarországon.

Az imént miniszterelnök-helyettes úr egy előző azonnali kérdésre csak általánosságokban válaszolt, illetve azt mondta, hogy minden rendben van a felmondásokkal, hiszen az ügyfélkapun keresztüli értesítés mindenben megfelel a hatályos törvényeknek. Mi ettől még nem gondolnánk, hogy ezek az elbocsátások rendben lennének, hiszen olyan, több évtizedes tapasztalattal rendelkező szakembereket küldtek el, akik a szakmai munkáért nap mint nap helytálltak, hogy azok a határozatok, azok az okiratok, amelyek kikerülnek az államtitkárságról, szakmailag valóban megalapozottak legyenek az egyes ügyekben, amelyekben nap mint nap eljárak. Ezeket az embereket megpróbálják majd én nem tudom, hogy mivé átképezni különféle programok segítségével, de ez a környezetvédelmi ágazat helyzetén semmit nem javít.

Arra vagyunk kíváncsiak, hogy azok a számok, amelyek itt elhangzottak, valósak-e, és ha igen, hogyan fogja ezek után az államtitkárság a szakmai fel-

adatait ellátni. Ezért aggódunk másodsorban; első-sorban természetesen a kirúgott emberekért, de az ágazati helyzetért és a szakmapolitikáért is mindenképpen. S arra is kíváncsiak vagyunk, hogy követik-e ezt még további leépítések. Hírlik, hogy a nemzeti parkok is összevonásra kerülnek a kormány tervei szerint. Erről is mondhatna valamit államtitkár úr. Egyáltalán mi az elképzelésük, hogy van-e még értelme Magyarországon környezetvédelemről vagy természetvédelemről beszélni? Köszönöm szépen és várom a válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Farkas Sándor miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Valóban, az elmúlt napokban úgy, mint az összes többi minisztériumnál, az Agrárminisztériumban is bizonyos létszámcsökkentések megtörténtek a bürokráciacsökkentés elve alapján. Ezzel kapcsolatban szeretném megnyugtatni a képviselő urat, hogy a ma délelőtti minisztériumi vezetői megbeszélés alapján a környezetvédelemért felelős államtitkár úr megnyugtatott mindannyiunkat, úgy gondolom személy szerint is, hogy a feladatukat és a munkájukat továbbra is el tudják végezni megfelelő szakmai színvonalon.

Az Agrárminisztérium, ahogy az előbb is említettem, mint minden más minisztérium természetesen végrehajtja a kormányzati bürokráciacsökkentési programot. Nekünk is az a célunk, hogy csak annyian dolgozzanak a központi közigazgatásban, ahány emberre feltétlenül szükség van, és a tervezett béremeléssel a kormánytisztviselőink anyagi megbecsülése javuljon. A minisztériumban megszűnő státuszok számát egy kormányrendelet, kormányhatározat rögzíti; a számát most nem hozom elő, ha kíváncsi, el tudom mondani. Átlagosan a státuszok 9-10 százaléka betöltetlen volt, így a gyakorlatban, mind a minisztérium, mind a háttérintézmények esetén a megszüntendő státuszok felénél kerül sor a közigazgatásban dolgozók elbocsátására.

A kormányzati létszámcsökkentésben érintettek mielőbbi elhelyezkedését, ahogyan miniszter úr az előbb is említette, a „Karrier híd” program is segíti. A minisztérium minden eddigi feladatát a jövőben is el tudja látni, természetesen a természet- és környezetvédelmi feladatokat is.

Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Örülök, hogy önöket az államtitkár megnyugtatta, hogy az önök munkája megmarad, és hogy még maradnak néhányan a minisztériumban.

Azt nem gondolom, hogy ha a megmaradtaknak a már régóta esedékes valamilyen szintű béremelést végrehajtanak, az pótolni fogja azt a közel 60 embert, 56 embert, akit az államtitkárságról elküldenek, hiszen ez egy 44 százalékos leépítést jelent. Ez vagy azt jelenti, hogy az a 44 százaléknyi ember eddig sem végzett önök szerint érdemi munkát és ezért nem fognak hiányozni, vagy pedig azt jelenti, hogy önök 44 százalékkal, majdnem a jelenlegi létszám felével is el tudják végezni, végeztetni ugyanazt a munkát, mert nyilvánvalóan nem önök fogják elvégezni, hanem a megmaradt emberek. Ez számunkra teljességgel elfogadhatatlan, hiszen a környezetvédelmi és a természetvédelmi szektor működőképességét sodorja a megszűnés határára.

S még a nemzeti parkokkal kapcsolatban szeretném, ha államtitkár úr arra is válaszolna, hogy van-e terv további elbocsátásokra, illetve a nemzeti parkok összevonására. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás illeti meg a miniszterhelyettes urat. Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! A mi munkánk egy részfeladat, ha így nézhetem. Tehát nem mimiattunk dolgoznak a kollégák, hanem az ügyért, az egész agráriumért.

Szeretnék egy pontosítást az ön figyelmébe ajánlani. Önök, bocsánat a kifejezésért, lehet, hogy kavargják a 44 százalékot a 44 fővel. Szeretném határozottan elmondani önnek, hogy 22 fővel csökkent az államtitkárság létszáma. *(Dr. Kepli Lajos: Mi többről hallottunk.)* Tessenek szívesek utána nézni! Tehát ez a kérdés erről szól.

A másik pedig az, hogy a nemzeti parkok jövőjével kapcsolatban semmiféle változás nem lesz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szászfalvi László, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az agrárminiszternek: **„Hogyan teljesít a mezőgazdasági kockázatkezelési rendszer?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Farkas Sándor miniszterhelyettes urat bízta meg. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az éghajlatunk nagyon változékony, s emellett a klímaváltozás miatt a szélsőséges időjárási események valószínűsége nálunk is egyre inkább növekszik, ami jelentős

hozamingadozásokat eredményez az agráriumban. Az elmúlt évtizedekben egyre nőtt a szélsőséges időjárású évek száma, amelyek nemegyszer százmilliárdos veszteséget okoztak a hazai termelőknek. Ezzel egyidejűleg a mezőgazdasági termékek ára, a termelés költségei és az árfolyamok is nagymértékben ingadoznak, ami tovább növeli a növénytermesztés és az állattenyésztés kockázatait.

A mezőgazdasági termelés a különböző természeti és piaci kockázatoknak leginkább kitett gazdasági szektor, így hatalmas jelentősége van a kockázatok termelői és közösségi szintű kezelésének. Az agrárkárenyhítési rendszerben kezelt elemi károk köre a fagyok, az aszály, a mezőgazdasági árvíz, a belvív, a felhőszakadás, a vihar és a jégeső okozta károk. Fontos hangsúlyoznunk, hogy hazánkban egymással összhangban működik és egymást kiegészíti az agrárkárenyhítési rendszer, a mezőgazdasági biztosítási díjtámogatás és az országos jégkármegeelőző rendszer. Ezek alkotják a magyar kockázatkezelési eszköztár főbb pilléreit, amelyet kiegészítenek az egyedi termelői kockázatmegeelőző pályázati források a vidékfejlesztési programban.

Tisztelt Államtitkár Úr! A mezőgazdaság kockázatainak kezelése és megelőzése Magyarországon az elmúlt években egyre növekvő mértékben kapott hangsúlyt. Az ágazat jövője és az agráriumból élők biztonsága szempontjából is nagyon fontos, hogy a mezőgazdasági kockázatkezelési rendszer folyamatosan fejlődjön. Az elmúlt évek kedvező tendenciái alapján kérdezem tisztelt államtitkár urat, az idei évben hogyan alakul a mezőgazdasági kockázatkezelési rendszer működése, illetve milyen fejlesztési lehetőségeket lát a rendszerben a kormány. Tisztelettel várom államtitkár úr válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Farkas Sándor miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Az elmúlt időszak szélsőséges időjárásai jelenségeire is figyelemmel az agrárkormányzat nagy hangsúlyt helyez a mezőgazdasági termelők kockázatainak csökkentésére. A Magyarországon 2012-től bevezetett kétpilléres mezőgazdasági kockázatkezelési rendszer új fejezetet nyitott az időjárásai jelenségek okozta mezőgazdasági károk kezelésében, amely 2018-ban a harmadik pillérrel, a jégkár megelőzésével egészült ki.

Az első pillér keretében a 2018. évi károk kezelésére 26 milliárd forint állhat a jövő év elején rendelkezésre, amely bőven fedezi a kárenyhítési igényeket. A rendszer fejlesztése a termelői igények mentén folyamatosan zajlik, elektronikusává vált a kárbejelentés és a juttatás iránti kérelmezés, bővült a rendszerrel lefedett termelők és kárnemek köre, a károsultak számára kedvezőbbé vált a kárenyhítő juttatás számítási módja is.

A kockázatkezelés második pillérét alkotó mezőgazdasági biztosítási díjtámogatás esetében a támogatási konstrukciók díjállománya évről évre növekszik, tavaly már meghaladta a 10 milliárd forintot, a díjtámogatásra idén rendelkezésre álló összeg pedig az 5 milliárd forintot. Ma már a mezőgazdasági növénybiztosítások döntő hányada az állam által támogatott formában jut el a termelőkhöz.

(18.00)

Az új országos jégkármegeelőző rendszer, a kockázatkezelés harmadik pillére, 2018 májusától kezdte meg működését, és már az első, intenzív zivatarokkal jellemezhető évben jelentős károktól mentette meg a gazdálkodókat. Ezt jól szemlélteti, hogy az elmúlt év kárbejelentéseihez képest 2018-ban közel 50 ezer hektárral csökkent a jégesőkárra bejelentett terület nagysága.

Teljesen ingyenes a rendszer, a termelők mellett a lakosság, a gazdaság szereplői és általában a közvagyonát is védi. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartai padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterhelyettes úr. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Fontos kiemelni, hogy ez a kockázatkezelő rendszer szinte példa nélküli az Európai Unióban is. Nagyon lényeges, és a stabilitását adja, hogy több lábbon áll ez a rendszer, amelyek egymást segítik és egymást erősítik. Úgy gondolom, természetesen ez nem jelenti azt, hogy hátradőlhetünk, hiszen újabb és újabb kihívások érnek bennünket. Tovább kell fejlesztenünk ezt a kockázatkezelési rendszert, hogy az minél hatékonyabban, minél erőteljesebben és minél szélesebben védje a termelőket, a gazdálkodókat és az agráriumból élő családokat. Köszönöm államtitkár úr válaszát. *(Taps a kormánypartai padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszonzás illeti meg államtitkár urat, miniszterhelyettet. Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselőtársam! Azt gondolom, hogy ennél aktuálisabb időpontban, mint ma itt, akár november 12-én vagy az elmúlt hetekben, hónapokban amilyen időszakot végigélt az agrárium, ha végignézzük az országban, egy porfelhőt látunk. És itt a környezetszennyezés kérdésére is lehetne utalni, hogy milyen komoly gondokat okozunk önmagunknak a talajok művelésével, hogy milyen porfelhőkkel és mennyire terítjük be a Kárpát-medencét.

Ezt a hatást semmi más nem váltotta ki, mint az, hogy gyakorlatilag érdemleges mennyiségű csapadék az elmúlt hónapokban az ország jelentős részén nem

esett. Éppen ezért komoly kihívás lesz várhatóan a következő év kárenyhítési alapjában, hogy az őszi aszálykárt, ami eddig teljesen szokatlan volt a magyar agráriumban, hogyan fogjuk tudni érvényesíteni. Biztos vagyok benne, hogy ebben még több egyeztetésre lesz szükségünk. De ezt figyelembe kell venni a következő évi jóváírás területén. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartí padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! 18 óra 2 perc van, az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk. Most folytatjuk munkánkat előterjesztések tárgysorozatba vételi kérelmének tárgyalásával.

Tisztelt Országgyűlés! A Párbeszéd képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **a demokrácia helyreállítása érdekében a Lex CEU eltörléséről** szóló T/1496. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Kulturális bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót az előterjesztőnek, 5 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! *(Dr. Mellár Tamás mikrofonja nem működik.)*

ELNÖK: Képviselő úr, nem működik a mikrofonja. Legyen olyan kedves, ellenőrizze, hogy a kártya esetleg elmozdult. *(Megtörténik. - Dr. Mellár Tamás: Ma már egyszer használtam. - A képviselő elé kézi mikrofont helyeznek.)*

ELNÖK: Igen, most már működik. El lehet vinni nyugodtan a mikrofont.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen. Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! A demokrácia helyreállítása érdekében a lex CEU eltörléséről adtunk be egy törvényjavaslatot. Ennek értelmében hatályát veszti a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló 2017. évi XXV. törvény, valamint annak a 2011-es törvénynek a 9. § (2a), (2b) bekezdése, valamint a 76. § (1a) bekezdése, valamint a 115. § (7) bekezdése.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A 76. § (1) bekezdése helyett a következő szöveget javasoljuk: „Magyarország területén külföldi felsőoktatási intézmény akkor folytathat oklevelet adó képzési tevékenységet, ha a származási országában államilag elismert felsőoktatási intézménynek minősül, és az általa Magyarország területén folytatni kívánt képzés és az arra tekintettel kiállított oklevél államilag elismert felsőoktatási fokozatot adó képzésnek, oklevélnek felel meg, és működését az Oktatási Hivatal engedélyezte.”

Nos, ez lenne a lényege a javaslatnak. Az indoklásban a következőket szeretném az önök figyelmébe ajánlani. Mindenekelőtt azt, hogy a lex CEU-ról szóló törvényt hatályon kívül kell helyezni, mert ez sérti a tanszabadságot és a felsőoktatási intézmények autonómiájának több évszázados alapelvét, emellett a jogbiztonság követelményeibe is beleütközik.

A Velencei Bizottság augusztusban már elkezdte vizsgálni a lex CEU-t, és ezzel kapcsolatosan állásfoglalást is fogalmazott meg. Ennek az állásfoglalásnak egy fontos eleme az, hogy a névhasználati tilalom a 24 külföldi egyetem közül csak egyedül a CEU-t érinti. Ezért is indokolt lex CEU-ról beszélni. Emellett egyébként a Velencei Bizottság megállapított még három nagyon fontos dolgot. Felszólította a magyar kormányt arra, hogy ne írjon elő nemzetközi megállapodást a származási országgal, ne kelljen a székhelyen egyetemi oktatást nyújtani, és töröljék el a névhasználatra vonatkozó indokolatlan szabályozást.

Hasonlóképpen egyébként ezt a törvényt vizsgálta az Európai Bizottság is, és az Európai Bizottság kezdeményezett kötelezettségszegési eljárást ezzel kapcsolatosan. Október 4-én közzétett hírek szerint ez a kötelezettségszegési eljárás második szakaszába lépett, így a magyar kormánynek két hetet adott a válaszára.

Nos, ezek az elemek mindenképpen azt mutatják, hogy kifejezetten káros Magyarország számára ennek a törvénynek a fenntartása. A mi alapvető célunk az lenne, hogy szabaduljunk meg ettől, egy ilyen terhet ne cipeljünk magunkkal. Ezen túl azt gondolom, hogy azt a kérdést is föl kellene vetni, hogy miért jó Magyarországnak az, hogy a CEU el fog innen költözni. Nyilvánvalóan ennek eredményeképpen a diákok száma csökkenni fog, a dolgozók száma is, különös tekintettel arra, hogy olyan oktatók, akik nemzetközi hírű oktatók, el fogják hagyni ezt az országot. Ebből következően akár a GDP is csökkenhet. És ne higgyük azt egyébként, hogy több európai uniós forrást fogunk kapni ennek eredményeképpen. Bár az imént eltávozott Rétvári államtitkár úr a múltkoriban éppen arról beszélt, hogy a Corvinus Egyetem sokkal kevesebb európai uniós támogatást kapott az elmúlt időszakban, mint a CEU. Csak azt felejtette ki a mondandójából, hogy ez nem egy alanyi jogon jövő támogatás volt, hanem pályázati pénz, és nyilvánvalóan a CEU azért kapott több pályázati forrást, azért tudott hozzájutni, mert nyilván jobb programokat adott be.

Tehát hiába üldözzük el a CEU-t, ettől a magyar egyetemek versenyképessége önmagában nem lesz jobb, sőt nagy valószínűséggel rosszabb lesz, hiszen nem számíthatnak azokra az együttműködésekre kisorsogató hatásra, amit egyébként ennek az egyetemnek a működése mindenképpen jelentene.

Ezek lennének tehát azok a szempontok, amelyek alapján indokoltnak és megalapozottnak tartjuk ennek a törvénynek a mindenképpen elfogadását. Kérem a képviselőtársakat, hogy támogassák ennek a törvénynek a további útját.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Én is köszöntöm képviselőtársaimat.

Most képviselőcsoportonként kétperces hozzászólásra van lehetőség. Elsőként megadom a szót Brenner Koloman képviselő úrnak.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Isten látja lelkemet, nagyon szívesen elvitatkoznék azon, mint olyan volt egyetemi vezető, akinek 9 évig az akkreditáció és a nemzetközi képzések akkreditációja volt az egyik szakterülete, arról, hogy mi történik itt a CEU körül. De ez a vita már nagyon-nagyon régóta nem erről szól. Azt gondolom, hogy ebben az ügyben a legnagyobb ellenzéki pártnak, a Jobbiknak mint nemzeti néppártnak nagyon egyértelmű az álláspontja.

(18.10)

Hiszen a mi választási programunkban - igen, ismételtelen jelzem, hogy nekünk volt olyan - kiemelt szerepet játszott a magyar felsőoktatás modernizálása. *(Nacsa Lőrinc tapsol.)* Azt gondolom, hogy azok a jelek és azok a tudás- és értelmiségellenes jelek, amelyeket a kormánypártok már hosszú ideje a magyar társadalom és a magyar egyetemi és kutatói világ felé közvetítenek, az, hogy a Corvinus képében már készül az ellen-CEU, egyértelművé teszi azt, hogy a Fidesznek nem az a baja, hogy milyen szellemiséget képvisel a CEU, és nem az a baja, hogy milyen szellemiséget képviselt a Mészáros Lőrinc nevén lévő vagy valódi gazdájának első ösztöndíjat adó Soros György, hanem az érdekli őket, hogy a CEU nem az övéké, hogy nem lehet szolgát nevelni a magyarokból és azokból a nemzetközi hallgatókból, akik a CEU-ra járnak. Hiszen itt aztán vége ezeknek az eddigi magyar egyetemekre és a magyar kutatókra nehezéző nyomásoknak.

Nem politikai ügy tehát ez. Mi, a Jobbik a tudás adta szabadság és a vitakészség adta függetlenség mellett állunk ki, az akadémiai szabadság és az egyetemi autonómia mellett. Ezért fogjuk ezt az előterjesztést támogatni.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most Arató Gergely képviselő úrnak adom meg a szót, a DK részéről.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt mondta képviselőtársam, hogy ez nem politikai ügy. *(Korózs Lajos: Csakis az!)* Ebben én nem értek egyet vele. A Demokratikus Koalíció szerint ez csakis politikai ügy. Ez az ügy és az egész benyújtott törvényjavaslat csak arról szól, hogy a kormány és a kormányoldal nem tud elviselni semmit, ami tőle független, ami szabad szellemű, ahol kritikus értelmiséget nevelnek, ahol a nyitott társadalom értékeit elfogadják, ahol elmondják a véleményüket

őszintén a társadalomról, amit nem tudnak kontrollálni, irányítani és béklyóba verni, mint ahogy ezt teszik egyébként a magyar felsőoktatás jelentős részével, kancellárokkal és másfajta eszközökkel.

Éppen ezért támogatjuk ezt a törvényjavaslatot. Azt gondoljuk, hogy ennek itt van a helye az Országgyűlés előtt. Vitassuk meg, hiszen eltelt egy év. Ez alatt az egy év alatt az derült ki, hogy nincs itt semmilyen szakmai szempont, nincs semmilyen szakmai megfontolás, bármelyik országból bármelyik egyetem lehet Magyarországon akkreditált felsőoktatási intézmény. Láttunk erre csodálatos példákat, itt szakmában kötjük a nemzetközi szerződéseket az Országgyűlésben ilyen meg olyan államokkal, ilyen meg olyan tartalommal, csak azért, hogy megfeleljenek ezeknek a formális kritériumoknak. Ugyanakkor pedig a CEU-val, amely - félretéve minden büszkeséget - megugrotta ezeket az egyébként a CEU számára nevelési feltételeket, New York állammal nem hajlandóak nemzetközi szerződést kötni a CEU ügyében.

Egy cél van, hogy elüldözzék a CEU-t. Ez nemcsak méltatlan, de az országnak is árt. Ezért mi ezt nem támogatjuk, viszont támogatjuk a törvénymódosító javaslat vitáját. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most a következő hozzászólásra megadom a szót Ungár Péter képviselő úrnak, az LMP részéről.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Ismételtelen meg szeretném kérdezni a kormány rengeteg jelen lévő tagjától, akik részt vesznek a népképviselő munkájában ezen a késői órán is, hogy melyik pont lehetett náluk az, amikor hirtelen a kettős diplomabocsátás problémát jelentett. Akkor, amikor Kumin Ferenc a képzését befejezte ott, amikor a posztdoktorális képzésben a kormányzóvivő esetleg befejezte a tanulmányait, vagy akkor, amikor a CEU-n tanító Illés Zoltán éppen nekem átadta ezt a két darab diplomát, amit én azon az egyetemen megkaptam? Tehát azt még a mai napig nem tudjuk, hogy melyik volt azon pillanat, amikor rádöbbenek, hogy a nemzet egységét fenyegeti az a veszély, hogy egy egyetem két diplomát ad, mint ahogy ez nagyon sok helyen megtörténik.

Az a helyzet, hogy támogatjuk ezt a törvényjavaslatot azért, mert az egész CEU-ügy nem szól másról, mint hogy a Fidesz kollektíven tízmillió magyar állampolgárral együtt éli ki azt a pszichodráma-problémáját, amit a korábbi finanszírozója okozott neki, arról, hogy mint a teremtő nem tudnak mit kezdeni Soros Györggyel, ezért kiplakátolják vele az országot, mindent elüldöznek, és mint a pszichoanalízisben, ilyen kompulzív módon minden dologba belemondják egyszer a nevét. Az a helyzet, hogy ha nagyon érdekli őket az akkreditációs visszaélés, ami egy valódi dolog a magyar felsőoktatásban - a nálam tanultabb kollégák tudják -, akkor meg lehet nézni azokat a vidéki doktori iskolákat, ahol néha odarakják a habilitált egyetemi docenseket, egyetemi tanárokat arra az

egy pillanatra, amikor létrejön az akkreditáció, és utána kiveszik őket, hogy megfeleljenek a kritériumnak. De nem láttam, hogy Nacsa képviselőtársam, mondjuk, erről sajtótájékoztatót tartott volna, vagy feljelentett volna valakit. Ezzel nem volt semmi probléma.

Akkor van probléma, ha egy Magyarországon jól működő, a közgáz egyetemnél magasabb egyetemi rangsort elérő intézmény van, csak azért, mert az önök volt finanszírozója finanszírozza ezt az egyetemet. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak, az MSZP részéről.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát az Országgyűlés 2017. április 4-ei ülésnapján igen heves vitát követően elfogadta a lex CEU-t, a felsőoktatási törvényt módosította. Ebből a szegény, szerencsétlen egyetemből Magyarországon - a modern kori politikai per egyik mintapéldánya - bűnbakot képeztek, akkor vádolták meg, amikor még odajártak a kormánytagok is, ahogy képviselőtársam elmondta, akkor hirdettek már ítéletet, amikor még meg sem volt lényegében ennek a törvény-módosításnak a szövegezése sem.

Az MSZP országgyűlési képviselőcsoportjának vezetője 2017. április 4-én, tehát az elfogadás napján a köztársasági elnökhöz fordult, hogy ne írja alá. Hiába, szégyenteljesen egy ilyen, jogállamiságot mélyen megcsúfoló törvényjavaslattal kapcsolatban nemhogy nem tett, még csak fel sem emelte szavát a köztársasági elnökünk. Nagyon szomorú vagyok. Szomorú vagyok egész Magyarország nevében, mert ez nemcsak a jogállamiságot, de bizony az egész demokráciánkat súlyosan sérti. Sok-sok évvel veti vissza a fejlődésben, a demokratikus fejlődésben ez az ügy is, mint oly sok más Magyarországot. Ez az egyetem ma elképesztő erőfeszítéseket téve harcol a saját igazságáért, hogy ne lehessen belőle jogtalanul bűnbakot képezni.

Mi ezzel a javaslattal is hozzá szeretnénk járulni ehhez a harchoz. A szolidaritásunkat fejezzük ki minden egyetemi hallgatóval, minden tanárával, mert ez a demokráciát és az egész egyetemi tudományos szférát súlyosan sérti. Ezért az MSZP frakciója nevében mondhatom, hogy támogatni fogjuk ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megkérdem az előterjesztőt, Mellár Tamás képviselő urat, hogy két percen kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Dr. Mellár Tamás: Igen.)* Úgy látom, hogy igen. Ön a szó, képviselő úr.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretném megköszönni ellenzéki képviselőtársaimnak, hogy ilyen egységesen kiálltak e

mellett a törvényjavaslat mellett. Ez némi reményt nyújt arra vonatkozólag, hogy talán mégsem veszett el minden, hogy talán az oktatás, a tanszabadság ügyét tovább tudjuk vinni ilyen nehéz körülmények között is.

Épp ezért arra szeretném kérni, látva ezt az egyseget az ellenzéki oldalon, hogy a kormánypárti képviselők is próbáljanak meg a lelkiismeretükre hallgatni és arra gondolni, hogy az ország hosszú távú érdeke az lenne, ha minél inkább egy tudásalapú társadalom alakulna ki. Az pedig csak úgy fog menni, ha a kiművelt emberfőket fogjuk képezni, ahogy ezt annak idején Széchenyi elég jól leírta. Tehát itt nem rombolni, hanem építeni, építkezni kellene. Ezzel a törvényjavaslattal éppen ebbe az irányba szeretnénk fordítani ezt az egész kérdést és ezt az egész ügyet. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A döntésre a holnap ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a DK képviselőcsoportjának indítványa, amely szerint az Országgyűlés döntson **a tanulás, oktatás, kutatás szabadságához való jog helyreállításáról** szóló T/1607. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Kulturális bizottság utasította el.

Elsőként megadom a szót az ötperces időkeretben az előterjesztőnek, Arató Gergely képviselő úrnak.

(18.20)

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előző vitában azt, hogy szocialista képviselőtársaink és párbeszédes képviselőtársaink javaslatához nem szóltak hozzá a kormányoldalról, alapvetően támogatásnak veszem *(Derűtség az ellenzéki pártok padsoraiból.)*, hiszen ezek szerint sem a törvényjavaslatban, sem az elhangzottakban nem láttak vitatott pontot.

Ezen felbátorodva ajánlom figyelmükbe a Demokratikus Koalíció képviselői által benyújtott törvényjavaslatot is, amely annyiban különbözik az előbb tárgyalt törvényjavaslattól, hogy miközben a szándékai ugyanazok, tehát az a szándéka, hogy megszüntesse az oktatás szabadságának korlátozását, megszüntesse azokat az egyoldalú intézkedéseket, amelyek egy adott, konkrét egyetemre szabott módon, amit önök Soros-egyetemnek csúfolnak, korlátozza az egyetemalapítás szabadságát és az egyetemi oktatás szervezésének szabadságát, olyan sérelmet okozva ennek a nagyon fontos uniós alapjognak, hogy ez lényegében minden uniós testületnél és politikai szereplőnél kiverte a biztosítékot, beleértve az Európai Néppártot is, amelyet, éppen ma volt szerencsénk hallgatni, hogy önök milyen lelkesedéssel támogatnak. Azt hiszem, Manfred Weber úr is azok között van, akik felháborodtak ezen, akit éppen ma biztosítottak töretlen és beleomló támogatásukról. Legalább rá hallgassanak, az Isten szerelmére, ha már nem hallgatnak a mérsékeltbb politikusokra! Legalább a

saját jobboldali politikustársaiknak higgyék el azt, hogy ez a megoldás elfogadhatatlan, tisztességtelen, árt az országnak és árt Magyarország megítélésének!

A mi törvényjavaslatunkban szándékosan arra törekedtünk, hogy ugyanazt a jogi helyzetet állítsuk elő, mint ami az önök törvényjavaslata előtt volt. Mindent visszairtunk, mindent részletesen leszabályoztunk, nagyon precíz, nagyon klassz jogi megoldásokat találtunk annak érdekében, hogy pont azonos legyen a helyzet azzal, mint ami 2017 előtt volt. Ugyanis azt gondoljuk, drága képviselőtársaim, hogy ha önöknek ez hét évig jó volt, ha hét évig nem okozott ez semmilyen problémát, a magyar felsőoktatás - itt ma hallottuk meg a CEU által jelentett apró kavics (*Derűltség az LMP padsoraiból.*), ha az Oktatási Hivatal minden vizsgálata rendben találta, ha minden akkreditációs vizsgálat rendben találta a CEU-t, ha nem találtak benne sem jogi, sem szakmai szempontból, sem pedig színvonal szempontjából problémát, akkor a legegyszerűbb megoldás az, ha visszaállítjuk azt a helyzetet; tudják: ami nincs elromolva, azt nem kell megjavítani.

Egy olyan helyzetben, amikor semmilyen gond, semmilyen feszültség nem volt ebben az ügyben, amit meg kell oldani, ott nincs szükség jogszabályokat hozni. Ha pedig már hoztak egy jogszabályt, amiről kiderült, hogy egyrészt alapjogot sért, másodszor az Európai Unióban elfogadhatatlan, harmadszor árt a magyar felsőoktatásnak, negyedszer jelentős pénzt von ki a magyar költségvetésből, amit a CEU eddig itt hagyott, ötödször pedig elveszi a magyar diákoknak azt az esélyét, hogy Magyarországon járhassanak világszínvonalú egyetemre és külföldre kényszeríti őket, akkor ezt abba kell hagyni. Ha van egy olyan szabály, ami nem működik, akkor azt nem kell erőltetni. Tudják, van az a bizonyos döglött ló: na, erről éppen most kell leszállni!

Azt kérem tehát önöktől, hogy tűzzük napirendre ezt a javaslatot. Ha önöknek esetleg mégis eszébe jutott az, ami az elmúlt két év folyamán nem, hogy mi a bajuk a CEU-val azon kívül, hogy Soros-egyetem, akkor mondják el! Ígérem, szívesen segítünk szakmailag a kormánynak.

Ha nem tudott megtalálni egy megfelelő szakmai megoldást arra, hogy hogyan kell itt egy jó minőségű szabályozást találni, akkor professzor urakkal itt majd összeülünk, és segítünk önöknek abban, hogy egy megfelelő európai megoldást találjanak a színvonal védelmében.

A lényeg az, hogy engedjék meg a szakmai vitát, holnap szavazzanak arról, hogy érdemben erről lehessen szót váltani a Házban - kivéve persze, ha csak egy mocskos politikai törvényről van szó, mert akkor nincs erre szükség. Köszönöm szépen. (*Taps a DK padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most képviselőcsoportonként kétperces hozzászólásra van lehetőség. Elsőként megadom a szót Brenner Koloman képviselő úrnak, a Jobbik részéről.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Én nem szeretném megismételni ugyanazokat a gondolatokat, amit az előző napirendi pontnál a Jobbik álláspontjaként már kifejtettem.

Talán egyetlenegy gondolatot még idéznék a lex CEU vitájából Szávay István képviselőtársamtól, aki már akkor is ugyanazt a konzekvens álláspontunkat képviselte, miszerint mi nagyon nem értünk egyet azzal a világgéppel, amit Soros György nyitott társadalma közvetít.

Míg a CEU bizonyos szakairól is kiváló szakmai vitát tudnánk folytatni, ahogy azt az előző felszólalásainkban is mondtuk, de azt gondoljuk, hogy egy egy nap alatt ledarált törvénnyel bolsevik metódus egy egyetem megszüntetésére irányuló törekvéseket létrehozni, hiszen, ahogy kifejtettem, egy normálisan működő polgári konzervatív párt szempontjából nekünk az nem lehet célunk, hogy ne tudjunk vitatkozni azokkal a kollégáinkkal, akik esetleg egy más ideológia mentén gondolkoznak a világról.

Mi nem félünk - önökkel ellentétben, tisztelt fideszes képviselőtársak - azoktól a szakmai és politikai vitáktól, amelyek egy valós demokráciában és nem a Fidesz által képviselt álkeresztény és áldemokrata világban ebben az ügyben is reánk várnak. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak adom meg a szót két percben, az MSZP részéről.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A DK ezen indítványával az MSZP-frakció egyetért, már csak azért is, mert a korábbi törvényi szabályozás elemeit állítaná vissza. Olyanokat, mint például az, hogy ha a törvényi feltételek fennállnak, akkor az Oktatási Hivatal köteles az engedélyt megadni; nem mérlegelhet, hanem ha a törvényi szabályozásoknak megfelel egy egyetem, akkor azt ki kell adni.

Egyébként ez a jogbiztonság követelményének tenne eleget, felelne meg, amit a Velencei Bizottság is számonkért a magyar kormányon. De például nemzetközi szerződésen is alapulhat az egyetem működése, ilyenkor értelemszerűen nem kell az engedélyeztetés. De egyetért az MSZP frakciója azzal is, hogy államilag finanszírozott helyek is lehetnek így az ilyen egyetemeken. Ezzel segítenék a társadalmi mobilizációt, ami Magyarországon lényegében totálisan befa- gyott.

El szeretném önöknek azt mondani, hogy nagyon súlyos tudásválságot okozott Magyarországon a kormány, és ha másért nem, de a jegyzőkönyvért elmondom: a CEU ügye megmutatja világosan számunkra, politikuskos számára, hogy miért óriási probléma, ha a mindenkori hatalom előtt semmilyen kontroll nincs.

Támogatjuk, mert helyre kell állítani a tanszabadságot, a hazai felsőoktatási intézmények függetlenségét, a jogbiztonság több évszázados alapelvét, és

remélem, hogy egyszer helyre is fogjuk állítani. Köszönöm. (*Taps az MSZP és a DK padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most Ungár Péter képviselő úrnak adom meg a szót két percen, az LMP részéről.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Én azért még arra ki szeretnék térni, hogy a kormány kommunikációja arról, hogy miért volt szükség az ezt a törvényt szükségessé tevő törvényre, az egy elég érdekes mixtúra, mert az is benne van, amit több ember is mondott, hogy itt minden rendben van, a törvényi feltételeknek kell megfelelni, csak egyenlőség van, és a CEU tartsa be azokat a törvényeket, amiket azért nem tudott betartani, mert amikor hiányolták, hogy nem tartotta be, még nem volt meg egy törvény. Ez egy érdekes létfilozófiai kérdés, hogy ezt hogyan lehetett volna betartani, de ezt most hagyjuk. Tehát ez az egyik állítás.

A másik pedig az, hogy itt azzal van probléma, amit tanítanak azon az egyetemen. Azon az egyetemen - mert önökkel ellentétben én ott tanultam, csak én nem szégyeltem - sok mindent tanítanak. Tanítanak olyan dolgokat is, amivel én személyesen szintén nem értek egyet, de tanítanak olyanokat is, amik nagyon fontosak. Ismételtén Illés Zoltánt tudom mondani, akinek a hulladékgyűjtés órája a mai kormányzati teljesítménynél mindennap egyre fontosabb. Tehát amit Illés Zoltán tanított nekem, akkor nem tudtam, hogy azzal egy nemzeti válsághelyzetet tudna önmagában kezelni. Sajnálom, hogy nem tudja kamatoztatni már a hihetetlen szakértelmét ebben az újabb Orbán-kormányban.

Az a helyzet, hogy itt igazából semmi másról nincs szó, mint arról, hogy ezt valamiért kitalálták, és utána nem tudják maguknak sem megindokolni. Tehát arra egyikőjük se tudja a választ - tudom, hogy nem fog felállni egyikőjük se válaszolni, mert önök ahhoz szoktak, hogy megtartják a sajtótájékoztatót, majd mutatják, mikor kell vágni az Echo TV-nek, amikor már befejezték a kérdéseket -, az a helyzet, hogy arra a kérdésre jó lenne válaszolni, hogy Kumin főkonzul úr elment, megnézett valamit, és arra azt mondta a New York-i állami oktatási hivatal, hogy ott oktatási tevékenység folyik. Én értem, hogy a Pesti Srácok egy nyelvújító tevékenységgel a kulipintyót újra be akarja hozni a magyar nyelvbe, ezért ezt leírták 17-szer, és értem, hogy önöknek ingatlanbefektetési szempontból nem tetszik ez (*Derültség a kormányzó pártok padsoraiból.*), erről beszélhetünk más formátumban, de az a helyzet, hogy ha New York állam oktatási hivatala elmondta, hogy ott az a tevékenység folyik, akkor miért nem kötik meg a szerződést?

Köszönöm szépen. (*Derültség és taps az LMP és a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak, a DK részéről.

(18.30)

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Természetesen a Demokratikus Koalíció minden olyan kezdeményezést támogat, amelyik a CEU megmaradását, illetve az egyetemi tanszabadságot, a tudományos élet szabadságát és autonómiáját védi, azonban itt és most szerintem egy nagyon fontos dolgot le kell szögeznünk: itt arról van szó, hogy egy súlyos személyiségzavar gyötri a miniszterelnököt, semmi másról nincsen szó, ezért szenved el ez az ország, ez a parlament, a CEU és mindenki más ezt a helyzetet. Orbán Viktor személyiségzavara van. (*Közbeszólás a kormánypártok soraiból.*) Három ember van, akinek hálásnak kéne lennie egész életében, és mind a háromról úgy döntött, hogy megpróbálja eltüntetni őket a föld színéről: az egyik Nagy Imre, akinek '89-ben az újratemetésén beszélt, most el akarja vinni a szobrát a Kossuth tér mellől; a másik Iványi Gábor, aki összeadta a feleségével, és az első két gyermekét megkeresztelte, most megvonja tőle az egyházi státuszt; a harmadik pedig nem más, mint Soros György, aki embert faragott belőle, és... (*Közbeszólás és derültség az ellenzék soraiban.*) - hát, olyat amilyet, szegény, de erről nem Soros György tehet (*Kunhalmi Ágnes közbeszól.*), itt is a személyiségzavar a probléma, ő csinált belőle embert, ő finanszírozta az egyetemi tanulmányait, ő segítette arra, hogy a politikusi pályára lépjen.

Tehát mindaz, ami a CEU-val történik, az semmi más, mint Orbán Viktor személyiségzavaros magatartásának a következménye, és rántja magával a CEU-t, rántja magával Magyarországot (*Kunhalmi Ágnes közbeszól.*), kénytelen Magyarország elviselni, hogy tudományos műhelyek az Európai Unióban szétgyalázzák Magyarországot e miatt a döntés miatt, hogy az Egyetemi Központok Európai Szövetsége szintén szétgyalázza Magyarországot, ezt is emiatt vagyunk kénytelenek elviselni, mert Orbán Viktor beteg. De inkább CEU, mint „CEUșescu”, ez a véleményem. (*Derültség és taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megkérdezem Arató Gergely képviselő urat, hogy előterjesztőként kíván-e válaszolni az elhangzottakra. (*Arató Gergely jelzésére.*) Úgy látom, hogy igen. Ön a szó, képviselő úr.

ARATÓ GERGELY (DK): Még nem tértem magamhoz. Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Szívesen utasítanám vissza, és cáfolnám meg a kormányoldal észérveit ebben a vitában, hogy miért nem kívánnak erről az ügyről beszélni, de abban reménykedem, hogy ez csak azt jelenti, hogy megtörték az érvek súlya alatt (*Közbeszólás a kormánypárti padsorokból: Nem!*), és megtörték az alatt a jelenség alatt, hogy az ellenzék pártjai, amelyeknek itt, ebben a vitában látható módon is egy sor kérdésben eltér a véleményük, azok mégiscsak képesek arra, hogy belássák azt, hogy van nemzeti felelősségük, van felelősségük ezzel az országgal szemben, van felelősségük

Budapesttel szemben, van felelősségük a magyar oktatással szemben, és főleg van felelősség a magyar diákokkal, a magyar fiatalokkal szemben.

Mi szeretnénk azt, hogyha beszélhetnénk erről a kérdésről, szeretnénk azt, hogyha jó megoldást találhatnánk, szeretnénk azt, hogyha szabályozott, kiszámítható módon működhetne a CEU Magyarországon, és persze szeretnénk azt, hogyha idejőnnének más világszínvonalú, jó minőségű oktatást adó egyetemek nemzetközi háttérrel annak érdekében, hogy Magyarországról ne meneküljenek a diákok, és ne meneküljön a tudás, hanem Magyarországra jöjjen a tudás, és itthon maradhassanak a diákok. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a DK és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A döntésre a holnapai ülésnapon kerül sor. Tisztelt Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön a **kilakoltatási és lakhatási válság felszámolását előkészítő eseti bizottság létrehozásáról** szóló H/1627. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Népjóléti bizottság utasította el.

Elsőként megadom a szót Székely Sándor képviselő úrnak, a DK részéről mint előterjesztőnek.

SZÉKELY SÁNDOR (DK): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a szót. Magam sem gondoltam volna, amikor benyújtottam a határozati javaslatot, hogy ennyi időnek kell eltelnie, több mint egy hónapnak ahhoz, hogy a parlament a plenáris ülésén ezt tárgyalja. A Népjóléti bizottság fideszes képviselői az első alkalommal levették a napirendről azzal az indoklással, hogy ők nem értenek egyet ezzel az ügyvel, és akkor erről nem kell beszélni. A második alkalommal el sem jöttek a Népjóléti bizottságba, így nem is tudtunk szavazni róla, ami, jegyzem meg, példa nélküli a Népjóléti bizottság történetében. A harmadik alkalommal, amikor a fideszes képviselők eljöttek a bizottsági ülésre, és nem is vetették le a napirendről ezt az ügyet, akkor valójában azt mondták el, hogy igazándiból a devizahiteles ügyben meg úgy Magyarországon a lakhatással kapcsolatban minden rendben van, ami kis probléma van, pár ezer embert érint, de azt a kormány kezeli.

Ellenzéki képviselőtársaim segítségével ezt már a bizottsági ülésen is elmondtuk, de most is elmondom itt, hogy ez hazugság. Ma Magyarországon az a helyzet, hogy kilakoltatási és lakhatási válság van. A magyar emberek egy jelentős része - százalékról, milliókról beszélünk - vagy már lemondott arról, hogy neki valaha önálló lakása lesz, vagy éppen van, de már nem fizeti a hitelét, és arra vár, hogy kilakoltassák, vagy pedig évtizedeket tölt el azzal, hogy azért dolgozik, hogy ne vigyék el a feje fölül a lakást.

Egész egyszerűen egy ilyen országban, ilyen lehetetlen körülmények között élünk, több millióan, több százezeren vannak ebben a helyzetben, de mielőtt belemennék abba a számháborúba, amit egyébként a bizottságban is folytattunk, hogy most vajon pár tízezer emberről van-e szó, ahogy azt a Fidesz állítja, vagy pár

százezerről, milliós nagyságrendig is esetleg, mint ahogy azt mi mondjuk, engedjék meg, hogy inkább egy jellemzőt mondjak, hogy ne számokról beszéljünk, hanem emberi sorsokról, hogy mit is jelent ma Magyarországon ez a devizahiteles ügy.

Szóval, van nekem egy barátom, Káposznyák István Debrecenben, 25 évet szolgált a határőrségnél, leszerelni a debreceni repülőtér biztonsági főnökeként szerelt le, devizahitelt vettek fel a feleségével, egy gyermeket neveltek, fizették a hitelüket, ámde 2010. július 3-ával elszálltak a devizahiteles törlesztőrészek, éveken keresztül küzdöttek a lakásukért, nyolc évet, de idén elveszítették a házat, amiért dolgoztak, időközben a kapcsolatuk megromlott, elváltak. Jelen pillanatban Káposznyák István barátom egy albérletben lakik, és még fizeti a már réges-rég nem az ő nevében lévő háznak a törlesztőrészeit, hiszen még mindig maradt tartozása, és külön él a feleségétől, aki szintén egy másik albérletben lakik a gyermekükkel. Tönkrement egy család, tönkrement két felnőtt ember élete, újra kell kezdeni mindent, hogyha egyáltalán újra lehet kezdeni - remélem, hogy sikerülni fog nekik -, és tudjuk, hogy a gyermekük min meggy keresztül, gondolhatják, milyen jó lehet neki egy ilyen válasz után felcseperedni Magyarországon.

Szóval, ilyen gondoktól övezve próbál itt a magyar nép egy jelentős része élni, és azért gondoltuk, hogy egy eseti bizottságban, ahol civileket és akár a bankokat is össze lehetne szedni, és közösen megvitatathatnánk azt a dolgot, hogy végül is mit kellene tenni ahhoz, hogy ez a helyzet megváltozzon, ezért nyújtottam be ezt a határozati javaslatot, és őszintén szólva tényleg nem azért, hogy politikai bosszorkányüldözést hajtsunk végre, vagy hogy megvitassuk, hogy kinek a hibája ez a jelenlegi helyzet, ki mit csinált, melyik politikus mit nem csinált, hol romlott ez el; nem, hanem azt gondoltam, és azt gondoltuk itt a DK-ban, hogy ülünk le, adjunk időt magunknak, beszéljük át, minden pártnak vannak javaslatai, és tegyük végre a dolgunkat, dolgozzunk azért, hogy a magyar embereknek, a szavazópolgároknak jobb legyen, és ne azzal kelljen foglalkozniuk érdemben, hogy a hónap végén még vajon lesz-e lakásuk, vagy sem, hanem azzal, hogy hogyan tudnak egyről a kettőre jutni.

Örülök, hogy végül mégiscsak a plenáris elé került ez a határozati javaslat, holnap szavazni is fogunk róla. Arra kérem önöket, hogy mondják el a véleményüket, akár vitatkozzunk is, hogyha kell, és holnap pedig tényleg tegyék félre azt, hogy melyik pártból érkeztek önök, és hogy mi a credo, hanem arra gondoljanak holnap a szavazásnál, hogy mi a feladat, miért vagyunk mi itt ebben a teremben: azért vagyunk ebben a teremben, hogy a magyar embereknek jobb legyen.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a DK és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most kétperces hozzászólásra van lehetőség képviselőcsoportonként. Elsőként megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik részéről.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon furcsa lenne, hogyha a Jobbik nem támogatná ezt a javaslatot. Természetesen támogatjuk, hiszen a történelem ismétli önmagát: a Jobbik devizahiteles kerekasztal címszó alatt már az előző ciklusban életre hívta azt a találkozási formát, ahol károsultak, civil jogvédők, parlamenterek mellett meghívást kaptak nyilvánvaló módon a kormányzat képviselői is, és meghívást kaptak a Bankszövetség - maradjunk annyiban - emberei. Utóbbi két csoportosulás egyetlen alkalommal nem merete tisztelgetni ezeken az eseményeken, mint ahogy kormánypárti képviselő sem, tehát nagyon kíváncsi vagyok, hogy mit fognak most ebben a vitában elmondani a kormánypártiak, ha nem szólalnak fel, akkor az annál inkább beszédesebb.

El kell hogy mondjuk tehát, igenis lenne helye a szembenézésnek, hiszen ez a kormány 2001-ben még az elődje által engedte a szellemet kiszabadulni a palackból, aztán jött a balliberális, nagyon hibás gyakorlat, amely engedte felszaporodni ezeket a hiteleket, 2010 óta ugyanakkor az utóbbi két Orbán-kabinet lepaktált a bankrendszerrel, paktumot kötött az EBRD-vel, olyan megegyezést írt alá, amelynek értelmében a magyar károsultak helyzetén javítani nem lehet a bankok költségvetésének kárára.

(18.40)

Eközben az érintett kereskedelmi bankok lubickolnak ebben a helyzetben, több mint 600 milliárdos rekord, regionális rekordnyereségeket produkálnak. A banki ágazati különadót átháríthatták a polgárokra, mert a kormány hagyta, a tranzakciós illetéket átháríthatták a polgárokra, mert a kormány hagyta, a felvételi árfolyamon történő forintosítás helyett pedig piaci árfolyamú forintosítást vert ez a kormány a károsultak nyakába. Ily módon ezermilliárdos nagyságrendű az az összeg, amit legalizált módon engedett elrabolni a tulajdonosoktól. Ezek után egy szembenézés lenne a minimum. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak, az MSZP részéről.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Természetesen mi ezt az előterjesztést támogatni fogjuk, mint ahogy támogattuk a népjóléti bizottsági ülésen is. Szeretném itt is a jegyzőkönyv számára elmondani, hogy a kilakoltatási moratórium óta átlagosan 22 családot lakoltatnak ki ma Magyarországon. Tehát ezres nagyságrendben van azoknak a családoknak, illetve személyeknek a száma, akiket a májusi moratórium óta kilakoltattak.

Ugyanakkor az is látszik, hogy az elmúlt 7-8 évben a kormányzati próbálkozások mindegyike kudarc

os lett. Itt van az ócsai program, számtalanszor hoztuk ide, az Országgyűlés elé. 80 darab lakást építettek meg kinn a pusztában. Csak szeretném megjegyezni a jegyzőkönyv számára azt is, hogy szó nincs arról, hogy ez Ócsán lenne. Ez kint van valahol, Szibériával valami határos területen, és teljesen alkalmatlan arra, hogy emberek ilyen körülmények között éljenek.

Ugyanilyen kudarcos volt a Nemzeti Eszközkezelő, hiszen 36 ezer családnak vették át a jogosultságát és bérlőként bennmaradhattak, viszont nem kaptak több finanszírozást újabb és újabb lakások állami tulajdonba való vétele mellett. Következésképpen egyetlenegy családot nem tudnak pluszban megmenteni, és ugyanilyen kudarcos volt az öncsöd intézménye, hiszen a két kezemen meg lehet lassan számolni, hogy hány családnak tudtak segíteni.

Itt is elmondtuk annak idején, senkinek nem volt jó a betervezett törvénytervezet, nem volt jó a pénzintézeteknek, nem volt jó a családoknak, nem volt jó a települési önkormányzatoknak, és csak emlékeztetni szeretném képviselőtársaimat, hogy két olyan támogatási forma is volt, amely segítette a bajba jutott családokat, ez volt a lakhatási támogatás és az adósságkezelési szolgáltatás, néhány éve ennek is vége van. Köszönöm szépen. Természetesen az előterjesztést támogatni fogjuk. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP részéről.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mi álságosnak tartjuk ezt a Gyurcsány-párti javaslatot, amikor éppen az ön frakcióvezetője és főnöke, Gyurcsány Ferenc kormányzása alatt került kilátástalan helyzetbe több százezer magyar család.

Az önök kormányra jutása után erősen leépítették a családtámogatási rendszert, és megnehezítették a gyermeket nevelő családok életét. Egyáltalán nem foglalkoztak a családok eladósodásával, és semmilyen támogatást nem adtak nekik. Ha önökön múlt volna, a mai napig fizethetnék az elszabadult törlesztőrészeket.

A baloldali kormány volt az is, amelyik az otthonteremtési rendszer jelentős felszámolásával belekényesítette a magyarokat a devizahitelek felvételébe. 2002-2010 között a lakossági devizahitelek összege a 140-szeresére emelkedett.

Eltörölték az állami támogatású kölcsönöket, és eltörölték az otthonteremtési adókedvezményeket is. Ha az ellenzéken, vagyis önökön múlna, ma sem lenne otthonteremtési program, hiszen az első perctől támadják a családi otthonteremtési kedvezményt, és nem is zavarták meg.

Ezzel szemben a Fidesz-KDNP-kormány 2010 óta intézkedések sorozatát hozta a bajba jutott családokért. Létrehoztuk az árfolyamgátat, elszámoltattuk a bankokat, forintosítottuk a devizahiteleket, bevezet-

tük a magáncsőd intézményét, lezártuk a devizahitelekbe hajszolás korszakát, és elindítottuk az otthontemertési programot.

A végrehajtási eljárásokat illetően is számos, az adókat kedvezően érintő intézkedés bevezetésére került sor. Bizonyára ön is tudja, hogy ugyancsak kormánypárti javaslatra tavaly meghosszabbítottuk a kilakoltatási moratóriumot, ez korábban december 1-jétől március 1-jéig terjedő időszakra vonatkozott, ám az általunk benyújtott és elfogadott törvénymódosítás után pedig már november 15-től április 30-ig él magánszemélyek esetében. Ez az időszak három nap múlva kezdődik.

A kormány eddig is sokat tett, el szeretném mondani, hogy nekünk minden emberi sors és probléma számít, de kérem, hogy ezután a témában beterjesztett vagy beterjesztendő további intézkedéseket ön is és pártja is támogasson. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Szeretném jelezni képviselőtársaimnak, hogy a mai napon hagyományos kétperces hozzászólási lehetőségre egész nap nem lesz lehetőség, ezért azt a gombot hagyjuk most nyugodtan, és egyébként úgy folytassuk tovább a munkánkat, mert egy kicsit zavaró, hogy mindenki oda jelentkezett be.

Akkor folytatjuk tovább, kétperces hozzászólással, mert a házszabály azt engedélyezi, nem a hagyományos kétperces hozzászólásnak az időszaka. Úgyhogy most megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, az LMP részéről.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Az LMP minden olyan megoldási kísérletet támogatni fog, ami kísérletet tesz arra, hogy azokon a rászoruló polgártársainkon, akiknek a lakhatása, a léte veszélyben van, annak segítségét nyújtsunk.

Eddig is ezt tettük. Sokadszorra javasoltuk a költségvetés tárgyalásakor a bérlakásprogram létrehozatalát vagy a következő napirend során is egy hasonló tárgyalunk, ami az elszállítás jogát is magában foglalja.

Azt gondolom, hogy amiről most beszélni akartam, azt Nacsa képviselőtársam átírta, mert értem, amit képviselő úr mond. De képzelje el, képviselőtársam, hogy mennyire érdeklí az azokat a családokat, akiknek akár holnap elvihetik a fejük fölül a házat, hogy álságos-e a kezdeményezés vagy sem?! És most az igazságtartalmát nem is akarom vizsgálni. Egyszerűen csak arra a tévedésre próbálom felhívni képviselőtársam figyelmét és az egész Fidesz-frakcióét, hogy nem az a kérdés, hogy milyen politikai választ tudok adni a velem szemben ülő politikai közösség képviselőjének, hanem az a feladatunk, az a felelősségünk, arra tettünk esküt mindannyian, akik itt ülünk, hogy segítsünk a polgártársainkon, hogy azokban a problémákban segítő kezdet nyújtsunk számukra, amikkel ők küszködnek.

És igen, pontosan tudom, hogy Nacsa képviselőtársam szerint ez egy megoldott probléma. De sajnos,

ha körülnéz, kimegy a parlamentből, és tudom, hogy ön is itt él az országban, biztos vagyok benne, hogy számolatlanul van olyan ismerőse, családtagja adott esetben, akinek nem adott megoldást sem a végtörlesztés, sem a forintosítás, ami teszem hozzá: semmi mást nem csinált, mint fixálta az elszállt törlesztőrészeket. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP, a DK és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK részéről.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon nagyra értékelem azt, hogy Nacsa képviselő úr érdemben részt vesz ebben a vitában és tudunk szót váltani, és éppen azért, mert ezt nagyra értékelem, most nem kezdenék neki annak, hogy hasonló stílusban visszautasítsam a részben téves, részben pedig szándékosan torzító állításait. Mindenesetre azért azt csak muszáj vagyok mondani, hogy immár nyolcadik éve kormányoznak önök, a 2010 elé való visszamutogatás mindig egy nagyon gyenge érv már ebben a helyzetben.

De mégsem ezt tartom fontosnak, és nem is erről akarok beszélni, hanem szeretném - hogy mondjam - a kicsi reménysugarat megragadni; azt a kicsi reménysugarat, amit képviselő úr hozzászólása jelentett két szempontból is. Azt mondja képviselő úr, hogy minden egyes sors fontos, minden egyes ilyen történet fontos, ebben biztosan egyetértünk. Márpedig ilyen történetek vannak. Ha önök hazamennek a választókerületükbe és megkérdezik az ismerőseiket, fognak találkozni olyan emberekkel, akik még ma is a devizahitel terheit nyögik, vagy akiknek még mindig elárverezés fenyegeti a lakását. Tehát van egy probléma, amire megoldást kell találni.

Másrészt azt is mondja képviselő úr, hogy vannak a kormánynak további javaslatai. Ezt izgalommal halljuk, de hát akkor itt a nagyszerű lehetőség, mert a mi javaslatunk nem kínál többet, vagy nem mond többet, mint hogy hozzunk létre egy keretet; hozzunk létre egy olyan eseti bizottságot, ami ezt a problémát vizsgálja, és ami megoldásokat keres.

Tisztelt Képviselő Úr! Ha valóban az a szándék, hogy ezeken az embereken segítsünk, ha valóban vannak még jó javaslataik, amiket szeretnének elmondani, akkor ott a nagyszerű lehetőség. Akkor ne ultimátumként, 24 órás törvényekben, vagy éppenséggel ne minden mást, alfától ómegáig tartalmazó salátatörvényekben hozzanak ide intézkedéseket, akkor tegyék meg ott a javaslataikat, értékeljük a helyzetet, és találjunk jó megoldásokat. Ehhez pedig az kell, hogy holnap támogassák a tárgysorozatba vételt, majd a bizottság megalakulását.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a DK és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e hozzászólni az elhangzottakhoz. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Székely Sándor képviselő úrnak.

(18.50)

SZÉKELY SÁNDOR (DK): Elnök úr, köszönöm a szót. Én is köszönöm a hozzászólásokat, a Fidesz részéről is; az előző két ügyben tanúsított némaságuk ellenére úgy veszem, hogy ezt az ügyet talán egy kicsivel komolyabban veszik, vehetik is, hiszen Magyarország egy jelentős részét érinti. Azért azt elmondanám, hogy - mint azt Arató Gergely kollégám itt az előbb elmondta - most már a kilencedik évében vannak a kormányzásuknak, a magyar embereket nem érdekli valójában, hogy ki hibázott vagy ki nem, az érdekli őket teljes joggal, hogy mi fog történni, és ez most az önök, illetve a mi felelőségünk.

Mi valóban nem arra tettünk javaslatot, és nem azért akarunk bizottságot létrehozni, hogy azon rugózzunk, hogy ki a felelős és ki mennyiben felelős. Azt szeretnénk, hogy a mi javaslataink és akár az önök javaslatai is kerüljenek elő, vitassuk ezeket meg, azokból legyenek törvényjavaslatok, azok pedig eredményezzék azt, hogy ebben az országban rövid távon, középtávon és hosszú távon az embereknek jobb lesz. Mert jelen pillanatban az a helyzet, hogy máról holnapra élnek az emberek, elképesztő történeteket hallani, családok esnek szét, férjek mennek el külföldre, feleségek maradnak itt Magyarországon gyerekekkel, és egész egyszerűen nem tudják, hogy majd esetleg mi fog odakerülni a karácsonyfa alá, vagy ha kerül valami, már az is csak hitelből fog kerülni.

Én pontosan tudom, hogy itt egészen komoly dolgokat kellene elhatározni és utána majd végigvinni, de épp ezért ez a bizottság másfél évig működne, jegyzem meg, az alatt a másfél év alatt nem lennének kilakoltatások, hiszen ez is benne van a határozati javaslatban. Azt gondolom, hogy ez önöknek is jó lenne, és a magyar népnek is jó lenne, és időt adna mindannyiunknak arra, hogy megszülessenek azok a döntések, amelyeket aztán végül meg kell hoznunk. Én nagyon remélem, hogy holnap pozitív lesz a dolog, és végül meg fogják szavazni. Ebben a reményben köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az **egyes törvényeknek a devizaadósok védelmében szükséges módosításáról** szóló T/617. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Először megadom a szót az előterjesztőnek, Csárdi Antal képviselő úrnak, ötperces időkeretben.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ez a javaslat gyakorlatilag az előző javaslatnak a testvére. Ugyanakkor azt gondolom, hogy ismételtelen el kell mondanunk azt, hogy a mai Magyarországon, 2018 Magyarországon még mindig családok százezrei vannak olyan helyzetben, hogy a forintosítás előtt elszállt törlesztőrészeleik

igazságtalanul és rendkívül nagy mértékben megterhelik a családi költségvetést.

A Fidesz-Magyar Polgári Szövetség két lépésben gondolta megoldani a devizaválság okozta helyzetet. Első lépésben a végtörlesztés során 180 forinton tudott az az adós törleszteni, aki rendelkezett annyi megtakarítással a hitel felvétele mellett, hogy egyben kifizethesse a tartozását. A második lépés már térben és időben is rendkívül megkésett módon és technikáját tekintve is szerintem hibásan forintosította a devizahiteleket úgy, hogy egyébként az elszállt törlesztőrészekben az árfolyamvesztéséget fixálta az adósok nyakába. Ennek az lett az eredménye, hogy felmondott szerződések sokasága terheli ma a közigazgatást, és felmondott szerződések sokasága eredményezi azt a helyzetet családok százezreinek, hogy bármelyik pillanatban, holnap, holnapután elveszíthetik a fejük fölül a házat.

A törvényjavaslat négy fő eleme úgy foglalható össze, hogy egyrészt az igazságügyi szakértő költségeinek az állam által történő átvállalását írja elő, hiszen pontosan tudjuk, hogy egy végrehajtási eljárás során, adott esetben egy peres eljárásban két olyan fél áll szemben egymással, akiknek az anyagi lehetőségei, nincs olyan grafikon, amin kimutathatóak lennének. Pontosan tudjuk, hogy ezt a fajta erőfölényt csökkenteni kell.

Továbbmenve: pontosan látjuk a végrehajtások során tapasztalt túlkapásokat, és itt most egy nagyon hosszú felsorolást lehetne tennem, de azt gondolom, hogy mindannyian olvasták a törvényjavaslatot, és azt gondolom, hogy egyszer s mindenkorra megálljt kell parancsolni a végrehajtói túlkapásokkal szemben.

S ezzel összhangban a harmadik része a fizetési meghagyásos eljárásoknak a teljes kizárása, ami semmi más nem tud eredményezni egy ilyen eljárásban, mint hogy indokolatlanul és igazságtalanul felgyorsítja az eljárást, gyakorlatilag a hitelező kezébe adja az adós életét, vagyonát, mindenét.

A negyedik elem - ami szerintem az egyik legfontosabb eleme -, amit úgy nevezünk, hogy az elsétálás joga, hogy egy felmondott hitelszerződés esetén ne fordulhasson elő az a szegymentes történet, ami több tízezer adóstársunkkal megesett, hogy bár elvitte a végrehajtó a házat, ami fedezetül szolgált volna, bár hosszú évekig fizették a törlesztőrészeket, és bár a lehetőségeik végéig igyekeztek a fizetési kötelezettségeiknek eleget tenni, mégis sokan kerültek abba a helyzetbe, hogy miután elvesztettek mindent - családot, vagyont, adott esetben családtag vagyonát -, még mindig magasabb tartozással kellett szembenézniük, mint amennyit egyáltalán fölvettek.

Azt gondolom, hogy egyszer s mindenkorra véget kell vetni ennek a gyakorlatnak, mert ez nem más, kérem tisztelettel, mint modern rabszolgaság. Mert ha én nem tudom kifizetni a tartozásomat, holott már mindenem az övé, és az én tartozásomat öröklik az én utódaim, akkor gyakorlatilag az történik, tisztelt képviselőtársaim, hogy megnyitjuk a lehetőségét annak, hogy Magyarországon újra bevezessünk egy adósságnak csúfolt rabszolgaságot.

Azt gondolom, hogy lehetővé kell tenni - hiszen a bank felelőssége, hogy a fedezetet hogyan állapítja meg - annak a lehetőségét, hogy az adós, miután elvesztette a fedezetet, akkor elsétálhasson, és az adósága törlésre kerüljön.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most képviselőcsoportonként kétperces időkeretben van lehetőség a vitára. Elsőként megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik részéről.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem csak azért javasolom ezt az indítványt támogatni, mert az a faramuci helyzet állt elő, hogy Csárdi Antallal én már vettem részt közösen kilakoltatási eseményen, és igyekeztünk megakadályozni azokat a jogsértésektől ezer ponton vérző folyamatokat, amelyeket a kormánypárti képviselőtársak is látnak.

Nézzük, mihez adják a nevüket a kormánypártiak jelen pillanatban! Bár azóta módosítottak a jogszabályon, a most kilakoltatottak esetén az ő ingatlanjaik töredékáron kerültek újra vásárlásra, és azt is el kell mondjam önöknek, hogy egy másodlagos piac alakult ki, ahol nagyüzemben jó barátok és egy nagyon szűk kaszt ezeket az ingatlanokat töredékáron szerzi be. Ehhez asszisztálnak most önök itt a teremben, amikor nem akarnak hozzájárulni ehhez az egész rendszerhez. Nyilván erős érdekeltségeik is lehetnek benne, de a feltételezéseimet megtartom magamnak. Az biztos, hogy arcátlan, hogy a magyar emberek vérén és szenvedésén megszerzett ingatlanokat töredékáron egy jól menő üzleti kör kisajátítsa magának; nem akarom tovább ragozni ezt a témát, mindenki tudja, hogy mit gondolunk erről.

Ugyanakkor legalizálják a kormánypárti képviselőtársak azt is, hogy már térült követeléseket igyekeznek végrehajtók újra behajtani magyar embereken. Olyan esetről is jártunk, ahol az élete végéig jogszerűen ott tartózkodó haszonélvezőt akartak kidobni az ingatlanából, és olyan esetekkel is találkoztunk, amikor a végrehajtói túlkapások teljesen egyértelmű, hogy okirat-hamisítások és egyéb bűncselekmények mentén kerültek megvalósításra, és sok esetben egy eszköz maradt, az, hogy minél nagyobb médiafelhajtással minél nagyobb civil és aktivista tömeget mozgatva ezek a szerencsétlen emberek igyekeztek a moratóriumot megvédeni az otthonaikat.

(19.00)

A szerencsésebbeknek sikerült. De ez mégsem módszer, mégsem járja! Szervezett körülmények között kell tehát az ilyen szervezett bűnözéshez hasonló módszertömeget valamilyen módon visszavetni, és ebben kutya kötelessége lenne minden kormánypárti képviselőnek a maga szintjén részt venni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most Székely Sándor képviselőnek adom meg a szót, a DK részéről.

SZÉKELY SÁNDOR (DK): Köszönöm a szót. Természetesen, hiszen, mint Csárdi Antal is elmondta, gyakorlatilag ez egy olyan javaslat, amit például az általunk javasolt eseti bizottság keretein belül meg lehetne vitatni, hogy kinek hol vannak ebben a határok, és mi az, ami elfogadható. Tehát természetesen mi ezt támogatjuk. Nem tudunk elmenni amellett, ami Magyarországon zajlik ez ügyben. Elképesztő az, ahogy egyébként a bankok és a végrehajtó irodák tényleg maffiamódszerekkel gyakorlatilag kilakoltatják a magyar embereket, a magyar dolgozókat a nagyon nehezen kifizetett lakásukból, illetve azokból a lakásaikból, amiknek a hitelét már nem tudják kifizetni, pedig rengeteget dolgoznak - mint azt tudjuk - a magyarok. A magyarok dolgozzák a legtöbbet Európában munkaórában, de a béreik nem nagyon követik ezt a rengeteg munkát. És ugye, azt is tudjuk, hogy a magyar bérek sokkal kisebbek, mint a környező országokban, pedig a környező országokban jóval kevesebbet kell dolgozni azért, hogy akár egy albérletet ki tudjanak fizetni. Magyarországon ezért is többet kell fizetni, és így aztán nem véletlen az, hogy Magyarországról egész egyszerűen elmennek az emberek. Minden olyan javaslatot támogatunk, ami azzal foglalkozik, hogy a magyar embereknek ezt a problémáját meg lehessen oldani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP részéről.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az, hogy a devizahiteleseknek az ügye, a problémája újra és újra itt van valamilyen formában az Országgyűlés asztalán, akár azonnali kérdés formájában, akár újabb és újabb törvényjavaslat formájában, azt mutatja, hogy ez a probléma, ez a kérdéskör egyáltalán nem megoldott.

Bár tudjuk azt, hogy önök nagyon nagy előszere-ttel azt kommunikálják, hogy a devizahitelesek ügyét megoldották, megoldották akkor, amikor piaci árfolyamon forintosították a devizahiteleket. De tudjuk, hogy azzal a forintosítással tulajdonképpen csak a Magyar Nemzeti Bank járt jól, tulajdonképpen megágyaztak önök azzal a forintosítással, hogy a Magyar Nemzeti Bank létrehozta az alapítványait, és az alapítványok pedig az önök holdudvarát különböző módon támogatni tudják.

Önök teljesen érzéketlenek az emberek problémái iránt, ugyanis az áprilisban lejárt moratórium óta 2000-nél is több a kilakoltatások száma. Önök egyáltalán nem foglalkoznak azzal, hogy itt a tél, és azok, akiket érinthet - kisgyerekes családok is lehetnek -, menjenek az utcára, de szegények az utcára sem lehetnek, mert hajléktalanokká válnak, és akkor már onnan is el fogják őket üldözni. Én azt gondolom, hogy legalább addig, amíg egy olyan törvény születik,

amelyik valóban megoldást kínálna a problémára, igen, addig meg kell hosszabbítani a moratóriumot.

Azt pedig már nem akarom nagyon részletezni, hogy az elsétálás joga miért fontos. Igen, nagyon sokan vannak olyanok, akik felvettek például ötmillió forintot, és sokszoros összeget kell visszafizetniük. Ez tényleg nem más, mint az adósság-rabszolgaság. Kérem szépen képviselőtársaimat és a parlamenti többség tagjait is, támogassák a törvényjavaslatunkat. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak, az MSZP részéről.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Képviselőtársaim! Kedves Benyújtók, LMP-s Képviselőtársaim! Beszéljünk világosan! Csűrjük-csavarjuk mi itt ezt az egészet, ilyen kilakoltatási tilalomról és lakhatási válságról beszélünk, meg devizaadósok védelméről, meg nem is tudom már, mi a Szűz Máriát találunk ki, hogy idecitáljunk valami napirendet. Arról van szó, és beszéljünk világosan: Orbán Viktor azt megelőzően, hogy kormányra került, egy paktumot kötött a bankokkal, a bankárok segítették Orbán Viktor hatalomra kerülését és hatalomban tartását, Orbán Viktor meg hagyja a bankároknak, hogy kifosszák a magyar embereket.

Hát erről van szó! És akkor mi találunk mindenféle ilyen trükköket, hogy beszéljünk még arról, hogy hogy lehetne megmenteni őket. Hát nem megmenteni kell őket, el kell venni tőlük a pénzt!

700 milliárd forintos hasznot kaszált a múlt évben a magyar bankszektor. 700 milliárdot! Most olvasom: az OTP az első 8 hónapban 200 milliárd forint tiszta hasznot kaszált. Kiken? Hát ezeken a szerencsétlen embereken, akiket kifosztottak. Hát az nem normális dolog, nekem ne magyarázza meg senki, hogy egy család felvesz 10 millió forintot, mert szeretne otthont magának, fizeti 7-8-9 éven keresztül, majd jön a bank a papírjával, és azt mondja, még hátravan 17! Miközben évről évre emelkedett a törlesztőrészele, és abba döglöttek bele, hogy nem tudták a megemelt törlesztőrésztet fizetni! Erről kéne beszélni, kedves képviselőtársaim! A bankoktól kell elvenni a pénzt! Befejeztem. Támogatni fogjuk az előterjesztést ettől függetlenül. *(Taps az LMP, a DK és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megkérdezem Csárdi Antal képviselőt, kíván-e hozzászólni az elhangzottakhoz. Látszik, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Nagyon szerettem volna kormánypárti képviselőtársaimmal legalább vitába keveredni. Azt gondolom, hogy nagyon fontos, és én nem vagyok Korózs képviselőtársammal teljesen azonos platformon a véleményét illetően, egy dologban biztos vagyok, és azt is tudom, hogy ebben mi tökéletesen egyetértünk:

megoldást kell találni. Higgye el, tisztelt képviselőtársam, higgyék el, kedves képviselőtársaim, hogy az áldozatokat, akiknek a lakhatása, akiknek az élete ma egy pengeélen táncol, marhára nem érdekli, hogy ki mit tett, mit nem tett eddig, mit tehetett volna. Egyébként hozzáteszem, hogy már az előző törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi vitájában is elhangzott, hogy itt az állami felelősségvállalást gyakorlatilag nem cáfolja és nem tudja cáfolni senki. És teljesen mindegy, hogy ki volt a miniszterelnök ebben a kérdéskörben, ebben a kontextusban, mert a felelősség továbbmegy, és azt gondolom, hogy ezért aztán itt a magyar törvényhozásban kutya kötelességünk, hogy megoldást találjunk ezeknek az embereknek a problémáira.

Csöndesen jegyzem meg, és szeretném felhívni elsősorban kormánypárti képviselőtársaim figyelmét, hogy szeptember 20-a óta új időszámítás van a devizahitelek kérdésében. Mert szeptember 20-án az Európai Bíróság hozott egy olyan előremutató döntést, amelyben leírta, hogy hogyan kellett volna kinéznie minden devizahitel-szerződésnek. És hogyha képviselőtársaim láttak devizahitel-szerződést, akkor pontosan tudják, hogy ebben az országban nem volt egyetlen olyan szerződés sem, amelyik megfelelt volna az Európai Bíróság indoklásában leírt feltételeknek. Ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az **egyes törvényeknek a nyugdíjasok helyzetének javítását célzó módosításáról** szóló T/1158. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Népjóléti bizottság utasította el.

Elsőként megadom a szót az előterjesztőnek, Hohn Krisztina képviselő asszonynak, ötperces időkeretben.

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A mindenkori öregségnyugdíj-minimum emeléséért próbáltam törvényjavaslatot benyújtani, amelyet sajnos a bizottság elutasított.

Miért fontos az öregségnyugdíj-minimum emelése? Ugye, mint azt önök bizonyára tudják, 2008 óta nem emelkedett ez az összeg, ez azóta 28 500 forint. Még az inflációt sem követte, bár az azt megelőző években ez mindig adott volt. Tehát az inflációemelést mindig rá volt emelve, mostanában sajnos az elmúlt tíz évben ez nem történt meg.

Igazából mi a nyugdíjminimum? Eredetileg azért hozták létre, hogy ennél kevesebbet ne kaphasson senki teljes nyugdíjat, mint 28 500 forintot. Ez lehet az alja.

Tény, hogy a nyugdíj-megállapítás kapcsán már nincs akkora jelentősége ennek az összegnek, viszont az alsó határt megszabja. Nemrég egy kormánypárti

rádióban - hangsúlyozom, nem ballib sajtóban - halottam azokat a tévyszámokat, hogy hányan vannak olyanok, akik 30 ezer forint körüli nyugdíjat vesznek fel, illetve annyit visz nekik a postás egy hónapban. Azért megdöbbenően magas volt ez a szám.

(19.10)

Azt gondolom, ezen öregségi nyugdíjminimum emelésének leginkább a legfontosabb dolga az lenne, hogy a mélyszegénységben lévő emberek helyzetén javítson. Az, hogy egyrészt ne legyen olyan nyugdíjas, aki 28 500 forintot vagy 30 ezer forintot kap havonta, a másik pedig az, hogy rengeteg szociális ellátásnak ez a nyugdíjminimum az alapja. Ennek bizonyos szorzatai azok, amelyek meghatároznak különböző feltételeket, különböző ellátások feltételeit, például az aktív korúak ellátása, ugye a sokat emlegetett foglalkoztatást helyettesítő támogatás és az egészségkárosodási járadék. Igen, tudom, hogy a foglalkoztatást helyettesítő támogatás alacsonyán tartásának az volt a célja, hogy az emberek elhelyezkedjenek a munkaerőpiacon - ezt értjük -, illetve a közfoglalkoztatásban. Rendben van. Viszont nem gondolunk azokra a szerencsétlenekre, akiket valamilyen baleset ér vagy valamilyen betegség, és emiatt, mondjuk, a korábbi években már például közmunkából éltek, illetve a foglalkoztatásuk nem volt folyamatos, vagy nincs megfelelő mennyiségű év ahhoz, hogy rendes nyugdíjat kap hassanak.

Ők 27 ezer forintot kapnak havonta, ami a mindenkori öregségi nyugdíjminimumtól függ, és annak a sajnos 90 százalék körüli összege. 27 ezer forintból nem lehet megélni, 54 ezerből sem, ami a közmunkások munkabére általában, de 27 ezer forintból egy beteg ember maximum éldegélni tud, de még azt sem nagyon. Ha nincs a helyi önkormányzatban egy olyan családsegítő, aki fel tudja mérni ennek az embernek a helyzetét, és aki tud arról, hogy az illető beteg, és megpróbálja valamilyen módon segíteni, akkor szerencsétlen se fűteni, se enni nem tud. 27 ezer forintból nem lehet élelmet venni, nem lehet egy hónapban ellátni saját magát egy embernek. Számítalan ilyen példát láttam. Hogy csak egyet említsek, volt olyan tüdőrákbeteg dolgozónk, aki kiesett a közfoglalkoztatásból a betegsége miatt, és 27 ezer forintból élte le a hátralévő három hónapját, ami még visszavolt. Próbáltunk neki élelmet adni naponta, de azért egy önkormányzat nem tudja felvállalni azt, hogy havonta 30 ezer forint segélyt adjon valakinek, nem is szabályos. Tehát ez nem lehet a megoldás.

A másik pedig az, hogy a közgyógyellátás is ettől függ. A rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre való jogosultság feltételei között szintén szerepel a nyugdíjminimum bizonyos százaléka. Az ingyenes gyermekétkeztetés, és a többi, ezek is lehetnek ennek a függvényei, a gyámok pénzbeni ellátása, a gyás, a gyet, az anyasági támogatás - ezt is a nyugdíjminimum különféle százalékos mértékeiben határozza meg a törvény. Azt kell látni, és igen, erre már kaptam

olyan választ, hogy akkor majd rettenetesen sok ember lesz olyan, aki majd igénybe vehet különböző szociális ellátásokat. Ez nem igaz. Ha az önkormányzati segélyekre gondolunk, akkor az önkormányzatoknak jogukban áll a szorzókat megváltoztatni az összegnek megfelelően. De azt ugye belátja mindenki, hogy sem 22 800-ból, sem 27 ezerből, sem 28 500-ból nem lehet megélni egy hétig sem. Vannak, akiknek ez egy-napi költésük vagy félnapi költésük, van olyan is, aki egy perc alatt ennyit keres vagy egy másodperc alatt ennyit keres.

Emiatt van az, hogy mi szeretnénk azt javasolni, és többször is meg fogjuk tenni, hogy gondolkodjunk azon, hogy emeljék meg ezt az összeget, mert ez tíz éve nem változott, és ha csak az inflációt ráemeljük, akkor is már sokkal jobb a helyzet, mint így. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most képviselőcsoportonként kétperces hozzászólásra van lehetőség. Elsőként megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő aszszonyának, a Jobbik részéről.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Hohn Krisztina képviselőtársunk által előterjesztett jogszabálytervezet indokolt, és a méltányos, igazságos elosztás elveivel teljes mértékben egyezik. Magyarországon rendkívül komoly probléma nemcsak az, hogy nagyon sok honfitársunk él nyugdíjasként nagyon alacsony jövedelemből, de komoly probléma a nyugdíjak szélsőségsége, azaz az, hogy nagyon sokan élnek nagyon csekély nyugdíjból, és egyre többen élnek olyan összegekből, amely nem szimplán a létfenntartást szolgálja, hanem bőségesen teremt felhalmozásra is.

A nyugdíj 90 éves intézmény. Az USA-ban, ahol először bevezették, az volt a célja, hogy az öregkori éhezést megpróbálják elkerülni. Akkor a várható élettartam felett két évvel határozták meg azt az időpontot, amikortól lehetett nyújtani. Természetesen ekkor senki nem fizetett nyugdíjárulékot, de az állam érzekelte, hogy az idősök sokszor éhen halnak és nem egyéb betegségekből halnak meg. Viszont 1936 óta nyugdíjbiztosítás és nyugdíjárulékok vannak. Ezáltal mindazok, akik nyugdíjat kapnak, az aktív korukban megszerzik a befizetéseikkel nemcsak a jogot, hanem a mértéket is.

Évente 3100 milliárd forintot fizet a kormány nyugdíjakra. Ugyan 2000 milliárdot fizetnek be az aktív dolgozók nyugdíjárulék formájában, de ne felejtjük el azt, hogy a nyugdíjasok nyugdíja átlagosan 130 500 forint. Ennek jelentős részét bizony már adott hónapban a költségvetésbe áfa formájában befizetik. A nyugdíjasok áfabefizetései a vásárlásaikkal évente 1100 milliárd forint, ami azt jelenti, hogy a nyugdíjassza nem deficitcs. A nyugdíjakat megtermelik az aktívok, és megtermelik maguk a nyugdíjasok a vásárlásaikkal.

Nagyon kérem az összes képviselőtársamat, hogy ezt a javaslatot támogassák, vagy ha nem tudják, üljön

össze a hét párt, és találják ki azt, hogy azt a célt miként lehet elérni, amely ezzel a törvénnyel elérni kívánt volt. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK részéről.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ez a javaslat és az, hogy tárgyaljunk róla, mindenképp indokolt. Ugyanakkor muszáj vagyok jelezni, hogy ez tulajdonképpen csak a jéghegy csúcsa, hiszen egyrészt a nyugdíjrendszernek olyan alapvető problémái vannak, ahol a legkisebb nyugdíj persze nem a legnagyobb probléma - bocsanat ezért a furcsa mondatképzésért -, hiszen nem egyszerűen csak a legalacsonyabb nyugdíjasok vannak méltatlan helyzetben, hanem sok százezer nyugdíjasnak alacsony a nyugdíja. Ráadásul ezek a nyugdíjak valójában nem őrzik meg az értéküket, szemben a kormányzati fogadkozásokkal, hiszen annak a fogyasztásnak, amit a nyugdíjasok fogyasztanak, annak egészen más inflációs számai vannak, mint annak a nagy inflációs számnak, aminek alapján önök dolgoznak. Ezek az emberek egyre nehezebb helyzetben vannak, fokozatosan leszakad a nyugdíjuk, és akkor nem is beszélünk arról, hogy a bérekhez képest hogyan szakadnak le a nyugdíjak az elmúlt években. Nő az a szakadék, amely főleg a régebben nyugdíjba vonultak nyugdíja és a dolgozók bére között van.

Más oldalról pedig a szociális ellátásoknál is ez csak egy tüneti, felszíni kezelés, hiszen az egész szociális ellátórendszert önök szétverték, az önkormányzatokra tolták a feladatok döntő részét, nem biztosítanak hozzá forrásokat. Próbálok kulturáltan fogalmazni, mondjuk így, hogy egy álomvilágot festenek itt elének, ahol boldog közmunkások rohanganak és készülnék vissza a munkaerőpiacra, miközben tudjuk, hogy a közmunka az esetek döntő részében olyan zsákutca, amely sem a tisztességes megélhetést, sem a munkaerőpiacra való visszatérést nem teszi lehetővé.

Mi tehát azt mondjuk, hogy ennél sokkal többre van szükség, egy alapvető nyugdíjreformra és alapvető szociális reformra, a szociális rendszer újjáépítésére, sok szempontból új alapokon való újjáépítésére, de ez az intézkedés egy fontos első lépés lenne, amit a képviselő asszony javasol, ezért támogatjuk azt, hogy tárgysorozatra tűzzük, és reménykedünk abban, hogy ennél többet is el lehet majd érni a törvényjavaslat vitája során. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, az LMP részéről.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ma már egyszer itt az Országgyűlésben hivatkoztam az Alaptörvényre, nevezetesen annak a mondatára, amely azt mondja, hogy

valljuk, hogy az emberi lét alapja az emberi méltóság. Gondoljuk végig ezt a mondatot tovább! Ahhoz, hogy valaki emberi méltóságát érezze, annak biztos, hogy egy alapfeltétele a tisztességes megélhetés. Viszont ha a nyugdíjas-társadalmat látjuk, amely egyre nő és öregszik el a társadalom, azt látjuk, hogy a nyugdíjas idős-korúak jó részének ez nem jut osztályrészül.

(19.20)

Tehát az a 600 ezer ember, akinek 100 ezer forint alatt van a nyugdíja vagy a nyugdíjszerű ellátása, biztos, hogy nem tud ebből tisztességesen megélni. Nagyon sok idős van egyedül, a rezsiköltség, nem akarom sorolni, az árak emelkednek. Aki jár a piacra, tudja, hogy az élelmiszerárak milyen dinamikusan növekednek, és várható a további jelentős növekedés, mert tudjuk, hogy az aszály következtében például a burgonyatermés ebben az évben a fele lesz.

Ez a törvényjavaslat a legalacsonyabb nyugdíjjal rendelkezők helyzetén szeretne javítani. Én magam is többször benyújtottam már azt a törvényjavaslatot, hogy a minimálnyugdíjat legalább 50 ezer forintra emeljük fel, de önök ezt sosem vették komolyan, és mindig lesöpörték az asztalról. Bár megjegyzem, egy fél évvel ezelőtt talán volt arra jel, hogy mégis történhet valami, mert akkor a miniszterelnök úr egy azonnali kérdésemre azt mondta, hogy meg fogják majd vizsgálni ezt a kérdést, de a legutóbbi kérdésemre ezt már lesöpörte az asztalról. *(Arató Gergely: Még odébb vannak a választások.)* Igen, valóban, még egy picikét arrébb vannak az európai parlamenti választások és az önkormányzati választások.

Én azt szeretném kérni képviselőtársaimtól, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak, az MSZP részéről.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Rabjai vagyunk egyfajta régi stokinak, hiszen olyan szavakat használunk, és olyan kifejezéseket citálunk ide, amelyek már rég nem fedik le azt, amiről szó van. Még mindig nyugdíjrendszerről beszélünk, pedig ez már rég nem rendszer, még mindig beszélünk szociális ellátórendszer-ről, holott már rég nincs benne semmilyen rendszer, csak ad hoc intézkedések vannak. Itt is erről van szó. Bár dicséretes, hogy a kormánypárti média legalább már beidézi néhányszor engem is.

Kedves barátaim, arról van szó, hogy amit mi nyugdíjrendszernek hívunk, abban borzasztó igazságtalanságok vannak, és ezek mind az Orbán-kormány intézkedéseinek következtében kerültek előtérbe. Az, hogy ma Magyarországon 20 ezer embernek kevesebb a nyugdíja, mint 30 ezer forint, azt hiszem, hogy kimondani is szégyen.

Az, hogy ma Magyarországon 590 ezer embernek kevesebb a nyugdíja, mint 100 ezer forint, az, hogy a nyugdíjasok egyharmadának kevesebb a nyugdíja,

mint az egyszemélyes nyugdíjasháztartás létminimuma, azt gondolom, hogy kimondani is szégyen.

És az is szégyen, hogy a nyugdíjasok több mint kétharmada nem kapja meg az átlagot, ami következésképpen rávilágít arra az igazságtalanságra, amit az előbb említettem, ugyanis az orbáni politika következtében alakultak ki ezek a torz igazságtalanságok. Az, hogy önök azt hazudják, hogy megőrzik a nyugdíjak vásárlóértékét, ez egy 100 ezer forint alatti nyugdíjasnak a következőt üzeni: te a múlt évben nyomorultul kevés nyugdíjból kellett hogy éljél, mert Orbán Viktor így döntött. Ez azt jelenti, hogy jövőre ugyanolyan nyomorultul kevés pénzből fogsz élni, mint tavalyelőtt, mert a pénzed csak annyival fog növekedni, konkrétan a nyugdíjad, mint amennyi a pénzromlás mértéke. Innentől kezdve ez az ember élete végéig ilyen helyzetben marad, ha ezt az inflációkövető nyugdíjmelési technikát alkalmazza Magyarország. S innentől kezdve nézhetjük azt is, hogy hogy áll a leggazdagabbak, a milliós nyugdíjjal rendelkezők jövedelme. Erről kellene itt beszélni. Mi természetesen támogatni fogjuk az indítványt, de úgy látom, hogy a kormánypárti képviselők a fülük botját sem mozdítják erre az egészszre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e hozzászólni az elhangzottakhoz. *(Hohn Krisztina jelzésére:)* Hohn Krisztina képviselő asszony jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő asszony.

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm szépen a szót. Nagyon fontos még azt elmondani, hogy létezik többféle segély, az önkormányzatok is adhatnak segélyt, de nem újabb és újabb segélyeket kell kitalálni, hanem annyi pénzt kell adni mindenkinek, hogy ne szoruljon rá az alamizsnára és a segélyekre. Nem nyugdíjprémiumot kell adni szerintem - bár nagyon jó, és kapják meg; holnap tele lesz az újság, hogy én azt mondtam, hogy nem kell nyugdíjprémium, tehát adjunk -, hanem miért nem tudunk annyi nyugdíjat adni, hogy mindenki megfelelőképpen tudjon élni. Szörnyű az, hogy tényleg vannak olyanok, akiknek a nyugdíja nem éri el a minimálbért. Miért nem? Hát, ha a minimálbérre azt mondjuk, hogy ennyi, akkor miért nem mondjuk azt a legkevesebb nyugdíjra is, hogy ennyi?

Én azt gondolom, hogy nem vagyunk elég felelősségteljesek akkor, ha nem gondolunk elesett embertársainkra, a mélyszegénységben élőkre. Igenis, kutya kötelességünk róluk gondoskodni, nem hagyhatjuk őket az út szélén. Vannak olyan emberek, akik ha lerobbannak és nincs családjuk, egyszerűen nincs annyi pénzük, hogy valamilyen krónikus osztályon kezeltesék magukat. Vagy nemigen vannak helyek a szociális otthonokban, mert 28 meg 27 ezer forintért senki sem akarja őket ellátni.

Az otthonokban vannak egymaguk minimális pénzből, talán ki tudják fizetni a villanyt, de lehet, hogy már se víz, se villany. Nagyon sok helyen a cipőiket égetik el, meg a ruháikat az emberek, mert nincs

tüzelőre pénz. Még szerencse, hogy idén ilyen jó kis tél van, hogy nem kellett még annyit fűteni, mint máskor, hiszen nincsenek még mínusz fokok. De az, hogy valakinek 30 ezer forintból kelljen megélni, borzasztó.

Ez szerintem tarthatatlan, úgyhogy kérem, hogy legalább gondolkodjanak el azon a kormánypárti képviselők és a kormánytagok is, hogy valamit ki kell találni ezekre az emberekre, mert ez így tovább nem mehet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **közszférabeli szervezetek honlapjainak és mobilalkalmazásainak akadálymentesítéséről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A kormány-előterjesztés T/2937. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Megkérdezem az előterjesztőt, Kara Ákos államtitkár urat, hogy kíván-e felszólalni. *(Kara Ákos jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. Jelzem, hogy összesen tíz perc áll rendelkezésére a viszonylással együtt. Mintha a kártyája nem lenne betolva államtitkár úrnak. Tessék!

KARA ÁKOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak röviden, hogy legyen mód és lehetőség reagálni, ha szükséges. Lényegében arról van szó, hogy a közszférabeli szervezetek honlapjainak és mobilalkalmazásainak akadálymentesítéséről szóló új törvény elfogadásával újabb lépést teszünk a befogadó digitális társadalom megteremtésének irányába. A törvényjavaslat azt a célkitűzést erősíti, hogy Magyarországon mindenki egyenlő feltételekkel férhessen hozzá az interneten elérhető, az állam által nyújtott közszolgáltatásokhoz, információkhoz.

Azt tudják mindannyian, képviselőtársaim, akik figyelték vagy olvasták, ismerik a törvényjavaslatot, hogy uniós irányelv alkalmazásáról van szó, és azt is tudják, tudhatják, hogy van idő a részletszabályoknak, illetve a részletszabályokból fakadó alkalmazásoknak az alapos átgondolására, megvitatására, tehát a jó gyakorlatok megvalósítására, létrehozására.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt szeretném kérni önöktől, hogy, ahogy többen jelezték a parlamenti vita során, majd támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. Elsőként megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az általános vitában elhangzott érveken felül szeretnék egy hiányérzetet megosztani a tisztelt államtitkár úrral, kihasználván, hogy kormánytag van

az ülésteremben. Szeretném elmondani ugyanis, hogy az Eurostat és MNB versenyképességi jelentése tekintetében - itt főleg a 2017-es kiadásra szoktunk hivatkozni - kiderül az, hogy a vállalati adófizetéssel töltött idő Magyarországon nemcsak meglehetősen magas és stagnál, amit 277 óra/évre tesznek jelen pillanatban, hanem ez kimondottan a bürokratikus folyamatok számasságának a következménye. Ezzel szemben a visegrádi térség több országában ez 2009 óta lényegében folyamatosan csökkenő tendenciát mutat.

Ez arra enged következtetni, hogy főleg a mikro-, kis- és középvállalkozói szektor esetében kellene olyan pluszmódszereket, olyan pluszmotivátorokat kidolgozni, amellyel szemben a versenyhátrányok ledolgozhatók, a lassan növekvő, de még mindig alacsony szintű termelékenységük tovább növelhető. Itt államtitkár úr figyelmébe szeretném ajánlani a Vállalkozásfejlesztési bizottság elé kerülő határozati javaslatot, amelyben kimondottan egy bürokráciacsökkentő program elemeit tettük le az asztalra. Ennek része volt egyébként vállalkozások, jelesül kisvállalkozások számára mobilalkalmazások és különböző, teljes körben az online térben elvégezhető szolgáltatások keresztülvitele.

Bár sajnálatos módon „nem” szavazat nélkül ez a határozati javaslat elvérzett, arra kapacitálnám államtitkár urat, hogy munkatársai segítségével igyekezzenek ezt megvizsgálni, és amennyiben találnak benne vállalkozásfejlesztési szempontból támogatható pontot, nyújtsák be akár a saját nevük alatt, mi, jobbkiosok ezt természetesen támogatni fogjuk a szavazatunkkal. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(19.30)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a napirendi ponthoz. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt.

Megkérdezem Kara Ákost, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Látszik, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

KARA ÁKOS innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Felszólaló képviselőtársamnak szeretnék annyit mondani, hogy köszönöm szépen a javaslatot, majd a digitalizációval kapcsolatos általános gazdasági, gazdaságfejlesztési vitánál nyilván érdemes erről is beszélni. De szeretném jelezni önöknek, hogy a mostani törvényjavaslat kifejezetten a közszférabeli szervezetek honlapjainak és mobilalkalmazásainak akadálymentesítéséről szól. Tehát ez a javaslat semmiképpen nem adja meg annak a keretét.

Előljáróban, ha megengedi képviselő úr, csak szeretnék utalni arra, hogy például a szupergyors internethálózat kialakítása során jogi akadálymentesítés keretében az abban részt vevő vállalkozások számára jelentős könnyítéseket biztosítottunk. Ennek is

köszönhető, hogy most már közel 500 ezer új vezetékes elérési pontja van, 500 ezer háztartásnál érhető el az elmúlt évek közös munkájának, a kormány előterjesztésének, illetve az Országgyűlés döntéseinek következtében csak a vezetékes szupergyors internet.

Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a mostani, illetve a korábbi törvényjavaslat-tárgyalási szakaszokban elmondott észrevételeiket. Azt szeretném kérni önöktől, hogy majd támogassák jelen törvényjavaslatot a zárószavazáskor. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A vitát lezárom. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2017. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A Költségvetési bizottság által benyújtott előterjesztés T/452. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Megkérdezem az előterjesztőt, V. Németh Zsolt képviselő urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem. A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván álláspontot ismertetni a vita során. A kijelölt Kulturális bizottság nem állított előadót.

Így most a képviselői felszólalások következnek, a napirendi időkeretben. Ennek keretében elsőként megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő aszszonynak.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! E szervezet 2017-es költségvetésének végrehajtásáról szóló beszámoló a T/452. számú törvényjavaslat. Az elmúlt 8 évben számtalan ellenzéki képviselő is elmondta és számtalan szakmai szervezet is azt, hogy ennek a szervezetnek hibrid szervezetté alakítása, az a helyzet, hogy egy hivatal, egy hatóság ugyanazon költségvetési keretben dolgozik, mint amiben egy egyébként a felügyelete alá tartozó média-szervezet, önmagában diktálja azt, hogy minden beszámoló átláthatatlan lesz. Minden beszámoló olyan kételyeket, kétségeket fog mindenkor is ébreszteni az ellenzékben, amit eleve a rendszer diktál, amit kialakítottak.

A költségvetési bizottsági vita során jó pár kérdést feltettünk a hivatal képviselőinek az irányban, hogy adjanak magyarázatot bizonyos költségekre. Úgy ítélem meg, hogy nem baj, ha a plenáris ülés elé is terjesztjük ezeket.

432 millió forintot költöttek különböző ügyvédi és egyéb tanácsadásokra '17-ben, amiből egyáltalán azt sem lehet látni, milyen feladatokat támogattak ezzel. Sőt, azt sem tudjuk, hogy a szimpla tanácsadás, ügyvédi tanácsadás és egyéb tanácsadás milyen tartalmú lehetett. Hiszen egy ügyvédi, jogi képviselői tevékenység vagy tanácsadás teljesen más, mint valami-

fajta üzleti tanácsadás, valamifajta kidolgozása esetleg egy beszerzést megelőzően az elképzeléseknek. Kérdéseket tettünk fel a Költségvetési bizottságban az előadóknak, nem kaptunk rájuk választ.

Reklámra és propagandára 208,5 millió forintot költött kifejezetten a hatóság, amivel az a probléma, hogy egyrésztől több száz millió forintról beszélünk, és nem tudjuk, hogy milyen reklámra, milyen propagandára. Ugyan kaptunk egy olyan választ, ami arról szólt, hogy a médiatudatosság növelése érdekében különböző reklámfilmeket készítettek 208 millió forintból, de úgy ítélem meg, hogy manapság, amikor már a médiaszerkesztés szinte a gimnazista gyerekek kezében van okostelefonjaik révén, ilyen nagyságrendű propagandapénzre egyáltalán nem kellett hogy szükség legyen.

Ami rendkívül érthetetlen volt és bizony szóvá tettük, az az informatikai beszerzések 30 százalékos drágulása a költségvetéshez és a végrehajtáshoz képest. Úgy ítéljük meg, hogy egy informatikai fejlesztésnek nem egy-két nap, nem egy-két hét alatt, sőt nem is egy-két hónap alatt történik meg a tervezése és a kivitelezése. Elképzelhetetlen volt számunkra, hogy miként emelkedhetett meg egy ilyen fejlesztés ilyen nagy mértékben. Természetesen választ ezekre sem kaptunk. Mindenesetre úgy ítéljük meg, hogy még a piaci viszonyok ismeretében is óriási túlarazás következett be.

Nem értettük, milyen alapon lehet egy ilyen óriási tartalékkal bíró szervezetnek, mint a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság folyószámlahitele, hiszen több milliárd forintos tartaléka van, ha tisztelt képviselőtársaim megnézik a beszámolót. Majd választ kaptunk arra, hogy az MTVA-nak van még folyószámlahitele. Hát, ezt se nagyon értettük, mert ahová 90 milliárdot tud a költségvetés beutalni, na vajon mi az, amit még nem tudnak saját forrásból kifizetni?

A különböző alapítványokra, médiapályázatokra 36 milliárdot különített el a költségvetés, amiből 32,5 milliárd forintot el is költöttek, és maradt 4. Érdeklődtünk, hogy a 4 milliárdból nem lehetett volna-e olyan vidéki kis médiaműhelyeket támogatni, amelyek nem a kormánypropagandát szolgálják, hanem esetlegesen a társadalmat információkkal, felvilágosításokkal, de sajnos ezekre sem kaptunk választ.

A hatóság államháztartáson belüli 2,3 milliárd forintos működési célú támogatást biztosított egy bizonyos Médiatudományi Intézet működési költségeire. Ez a Médiatudományi Intézet akkor került közérdekűre, amikor A szólásszabadság káprázata címmel jelent meg Koltay András előállításában egy mű, aki egyébként a hatóság dolgozója. Feltettük a kérdést, hogy azért az nem furcsa-e, hogy a hatóság saját dolgozója készít kiadványt, és azt mindjárt 2,3 milliárd forinttal tudják megtámogatni. Ez azért több mint durva.

Aztán még volt egy komoly tétel, amit úgy ítélünk meg, hogy szóvá kell tennünk, ez pedig az, hogy 92 millió forint folyt be a közmunkásként visszafoglalkoztatottak támogatására. Pontosan tudjuk jól, hogy az egész országban számtalan helyen azért, hogy

a közsférában olcsó munkaerőt kapjanak, elbocsátottak akár nagyon komoly szakképzettséggel bíró dolgozókat is, és közmunkásként foglalkoztatták vissza. Azt a választ kaptuk a hatóság képviselőjétől, hogy ez az MTVA-nál fordult elő.

Most tényleg, komolyan gondolja bárki, hogy annál a szervezetnél, ahol 90 milliárd forint a költségvetés támogatása az adófizetők pénzéből, még van képük megtenni azt, hogy akár egy darab közmunkást is foglalkoztatnak, amikor fel tudják őket státuszba venni? Egyébiránt a beszámolóban az is benne van, hogy nincs föltöltve az összes engedélyezett státusz, azaz van szabad munkaerő-alkalmazási lehetőség.

Azt szeretném a tisztelt képviselőtársaimtól kérni, hogy ezt a beszámolót egyszerűen azért se fogadják el, mert bár lehetséges, hogy a számviteli szabályoknak megfelel, lehetséges, hogy azon előírásoknak, hogy a hatóság miként készítsen egy beszámolót, megfelel, de ennek a szervezetnek, ennek a szervezetrendszernek ez a beszámolója nem alkalmas arra, hogy egyrésztől a polgároknak bemutassák a valóságot, megmutassák a tisztas, gondos gazdálkodást, és azt, hogy ez a szervezet a társadalom üdvére végzi tevékenységét. Nagyon köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Tordai Bence képviselő úrnak, a Párbeszéd részéről.

(19.40)

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Csatlakozom Varga-Damm Andrea képviselőtársamhoz, ez a bizottsági jelentés sem tudja elosztatni azt az alapvető kételyt, hogy mégis mi értelme van elkölteni közel százmilliárd forintot arra közpénzből, hogy aztán ez a kormánypárt vagy ha úgy tetszik, az állampárt médiájaként működő, korábban közmédiaként működő intézmény működését finanszírozza. Ha szeretnénk orosz propagandát nézni, látni, olvasni, hallani, akkor elmenünk a Szputnyik vagy a Russia Today oldalaira, ehhez nincs szükségünk arra, hogy az NMHH közvetítésével és jóváhagyásával a magyar kormányzati csatornákon is ez dőljön ránk. Ha szeretnénk a Fidesz propagandamédiáját követni, akkor majd megveszszük a Ripostot, hogy aztán olyan szégyenteljes címlapokkal találkozunk rajta, amin magyar emberek csoportja ellen uszítanak gyűlöletre. De nem szeretnénk ilyet olvasni, és egyébként nem szeretnénk, ha a közpénzből kibérelt Fidesz-oligarchák ilyen lapokat adhatnának ki, és hajdan újságíróként működő polgártársaink ilyenekhez adnák a nevüket.

Hogyha szeretnénk, hogy ne legyen egyenlő és tárgyyszerű tájékoztatás a közügyekről, akkor persze, pontosan egy ilyen NMHH-t tartanánk fenn. De miután ez éppen a demokrácia kiüresítését, lerombolását célozza és eredményezi - sajnos egyre hatásosabb módon -, ezért azt gondolom, hogy az NMHH-nak, amely

ezekhez a folyamatokhoz nemhogy asszisztál, de amikor a fideszes médiaoligarchák hatalomkoncentrációja, a médiaszabadság sérülése, a sajtószabadságnak a felszámolása, a magyar emberek tájékozódási jogának a tényleg lassan orvosolhatatlan sérülései látszanak, be kellene avatkoznia. De miután nem ezt teszi, nem látja el a feladatát, innentől kezdve minden, a működésére fordított közpénz nemhogy fölösleges és hiábavaló, de egyenesen kártékony és kontraproduktív.

Tehát az lenne örömteli, ha az eddigi és a jövő évi költségvetése is nulla forintot tartalmazna, akkor legalább nem tudna több kárt okozni a magyar embereknek, nem tudna több kárt okozni a magyar demokráciának, és akkor talán egy kicsit nagyobb békében élhetnénk ebben az országban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Jelzésre:)* Igen. Dunai Mónika képviselő asszony jelentkezett be. Öné a szó.

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon röviden szeretnék reagálni arra, ami a mostani, úgynevezett bizottsági jelentések vitájában elhangzott. Én ugyan a Kulturális bizottságnak vagyok tagja és nem a Költségvetésinek, de a Kulturális bizottság is megtárgyalta ezt az előterjesztést, és a Kulturális bizottságban folytatta le a részletes vitának egy részét. A részletes vitában ott volt elnök asszony, ott volt gazdasági igazgató asszony, és nagyon sok kérdést tettünk fel, és erre meg is kaptuk a válaszokat.

A Költségvetési bizottsági ülésen történekről pedig én tájékoztatást kértem képviselőtársaimtól a frakcióban, hogy mi is történt ennek a napirendnek a vitájában. Én azt a tájékoztatást kaptam, hogy ezeket a kérdéseket, amelyeket ma itt a bizottsági jelentések vitájában Varga-Damm Andrea feltett, ezeket feltette ott a bizottsági ülésen is a részletes vitában, majd elment. Ezt követően, ettől függetlenül, hogy nem vett tovább részt a bizottsági ülésen, részletes, tételes, pontos választ kapott az ott feltett kérdéseire. Én azt szeretném kérni, hogy ha valaki valamit komolyan kérdez, akkor olvassa el vagy vegye észre, hogy válaszoltak neki. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most Varga-Damm Andrea képviselő asszony jelezte, hogy hozzá kíván szólni. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tekintettel arra, hogy Dunai Mónika képviselő asszony úgy érezte, hogy meg kell engem szólítania, tájékoztatom, hogy a bizottsági ülés azon részén, amelyen a kérdések elhangoztak és a válaszok is, jelen voltam. Attól, hogy néhány képviselőtársam rosszul emlékszik, az nem jelenti azt, hogy az még igaz is. Egyébiránt jelezni kívánom, hogy attól, hogy esetleg valaki egy bizottsági ülésen azért nem vesz részt, mert egyébként a Honvédelmi bizottságba

kellett átmenni, mert ott volt feladat - tehát én sokszor paralel szoktam két-három bizottságot vinni, egyszerűen azért, hogy mindenütt a feladatainkat el tudjuk látni -, nem jelenti azt, hogy érdemben a kérdésekkel nem foglalkozunk, és azt sem jelenti, hogy mi a plenáris ülésen ne a valóságról beszélünk.

Képviselő asszonynak elmondanám, hogy ehhez képest számtalan egyéb kérdést tettünk fel a hatóság képviselőinek, és volt, amelyre választ is kaptunk. Amelyeket jelen ülésen felvettem, arra nem kaptunk érdemi válaszokat, illetőleg, amint ismertettem, olyan válaszokat kaptunk, amelyeket pedig nem lehet elfogadni, legalábbis ellenzéki képviselőként semmiképpen. Ezért tehát nagy tisztelettel nemcsak képviselőtársnómet, hanem a többieket is kérem, vegyék tudomásul, hogy amíg nekünk jogunk van beszélni, beszélni is fogunk, amíg jogunk és alapunk van kritizálni, fogunk is kritizálni, mert ez a dolgunk és minket ezért küldtek ide. Ha ellenkező oldalon ülnénk, állnánk, és mi lennénk a kormányzó párt, akkor önök nem így, ötször így kritizálnának, hiszen mi ismerjük a 2010 előtti ellenzéki tevékenységüket, amikor is gyakorlatilag csak abba nem kötöttek bele, ami nem jött szembe. Tehát tessenek elfogadni az elkövetkező három és fél évre is, hogy mindig, ami kritizálható, kritizálni is fogjuk, mert egy célunk van: nem az, hogy a kormányzatot földbe döngöljük, hanem az, hogy a dolgok jól folyanak.

De ha még nekem van 1 perc 53 másodpercem, akkor még egyet el szeretnék mondani. Naponta négyszer-ötször hallom azt, hogy a szocialista kormányok alatt mit csináltak rosszul. Én egyet szeretnék mondani, és emlékeztetni: azt tetszettek mondani 2010 előtt, hogy önök jól fognak kormányozni. Nem azt mondták, hogy jobban fognak kormányozni, mint a szocialisták, hanem hogy jól. Ez azt jelenti, hogy abszolút értékben jól fognak kormányozni. Tehát nagyon kérem önöket, egy kérdésre a válaszuk ne úgy kezdődjön, hogy bezzeg a szocik vagy liberálisok mit csináltak, mert senkit nem érdekel, legalábbis a mi oldalunkon semmiképpen nem érdekel. *(Csárdi Antal tapsol.)*

Mi azt várjuk el, hogy önök mindent jól csináljanak, mert ezt hitték el a társadalommal. Nemcsak ennek a kérdésnek a kapcsán, hanem számtalan más ügyben ezt mindig, mindig el fogjuk mondani, önök mindig, mindig azt fogják mondani, hogy önök mindent tökéletesen csinálnak, csak majd azt nézzük meg, hogy a társadalom ezt hogy viseli.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most újból Dunai Mónika képviselő asszony jelentkezett fel szólalásra. Tessék!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Na most, ezek után én mindenféleképpen nagyon kíváncsi vagyok, és el fogom olvasni a szó szerinti jegyzőkönyvét bizottsági ülésnek, és ki fogom kérni azokat

az anyagokat, hogy milyen kérdéseket tett fel képviselőtársam és erre milyen válaszokat kapott, mert most már őszintén kíváncsi vagyok rá. *(Demeter Márta: Csak az Origó írja majd meg! Erre figyeljenek oda!)*

Azt senki nem vonta kétségbe, tisztelt képviselőtársam, hogy joguk van beszélni, joguk van a demokrácia és a házszabály szerint bármit akár hússzor is megkérdezni. Én csak azt szeretném aláhúzni, hogy önöknek joguk van olvasni is meg a válaszokat meghallgatni is.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Kérdem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nem érkezik jelzés.)* Nem látok jelentkezőt. Így a vitát lezárom.

Megkérdem V. Németh Zsolt képviselő urat, hogy kíván-e hozzászólni mint előterjesztő. *(V. Németh Zsolt bólint.)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

V. NÉMETH ZSOLT, a Költségvetési bizottság előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság sajátos jogállása alapján, hiszen nem jelenti ez a most tárgyalandó anyag, hogy a költségvetés egy fejezete lenne, önálló gazdálkodó szerv, önálló szabályozó hatóság, a Költségvetési bizottság az, amely betervezte ide az előterjesztést.

Az Országgyűlés házszabályának megalkotásakor mi, a jogalkotók nem gondoltuk azt, hogy a részletes vitát meg kell duplázni, sem szándékunk, sem döntésünk nem volt. Ezek alapján, ami most erre az ülésre tartozik, az csupán az, összegezve, hogy kérem képviselőtársaimat, hiszen a részletes vitát lefolytattuk, hogy fogadják el az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

(19.50)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2019. évi egységes költségvetéséről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A Költségvetési bizottság által benyújtott előterjesztés T/2052. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Megkérdem szintén V. Németh Zsolt képviselő urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e most hozzászólni az előterjesztéshez. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy jelen pillanatban nem kíván hozzászólni. A kormány képviselője jelezte, hogy nem kíván álláspontot ismertetni a vita során. A kijelölt Kulturális bizottság nem állított előadót.

Így most a képviselői felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az természetesen már az előző szavaimból is kiderült, hogy nem vagyok nagy barátja ennek a szervezetnek, nem önmagában a résztvevők miatt, hanem azon jogi konstrukció miatt sem, amely alapján működik és azon tartalom miatt sem, amely a közszolgálati médiumokból árad a magyar polgárok felé.

Ezért tehát természetes az, hogy meglehetősen kritikus vagyok e szervezettel kapcsolatban és úgy gondolom, hogy minden tisztességes magyar állampolgárt, aki az állami médiumokból folyamatosan valótlanosságokat, hazudozásokat és félelemkeltést hall, nekünk meg kell védenünk, meg kell óvnunk, mert ez a feladatunk.

Az NMHH költségvetése és beszámolója vonatkozásában feltártam 1990 óta az állami televízió és rádió juttatott költségvetési források mértékét. Tettem ezt azért, mert a '19-es költségvetés újra közel 100 milliárd forintot nyújt ennek szervezetnek azon indokkal, hogy ebből tartják fenn az MTVA-t és társult szervezeteit.

1990-ben 2,6 milliárd forint volt az állami televízió és rádió költségvetése, amely jelenértéken 32 milliárd forintot jelent. Ez egy nagyon kiugró szám volt a korábbi évekhez képest, de 1990-ben, a rendszerváltáskor természetes volt, hogy egy demokratikus átalakulás érdekében olyan technikai és személyi állománnyal bíró médiumokat kellett létrehozni, amelyek alkalmasak arra, hogy segítsék a polgárokat a demokratikus átmenetben.

1998-ra 6,6 milliárd forint jutott az állami rádió és televízióknak, amely jelenértéken 23 milliárd forintot jelent. 2002-ben 13,3 milliárd forint volt a költségvetése, amely jelenértéken 28 milliárd forintot jelent. 2006-ban 14 milliárd jutott, amely jelenértéken 21 milliárd forint. 2010-ben 28,5 milliárd forint volt, amely jelenértéken 32,5 milliárd forint. A 2010-es év is kiugró volt, de ez nem különösen csoda, hiszen a szocialista-liberális kormány mindent elkövetett azért, hogy a médiájával segítse a Fidesz népszerűségét csökkenteni, és ezért apait-anyait beadott abba, hogy a médiumai velük szemben tudjanak tevékenykedni.

Tehát azt kell mondjam, hogy egyik oldal sem volt ebben a kérdésben különb a másikkal. Na de, már bocsánatot kérek, a 2010-es 28,5 milliárd forint, ami mai értéken 32,5 milliárd forint, ehhez képest háromszor annyit elkölteni a nemzeti közszolgálati médiumokra, azért ez tényleg nagyon durva. Különösen úgy, hogy a műsorstruktúrájuk rendkívül színvonalatlan, semmilyen módon nem lehet korszerűnek nevezni.

Lehet, hogy a hírműsorok háttérét szolgáló képi világ magas szintű informatikai beruházást igényel, és esetlegesen olyan különleges berendezéseket kellett beszerezni, amelyek ezt végre tudják hajtani, de a többi műsor a többi adón sematikus, silány, régi sorozatokat, régi filmeket ismételtetnek. Gyakorlatilag szakmai színvonala nem nőtt az elmúlt nyolc évben ezeknek a médiafelületeknek.

Ha megnézzük a frekvenciadíjakat, amely vonatkozásában félreértette a bizottsági ülésen elnök asszony a szavaimat, mert ő azt mondta, hogy én a frekvenciadíjat összekeverem a mobilszolgáltatók által fizetett frekvenciahasználati díjjal. Nem keverünk össze semmit, egy a lényeg, hogy mind a mobilszolgáltatók, mind a különböző médiafelületek megvásárolják azt az állami tulajdont, azt a frekvenciát, amelyen a tevékenységüket végzik. Ha megnézzük, hogy huszonevvel ezelőtt mi volt a célja annak idején a jogalkotónak, hogy mire szolgáljanak ezek a díjak, ennek egyértelműen az volt a célja, hogy a közösség, a társadalom részesülhessen abból a profitból, amelyet ezek a szervezetek a piaci viszonyok között a bevételeikkel tudnak realizálni, hiszen ez egy olyan vagyon, amire üzleti vállalkozást lehet építeni.

Ha megnézzük azt, hogy a frekvenciahasználatból bejövő bevételek mire fordítódnak, akkor azt látjuk, hogy gyakorlatilag annyit sem szolgálnak, hogy ezeket a médiumokat fenn lehessen belőle tartani. Ez azt jelenti, hogy a magyar polgároknak ez a közös vagyona nem tud annyi bevételt realizálni, amivel egyáltalán ezt a hazudozó közszolgálati médiatársaságot fenn lehet tartani.

Megnéztük részleteiben a gazdálkodást, és valami elképesztő pazarlást tapasztaltunk. Elmondom Dunai Mónika képviselőtársamnak, hogy sajnos, amikor Mesterházy Attila képviselőtársam rákérdezett kifejezetten az MTVA-nál a javadalmazásokra, akkor erre sem kaptunk választ. Ugyan ígéretet kaptunk arra, hogy majd írásban tájékoztatnak, de a mai napig sem kaptunk tájékoztatást, nagy valószínűséggel azért, mert olyan nagyságrendű bérek lehetnek, amelyek nagyon nem tükrözik azt a teljesítményt, ami a közszolgálati médiumokból a polgárok felé árad.

Elképesztő volt a dologi kiadások és a személyi kiadások mértéke. Gyakorlatilag egyetlen olyan korábbi tapasztalatot nem találtunk, amely indokolta volna ezt a fajta szükséges költséget. Úgy ítéljük meg, hogy semmi mást nem szolgál mindez, hanem kifizetőhely, tehát a különböző alvállalkozóktól vagy vállalkozóktól megrendelt kifizetésekből nagy valószínűséggel valahova vissza kell folynának pénzek, mert ezt az eredményt, amelyet várhatnánk egy ilyen nagyságrendű pénz elköltésétől, nem kapjuk meg.

Bósz Anett képviselőtársam a költségvetési vita során kigyűjtötte azt, hogy ez a pénz, amit a 2019-es költségvetéssel e szervezetnek akarnak juttatni, azt jelenti - most figyeljenek! -, hogy a Margit Kórház 21 évig tudna működni ebből a pénzből. Össze tetszenek hasonlítani, hogy miről beszélünk?! Egy egész kórház költségvetési támogatása azért elég sok honfitársunk életét tudná megmenteni és meggyógyítani; 21 évig tud működni abból, amit mi egy évig adunk ennek a hazug propagandagépezetnek.

Úgy ítélem meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy nemcsak a szervezet torz jellege és az a fajta eredmény vagy eredménytelenség, ami kijön a mindennapokban ezektől a szervezetektől, hanem ennek a nagyságrendű költségvetési forrásnak a juttatása is csak azt

tudja jelenteni, hogy egy ellenzéki képviselő nem támogat egy ilyen költségvetést. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Kérdezem, hogy kíván-e valaki még hozzászólni a vitához. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom. Megkérdezem V. Németh Zsoltot, hogy kíván-e hozzászólni mint előterjesztő. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó, képviselő úr.

V. NÉMETH ZSOLT, a Költségvetési bizottság előadója: Köszönöm, igen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hasonló gondolatot kellene most is elmondanom, a részletes vitát a kijelölt bizottság lefolytatta, módosító indítványt nem nyújtottak be, ezek után nem tartanám célszerűnek a részletes vitát megismételni, az ott elhangzottakat fölidézni. Talán csak annyit, hogy 84 százalékos a felsőfokú végzettségű munkatársak aránya, így az ott jelzett bérek - mekkora az átlagfizetés, gazdasági igazgató, tehát képviselő asszonynak mondom, hogy volt ilyen válasz -, az átlagos illetmény a hatóságnál 470 826 forint, költségtérítésekkel, jutalmakkal 773 ezer.

(20.00)

És mindezt indokolja a felsőfokú végzettségek aránya, tehát volt ilyen válasz, elhangzott ilyen válasz, viszont további részletekre nem térnek ki. Kérem képviselőtársaimat, hogy az előterjesztést támogassák. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük az előterjesztő mondatait. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **az 1965. évi 4. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a New Yorkban, 1961. március 30-án kelt Egységes Kábítószer Egyezmény módosításának kihirdetéséről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/2929. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Salacz Lászlónak, a bizottság előadójának.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2018. november 8-án tartott ülésén megtárgyalta az 1965. évi 4. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a New Yorkban, 1961. március 30-án kelt egységes kábítószer-egyezmény módosításának kihirdetéséről szóló T/2929. számú törvényjavaslatot.

Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 33 igen szavazattal egyhangúlag elfogadta. A módosító javaslat a Külügyi bizottság részéről megfogalmazott egy pont terjedelmű jogtechnikai jellegű módosítást tartalmazza.

A törvényjavaslat célja, hogy a magyar jogrendbe is átültetésre kerüljön az ENSZ Kábítószerügyi Bizottságának döntése. Az ENSZ Kábítószerügyi Bizottsága úgy döntött, hogy hat új anyag kerüljön fel az egységes kábítószer-egyezmény vonatkozó jegyzékeibe. Ezek az anyagok számos visszaélésre adhatnak lehetőséget.

A jegyzék besorolásait minden aláíró állam köteles átvenni, azonban nemzeti hatáskörben nem nyilvánítható egy anyag sem kábítószerre. Elfogadás esetén ezen kábítószernek nyilvánítandó anyagok a hatályos magyar szabályozás szerint új pszichoaktív szernek fognak minősülni, ennek köszönhetően ezek a szerek nemzetközileg is a legszigorúbban ellenőrzött kategóriába kerülhetnek. A szóban forgó ENSZ-határozatok nemzetközi megállapodások, így elengedhetetlen, hogy az Országgyűlés annak kötelező hatályát elismerje, és a határozatok szövegét kihirdesse.

Tisztelt Ház! A kábítószerekkel szembeni hatékonyabb fellépés érdekében kérem, támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Dr. Vitályos Eszter Zsuzsanna: Nem.)* Jelzi, hogy egyelőre nem kíván felszólalni.

A kijelölt Külügyi bizottság nem állított előadót, így most képviselői felszólalások következnek, ha valaki megnyomja a gombot *(Senki nem jelentkezik.)*, de ilyen nem történt. Így a vitát lezárom.

Az illendőség kedvéért megkérdezem megint az előterjesztőt, hogy kíván-e esetleg hozzászólni. *(Dr. Vitályos Eszter Zsuzsanna: Köszönöm, nem.)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Képviselőtársaim! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotrop anyagokról szóló, Bécsben, az 1971. évi február hó 21. napján aláírt egyezmény módosításának kihirdetéséről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/2932. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként szintén a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót újból Salacz László képviselő úrnak.

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2018. november 8-án tartott ülésén megtárgyalta az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel

kihirdetett, a pszichotrop anyagokról szóló, Bécsben, az 1971. évi február hó 21. napján aláírt egyezmény módosításának kihirdetéséről szóló T/2932. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 33 igen szavazattal egyhangúlag elfogadta. A módosító javaslat a Külügyi bizottság részéről megfogalmazódott egy pont terjedelmű jogtechnikai jellegű módosítást tartalmazza.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az ENSZ Kábítószerügyi Bizottságának döntése alapján újabb hat pszichotrop vegyület került fel az úgynevezett második jegyzékbe, ez a jegyzék még a Bécsben, 1971-ben aláírt egyezmény része. A szóban forgó ENSZ-határozatok nemzetközi megállapodások, így elengedhetetlen, hogy az Országgyűlés annak kötelező hatályát elismerje, és a határozatok szövegét kihirdesse, hasonlóan az előző törvényjavaslathoz.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ezért kérem önöket, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: *(Hangosítás nélkül:)* Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Rig Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából. *(Közbeszólások, köztük: Majd a mikrofont, elnök úr!)* Bocsánat, igen!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mindkét előterjesztés majdnem ugyanarról szól; az előző, amit tárgyaltunk, és nem is volt benne vita, az a fentanilről mint kábítószerről szólt, és azt gondolom, hogy azt meg kell jegyezni, hála a jó istennek, itt Magyarországon, illetve Európában ez a fajta kábítószerezési forma, ez az élvezeti cikk úgymond még nem annyira népszerű és nem annyira elterjedt, inkább az Amerikai Egyesült Államokban és az Egyesült Királyságban. Viszont a szóban forgó pszichotrop anyag, akár hogyha a nevénevezzük, akkor a herbál és a kristály és egyéb származékok, azok sajnos egyre-egyre népszerűbbek a fiatalok körében, és a vitában több olyan kérdést tettem fel az államtitkár úrnak, amire nem kaptam választ, és megkérdezem az államtitkár asszonyt, bízom benne, hogy azokra a kérdésekre ön választ tud adni.

Az első kérdésem az volt, hiszen 2017-ben volt egy ötpárti egyeztetésre egy javaslatunk, amelyre a Fidesz-KDNP nem jött el, és pont a drogokról próbáltunk meg egy olyan törvényalkotási vagy egyéb mechanizmust létrehozni, amely egy sokkal jobb eszköz lenne a kezünkben arra, hogy harcoljunk a drogfogyasztás ellen, és megvédjük a fiataljainkat. Ott Zacher Gábor elmondta azokat a szakmai javaslatait, amelyeket életbe lehetne léptetni. Az első kérdésem az volt az államtitkár úrhoz, és remélem, hogy az államtitkár asszony majd erre válaszol is, hogy elgondolkodott-e az egészségügyi kormányzat azon, hogy

ezeket miniszteri rendeleti szintre levigyék, és ott szabályozzák. Egy az, hogy gyorsabb, kettő: hiába kerül ide a parlament elé ez a törvényjavaslat, én azt gondolom, itt a Házban nincs olyan képviselő, aki nem mel szavazna a tiltólistára való felvételére akár a fenttanilnak, akár ezeknek a pszichoaktív szereknek.

Zacher Gábornak a másik észrevétele az volt, hogy ezeknek a szereknek a szűrése olyan lassú, hiszen azok az előállítók, akik évről évre, sőt most már hónapról hónapra tíz új vegyületet találnak ki, és mi - a vitában is elmondtam - egy ilyen circulus vitiosusban vagyunk, egy ördögi körben, hogy soha nem érjük utol magunkat, és ha megnézzük ezt a két törvényjavaslatot, hogy Bécsben, illetve New Yorkban mikor tárgyalták, az egyik március 14-én, a másik pedig március 16-án volt, és most már november elejét írjuk, november 12-e van, több mint fél év eltelt. Fél év alatt annyi mérget tudnak rázúdítani Európára, Magyarországra, a magyar fiatalokra, hogy nem győzzük tiltólistára venni. Hogyha csak a pszichotrop anyagoknak a listáját megnézzük, az egy tízoldalas lista, és akkor azokba még nem került be, amit az elmúlt fél évben már a vegyészek a saját kis kémiai laboratóriumukban kikísérleteztek, és azt kell hogy mondjam, hónapról hónapra megnövekszik ezeknek a száma, és ahogy a szakértők is mondták, a kristály, hogyha itt valaki még nem tudná, olyan pszichotrop anyag, olyan hatást vált ki a fiatalokból, ami ölésre kényszeríti őket, megölik a társaikat, a herbáltól pedig meghalnak.

Akkor is elmondtam a vitában, hogy sajnos ez egy komplex dolog, hiszen attól, hogy ők ezt a vegyületet elszívják, ezt a cigarettát elszívják, hiszen ez egy kannabinidszármazék, ami sokkal erősebb magánál a marihuánánál, olyan állapotba kerülnek, hogy sajnos az orvosok tehetetlenek, hiszen nem tudják azt, hogy milyen méreggel állnak szemben, nagyon nehéz megmenteni az ilyen emberek életét, a sürgősségi osztályoknak főleg a hétvégén a 80 százalékát ezek az esetek teszik ki, ilyen veszélynek tesszük ki mi a fiataljainkat.

(20.10)

Még egy kérdést tettem fel államtitkár úrnak, és bízom benne, hogy államtitkár asszony erre tud válaszolni. Hogyha ilyen vészhelyzet áll elő Magyarországon, ilyen vészhelyzet van Európában, és most már nemcsak az alacsony keresetű embereket érinti ez a fajta drogfogyasztás, illetve hallucinogénanyag-fogyasztás, elgondolkodtak-e azon, vagy tesznek-e bármi olyan lépést az egészségügyi minisztériumban, hogy azoknak a gépeknek a beszerzésére költségvetési forrást biztosítsanak, amelyek ezeket a drogokat szűrik? Hiszen ez a szűrési folyamat is körülbelül egy-két hétbe telik, de ebből Magyarországon sajnos ma nem sok van. Így lehetne segíteni azoknak a jogalkotóknak, akik megpróbálják ezeket minél előbb listára venni. Annyi időt tudnánk spórolni, ha nem fél év telne el itt a tiltólistára kerülésig.

És van még egy nagyon jó és használható, amin érdemes elgondolkodni, az ausztrálok ezt már évtizedek óta használják, náluk egyetlen tiltólista van, semmi nem szabad, kivéve, ami a listán fent van. Ezeknek a számát lehet korlátozni, ami a listán nincs fenn, az mind tilos. Könnyebb lenne a jogalkotónak, könnyebb lenne a rendőröknek, hiszen hiába viszik be azokat a drogterjesztő dílereket, akiknél valamilyen beazonosíthatatlan eredetű por- vagy dohányterméket találnak, egy órán belül kint vannak, és ugyanúgy árulják.

Akkor a másik megoldási lehetőség: azokat, amelyek interneten megrendelhető szerek és a legnagyobb kiszállítója és dílere a Magyar Posta, ezeket valamilyen szinten adóztatni, hogy olyan értéket képviseljenek, hogy ne tudják felvásárolni. Lehet, hogy önök nem tudják itt, a teremben, de egy ilyen cigaretának a megvásárlása közel 500 forint, tehát nem egy nagy tétel a fiatalok számára, de annál nagyobb méreg, higgyék el. Én azt gondolom, hogy ez Magyarországnak, a XXI. századnak a rákfeneje, ami a fiatalokra vár, öl és butít.

Azt gondolom, hogy ebben összefogásnak kell lenni, és még egyszer meg fogom próbálni azt az ötpártit, ahová szakembereket elhívok, és az ő tanácsait vegyük figyelembe, azt gondolom, csak így tudjuk megmenteni Magyarországot, és hogyha továbblépünk, Európa fiataljait.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni a napirend keretében. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár asszonyt, kíván-e reagálni. *(Dr. Vitályos Eszter Zsuzsanna: Nem, köszönöm.)* Nem.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága által benyújtott előterjesztés a T/2061. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak, a bizottság elnökének. Parancsoljon, képviselő úr!

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság elnöke: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2018. november 8-

án tartott ülésén megtárgyalta a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló T/2061. számú törvényjavaslatot.

Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. évi országgyűlési határozat 46. §-a alapján 31 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta. Az összegző módosító javaslat a Kulturális bizottság két pont terjedelmű, technikai jellegű módosító indítványát tartalmazza.

Magyarország Kormánya kiemelt hangsúlyt fektet a nemzetiségek támogatására, hagyományaink és az Alaptörvény szellemiségének megfelelően. A velünk élő nemzetiségek a magyar politikai közösség részei és államalkotó tényezők. Kötelességünk a magyarországi nemzetiségek nyelvét és kultúráját óvni és ápolni, és ehhez minden lehetséges feltételt biztosítani. A jövő évi költségvetésben is nő a magyarországi nemzetiségek támogatása. Az erre a célra fordított összeg a 2010-es kormányváltás óta több mint négyszeresére emelkedik.

Az előttünk fekvő javaslat is bírja a kormány támogatását, amelynek célja, hogy biztosítsa a jelenleg pályán lévő nemzetiségi óvoda-pedagógusok részére, hogy a pályán maradjanak, illetve újakat is bevonzzanak a gyermekek nevelésébe. Ennek a célnak az eléréséhez az előttünk fekvő javaslat a nemzetiségi óvoda-pedagógus-pótlék jelentős, 10 százalékról 30 százalékra történő megemelését szorgalmazza.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy ahogyan a bizottsági ülésen, úgy a végszavazásnál is támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Ritter Imre képviselő urat, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának elnökét mint előterjesztőt, kíván-e felszólalni a napirend keretében. *(Ritter Imre bólint.)* Engedje meg képviselő úr, hogy tájékoztassam, hogy összesen tízperces időkeret áll rendelkezésére a mostani felszólalása és esetleg a zárszó elmondásához, úgyhogy legyen kedves, ezzel gazdálkodni. Parancsoljon, ön é a szó.

RITTER IMRE nemzetiségi képviselő: Köszönöm szépen. Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Bitte erlauben Sie mir, dass ich Sie in Namen des Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten, als Unterbreiter des Gesetzesmodifizierung T/2061. über dem National Erziehungs- und Bildungsgesetz, Ihnen begrüße.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében, mint a T/2061. számú, a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról tárgyú törvényjavaslat előterjesztője, tisztelettel köszöntöm önöket.

A törvényjavaslat általános vitája során már részletesen kifejtettem a Magyarországon élő nemzetiségek nemzetiségi óvodáiban végzett teljes körű felmérés tapasztalatait, a nemzetiségpedagógus-ellátottság terén fennálló komoly létszámhiányt, ennek megoldására kidolgozott és 2017-ben elindított átfogó

nemzetiségpedagógus-programot. A nemzetiségpedagógus-program egyik meghatározó területe a nemzetiségi pedagógusok fokozott megbecsülésével a pályán tartásuk, a korábbi pályaelhagyók visszatérésének és a frissen végzett és végzendő hallgatók pályakezdésének elősegítése.

Ennek első lépcsője volt 2018. január 1-jével a nemzetiségi pótlék 10-ről 15 százalékra történő emelése és második lépcsője - ezen törvénymódosító javaslattal - 2019. január 1-jétől a 15 százalékra emelt pótlék 30 százalékra történő emelése. A nemzetiségi pótlék emelésének költségvetési fedezetét a már tavasszal elfogadott 2019. évi központi költségvetési törvény teljes mértékben biztosítja.

Szeretném megköszönni - az előterjesztő és a közel 3 ezer nemzetiségi pedagógus részéről is - úgy a Kulturális bizottság, mint a Törvényalkotási bizottság tagjainak és a kormánynak is, hogy a törvényjavaslatunkat a bizottsági üléseken egyhangúlag támogatták, és ezt kérem természetesen valamennyi frakciótól és a független képviselőktől is a mai vitában, illetve a holnapi szavazás során is.

Amennyiben a vita során kérdés merülne fel, úgy a zárszóban készséggel válaszolok rá. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, a kormány részéről kíván-e valaki reagálni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a kijelölt Kulturális bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalásokra van lehetőség, eközben a napirend szerinti időkeretben haladunk, és kétperces felszólalásra nincs lehetőség. Kérdezem ismételt, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Elnök úrra nézek: esetleg kíván-e még a továbbiakban felszólalni, nem válaszként? Amennyiben óhajtja, rendelkezésre áll a lehetőség.

RITTER IMRE nemzetiségi képviselő: Köszönöm szépen. Egyetlen dolgot szeretnék még csak kiemelni a törvénymódosításból, ami rendkívül lényeges, hogy egyrészt a nemzetiségi pótlék emelése mind a hét nemzetiség minden nemzetiségi pótlékra jogosult nemzetiségi pedagógusára vonatkozik, függetlenül attól, hogy az adott nemzetiségi köznevelési intézmény milyen fenntartásban működik.

(20.20)

Tehát a Klebelsberg-fenntartású, a települési önkormányzati, a helyi vagy országos nemzetiségi önkormányzati, egyház- vagy éppen alapítványi, bármilyen más fenntartású intézményre is. Másrészt pedig minden érintett nemzetiségi köznevelési intézmény, ahogy 2018-ban, úgy '19-ben is a nemzetiségi pótlék emelésének fedezetét többeltámogatásként kapja meg. Tehát a nemzetiségi pótlék emelését nem más

költségkeretek vagy egyéb címrendek terhére kell kizsádkodni. Köszönöm szépen. Danke für Ihre Aufmerksamkeit! (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvények külügyi igazgatási tárgyú módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/2935. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót B. Nagy László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

B. NAGY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2018. november 8-án tartott ülésén megtárgyalta az egyes külügyi igazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló T/2935. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 29 igen szavazattal, nem szavazat nélkül és 2 tartózkodással elfogadta.

A 2016-ban elfogadott és 2017 augusztusától hatályos, a külképviseletekről és tartós külszolgálatról szóló törvénnyel létrejött a klasszikus diplomáciai feladatok mellett a külgazdaságot, valamint a kulturális és tudománydiplomáciát is magában foglaló egységes külügyi igazgatás. Mindezek tükrében a magyar külpolitika feladata és eszköztára nagymértékben kibővült. A hatálybalépést követően eltelt időszakban lefolytatott hatásvizsgálatok eredményei indokolták, hogy megszülessen az előttünk fekvő törvényjavaslat, amely a mindennapokban megmutatkozó gyakorlati igények, valamint a jogalkalmazási tapasztalatok, kihívások kezelését kívánja szolgálni.

A javaslat által tartalmazott módosítások nem változtatnak az eredeti szabályozás célján és magán a törvény koncepcióján, csupán a magyar külügyi igazgatás, a külszolgálat gördülékenyebbé tételét szándékoznak elősegíteni. Kiemelendő és alapvető kormányzati célkitűzés, hogy a külképviseleteinken dolgozók minél hatékonyabban és flexibilisen alkalmazkodva, magas fokon tudják képviselni hazánk érdekeit és értékeit.

A módosítások nagy része csak technikai jellegű, és pontosító rendelkezéseket tartalmaznak. Nem kívánom felsorolni és részletezni valamennyit, csak néhányat érdemes mindenképpen megemlíteni. A jövőben például kizárólag elektronikus úton lesz lehetőség a magyar állampolgárok külföldön tartózkodásának bejelentésére, kizárva ezzel a sokszor késedelmes papíralapú bejelentést. Valamint a külföldön bajba jutott állampolgáraink számára a konzuli kölcsönökön felül maximum 20 euró értékű, vissza nem térítendő

anyagi támogatás nyújtható. Továbbá kiemelendő az eltérő jogállású külképviseleteinken külszolgálatot teljesítő házastársaknak járó átalányköltség-térítés ügye is, vagy pedig a tartós külszolgálatra felkészítő, legalább egy, legfeljebb hat hónapos időtartam technikai rendezése szintén a törvényjavaslat külügyi igazgatási tárgyú szabályozásának részét képezi. A módosítás olyan rendelkezéseket is fogalmi tisztázásnak vet alá, mint az utazó nagykövet státusza, intézménye és feladatköre.

Tisztelt Ház! Az új külügyi törvényeknek sikerült orvosolni azokat a sérelmeket, amelyeket korábban a külszolgálatot teljesítők szenvedtek el nem megfelelően méltó megbecsülésük eredményeképpen. A jelen törvényjavaslat által javasolt módosítások, valamint a kapcsolódó törvények módosításai segítségével biztos alapokra tudjuk helyezni a külügyi igazgatás hatékony, gyors és gördülékeny mindennapi működését.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps a kormánypartok padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Sztáray Péter államtitkár urat, a vita e szakaszában kíván-e felszólalni (Dr. Sztáray Péter András: Nem.), vagy később. Államtitkár úr jelzi, hogy a vita későbbi szakaszában kíván felszólalni.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Külügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. Megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt kell mondanom, hogy ez a külügyi igazgatási törvény, amely immár egészen biztos, hogy harmadszor van a Ház előtt módosításként, de most már megkockáztatom, hogy esetleg negyedik alkalommal, nem a flexibilitást segíti egy pillanatig sem, és nem sikerült egy igazi külügyi szolgálati törvényt létrehozniuk, pedig arra lett volna szükség igazából. Ez a külügyi igazgatási módosító csomag, amely előttünk van megint, lényegében a káoszt fokozza csak és kizárólag, nem old meg semmit.

Már jó másfél évvel ezelőtt magam is jeleztem, hogy egy érdemi külügyi szolgálati törvényre lenne szükség, amely megfelelő koherenciával szabályozza a külügyi szolgálat részleteit, és egyébként nem ennyire aprólékosan, mint ahogy ebben a törvényben van.

Olyan dolgokat ugyanis, amelyeket miniszteri rendeletben kellene szabályozni, teljesen felesleges törvényi szintre emelni, mert csak és kizárólag káoszt okoz. Sokkal inkább lenne szükség egy kiszámítható életpályára és egy olyan törvényre, amely segíti a külügyi szolgálatot ténylegesen abban a munkában, amely nem jelent mást, mint a magyar állampolgároknak és Magyarországnak a képviseletét.

Pár érdekes pontot szeretnék kiemelni a törvényből. Abszolút nem lehet azzal egyetérteni, hogy a konzuli védelem költségeit önök most rá akarják terhelni a magyar állampolgárokra. Megmagyarázhatatlan, hogy miért jutott eszébe a kormánynak ez a fajta megoldás. Semmiféleképpen nem értünk egyet azzal, hogy az embereket terheljék ezek a költségek. De az is nagyon furcsa, ami az elmúlt időszakban világosan látszik, hogy lépten-nyomon konzulátusokat nyitnak az Európai Unió területén. Eleve ez is nagyon furcsa dolog. Nem látszik, hogy mi a haszna ennek, miért van erre szükség. Meg kell mondanom őszintén, hogy ez egyébként egy az egyben ellentmond annak, amit az előbb említettem, hogy a konzuli védelem költségeit rá akarják terhelni az állampolgárokra. Tehát ha őket terheli a költség, megmagyarázhatatlan, hogy miért nyitnak lépten-nyomon konzulátusokat ott, ahol nagyon sokszor ilyenformán magának a konzulátusnak a működése nem indokolt vagy legalábbis egy európai uniós országban, ahol széles körű képviselőkkel rendelkezünk.

Világosan látszik az is az újabb módosításból - azon túl, hogy nem megfelelően gondolták ezt át, amikor létrehozták ezt a törvényt -, hogy lényegében könyvelési, technikai szemléletet sugall az egész javaslat. Nem szól másról, mint trükközésről a létszámokkal. Csak magam három alkalommal kérdeztem rá arra, hogyan lehetséges és mi indokolta azt, hogy négy év alatt másfélszeresére nőtt a létszám a külügyi igazgatásban. Folyamatos bővészkedést látunk. Egyetlen alkalommal sem kaptam a Külügyminisztériumtól egzakt választ erre a kérdésre, viszont látszik, hogy tovább bővészkednek, hiszen a háttérintézményekben és a külszolgálaton bújtatják el lényegében az embereket. Tehát világosan látszik, hogy azt a hatalmas megnövekedett létszámot, ami most van, ezekbe az intézményekbe, illetve a külszolgálat felkészítési idejére akarják átrükközni, hiszen már a felkészülési időben a kiküldetési korai javadalmazásnak egy adott százalékát fogják megkapni, tehát ilyenformán nem azt a költségvetési sort érinti, és nem azt terheli, mint ami egyébként a külügyi igazgatásra vonatkozik. Tehát ez tényleg nem más, mint trükközés a számokkal. Ez a gyakorlatban nem javítja Magyarország képviselétének hatékonyságát.

Ide kell sorolnunk azt is, hogy az az igazság, hogy fél évvel vagy nyolc hónappal ezelőtt azt mondtam, hogy itt már a bútorokról és a függöny színéről is majd a nagykövetek fognak dönteni, és ez után fognak rohagálni, meg a konzulok is. Őszintén szólva, ezt csak viccből mondtam, de úgy néz ki, hogy önök komolyan vették, és most már ez is megjelenik ebben a törvényjavaslatban.

(20.30)

Csak szeretném megkérdezni, hogy azok, akik külszolgálatot teljesítenek, a nagykövetek, a konzulok mikor fogják Magyarország érdekeit képviselni, mikor fogják a diplomáciai feladataikat ellátni, hiszen

most már mindent rájuk löcsölnek, az ingatlanok kiválasztását - most már mondhatjuk, hogy ingatlanügynököket csinálnak belőlük -, a bérleti szerződések megkötését, a bútorok kiválasztását, a konzulátusnak vagy nagykövetségnek a berendezését, tehát valami egészen elképesztő; lassan, gondolom, a falat is ők fogják festeni.

Tényleg, akkor megkérdezem: mikor fognak ráérni arra, hogy valós diplomáciai feladatokat lássanak el? Ezek után azt is szeretném megkérdezni, hogy a gazdasági ügyekkel foglalkozó apparátust, gondolom, egy az egyben el is fogják küldeni, hiszen ha mindent a diplomáták fognak elvégezni, minden egyes technikai és gazdasági dolgot, akkor bizonyára a gazdasági ügyekkel foglalkozó apparátusra nem lesz szükség. Úgyhogy itt felmerül pár kérdés, én nagyon örülnék neki, ha a kormány részéről ezekre a kérdésekre kapnánk választ.

Viszont az látszik, hogy kizárólag olyan apró, technikai dolgokkal van teletűzdelve ez a törvény, amely a diplomáciai tevékenységet, Magyarország érdekeinek a hatékonyabb képviselését egyáltalán nem segíti, teljesen fölösleges, hogy ez törvényi szintre legyen emelve, hiszen ezeket miniszteri rendeletben meg lehet oldani. Úgyhogy amennyiben egy valódi külügyi szolgálati törvényről lenne szó, az támogatható lenne, viszont sajnos ez nem az, tehát az LMP képviselőcsoportja nem fogja tudni támogatni ezt a törvényjavaslatot. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. SZTÁRAY PÉTER ANDRÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Elnök úr, köszönöm szépen. Ahogy elmondtam az általános vitában is, egy-két megjegyzést szeretnék megismételni, illetve hozzátenni az ott elhangzottakhoz. Az egyik az, hogy ezzel a törvényt módosítással és az eredeti '16-os törvénnyel igazából egy majdnem 30 éves hátralékot dolgoz le a kormány, tehát nem volt még a rendszerváltás óta példa arra, hogy valaki átfogóan kísérelte volna meg szabályozni a külkapcsolati, külügyi viszonyokat; most ez történt meg.

Mivel egy olyan törvényről van szó, amelynek a területi hatálya lényegében globális, és rendkívül komplex életviszonyokat szabályoz, ráadásul olyan környezetben, ami folyamatosan változik, hiszen az adott célországok belső joga hatással van arra, hogy a Külügyminisztérium kiküldöttjei milyen feltételekkel dolgozhatnak, ezért indokolt az, hogy időnként felülvizsgáljuk ezt a törvényt. Most is ez történik.

Hozzáteszem, azt sem tudjuk megígérni, hogy a jövőben nem lesznek további módosítások, hiszen pont az a lényege, hogy a változó viszonyokhoz kell szabni ezt a jogszabályt, s pont ezzel lehet elérni azt,

hogy a kiküldötteink a leghatékonyabban tudják el látni a feladataikat. Tehát ez van a törvény módosítása mögött, és ezt - ahogy az általános vitában és a bizottsági vitában is hangsúlyoztam - nagyon fontosnak tartom aláhúzni.

Egyes konkrét ügyekkel kapcsolatban: fölmerült a hazatérési kölcsön kérdése, illetve az az egy, kisebb összegű támogatás, amit lehet nyújtani a konzuli segítségnyújtás keretében. Itt az a koncepció lényege, hogy sok esetben a hazatérési kölcsön nem jár törvényi feltételek miatt, és ilyen esetekben legalább tudjunk nyújtani egy rendkívüli, minimális, de arra elegendő támogatást, hogy az érintett az adott néhány napját meg tudja oldani, amíg családi vagy baráti segítséget kap. Azt gondoljuk, hogy ez egy hasznos árnyalása a támogatásnyújtásnak. A konzuli hálózat bővítése, azt gondolom, hogy egy örvendetes tény, hiszen pont az a lényege ennek, hogy egy adott országban a nagykövetség nem tudja ellátni minden esetben az egész ország területére vonatkozóan a feladatot, illetve a részletekben, gazdasági ügyekben, a helyi ügyekben, a magyarság kérdéseiben nagyon is szükséges az, hogy külön konzuli képviselőnk is legyen. Tehát azt gondolom, hogy összességében ez a törvény most közelebb került megint a valós életviszonyokhoz. Bízunk benne, hogy tartós lesz, de amennyiben mégis szükség lesz további módosításokra, annak meglesz a nagyon jó oka pontosan a viszonyok változása miatt.

Végül az, hogy milyen státuszok vannak: itt mindig figyelembe kell venni, hogy többen dolgoznak külszolgálatban, mint a Külgazdasági és Külügyminisztériumban a központban. Emiatt mindig is volt egy feszültség a kiutazók és hazatérők létszámrendezése körében, és ez mindig egy komoly kihívást jelent. Ilyen szempontból ez a minisztérium egy speciális minisztérium, és azt gondolom, hogy ez a jövőben sem lesz máshogy. Éppen ezért próbáljuk meg egy kicsit hozzászabni ehhez a speciális viszonyrendszerhez a kihelezések és a berendelések utáni időszakokat. Reméljük, hogy ez működni fog. És ezzel be is fejezem. Köszönöm szépen a megértésüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/2164. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Fazekas Sándor képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. FAZEKAS SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2018. november 8-án tartott ülésén megtárgyalta az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény módosításáról szóló T/2164. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 32 igen szavazattal egyhangúlag elfogadta.

Az Európai Unió döntéshozó szervei, az Európai Parlament és a Tanács 2010 szeptemberében kibocsátott egy irányelvet, amelyben a tudományos célokra felhasznált állatok védelmére vonatkozó közösségi állásfoglalás került rögzítésre.

Tisztelt Ház! Az állatok védelme kiemelt és alapvető jelentőségű uniós értéknek minősül, amelyet az Európai Unió működéséről szóló szerződés 13. cikke is kifejezésre juttat. Az állatkísérletekre vonatkozó tagállami szintű szabályozásokból eredő eltérések következtében akadályok képződhetnek az olyan termékek és anyagok kereskedelmét illetően, amelyek kifejlesztése állatkísérlettel jár. Mint minden tagállam, így hazánk is 2012 novemberében ültette át nemzeti jogrendszerébe az irányelv rendelkezéseit, melyek 2013. január 1-jétől alkalmazandóak.

A Bizottság 2016 őszén jogtechnikai hiányosságokat tárt fel a magyar jogi szabályozásban, amelynek folyamánként 2017-ben kötelezettségszegési eljárás indult Magyarország ellen. Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja az uniós kötelezettségszegési eljárás lezárása. A jogharmonizációs kötelezettségünk teljesítése, valamint a jogalkalmazás egyértelművé tétele érdekében szükségesnek bizonyul az állatok védelméről és kíméletéről szóló törvény módosítása.

A Ház asztalán lévő törvényjavaslat biztosítja, hogy csak olyan tenyésztő, beszállító és felhasználó működhessen, amely rendelkezik az állatvédelmi hatóság engedélyével. Amennyiben később viszont már nem felelne meg a kívánt feltételeknek, az állatvédelmi hatóságnak lehetősége nyílik az engedély visszavonására. A törvényjavaslatban foglalt módosítások elfogadása esetén az esetleges jogkövetkezmények alkalmazhatóvá válnak a tenyésztőkkel és beszállítókkal szemben is.

Kiemelendő, hogy a javaslat az irányelvnek megfelelő fogalmi tisztázásokat is tartalmaz. Például állatkísérletnek minősül az uniós jog értelmében minden, az állatok - akár ismert, akár ismeretlen, legyen az invazív vagy nem invazív - tudományos célú felhasználása. A törvényjavaslat mindenképpen támogatandó, hiszen a kötelezettségszegési eljárás lezárásához szükséges, azon módosításokat tartalmazza, amelyekkel jogharmonizációs kötelezettségünknek is eleget teszünk. Kérem a tisztelt Házat, mindezek alapos mérlegelésével hozza meg döntését és támogassa a javaslatot. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Zsigó Róbert államtitkár urat mint előterjesztőt, a vita e szakaszában vagy később kíván szólni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy a későbbiek során kíván szólni.

(20.40)

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Mezőgazdasági bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség, mivel időkeretes tárgyalás van.

Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Pócs János képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót, képviselő úr.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő, az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény módosításáról szóló T/2164. számú törvényjavaslat egy olyan javaslat, amely évek óta húzódozó, sokak részéről heves indulatokat kiváltó, érzékeny ügy végére tehet pontot.

Kedves Képviselőtársaim! Kérem, engedjék meg, hogy e helyről is tiszteletünket és köszönetünket fejezzük ki az állatvédőknek, az állatorvosoknak, a tisztességes állattartóknak, akiket a szeretet, az együttérzés és a szenvedély vezérel. Lehet hobbi-, haszon- vagy tudományos célra tartott állat, minden jó szándékú embert a méltóság kell hogy vezéreljen. Látom magam előtt az öreg jáász embert, aki, mikor leadta a húsfeldolgozónak a sertést, azt kérte, vigyázz rá, mert ez nem állat, hanem jószág. Az állatvédelem fontosságát meggyőződésem szerint nemcsak akkor kell képviselnünk, amikor elveszítünk egy-egy szívünkhöz nőtt házi kedvencet, mert akkor már késő.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezen rendelet alapvető célja, ahogy államtitkár úr már régebben is ismertette, hogy a tudományos célokra felhasznált állatok védelméről szóló 2010. szeptember 22. napján kiadott európai parlamenti és tanácsi irányelvben foglaltak átültetésével kapcsolatban az Európai Bizottság által indított kötelezettségszegési eljárást lezárja. Természetesen az elsődleges és a legfontosabb cél mindenkor minden állatvédelemmel kapcsolatos törvény esetében az állatok minél magasabb fokú védelme, legyen az hobbi-, haszon- vagy tudományos célokra tartott állatokról.

A tudományos célra használt állatok is, mint minden élőlény, arra születtek, hogy az élet nekik járó örömeit élvezzék, és mások örömét, egészségét, olykor mások gyógyulását szolgálják. A törvényjavaslatban foglaltak egyértelműek. Magyarország állatvédelemmel kapcsolatos tagállami szabályozása meg kíván felelni a tudományos célokra felhasznált állatok védelméről szóló európai parlamenti, tanácsi irányelveknek. Megerősítve szeretném hangsúlyozni, hogy az európai parlamenti és tanácsi irányelveknek való megfeleléssel, a törvényjavaslatban szereplő szakaszok hatályba léptetésével a törvényi szabályozást nem betartó, nem jogkövető magatartást tanúsító tényezőkké, beszállítókká szemben is alkalmazhatóvá válnak a jogkövetkezmények.

Tisztelt Képviselőtársaim! Képviseljük a társadalom által elvárt, állatkínzókra vonatkozó büntetési tételek szigorítását is.

Mindezek mellett szükséges tisztáznunk, hogy a büntető törvénykönyvvel kapcsolatos módosítások valóban nem az állatvédelmi törvény módosításának kompetenciájába tartoznak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Elismerésemet szeretnék kifejezni annak a bírói gyakorlatnak, amelynek köszönhetően az elmúlt években a bejelentett állatkínzási ügyek kiemelt szankciókban részesültek. Minden jó szándékú ember számára fontos, hogy a hazai büntetési eljárásokban egyre nagyobb figyelmet kapjanak az állatkínzással kapcsolatos ügyek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezek jegyében kérem tehát, támogassák az önök előtt fekvő T/2164. számú törvényjavaslat elfogadását, amelynek segítségével lezárulhat az ügyben az Európai Bizottság által Magyarországgal szemben indított kötelezettségszegési eljárás. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni az adott napirendünk keretében. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom. Államtitkár úr jelzi, hogy nem kíván reagálni. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron az következik „Az 1976. szeptember 20-i 76/787/ESZAK, EKG, Euratom tanácsi határozathoz csatolt, az Európai Parlament tagjainak közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló okmány módosításáról szóló, 2018. július 13-i (EU, Euratom) 2018/994 tanácsi határozat kihirdetéséről” szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A kormány-előterjesztés T/2933. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. Államtitkár úr jelzi, nem kíván most, a vita e szakaszában felszólalni. Tehát tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést: a kijelölt Külügyi bizottság nem állított előadót.

Megadom a szót Tessely Zoltán képviselő úrnak, a vitához kapcsolódó Európai ügyek bizottsága előadójának. Képviselő úr, öné a szó.

TESSELY ZOLTÁN, az Európai ügyek bizottságának előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai ügyek bizottsága 2018. november 6-i ülésén folytatta le a T/2933. számú törvényjavaslat részletes vitáját kapcsolódó bizottságként. A törvényjavaslattal kihirdetendő határozat jogalapjából és a tartalmából fakadóan lényegében egy nemzetközi szerződés kötelező hatályának elismerésére irányuló eljárást folytat le az Országgyűlés, amelynek megfelelően a határozat tartalmát érintő módosító javaslat nem volt benyújtható, és a törvényjavaslat többi részéhez sem érkezett ilyen indítvány.

Bizottságunk a törvényjavaslat vizsgálata során tekintettel volt arra, hogy a határozat kihirdetése nem csupán az uniós jogból fakadó kötelezettségünk miatt fontos. Ez az Európai Parlament kezdeményezése nyomán született tanácsi határozat már nem tartalmazza az európai egyesült államokat megalapozó olyan jogintézményeket, mint például a nemzetek feletti pártlisták, ugyanakkor olyan fontos kérdésekről rendelkezik, amelyek az uniós választásokra vonatkozó jogszabályokat átható elvek érvényesülését elősegítik. Ilyen a harmadik országban élő uniós polgárok európai parlamenti választáson való részvételének elősegítése. Ez talán a legfontosabb újdonsága a törvényjavaslatnak, amelyet nem árt elégszer hangsúlyozni: a választójog már májusban az EU-tagállami állampolgársághoz kapcsolódhat, nem lakóhelyhez vagy tartózkodási helyhez.

A kihirdetendő határozat további tartalma is azt célozza, hogy az Európai Parlament tagjainak választásán még többen vegyenek részt szerte az Unióban. Azonban egyes rendelkezések nem relevánsak számunkra, ezért a jelen előterjesztéssel párhuzamosan benyújtásra került törvénymódosítás hivatott arra, hogy megnevezze azokat a határozatban szereplő, Magyarországon is hasznosítható megoldásokat, amelyeknek jogrendszerünkbe történő beillesztése szükséges lehet.

Bizottságunk azonban csak az előttünk fekvő törvényjavaslat tartalmáról foglalhatott állást. Egyetlen kötelességem maradt tehát: tájékoztatást adni arról, hogy a részletes vitát november 6-i ülésünkön lezártuk, és a bizottsági jelentést benyújtottuk. Kérem képviselőtársaimat, ennek megfelelően támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(20.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bana Tibor képviselő úrnak, aki a bizottsági kisebbségi véleményt ismerteti. Természetesen az időkeret az ön esetében is az előző időkerethez igazítjuk. Parancsoljon!

BANA TIBOR, az Európai ügyek bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Meglehetősen érdekesen zajlott ez a szakbizottsági ülés, ezért is foglalom össze azt, hogy azon a bizonyos bizottsági ülésen milyen módon nem válaszolt a főosztályvezető úr az általam elmondott kérdésekre, és mi volt annak az oka, hogy nem fogadtam el a bizottság által benyújtott jelentést. Tartózkodtam ebben az esetben, noha magát a törvényjavaslatot a Jobbik frakciója a holnapi szavazás során meg fogja szavazni, hiszen valóban csak egy tanácsi határozat átültetéséről beszélhetünk ebben az esetben.

A választási törvénnyel összefüggésben, ami kapcsolódik ehhez a javaslathoz és néhány hét múlva szavazunk róla, már további kérdőjelek merülhetnek fel. Én részben ezeket próbáltam előhozni a szakbizottság

ülésén. El is mondtam őket, de főosztályvezető úr azt mondta, hogy a másik bizottság, az Igazságügyi bizottság ülésén vegyek részt és ott tegyem fel ezeket a kérdéseket. Egyik szakmai jellegű felvetésemre sem tudott semmi érdeműt mondani, amit meglehetősen megdöbbenéssel fogadtam, hiszen visszautaltam arra, hogy az országgyűlési választások vonatkozásában is nagyon komoly visszaélésekről, adott esetben csalásokról volt szó a harmadik országbeli magyar állampolgárokkal összefüggésben. Egyébként a kormánynak a hozzáállása meg az a politikája, amit az elmúlt évek során folytatott, magyar és magyar közé is éket vert, ami semmiképpen nem érdeke sem a Magyarországon élő magyaroknak, sem a határon túli testvéreinknek, az elszakított területeken élő honfitársainknak.

Komoly visszaélésekről beszélhetünk tehát a korábbiakban, és arra próbáltam rákérdezni, milyen módon fogják azt megakadályozni, hogy ezek a bizonyos visszaélések akár az európai parlamenti választások során is bekövetkezzenek, de semmilyen érdemi választ nem kaptam erre a felvetésemre. Valamint utaltam arra is, hogy a levélszavazással összefüggésben nagyon fontos az, hogy ne tegyünk különbséget az elszakított területeken élő magyarok és a kivándorolt magyarok között, tehát számukra is meg kell adni azt a jogosultságot, hogy kifejezhessék levélben a véleményüket, akár egy európai parlamenti voksolás alkalmával ugyanúgy, mint a parlamenti választások esetében.

Valamint arra is rákérdeztem, hogy azzal kíván-e élni a kormány, hogy egy küszöböt állapít meg az EP-választásokra. Most nincs ilyen, nagyjából 4,7 százalékos a kvázi küszöb, de lenne erre lehetőség. Én csak érdeklődtem volna, hogy mi a helyzet, de esetleg államtitkár úr felé most ugyancsak jelzem ezt a kérdést, tehát jó lenne, ha erről mondanának valamit, mert az Európai ügyek bizottságának ülésén sajnos nem derült ki az, hogy ezzel kapcsolatban mi a helyzet, mint ahogy az elektronikus és internetes szavazással összefüggésben felvetett javaslataimra, véleményemre, a Jobbik álláspontjára sem érkezett semmilyen felelet.

Ezért is tartózkodtam, és ezért fogalmaztam meg ezt a kisebbségi véleményt. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tulajdonképpen csatlakozhatnék is az előttem szólóhoz, így is fogalmazhatnék, hiszen hasonló gondolatok fogalmazódtak meg bennem, amikor az előterjesztő, illetve a Külügyi bizottság tagjának a mondatait hallgattam.

Két nagy csoportra lehet az aggályokat osztani, ha már ez a téma ma az asztalon van, és lesz a következő hetekben is, és azt gondolom, hogy az európai

parlamenti választás kiírásáig mindenképpen van lehetőség az Országgyűlésnek ezeket a problémákat korrigálni. Először is a korábbi választásokon tapasztalt visszaélések kapcsán: amik előttem elhangzottak, azok nagyon is jogosak. Azt gondolom, hogy a választói akarat minden ilyen irányú befolyásolása vagy torzítása, ezek a visszaélések visszautasítandók. S mindent meg kell tennünk itt az Országgyűlésben azért, hogy olyan jogszabályok kerüljenek elfogadásra, amelyek ezeket akadályozzák, vagy minél szűkebb körre korlátozzák.

Másrészt azt szeretném mondani, hogy magyar állampolgár és magyar állampolgár között nem lehet különbséget tenni, a választójog gyakorlásának mikéntjében sem lehet különbséget tenni. Nyilvánvalóan itt a következő hetekben az európai parlamenti választás tekintetében, a határon túli magyar állampolgárok kapcsán könnyítést tartalmaznak az önök javaslatai. Ezt mi értjük, és azt javasoljuk, hogy minden határon túl élő magyar állampolgár számára tegyenek könnyítő javaslatokat a következő időszakban. Gondolunk itt kifejezetten azokra a magyar állampolgároknak, akik magyarországi lakcímmel rendelkeznek, csak éppen külföldön vállalnak munkát, vagy ott tanulnak. Sokszor elhangzik ez a politikai vita, de hát nagyon sok esetben ezek az emberek a mai magyar közállapotok, a gazdasági helyzet okán mennek külföldre, több százezren.

Azt szeretném mondani, hogy ha már egy ilyen javaslat van az asztalunkon, amely tényleg arról szól, hogy minél több magyar állampolgár is vegyen részt az európai parlamenti választáson, kihasználhatjuk azt, hogy ebben egész Európa érdekelt, minél magasabb legyen a részvétel az európai parlamenti választáson, akkor szerintem helyes, ha önök úgy fognak dönteni a következő hetekben, amit én remélek, hogy a lakcímmel rendelkező, de külföldön élő magyar állampolgárok számára is kinyitják a levélben szavazás lehetőségét. Szerintem ez egy nagyon fontos kérdés. Ráadásul konkrétan ennek a választásnak a kapcsán azok az aggályok sem merülhetnek fel, ami a voksolás bonyolult jellegére utalna, hiszen nem szavaznak az állampolgárok egyéni jelöltekre ebben a tekintetben, tehát nem 106, választókerületenként eltérő szavazólap áll majd rendelkezésre, hanem egy nagyon egyszerű szavazásról van szó, egy listás szavazásról. Azt gondolom, egy jó próbája lehetne a választói jog kiteljesítésének ilyen módon egy olyan döntés, amely lehetővé tenné a határon túl dolgozó vagy élő, lakcímmel rendelkező magyar állampolgárok számára is a levélben való voksolást.

Tehát röviden erre szerettem volna kihasználni itt e késői órán az előterjesztést. A következő hetekben, azt gondolom, van lehetőség az Országgyűlésnek ezt a hibát még korrigálni. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Megkérdezem Völner Pál államtitkár

urat, hogy kíván-e reagálni. *(Dr. Völner Pál: Igen.)* Államtitkár úr, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak hogy ne maradjon válasz nélkül a feltett kérdés, bár a bizottsági ülésen helyesen hangzott el, hogy ennek a törvénynek nem tárgya a választási eljárásról szóló törvénynek a szavazat mikéntjéről való döntése. Csak megismételni tudom, mert több vitában elhangzott és többszöri felvetésre is adott válasz volt, hogy a vonatkozó alkotmánybíró-sági, velencei bizottsági és egyéb döntések alapján pontosan a mostani választási eljárásról szóló törvény felel meg annak a kritériumnak, hogy homogén választói csoportokat kell létrehozni. Az tehát nem működik, hogy akik Magyarországon vannak, azok a helyszínen kell hogy szavazzanak, az állandó lakóhellyel rendelkezők, akik meg éppen külföldön vannak, azokat pedig a levélben való szavazás is megilleti. Ki tudja ellenőrizni egy ilyen rendszerben, hogy ez bemondásra valóban megtörténik-e vagy nem.

Ami pedig Bana Tibor képviselőtársam felvetését illeti: gyakorlatilag azok a visszaélések, amelyekről ön beszélt, semmiféle igazolást nem nyertek azon kívül, hogy az ellenzéki pártok, akik ezekből a szavazatokból nem részesedtek kellő arányban, ezeket a rémhíreket terjesztik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvények fogyasztóvédelmi célú módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/2922. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Héjj Dávid képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

HÉJJ DÁVID ÁDÁM, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2018. november 8-án tartott ülésén megtárgyalta az egyes törvények fogyasztóvédelmi célú módosításáról szóló T/2922. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 30 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta.

Az Európai Unió döntéshozó szervei, az Európai Tanács és az Európai Parlament az idei év február 28. napján a fogyasztói jogok tágabb védelme és a belső piac adta szélesebb körű potenciális lehetőségek kihasználása érdekében elfogadta a rendeletet, mely generális jelleggel határozottan megtiltja a kereske-

dők számára, hogy a fogyasztókat áruvásárlás, valamint szolgáltatás igénybevétele során megkülönböztetésben részesítse azok állampolgárságára, lakóhelyére, illetve letelepedési helyére tekintettel.

(21.00)

A rendelet alkalmazandó mind a hagyományos, mind az online áruvásárlás, illetőleg szolgáltatás igénybevétele során.

Tisztelt Ház! Mindannyian ismerjük a hétköznapi életből származó azon negatív példákat, amikor a kereskedők különböző okokra hivatkozva eltérő hozzáférési feltételeket biztosítanak egyes fogyasztók részére, legyen az akár területi differenciálás vagy éppen eltérő árak alkalmazása. Magyarország Kormányának elkötelezett a fogyasztói jogok széles körű biztosítása, továbbá a fogyasztóvédelmi szabályozás erősebbé tétele mellett. Emlékezhetünk például egyes légitársaságokkal szembeni határozott fellépésre azok tisztességtelen kereskedelmi gyakorlata miatt.

Hangsúlyozandó, hogy az uniós rendelet nem kényszeríti a kereskedőket arra, hogy áruikat, illetve szolgáltatásaikat az egységes piac valamennyi szereplője számára értékesítsék, azaz szükségtelenné teszi számukra saját üzleti modelljük megváltoztatását. Mivel a rendelet teljes egészében és közvetlenül alkalmazandó, így nem szükséges részletekbe menő hazai szabályozás megalkotása. Mindössze a Ház előtt fekvő törvényjavaslatban hivatkozott két törvény módosítása igényel elfogadást annak érdekében, hogy a hazai szabályozás is a hatékony jogérvényesülést szolgálhassa. A rendelet végrehajtásáért felelős szervként a kormány részéről a jelenleg is fogyasztóvédelmi hatóságként eljáró Pest Megyei Kormányhivatal került kijelölésre.

A szabályozás elfogadása mindenképpen támogatandó, hiszen ennek eredményeként a jövőben a magyar fogyasztók ugyanolyan feltételek mellett vásárolhatnak, valamint vehetnek igénybe szolgáltatást külföldről, akár online, akár hagyományosan, mint más tagállam állampolgárai. A belső piaci jogok biztosítása és további erősítése érdekében kérem a tisztelt Házat az elhangzottak alapos megfontolására és a javaslat támogatására. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, a vita e szakaszában kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy a vita e szakaszában nem kíván élni a felszólalás lehetőségével.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót, tehát most képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha ennyi coming outot megengednek,

én szeretem a fogyasztóvédelmi típusú törvényjavaslatokat, mert itt sokkal könnyebb közmegegyezésre jutni a Házban, mint sokkal átpolitizáltabb témákban. Én magam is támogatom az előttünk fekvő csomagot, annak ellenére, hogy itt egy olyan európai uniós implementációról van szó, amit bőven ki lehetne azért egészíteni hazai ízekkel.

Egyetlen olyan ellentmondást látok, amit nem feltétlenül sikerült még feloldania a jogalkotónak, ez pedig arra vonatkozik, hogy a fogyasztóvédelmi szempont ütközik a vállalkozásfejlesztéssel. Azt szeretnék elérni fogyasztóvédelmi szempontból, hogy minden magyar vásárló hasonló feltételek mellett hozzájusson azon német, nagy-britanniai, és így tovább, webshopok áruféleségeihez, amelyeket eddig sokszor nem tudtunk megrendelni abból kifolyólag, hogy földrajzilag az ő szemükben rossz irányban fektedtünk, tehát adott esetben ide nem szállítottak. Ezt a tevékenységet kiterjesztik, oké.

De vállalkozásfejlesztési szempontból még mindig vannak bennem kérdőjelek azt illetően, hogy hogyan találkozik ez a logika azzal, hogy magyar vállalkozások esetében nem kerül elő valamifajta, ha nem is kötelezvény, de erős irányultság a tekintetben, hogy ők is forgalmazzanak egész Európában, miközben sokszor nem tudják megtenni az egyértelmű versenyhátrányuknál fogva. Éppen ezért szerettem volna, ahogy már a vita korábbi szakaszaiban is megtettem, még egyszer előtérbe helyezni azon vállalkozásfejlesztési típusú javaslatainkat, amelyek ezt a versenyhátrányt szépen lassan oldani tudják, majd megszüntetni, és amelyek értelmében a magyar vállalkozások elképesztő adminisztratív és bürokratikus terheinek leépítése mentén lehetővé válik az, hogy mondjuk, egy kisebb magyar webshop egész Európára kiterjeszse a tevékenységét.

A belső piacon is vannak egyébként gondok, mert ha mondjuk, a Magyar Postával akar szerződni valaki, én konzervatív ember lévén jellemző módon ezt tenném meg, akkor olyan díjszabással találkozik, ami lényegében ellehetetleníti a kiskereskedelem kisebb szegmenseit. De azt is látjuk, hogy bizony a versenyhátrányok nemcsak itt jelentkeznek, hanem az elképesztő bürokratikus terhek tekintetében is. Ezért továbbra sem látjuk azt, hogy a jogalkotó jó szándéka mögül hogy jön ki az a végleges produktum, ami magyar vállalkozások számára pozitív lehet.

Amennyiben ezt az ellentmondást fel tudjuk oldani, akár a vita kései szakaszában, akkor, úgy gondolom, az előttünk fekvő csomag minden további nélkül támogatható. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Már az általános vitában is elmondtam, hogy a javaslat támogatható a részünkről, és nyilván, mivel

technikai jellegű módosítások érkeztek ehhez, ezért ez változatlan. Tehát semmiféle feltételt nem fűznék most ehhez a támogatáshoz. Inkább javaslatokat tennék talán röviden. Nyilván elhangzott előttem Z. Kárpát Dániel néhány mondatában az, hogy a fogyasztóvédelmi tárgyú törvényjavaslatok azok, amelyekben mindig konszenzus szokott lenni. Ez így van. Minden fogyasztóvédelmi tárgyú javaslatot gyakorlatilag az utóbbi időben támogattunk, minden olyan javaslatot, ami a fogyasztói jogokat szélesíti, erősíti.

Erre kapacitálnám önöket két téren még változatlanul és a továbbiakban is. Az egyik az, hogy én úgy látom, és ezt hallom a hírekben is, hogy a légi közlekedés tekintetében ezen jogok erősítésére azért még szükség van. Nagyon sok botrányos ügrről lehet hallani ebben a tekintetben. Történtek lépések ebben a dologban, de azt gondolom, továbbiak is szükségesek. Ha tesznek ilyeneket, azt tudom mondani, hogy ebben tudunk konstruktívan, akár közösen gondolkodni.

A másik pedig, több tárgysorozatba vétel vitája is történt ma itt az Országgyűlésben; pénzügyi téren, a pénzügyi szervezetekkel, bankokkal kapcsolatban, azt gondolom, mindig lehet jobb jogszabályokat alkotni, amelyek erősebben védik a fogyasztók jogait. Az elmúlt évtizedekben itt is nagyon sok visszás történésről hallhattunk. Azt gondolom, bőven van még tennivaló a fogyasztói jogok erősítése tekintetében Magyarországon, bőven van még tennivaló a fogyasztóvédelem erősítése érdekében.

Azonban ez a javaslat, túl azon, hogy jogharmonizációs célú, egyébként előrelépéseket tartalmaz, tehát nyilván ezt mi támogatni fogjuk a holnapi szavazáson. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem Z. Kárpát Dániel képviselő urat. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy fontos momentum maradt ki ebből a vitából, miszerint korábban volt az Országgyűlésnek egy Fogyasztóvédelmi bizottsága. Ez a Fogyasztóvédelmi bizottság 2010 és '14 között, úgy gondolom, a lehetőségeihez mérten jól működött, akkor is, ha aztán különböző politikai viharok elsöpörték. A következő ciklusban, 2014-től a nagyon nagyra nőtt gazdasági megbizottságba került integrálásra a fogyasztóvédelem területe. Itt ugyan létrejött egy fogyasztóvédelmi albizottság, egy ideig magamnak is módomban állt ezt papíron vezetni, de lényegi tevékenységet ez már nem nagyon tudott a Gazdasági bizottság árnyékában kifejezni. Hiszen egy-egy albizottsági ülésre irányuló közfigyelem, legyünk őszinték, elhanyagolható, a médiafigyelem pedig egyenese a nulla felé konvergál.

Éppen ezért tanácsolnám azt képviselőtársaimnak, hogy akár a Gazdasági bizottságon belül, annak keretein belül valamifajta fogyasztóvédelmi munkacsoportot vagy albizottságot mindenképpen hozzanak létre, a maga súlyán kezelve ezt. Tehát nem úgy, hogy

mondjuk, kétszemélyes kormánypárti többség alakul ki, aztán nem jönnek el az ülésre, és ezzel határozatképtelenné teszik, hanem érdemi szakmai munka keretein belül, úgy érzem, tudnak önök is annyi szakértőt meghívni, hogy ott azok az ajánlások megfogalmazásra kerülhetnek professzionális módon, amelyeket most hányaveti módszerekkel kell ellenzéki képviselőknek e kései órán behozniuk.

Úgy gondolom, ez a terület ér annyit, hogy nyakas, elszánt képviselők, ha odateszik magukat, akkor bizony az ellenzéki támogatás is meglesz az észszerű javaslatok mellé. Javaslom a parkolási maffiával történő leszámolást, a 24 órás autópálya-matrica bevezetését, nem sorolom tovább, ismerik a szakmai javaslatainkat. Ezek izmusmentes, jobb-, illetve baloldalgondolkodás-mentes szakmai javaslatok, ezekhez a támogatást tudjuk biztosítani. Kérem, hogy a keretrendszert alakítsák ki hozzá, mert ily módon az ehhez hasonló javaslatok vitája is egészen más színezetű lesz. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni. Igen. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is köszönöm a támogatást, amit úgy érzek, minden frakció részéről megnyilvánul az előterjesztéssel kapcsolatban.

(21.10)

A másik a Z. Kárpát Dániel képviselőtársam által felvetett vállalkozásfejlesztési célú indítványuk. Nyilván ez fogyasztóvédelemről szóló uniós jog-átültetési anyag, tehát ebbe nehezen illeszhető bele, de természetesen minden olyan vállalkozásfejlesztési javaslatra nyitottak vagyunk, amelyek a magyar gazdaság előremenetelét biztosítják. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztést T/2931. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi és uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a

megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Ovádi Péter képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

OVÁDI PÉTER, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2018. november 8-án tartott ülésén megtárgyalta az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló T/2931. számú törvényjavaslatot. A bizottság 2018. november 9-én fogadta el az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a házszabály 46. §-a alapján 25 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat elsősorban Magyarország uniós kötelezettségeinek teljesítése érdekében szükséges módosításokat tartalmaz, valamint az adóigazgatás új rendjének gyakorlati alkalmazása során kapott visszajelzésekre reflektál. Ezen túlmenően az előttünk fekvő javaslatban az egyes adónemekben szükségessé vált pontosítások értelmezését segítő módosítások is megtalálhatók.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék kiemelni néhány előremutató rendelkezést a javaslatból. Az általános forgalmi adó tekintetében a gazdaság növekvő teljesítőképességének köszönhetően jövőre 8 millió forintról 12 millió forintra nő az alanyi adómentesség értékhatára, amely több mint 650 ezer adózónak jelenthet könnyebbséget pénzügyi és adminisztrációs szempontból egyaránt, kiemelten is újabb könnyítést jelent a kisadózó vállalkozások részére.

Az Országgyűlés a kormány kezdeményezésére az új lakóingatlanok értékesítésére vonatkozó kedvezményes 5 százalékos áfakulcsot 2015-ben átmeneti jelleggel 4 évre, azaz 2019. december 31-ig kívánta biztosítani a javaslat elfogadásával. Az előttünk fekvő javaslat egy igen fontos, hangsúlyos módosítást eszközöl azzal, hogy előírja, a kedvezményes áfamérték azon új lakóingatlanok esetén alkalmazható 2019. december 31-ét követően, de legkésőbb 2023. december 31-én is, amelyek építésére 2018. november 1-jén már van végleges építési engedély vagy építését bejelentették az egyszerű bejelentés szabályai szerint.

A javaslat kezdeményezi, hogy a közép- vagy felsőoktatási intézményben tanuló vállalkozó a tanulmányai szüneteltetésének időszakában se minősüljön főállású kisadózónak a 25. életéve betöltéséig. A gazdaságfehérítő intézkedések közül kiemelkedő, hogy az adóhatóságnak kötelező ellenőrzést kell lefolytatni azoknál a tartósan veszteségesen működő gazdálkodó társaságoknál, amelyeknek két egymást követő üzleti évben a nettó árbevételük mindkét üzleti évben külön-külön eléri a 60 milliárd forintot, és az adózott eredményük mindkét üzleti évben nulla vagy negatív, tekintettel arra, hogy ezen adózóknál fokozottabban merül fel az adó elkerülésének a veszélye.

A módosítás figyelemmel volt arra is, hogy az induló vállalkozások a működésük megkezdését követő

első időszakban jellemzően olyan egyszeri nagy értékű beruházásokat hajtanak végre, amelyeket a bevételek nem minden esetben fedeznek, ezért a kötelező ellenőrzés nem vonatkozik majd a jogelőd nélkül induló vállalkozásokra az első négy üzleti évükben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő javaslat nagy része - mint ahogy a felszólalásom elején is jeleztem - uniós kötelezettségek végrehajtását biztosítja, továbbá az újonnan bevezetett adóigazgatási rendszer finomhangolását végzi el. Az előbbieken túl több, az állampolgárok érdekeit szolgáló jelentős módosítás is megtalálható benne.

Tisztelt Ház! Az elhangzottakra tekintettel kérem önöket, hogy támogassák a holnapi napon a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, aki a bizottságban kialakult kisebbségi véleményt ismerteti. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A többségi vélemény megfogalmazója azzal fejezte be, hogy több, az állampolgárok érdekét szolgáló módosítást is tartalmaz a javaslat. Ez részben így van, például a kata értékhatárának az emelése szerintem egy előremutató dolog, de mondhatnám azt is, hogy tetek lépéseket az építőiparban található várható anomáliák kiküszöbölése érdekében is, hiszen az 5 százalékos áfa fokozatos kivezetésre kerül, ami szerintem egyébként nem feltétlenül jó. Tehát vannak benne előremutató javaslatok, és több dolog nyilván jogharmonizációs kérdés is ezúton is.

Azonban szerintem az már eleve probléma, és ezt hangsúlyoztam a bizottság ülésén, hogy egy egyébként júniusban elfogadott átfogó adócsomag ilyen volumenű módosítása történik meg még egyszer. Tehát egy második adócsomagról beszélünk tulajdonképpen. A Törvényalkotási bizottság ülésén mondtam azt, hogy gyakorlatilag az összegző módosító pedig egy harmadik csomagnak is tekinthető, hiszen a Törvényalkotási bizottság kettő ülést is tartott a múlt héten. Az egyiket csütörtök délután egy órakor. Ha jól emlékszem, itt negyedik napirendi pontként tárgyaltuk az előterjesztést. Csak a Gazdasági bizottság háttéranyaga volt 81 oldal, a TAB saját módosító javaslata, amelyet a kormánypárti képviselők nyújtottak be, az is 70 oldal fölött volt, és volt még egyébként MSZP-tagok által benyújtott módosító javaslat is, amit sajnos nem támogattak egyébként. Tehát olyan mértékű módosítások voltak csak az összegző módosító javaslatban, hogy másnap reggelre újra össze kellett hívni a bizottságot, hiszen nyilván egymást kizáró módosítások is kerültek részben elfogadásra, és akkor ez kioltott más pontokat. Nagyon bonyolult, összetett folyamat volt már önmagában a szavazás, és nem szerencsés, hogy három csomagban tárgyaljuk az állampolgároknak ilyen típusú alapvető kötelezettségét

szabályozó javaslatcsomagot. Ez a jogbiztonságot alapvetően befolyásolja. Ez az egyik alapvető és elvi kérdés.

Másrészt néhány dolgot kiragadnék, ami különös tekintettel problémás számunkra, és az utolsó pillanatban csúszott be úgymond az összegző módosítóba. Hetek óta hallani azokat a híreket, hogy önök az úgymond kultúrtaót fel kívánják számolni, az előadó-művészetek tekintetében azt a lehetőséget, hogy ők is élhettek a társaságiadó-kedvezmények rendszerével, amelyet egyébként nagyon helyesen még 2010 előtt a szocialista kormányzás idején vezetett be az akkori kormány. Ezt önök gyakorlatilag egyik pillanatról a másikra felszámolják. Ezzel nyilván az alternatív előadó-művészeteknek egy nagyon fontos lábát, egy stabil alapját is felszámolják. Tulajdonképpen arra hivatkoznak, hogy majd valamilyen formában, minisztériumi és egyéb támogatásokkal pótolják ezeket a forrásokat. Ezáltal nyilván önök befolyásolják majd direktben, hogy mi kaphat pénzt, mi nem kaphat pénzt.

Ha ez a rendezőelv önöknél, akkor egyébként javasolom például a labdarúgás tekintetében is a társaságiadó-kedvezmény újragondolását. Mondjuk, az eredményesség és a nézőszám legyen ebben fontos rendezőelv, mert akkor talán egészen más számokat kapnánk, mint amelyek egyébként konkrétan politikai alapon, vagy a gyanú felmerül, hogy politikai alapon kerülnek kiosztásra. Tehát a kultúrtao ilyen módon való szétverése ennyivel az adóév előtt - nincs két hónap -, szerintem ez felháborító.

A másik az 5 százalékos áfa kivezetése az építőipar tekintetében. Nyilván ha úgy nézem a Varga Mihály által múlt héten bejelentett javaslatot, hogy ez az 5 százalék a november 1-je előtt végleges építési engedéllyel rendelkező épületek tekintetében, illetve az elektronikus bejelentést megtett egyszerű bejelentések tekintetében, ez mondjuk egy család szempontjából lehet előremutató, akik mondjuk attól féltek, hogy a jövő év tekintetében nagyon nehéz kivitelezőt találniuk, nem voltak egészen biztosak, hogy a végére érnek a folyamatnak, ott szerencsés, hogy egyébként évekkel később is lehet 5 százalékos áfát kibocsátani majd a kivitelezőknek, a vállalkozóknak.

(21.20)

Ugyanakkor valaki tudhatott a november 1-je kérdéséről, hogy előtte jó valamit benyújtania, valaki meg nem. Tehát itt is lesz egy indokolatlan különbségtétel, elmondtam a bizottsági ülésen is. Azt gondolom, hogy ennek a helyes megoldása az lett volna, hogy fennmarad az 5 százalékos áfa az építőiparban. Ez a családtámogatás érdeke, hiszen a magyar családok így olcsóbban tudnak új ingatlanhoz jutni, és egyébként ez az építőipar érdeke is. Tehát itt két legyet lehet ütni egy csapásra, még akkor is, ha költségvetési kihatása van a dolognak és komoly költségvetési kihatása van a dolognak. Azt gondolom, hogy tíz meg százmilliárdok mennek el sokkal kevésbé fontos dologra.

Utolsóként említeném, elnök úr, hogy a kafetéria tekintetében volt egy módosító javaslatunk. A kormány a szakszervezetekkel való érdemi egyeztetés nélkül júniusban gyakorlatilag szétverte a korábban tapasztalható kafetéria-rendszert, minden szakszervezet, meghatározó szakszervezeti mozgalom tiltakozása ellenére, úgy, hogy a Magyar Szakszervezeti Szövetség elnökét meg sem hallgatta a kormánypárti többség a Törvényalkotási bizottságban akkor, amikor a mi javaslatunkra erre lehetőséget szeretünk volna biztosítani. Nem tárgyaltak a szakszervezetekkel érdemben. És a szakszervezeti követelések változatlanul arról szólnak, hogy gondolják ezt újra, vezessék vissza azt, ami volt, és utána közösen, a szakszervezetekkel együttműködve kerüljön újragondolásra a kafetéria rendszere.

Ezek voltak azok a problémás pontok, amelyek megfogalmazódtak az ellenzéki képviselők részéről. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem Izer Norbert államtitkár urat mint előterjesztőt, a vita e szakaszában kíván-e szólni. *(Izer Norbert jelzésére:)* Államtitkár úr jelzi, hogy a vita e szakaszában nem kíván élni a felszólalás lehetőségével. Tisztelt Országgyűlés! A Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Megadom a szót Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószóló úrnak, a vitához kapcsolódó Magyarországi nemzetiségek bizottsága előadójának. Parancsoljon, szószóló úr!

VARGA SZIMEON, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Уважаеми господин Председател, Уважаеми Народно Събрание! Позволете ми да ви поздравя от името на Малцинствената комисия в Унгария и от моето име. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága és a magam nevében tisztelettel köszöntsem önöket.

Mint a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért szószóló, röviden szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy bizottságunk a nemzetiségi napirendi pontnak nyilvánított T/2931. számú, az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló törvényjavaslatot 2018. november 6-án megtartott bizottsági ülésén napirendre tűzte, és az egyes házsabályi rendelkezésekről szóló országgyűlési határozat 44-45. §-a alapján lefolytatta a törvényjavaslat részletes vitáját.

A bizottság a törvényjavaslatnak a határozati házsabály 32. § (2) bekezdése szerinti bejelentésben megjelölt rendelkezéseit megvizsgálva megállapította, hogy azok megfelelnek a HHSZ 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. A bizottság a törvényjavaslat-hoz benyújtott módosító javaslatokról nem foglalt állást, módosításra irányuló szándékot nem fogalmazott meg, így a bizottság arról döntött, hogy a részletes vitát lezáró módosító javaslatot nem nyújt be.

A bizottság az ülésen 12 igen szavazattal, tartózkodás és ellenszavazat nélkül arról döntött, hogy a törvényjavaslat részletes vitáját 2018. november 6. napján lezárja.

A bizottság a részletes vitáról szóló jelentést az ülésen 12 igen szavazattal, tartózkodás és ellenszavazat nélkül elfogadta.

Szeretném megemlíteni, hogy a Törvényalkotási bizottság saját indítványként a személyijövedelemadó-törvény 1. számú melléklet 4.12.1. alpontja tekintetében olyan módosító indítványt nyújtott be és fogadott el, amely érinti a nemzetiségek érdekeit és jogait. A fent említett pont kiegészül a 4.12.1. d) ponttal, amely kimondja, hogy a hallgató részére a nemzetiségipedagógus-képzésben való részvételre tekintettel pályázat alapján nyújtott ösztöndíj adómentes. Ez azt jelenti, hogy a nemzetiségipedagógus-pályára készülő hallgatók adómentes ösztöndíjban részesülhetnek. Köszönet illeti Magyarország Kormányát és Országgyűlését, hogy a magyarországi nemzetiségipedagógus-képzést a fenti intézkedésével is támogatja.

Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Országgyűlés! A T/2931. számú, az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló törvényjavaslat részletes vitáját a Magyarországi nemzetiségek bizottsága lezárta, módosító javaslatot nem fogalmazott meg. A bizottság a törvényjavaslatot elfogadásra javasolja.

Благодаря за вашето внимание! Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Fidesz és a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A békés pillanatok elillantak, ami az előző javaslatokat jellemezte vagy jellemezhetette. Az a helyzet, hogy azon adócsomag tekintetében, ami előttünk fekszik, sem az általános vitában, sem a későbbi TAB-bővítmény szakaszában, sem pedig most nem tudnak a kormánypártiak olyan alapvető aggályokat eloszlatni, amelyek eloszlatása nélkül támogathatatlan ez a csomag, sőt önsorsrontó azok számára, akik ezt elfogadják, hiszen ez vissza fog ütni. Teljesen egyértelműnek tűnik ugyanis, hogyha az adórendszer egészét szemléljük, az a hozzáállás, amit ez a kormányzat most már kilencedik éve tanúsít, a multinacionális cégek, közületek számára egyfajta simogató, kényeztető környezetet szavatol.

Gondoljunk csak a munkahelyteremtési támogatásokra, vissza nem térítendőre, infrastrukturális beruházásokra és egyáltalán azokra a stratégiai szerződésekre, amelyek sokkal nagyobb volumenű támogatást nyújtottak ezen érdekeltségek számára, mint korábban a Gyurcsány-, Bajnai-kormányok, amelyeknek a gazdaságpolitikája ellen én már akkor küzdöttem, és nekik is azt mondtam és azt szegeztem, hogy túltámogatják a multicegeket. Erre jön

egy kormányzat, amely támogatási volumen tekintetében meghaladja a balliberálisnak nevezettekét is, és ezen felül, miközben a társasági adót csökkenti, lényegében multicegek számára adóparadicsomi szintre, magyar kis- és középvállalkozók számára egy 1 százaléknyi kozmetikai jellegű engedményt biztosítva, az itt is megtalálható kafetériaelemek tulajdonképpen bérjövédelmeként adózó körbe való bevonásával nettó adóemelést hajt végre.

Tehát gyönyörű szép az egykulcsos adó gondolata, bár filozófiai viták, ameddig a történelem fennáll, fognak folyni arról, hogy a progresszív vagy az egykulcsos az igazságosabb. Én el tudom fogadni egyébként az egykulcsos mellett szóló érveket, és nekem semmilyen problémám nincs ezzel, ha egy hatékony gazdasági szerkezettel párosul, de a helyzet az, hogy azt látjuk, hogy ezen kafetériaelemek tekintetében, mivel bérjövédelmeként jelennek meg, ugyanúgy kell majd adózni az eddig kedvezményesen megszerzett bevételek után, mintha az ember munkabért kapna.

Egy nagy átlagot számolva bizony valóban kijön az az évi akár 180 ezer forint fejenként és dolgozónként, ami itt a veszteség oldalon megjelenhet. És ha államtitkár úrra nézek, és mondjuk, arra a fizetési szintre, ami a parlamentben jellemző, akkor ez éves szinten 800 ezer forintot is elérhet. Tehát egy nagyon tetemes átcsoportosításról van szó.

Értem én a kormányzati logikát: komolyabb reálbér-növekedést már nem tudnak úgy garantálni, mint az előzőekben - jellemzően a külföldi források elapadása és más begyűrűző hatások miatt -, és abban érdekelték, hogy majd a munkavállalók és a munkaadók között egy kényszerű konszenzus jön létre, ahol az eddigi kafetériaelemeket vagy -összegeket majd a munkaadó be fogja építeni a munkabérbe. A helyzet az, hogy ez egyáltalán nem biztos, erre nincsen garancia. De ha ez így megtörténik, és reméljük, hogy megtörténik, akkor is a kedvezményes adókörből kivonva a nettó, tulajdonképpen bérjövédelmeként adózó tömeggel egyértelműen rosszabbul jár a munkavállaló, mint korábban.

És mivel ez átlagosan és nagyságrendileg egy 10 százalékos adóemelésként is megfelelhet egy átlagos munkavállaló esetén, az az érdekes helyzet állt elő, hogy jellemzően a magyar dolgozó az, aki megint hátrányos helyzetbe kerül a saját hazájában, és nincs igazából magyarázat arra, hogy a kafetéria-rendszernek miért csak azt az egyetlen elemét kívánják megtartani a maga súlya szerint, amely adott esetben kormányközeli körökhöz köthető, és milyen szakmai magyarázattal akarják felszámolni azt a részét és azt a szegmensét az egésznek, amelyről pedig egyértelműen elmondható, hogy magyar emberek életét könnyítette meg.

Ha ezt összeadjuk a lakás-előtakarékossági rendszer állami lába támogatásának felszámolásával, kivételével, akkor egy rettentően negatív üzenetet küldenek magyar fiatalok számára, kivándorlással kacérkodók számára. És, államtitkár úr, komoly a felelősségük.

Értem én, hogy demográfiai téren a termékenységi arányszám egyébként örvendetes módon - és nagyon örülök, hogy így van - növekedett, de azt rendre elhallgatják, ma is elhallgatták a viták során, hogy a szülőképes korú hölgyek száma, az a bázis, aminek az értelmezésében a termékenységi arányszám egyáltalán értelmet nyer, olyan szinten csökken, hogy az élve születések száma, államtitkár úr, megint csökkent.

(21.30)

Engedje meg, hogy felszólalás közben turkáljak! Ma vásároltam meg egy könyvesboltban a Demográfiai portré 2018-as kiadását (*Felmutatja.*), nyilván önök is jól ismerik, ha jól ismerik, az a kérésem, hogy ne hallgassák el a benne szereplő adattömegből a következtetések lényegét, miszerint az a báziscsökkenés és az élve születések számában vett csökkenés, amiről beszélünk, egyértelműen tűzoltó jellegű beavatkozást igényel. Egy ilyen környezetben nem szabad akár a káféria-rendszerhez így hozzányúlni, nem szabad az LTP-hez így hozzányúlni, nem szabad ennyire negatív üzeneteket küldeni, mert a helyzet az, hogy magyar fiatalok további elüldözésével fenntarthatatlanná tesz az ellátórendszereket ebben az országban, és ez már nem az MNB korábbi, kétezerharminc-akárhányas jóslatáról szól, ezzel már a közeli, tehát egy évtizeden belüli távlatra hozzuk ezt a katasztrófát, hozzák önök pontosabban, ha ezen az úton haladnak tovább.

Egyetlen témát kell még megemlítenem, ez pedig egyértelműen az új építésű lakásokra vonatkozó áfakedvezmény kitolására vonatkozik. Talán meg fognak lepődni azon, de én támogatom ezt az indítványt, ugyanakkor nézzünk a számok mögé! Azt látjuk, hogy 2016 eleje óta a lakásépítési engedélyek száma tekintetében, államtitkár úr, 96 ezernél egy kicsit több engedélyt adtak ki, az átadások száma ugyanakkor csak 34,5 ezer, tehát egy elképesztően nagy szakadékot találunk a kiadott építési engedélyek száma és az átadott, 5 százalékos áfakörbe tartozó új építésű ingatlanok között, 61,6 ezerrel több engedélyt adtak ki, mint ahány épület, lakás, ingatlan összesítve megépült - ez egyébként a Takarékbank összesítésében kiválóan követhető módon megtalálható. És látjuk azt, hogy most azzal, hogy a már meglévő engedélyesek számára kiterjesztik a kedvezményes áfakulcsot, lényegében kormányközeli jó barátok befagyott lakásépítési projektjei újraindulhatnak, új életet lehelhetnek ezekbe - de nem az lenne az össznemzeti érdek, hogy a jelenlegi szintről, ami az ingatlanállomány, a teljes 200-300 évenkénti cseréjét teszi lehetővé, eljussunk oda, hogy legalább százévente kicserélődhessen az ingatlanállomány? Mit jelent ez egy békásmegyeri panellakás tekintetében? Tehát gondoljuk azt végig, hogy egy tarthatatlan helyzetben vagyunk egy demográfiai tél közepén, egy lakhatási válság közepén!

Államtitkár úr, ezek a költségvetési tételek, az LTP esetében szerényen azért pár tíz milliárdról beszélünk, a CSOK tekintetében sokkal több összegről, de ezt értelmesebben is be lehetne csatornázni a

CSOK mellett, nem helyette és nem ellene, hanem mellette, rengeteg költségvetési mozgástér lenne ezen vívmányok megtartásához.

Államtitkár úr, egy kérdésre válaszoljon akkor a részletes vita tekintetében is, mert ez fontos a végső döntéshez: minek köszönhető ez a megszorító csomag, amelynek az elemeit itt üdvözölhetjük, és itt az üdvözlésen egy nagy idézőjelet tessenek érteni a jegyzőkönyvben. Minek köszönhető az, hogy a költségvetésből könnyedén kigazdálkodható tételeket sarcolnak le a magyar fiatalokon, a magyar jövődön, miközben ezzel a negatív üzenettel további ezreket üldözhetnek el ebből az országból? Szerintem ebből az előterjesztésből ez az alapkérdés következik. Köszönöm a lehetőséget. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ritter Imre nemzeti képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

RITTER IMRE nemzeti képviselő: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt...

ELNÖK: Ötperces időkerete van, képviselő úr.

RITTER IMRE nemzeti képviselő: Köszönöm szépen. Nagyon röviden szeretnék csak hozzászólni, kapcsolódva a bolgár kollégámhoz, hogy egy kicsit nehéz helyzetbe kerültünk a múlt héten, mivel már több héttel előre meg volt szervezve, hogy egy Paksi Atomerőműbe látogatással lesz együtt a kihegyezett nemzeti bizottsági ülés, és így eljárás technikailag elég nehéz lett volna az ösztöndíj adómentességére vonatkozó módosító indítványt nemzeti bizottsági indítványként benyújtani, és szeretném ezúttal is megköszönni a Pénzügyminisztériumnak, a helyettes államtitkár úrnak és a kollégáinak, hogy ezt első kérésre soron kívül, azonnal megcsinálták, és a Törvényalkotási bizottság ülésére ez beterjesztésre kerülhetett. Ennek nemcsak azért van nagyon nagy jelentősége számunkra, mert 45 százalékkal kevesebb költségvetési támogatás kell ugyanazon nettó ösztöndíjak folyósításához, hanem azért is, mert rengeteg munkától és többletköltségtől kímél ez meg, hiszen nem kell havonta minden egyes ösztöndíjasnál külön számfejtetni, bevallást csinálni, járulék- és adóbefizetéseket csinálni és a többi, hanem egyszerűen csak a nettó ösztöndíjakat kell folyósítani.

Úgyhogy szeretném még egyszer megköszönni ezt a gyors intézkedést és segítséget, enélkül valószínűleg nem tudtuk volna ezt technikailag megoldani. Köszönöm szépen. (*Varga Szimeon tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim!

Elhangzott már a vita során, és szeretném megerősíteni azt a tényt, hogy egy újabb adócsomag érkezik a Ház elé egy nyáron elfogadott adócsomag után, és én folyamatosan azt hallom a parlamentben, hogy az adminisztráció csökken, a bürokráciát csökkentik, és a szakma felkészülése a következő évi adóváltozásokra könnyen fog menni. Egy olyan fontos dologra hívnám fel a figyelmet, hogy a nyáron fogadta el a parlament a szociális hozzájárulási adó-törvény külön törvénybe való beiktatását, majd gyakorlatilag ezzel a törvényjavaslattal és a bizottságok elé érkező módosítókkal átírták a szociális hozzájárulási adóról szóló törvényt, úgy, hogy még hatályba sem lépett. Ez egyszerűen szerintem felháborító. Miért nem tudják már az eredeti nyári csomagnál ezeket a módosításokat, azokat a gondolatokat beiktatni a javaslatba, hogy ne kelljen a szakmának ismételt feldolgoznia azokat a módosításokat, és ezzel megnehezítik az adótanácsadó- és könyvelőszakmának a működését, és ezzel természetesen a gazdálkodó szervezetek is nehéz a felkészülés.

De hogy egy pozitív dolgot mondjak, és ennek rendkívül örülünk, hogy az alanyi adómentességi határt 12 millió forintra felemelik, hiszen az Európai Unióban is elfogadott ez az összeghatár, és ezzel valóban sok százezer kisvállalkozónak, kényszervállalkozónak könnyítik meg a dolgát. Tehát ez egy pozitív változás, de körülbelül ez az egyetlen pozitívum ebben a törvényjavaslatban, ebben a módosításban, ami idén már a második nagy adócsomag, salátatörvény, több tíz, száz oldalon keresztül módosítva az adótörvényeket.

Én tehát azt gondolom, ahogy kollégám, Z. Kárpát Dániel képviselőtársam is elmondta, hogy ez a módosítás nem támogatható, és kérjük a tisztelt kormányt, hogy úgy alakítsa az adócsomagot, hogy amikor nyáron beterjesztik, az már legyen egy végleges, és a következő évre a felkészülés zökkenőmentesen megtörténhessen. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ovádi Péter képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon!

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Azért kértem szót, mert Z. Kárpát Dániel képviselőtársam mindig azt mondja, hogy a kormány csak a multinacionális cégeket támogatja, de nem beszél soha az egyéni vállalkozókról. Ha csak a választóközteremet megnézzük, akkor tényleg lineárisan emelkedik az egyéni vállalkozásoknak a száma. Ha Magyarországot nézzük, akkor az elmúlt évben közel 70 ezer egyéni vállalkozást jegyeztek be Magyarországon, ez 20 százalékkal több, mint 2016-ban, és több mint kétszer annyi, mint 2012-ben. De ha csak szűken Veszprém megyét nézzük, akkor 2013-ban 2695 egyéni vállalkozást tartottak nyilván, 2016-ban már több mint 6 ezret, ami a napjainkban további 2300 fővel gyarapodott, vagyis Veszprém megyében

az elmúlt öt évben több mint háromszorosára nőtt az egyéni vállalkozások száma.

A katanak köszönhetően mára az egyik legnépesebb gazdasági formává nőtték ki magukat, olyanira, hogy a kátát választók száma mostanra átlépte a 300 ezret - ezt elmondta Varga Mihály miniszter úr is. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Csak néhány dologra ráerősítenék, ami talán a kisebbségi vélemény kapcsán kimaradt, mert nyilván ott kicsit rövidebb idő állt rendelkezésre. Először is hangsúlyoznám azt, hogy én változatlanul állítom, hogy a harmadik adócsomag egyébként a Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata, mert az is 107 oldal, hogyha jól emlékszem a pontos számra, úgyhogy ez csak erősíti az előttem szóló képviselőtársam, ellenzéki képviselőtársam véleményét; nemhogy kettő, hanem három olyan nagy terjedelmű módosító csomag van, ami bizony a könyvelő-, adószakértői szakma felkészülését is elnehezíti vélhetően, és nyilván az állampolgárok szempontjából jogbiztonsági kérdéseket is felvet.

(21.40)

A kultúrtaóról szeretnék néhány mondatot mondani. Ott egy 40-50 milliárdos nagyságrendű kedvezményt vettek igénybe ennek keretében. Itt önök próbáltak a nyilvánosságban - ha jól láttam - egy olyan érvrendszer felépíteni, ami arról szólt, hogy történetek visszaélések ennek a felhasználása kapcsán. De azt szeretném mondani, hogy semmivel nem látok én itt komolyabb visszaéléseket, mint adott esetben, mondjuk, a látvány-csapatsportágak környékén, különösen a labdarúgás környékén sajnos tapasztalható visszaéléseknél.

Tehát nem látom, hogy ez komolyabb lenne, ugyanakkor azt is szeretném mondani, hogy én nagyon hibásnak tartom, hogy így kiöntik tulajdonképpen a fürdővízzel együtt a gyereket is úgymond, hogy ilyen fordulattal éljek, mert hogyha visszaélések vannak, akkor ezeket tisztázni kell, az ellenőrzéseket szorosabbra kell fogni, a felhasználás feltételein változtatni kell vagy szigorítani, de semmiképpen nem totálisan megszüntetni valamit. Ráadásul még egyszer mondom: olyan indokokkal, ami egyébként a társaságiadó-kedvezmények rendszerének más területein is akkor megállnának.

Ha önök szerint igaz az érvrendszer, amivel a kultúrtaót kivezetik, akkor nem tudom, hogy mi az például, hogy 9 milliárdra bővítették éppen a felcsúti utánpótlás-akadémia támogatását egy másik társaságiadókedvezmény-rendszer tekintetében. *(Zaj. - Z. Kárpát Dániel: Egy játékos már elment onnan.)*

Igen, és ráadásul hogy mennyire ért célt ez a támogatás, és mennyire tekinthető ez valós akadémiának, erről pont itt képviselőtársam tesz néhány megjegyzést, egyébként nagyon helyesen.

Szóval, a kultúrtao szétverése ebben a formában, egyébként az utolsó pillanatban, gondoljanak bele a szereplőknek az életébe, vagy azoknak, akik így terveztek már a jövő évre, minden negatív hír ellenére. Most november 12-e van, holnap november 13-a, és alapvetően változnak meg a rájuk vonatkozó lehetőségek és szabályok. Ez semmiképpen nem helyes, és egyébként ez már önmagában is felháborítóvá teszi a javaslatot.

A másik egy kicsit az építőipar kapcsán még az 5 százalékos áfa kapcsán: itt más ellenzéki képviselőtársam is nyilatkozott erről pozitívan, én is a kisebbségi véleményben részeredménynek tartottam, hiszen mi eleve elutasítottuk az 5 százalékos áfa kivezetését. Először önök a '19. december 31-ig szerkezetkész állapotot elért és annak megfelelően kifizetett ingatlanokra vonatkoztatva tartották volna fenn az 5 százalékos áfát. A múlt héten hirtelen jött egy javaslat, ami arról szól, hogy november 1-jéig aki elektronikusan bejelentette 300 négyzetméter alatti lakóingatlan esetében vagy előlött végleges építési engedéllyel rendelkezik, az nyilvánvalóan 2023. december 31-ig használhatja az 5 százalékos áfakulcsot, vagy természetesen nyilván lehet így értékesíteni, illetve a kivitelezők ennek megfelelő számlákat állíthatnak ki.

Még egyszer mondom és hangsúlyozom: ez egy lépés. Egy kis lépés egyébként egy sokkal nagyobb probléma megoldása irányába, mert azt látjuk, hogy részint az új ingatlanok árai, különösen a nagyobb városokban és Budapesten, és a családi házak kivitelezési díjai olyan szinten szálltak el az elmúlt években, sőt azt mondhatnám, hogy hónapról hónapra - tehát az elmúlt néhány hónapban is jelentősen nőttek ezek az árak -, hogy ezt a magyar lakosság nagyon nagy része, túlnyomó többsége nem tudja lekövetni. Ilyen módon nem tud új ingatlant vásárolni, és önök semmilyen módon nem tudják ezt az 5 százalékos áfát a családtagmogatás vagy a lakásvásárlás támogatásának egyéb eszközeivel pótolni.

Ráadásul, ahogy korábban elhangzott, a lakástakarékok rendszerét most verték szét, szüntették meg. Tehát itt egy hatalmas társadalmi probléma előtt állunk szerintem, ami '19. december 31-e után jön. A magyar társadalom 90-95 százalékának esélye nem lesz ilyen típusú új építésű ingatlanhoz jutni egész élete során, hogyha ez így marad. És valóban, el fogja mondani államtitkár úr szerintem majd a válaszában, hogy de hát eleve egy ideiglenes intézkedésről volt szó, önök eleve azt mondták, hogy '19. december 31-ig kerül ez bevezetésre. Értem, csak a jogalkotás már csak olyan, hogy reagálnia kellene társadalmi jelenségekre, gazdasági problémákra, és az elmúlt években alapvetően változott meg a helyzet. Alapvetően nőttek a kivitelezési költségek, alapvetően nőttek az ingatlanárak. Egyébként a kivitelezési költségek növekedése tekintetében folyamatosan hivatkoznak például európai uniós források felhasználása kapcsán erre.

A „Modern városok” program azért csúszik - ezt állítják önök -, mert nőnek a kivitelezési költségek. Miért nem veszik ezt figyelembe például a lakásépítésnél vagy a családiház-építésnél, ami nyilván több tízezer magyar család életének okoz nagy problémát? Ráadásul az építőiparnak is fontos ez, hiszen nagyon komolyan versenyképtelenné fognak válni egy magasabb áfakulccsal.

És lesz itt egy visszásság, hiszen akkor, ha jól értem, ha valaki '18. november 12-én, mondjuk a mai napon nyújtott be építési engedélyt, mert most ért oda, akkor számára, mondjuk, egy 2020. tavaszi befejezés kapcsán már a 27 százalékos áfakulcs fog működni. Tehát két hasonló méretű ingatlanról, mondjuk, amit 2020 tavaszán vesznek át, ugyanaz a nettó ár, az egyiknél 5 százalékos áfával lesz terhelt, a másiknál 27 százalékkal. Ez 22 százalékos olyan indokolatlan különbséget fog okozni az árakban, ami vállalhatatlan, és szerintem nagyon komoly piaci és társadalmi zavarokat fog okozni.

Harmadikként még egyszer szólnék a kafetéria-rendszer szétveréséről. Újabb lehetőséget nyújtottunk arra, hogy időben eltoljuk a kafetéria-rendszer módosításának végiggondolását. Az álláspontunk változatlan. Nagyon sok, munkavállalók számára kedvező kafetériaelemet vezettek önök ki a júniusi módosítással, és ezeket a problémákat most nem oldják fel, pontosabban éppen a meccsbelépők tekintetében például visszavezetésre kerül ennek a lehetősége, de azt hiszem, nem ez bántotta a legjobban a magyar munkavállalókat és a magyar szakszervezeti mozgalmat sem.

Arra kérjük önöket, hogy fontolják meg még a holnapi végszavazásig azt, hogy elállnak-e ettől a javaslatuktól, és további tárgyalásokat kezdeményeznek majd, remélem, a magyar szakszervezetekkel a kafetéria-rendszer megmentése érdekében. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a rendelkezésre álló időkeret erejéig. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bár egy kétperceshez kevés a rendelkezésre álló időkeret, de egy reakcióhoz pont elég. Szeretném kifejezni azt, hogy a Veszprém megyében lévő vállalkozások tekintetében is igaz az, hogy a vállalatok teljes adórátája még mindig brutálisan magas szinten van, képviselőtársam. Szeretném elmondani, hogy 52,4 százalékról indult ez a szint, és 46,5 százalékig tudták ezt csökkenteni, ami regionális viszonylatban még mindig rekord, a forrás pedig az MNB versenyképességi jelentése. Tehát ha ezzel vitatkoznak, akkor Matolcsy György elnök úrral tessék vitatkozni. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megadom a szót Izer Norbert államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Engedjék meg, hogy először összefoglaljam a részletes vitában történt módosításokat, és utána reagálnék röviden a képviselői felszólalásokra.

A kormány 2018. október 19-én nyújtotta be az Országgyűléshez az egyes adótörvények uniós kötelezettségekhez kapcsolódó, valamint egyes törvények adóigazgatási tárgyú módosításáról szóló törvényjavaslatot. A vita során mindössze két képviselői módosító javaslat érkezett. Az egyik a káféteria-rendszer átalakítását célzó, tavasszal elfogadott változásokat kívánja semmissé tenni. Mivel ez a kezdeményezés elmentéses a kormány szándékaival, azt támogatni nem tudjuk.

A másik módosítási szándék pedig a lakásáfához kapcsolódó átmeneti rendelkezés módosításával időbeli korlátozás nélkül tartaná fenn az 5 százalékos adókulcsot az új lakóingatlanok értékesítésére 2019. december 31-e után is, amely nem áll összhangban a kormány jogalkotási céljaival, így az szintén nem támogatható.

A személyi jövedelemadóztatást érintően a Gazdasági bizottság és a Törvényalkotási bizottság által támogatott javaslatok egyértelművé teszik, hogy az önkéntes kölcsönös biztosítópénztári tag magánszemély javára átutalt támogatói adomány nem minősülhet egyéb jövedelemnek, adókötelezettségét arra a jogviszonyra irányadó szabályok szerint kell megállapítani, amelyre tekintettel azt adták.

(21.50)

Ehhez kapcsolódóan egyértelművé válik az is, hogy az adó feletti rendelkezésre való jogosultság kiterjed minden olyan összegre, amelyet az önkéntes pénztári tag javára teljesítenek a pénztárba.

Egyszerűsödnek az olyan kamatmentes vagy kedvezményes kamattal biztosított munkáltatói lakáscélú hitelek nyújtásának feltételei, amellyel kapcsolatban nem kell a kamatkedvezmény miatt adókötelezettséget megállapítani. A jövőben nem kell vizsgálni azt, hogy a hitel felhasználásával megvásárolandó, felépítendő vagy korszerűsítendő lakás megfelel-e az úgynevezett méltányolható lakásigénynek. Ugyanakkor a javaslat 10 millió forintban korlátozza a lakáscélra ugyanazon magánszemélynek öt éven belül nyújtható munkáltatói hitel összegét.

A törvényjavaslat új adómentes jogcímekekkel is kiegészül. Így adómentes lesz a nemzetiségipedagógus-képzésben részt vevők részére pályázat alapján folyósított ösztöndíj, valamint a 65. életévüket betöltött Széchenyi-díjasoknak tudományos kiválóságuk elismeréseként biztosított tudományos alkotói járadék is. Adómentesnek minősül továbbá a felsőoktatási és köznevelési intézményekben lebonyolított

rendezvényeken nyújtott szolgáltatás és a rendezvény összes költségének 10 százalékát meg nem haladó mértékben biztosított vendéglátás révén keletkező jövedelem is.

Tisztelt Képviselők! A Gazdasági bizottság és a Törvényalkotási bizottság által támogatott módosító javaslatok a társaságiadó-törvény vonatkozásában pontosítják az uniós jogharmonizációs és a csoportos társaságiadó-alanyiság kapcsán bevezetett szabályokat. A javaslat szerint az ellenőrzött külföldi társaság státuszmegállapításakor azt kell megvizsgálni, hogy az érintett külföldi személy végrehajtott-e nem valódi jogügyletet. Egy jogügylet akkor minősül nem valódinak, ha elsődlegesen adóelőny elérése céljából hajtották végre, és a külföldi személyt vagy a külföldi telephelyet belföldről irányítják. Amennyiben az ellenőrzött külföldi társasági státusz megállapítható, akkor a nem valódi jogügyletből származó nyereséggel a belföldi irányításhoz kötött mértékben növelni kell az adóalapot azzal, hogy a kettős adóztatás elkerülését ilyen esetben is szem előtt kell tartani. Megfelelő felkészülési idő biztosítása érdekében lehetőség lesz az ellenőrzött külföldi társaságra vonatkozó hatályos jogszabályok még egy évig változatlan tartalommal történő alkalmazására is.

A módosító javaslat alapján, ahogy el is hangzott a korábbiakban, az előadó-művészeti szervezetek társasági adón keresztüli támogathatósága 2019. január 1-jével megszűnik. A rendszer lezárásához kapcsolódóan rögzítésre kerül, hogy az adózót a támogatás nyújtásakor hatályos szabályoknak megfelelően továbbra is megilleti az adókedvezmény vagy jóváírás, vagyis azon adózóknak, akik e kedvezményeket még nem vették igénybe, lehetőségük lesz az érvényesítésre, a még rendelkezésre áll időben a kedvezmény teljes mértékű igénybevitelére. Az előadó-művészeti szervezetek társasági adón keresztüli támogathatóságának megszüntetésével összefüggésben a Törvényalkotási bizottság módosító indítványa felhatalmazást ad a kormány részére a filmtámogatás és a látvány-csapatsportok támogatása korlátjának rendeletben történő megállapítására.

Az általános forgalmi adózást érintően az építőipari szakmai szervezetek javaslatára egy olyan átmeneti rendelkezés kidolgozására került sor, amely még öt éven keresztül biztosítja a kedvezményes 5 százalékos áfakulcs alkalmazását valamennyi olyan építkezésre, amely 2018. november 1-jén végleges építési engedéllyel rendelkezik vagy az építést eddig az időpontig az egyszerű bejelentés szerint bejelentették, feltéve, hogy az ingatlan értékesítése 2023. december 31-ig megtörténik.

Tisztelt Ház! Az adóigazgatási eljárásokra vonatkozó szabályozás tekintetében a módosító indítvány a kockázatos adózókra vonatkozóan egyértelművé teszi, hogy a rögzített bírságösszeg vagy bírságmérték esetén a bírság mértéke az egyébként irányadó bírság 130 százaléka lesz, míg a megbízható adózók esetében a kiszabható mulasztási bírság mértéke a rögzített bírságösszeg vagy bírságmérték esetén az egyébként irányadó bírság 50 százaléka.

Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvény alapján 2019. július 1-jétől a természetes személyek képviselőkre vonatkozó rendelkezéseket tehetnek a rendelkezési nyilvántartásban. Ennek kapcsán a módosító javaslat kiegészíti, pontosítja az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény meghatalmazottra vonatkozó szabályait. 2019. január 1-jétől az adóhatóság előtti eljárásban az adózók az állami adó- és vámhatóság saját felületén is tehetnek képviseletre vonatkozó jognyilatkozatot.

Bürokráciacsökkentési céllal írja elő a törvény, hogy a foglalkozásával összefüggésben elektronikus kapcsolattartásra kötelezett egyéni vállalkozóval és jogi képviselővel az adóhatóság minden ügyben elektronikus úton tart kapcsolatot.

A törvényszéki végrehajtási feladatok állami adó- és vámhatóság általi átvételéhez kapcsolódó módosító javaslat alapján az állami adó- és vámhatóság 2019. január 1-jétől az új, induló ügyek végrehajtását fogja foganatosítani, míg a folyamatban lévő ügyekben 2020. január 1-jétől rendelkezik végrehajtási hatáskörrel. A jelenleg a törvényszéki végrehajtók által foganatosított végrehajtási cselekmények vonatkozásában meghatározza a törvényjavaslat, hogy azokat a NAV 2019. január 1-jétől milyen szabályok szerint fogja foganatosítani.

Az adóeljárást érintő jogszabályi környezet változása az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló törvény módosítását is feltételezte. A törvénymódosítással elsősorban nemzetközi, kifejezetten az OECD felé fennálló kötelezettségvállalásaink teljesítését célzó módosítások valósulnak meg. A módosítási javaslatok alapvető célja, hogy Magyarország további joghatóságokkal léphessen adóügyi információk kapcsolatba.

Ha megengedik, akkor röviden reagálnék a képviselő urak felvetéseire, ha még az időm engedi; először dr. Varga László képviselő úr felvetésére, hogy három adócsomag volt a parlament előtt. Hadd emlékeztessenek, hogy a tavasszal elfogadott adóintézkedések azok voltak, amelyek a költségvetés szerkezetéhez alapvetően hozzájárultak, tehát a bevételi lábát megteremtették.

Már akkor egyébként jeleztük, hogy olyan adóigazgatási típusú törvények, illetve olyan törvénymódosítások, amelyekhez uniós felhatalmazás kell, és uniós egyeztetések kell hogy megelőzzék, azok majd egy későbbi időpontban kerülhetnek benyújtásra. Tehát ahogy a Törvényalkotási bizottságban is jeleztük, az adócsomagnak, amely most előttünk fekszik, 80-90 százaléka adóeljárási kérdéseket feszeget, tehát nem azokat a szabályokat írja felül vagy írja át, amelyeket a tavaszi ülészakában elfogadtunk, hanem adóeljárási szabályokat pontosít.

A kultúratao módosítása kapcsán szeretném jelezni képviselő úrnak, hogy a 2018-ban felajánlott összegeket továbbra is fel lehet ajánlani és elutalni az egyes, kultúrában érintett szervezeteknek. Tehát bárki, aki a jövő évre alapozta esetleg a jövőjét erre a

kultúrátámogatásra, megkaphatja ezeket a forrásokat, tehát az ideai felajánlásokat végre lehet hajtani. Ha idén év végéig megtörténik az utalás, akkor erre semmilyen korlátozás nincsen, 2019. január 1-jétől változik a szabályrendszer.

Az 5 százalékos áfakulcs kapcsán szeretném jelezni, hogy nagyon rosszul célzott volt ez az áfacsökkentés. Ahogy említettük a Törvényalkotási bizottság előtti vitában is, külföldiek, befektetési céllal vásárlók, akik a többedik, harmadik, negyedik lakásukat vásárolták, ugyanúgy részesültek ebből az alacsony áfakulcsból, mint azok, akik egyébként méltányolható lakásigénnyel vettek lakást. Ezért azt gondoljuk, hogy ezt a drága kedvezményrendszert nem indokolt fenntartani, sokkal inkább indokolt például a CSOK-on keresztül, és sokkal célzottabban, sokkal jobb célzottsággal működő kedvezményrendszert fenntartani.

Szintén szeretném jelezni, ami már többször elhangzott itt a parlamenti vitában, hogy az egyes szakszervezetekkel nem történt egyeztetés a kafetéria módosítása kapcsán, személy szerint én is három egyeztetésen vettem részt a szakszervezet képviselőivel. A VKF-üléseken is többször vitattuk meg ezt a kérdést egyébként a nyári időszakban, és azt tudom mondani, hogy messze nincsen egységes álláspont szakszervezeti oldalról sem a kafetéria-rendszer jövőjét illetően.

Már most lehet látni egyébként, hogy abban mindenki egyetértett, hogy egyszerűsíteni kell a rendszert, rendkívül cizellált és bonyolult rendszer alakult ki egyébként ezen a területen. Abban nincsen konszenzus, hogy ez az egyszerűség mire terjedjen ki.

Mi hiszünk abban, hogy olyan típusú kedvezményeket szabad a kafetéria-rendszeren keresztül támogatni, amelyek befolyásolják adott esetben a fogyasztási köröket. Tehát nem a napi szintű tevékenység ellenértékét kell ezen a területen támogatni, hanem a rekreációt, a humán erőforrás megújítását. Ezért azt gondoljuk, hogy nem utalványokra van szüksége a magyar dolgozóknak, hanem korrekt munkabérré. Ezért gondoljuk, hogy ezt a területet érdemes megváltoztatni.

Az időm végeztével egy nagyon rövid visszajelzés Z. Kárpát Dániel képviselő úr felvetésére, miszerint a tao 9 százalékával csak a nagyoknak kedvezünk. Szeretném hangsúlyozni, hogy a kata és a kiva, ahogy a képviselő úr is említette, kifejezetten olyan adónemek, amelyeket a kicsiknek terveztünk. A kataban már több mint 300 ezer adózó van, a kivában emlékeim szerint 28 500, tehát a kicsiknek ezen a módon tudunk olyan kedvezményeket adni, ami sokkal versenyképesebb, mint a taorendszer 9 százaléka. Azt gondolom, hogy érdemes a kiva szabályrendszerét ilyen szempontból figyelemmel kísérni.

Egy utolsó a kafetéria-rendszeréről: itt is elhangzott, hogy mi azt gondoljuk, hogy utalvány helyett munkabérré kell adni a munkavállalóknak. Potocskáné kérdésére, hogy nem tudnak a szakma képviselői felkészülni a változtatásokra, itt is hadd utaljak arra, hogy nem egymást kioltó szabályrendszerek kerültek elfogadásra.

(22.00)

Tehát a tavaszi intézkedési csomag a költségvetést megalapozó adóintézkedéseket tartalmazott, őszszel pedig eljárási kérdéseket vitattunk meg a parlament előtt. Nem gondolom, hogy ez a szakma felkészülését nehezítené. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ovádi Péter képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „A vidék íze, idén 5 éves a Bakony Expo” címmel. Megadom a szót.

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Immár ötödik alkalommal került megrendezésre az évről évre egyre nagyobb népszerűségnek örvendő Bakony Expo. Többször említettem már, hogy mennyire szerencsésnek érzem magam, hiszen az ország egyik legszebb megyéjében, a Bakony és Balaton ölelésében lehet az otthonom és az ott élőket képviselhetem. Ugyanakkor sokszor találkozom olyan észrevételekkel, hogy a Balaton vonzása és híre háttérbe szorítja a Bakonyt, illetve annak látványosságait és kincseit. Ezeket a kincseket bemutatván került megálmodásra a Bakony Expo. Hatalmas siker bizonyítja, hogy a kiállítók pillanatok alatt kapkodták el a helyeket, és az öt évvel ezelőtti 66 kiállítóhoz képest idén mintegy 140 Veszprém megyei és helyi őstermelő kínálta a termékeit.

Nagy öröm és büszkeség, hogy a Veszprém Arénát immár nemcsak sportesemények és koncertek alkalmával sikerül megtölteni, hanem helyszínül szolgál egyéb rendezvényeknek is, hiszen a bakonyi ízek vására mára már Veszprém egyfajta turisztikai attrakciójává is vált. A rendezvény kiváló példája az együttműködésnek, fontosságának, amelynek középpontjában a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara áll, hiszen az expón a különböző szegmensű és érdekeltsgű szereplők mintegy közös cél érdekében munkálkodnak a rendezvény szervezésétől a megvalósítás utolsó pillanatáig. A Nemzeti Agrárgazdasági Kamara által is támogatott rendezvényen a vidék, a vidéki élet minden eleme, minden jellemzője megtalálható a legkisebb termelőktől a legszínvonalasabb éttermekig, szakácsokig, a sporttól a kultúráig, a hagyományoktól a legújabb technológiáig.

Veszprém megye 1. számú választókerületéből is számos árus képviseltette magát a legkülönfélébb termékekkel. Ugyanakkor nemcsak saját portékáikat kínálják, hanem büszkén képviselik a települést is, ahonnan érkeztek. Jelen volt például Bakonyánána, Olaszfalu, Tés, Hajmáskér, Nemesvámos vagy éppen

Herend, és természetesen Veszprémből is voltak kiállítók.

A rendezvényre évről évre egyre többen érkeznek, idén közel 17 ezer látogató ismerkedhetett meg a Bakony tájaira jellemző gasztronómiai és népi kulturális hagyományokkal. A megyei és helyi őstermelők portékáin kívül a látogatók különböző mesterségekkel ismerkedhettek meg interaktív módon. Öt évvel ezelőtt a rendezvény megálmodásakor a cél egy olyan fórum megteremtése volt, ahol a város térségében dolgozó őstermelők és a magas minőséget képviselő termékeket kereső vásárlók találkozhatnak. A nagyobb településeken élőknek sokszor nem könnyű jó minőségű kulináris termékekhez jutniuk, a termelőknek pedig nehéz megfelelő lehetőséget találni a portékák árusítására. Ezt az úrt töltötte be ez a különleges bakonyi kiállítás.

Az expó kínálatából természetesen nem hiányozhatott a kiemelt nemzeti értékeink és a hungarikumok bemutatása sem. A környékre jellemző ízvilág, értékes receptek, konyhai praktikák és kulináris finomságok tárháza várta a helyszínre látogatókat. A családbarát programokon minden korcsoport megtalálta a neki megfelelő szórakozást, ami 2018-ban, a családok évében kiemelten fontos. A legkisebbek játszóházban üthették el az időt, vagy épp pástorpróba vehettek részt. Nagy kedvenc volt az állatsimogató. A versengető látogatók pedig részt vehettek a betyár ötpróba.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Bakony-vidék kulturális örökségének ápolása és továbbadása mindig is prioritást élvezett a munkám során. A siker érdekében a városnak és a vidéknek együtt kell dolgoznia. Veszprém és környéke csak akkor tud sikeres lenni, ha egységben tud erőt felmutatni és kiegészítik egymást. Az utóbbi években a megyeszékhely és a vidék között szoros együttműködés jött létre, amelynek ékes példája a Bakony Expo.

Ezúton is szeretném megköszönni a szervezők és a rendezvény megálmodóinak kiváló munkáját, hiszen fáradhatatlanul azon dolgoznak, hogy évről évre felülmúlják önmagukat. Sikerral vonzanak be egyre nagyobb tömegeket nemtől és korosztálytól függetlenül, hozzájárulva ehhez a vidék és a térség hírnevének öregbítéséhez. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik képviselőcsoport: „Meddig még?” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A „Meddig még?” című napirend utáni sorozatunk konkrét élményekről szól, konkrét, valódi élethelyzetekről, azokról a helyzetekről, amikor kilakoltatási eseményekre kapunk meghívást, ott jelenünk meg, és igyekszünk az események jogszerűségének ellenőrzése által kedvezőbb helyzetbe hozni azo-

kat a családokat, akik adott esetben önhibájukon kívül vagy éppen végrehajtói túlkapasokból kifolyólag kerültek lehetetlen helyzetbe.

Megtiszteltetés számomra, hogy a frakcióból nemcsak Varga-Damm Andreával, de más képviselőtársaimmal együtt is jelentünk meg hasonló eseményen. De szeretnék visszanyúlni 2010-re, amikor Budafok-Budaörs térségében az egész Jobbik-frakció testületileg igyekezett védeni egy olyan magyar családot, akit más nem védett abban a helyzetben.

Ebben az évben számtalan megalázó szituációval találkoztunk, például hogy ugyanazt a követelést kétszer próbálták egy soroksári asszonyon behajtani. Találkoztunk olyan esettel, amikor jogszerűen a helyszínen és az ingatlanban élő haszonélvezőt kívánták utcára dobni, és egyébként utcára is dobták egyiküket azok után, hogy hiába bizonyította az igazát, segítséget nem kapott. Bizony olyan esetnek is szemtanúi lehettünk - Komárom-Esztergom megyében Bajóton jártunk Nunkovics Tibor és Magyar Zoltán képviselőtársaimmal -, amikor is az okirat-hamisítás gyanúja elég erőteljesen fennállt, így sikerült a helyi aktivistáinknak jogi képviseletet szerezni a családnak. Nagyon bízom abban, hogy a következő tárgyaláson kiderül, hogy azt az idős bácsit, azt a bányászembert, aki évtizedeket töltött nagyon kemény fizikai munkával, nem tudják kiforgatni az utolsó vagyonkájából, ami egy romosabb épület egy utca végén.

Ezek a valós élethelyzetek ugyanakkor felhatalmaznak bennünket arra, hogy amikor a parlamentben szavazunk, gombot nyomunk, akkor valódi élményekkel telítődve tudjuk ezeket a döntéseket meghozni. Ugyanezt tettük a migrációs válság idején, amikor a parlamentben még államtitkári szinten azt a választ kaptuk, hogy márpedig migrációs válság Magyarország viszonylatában nem létezik. Mi már akkor jeleztük, hogy Ásotthalmon azokban a hónapokban, jellemzően a koszovói albánok csoportjai által, de elindult egyfajta invázió, tudatos lakosságcsere, és ha nem figyelünk, akkor ezen lakosságcsere-szándék vége a magyar vidék kiürülése és itt nagyobb tömegek megjelenése lesz.

Éppen ezért nem csak a röszkei incidensnél volt szerencsénk személyesen jelen lenni, és el tudjuk mondani ezért, hogy nyilván akik védték a magyar határt, érdemelnek védelmet ebben az esetben is. De bizony ott voltunk Magyarokanizsa, Röszke, Ásotthalom külterületén, és az érintettek több tucatjával beszélve azt láthattuk, hogy a migrációs kérdéskör miről szól valójában.

Jelen pillanatban azt látjuk viszont, hogy egy másik irányú folyamat, a magyar polgárokat itthon, belöldön ellehetetlenítő folyamat legalizáltan zajlik. Tehát a kormányzat a külső fenyegetéssel szemben retorikailag fellép, ugyanakkor hagyja, hogy ez a pénzügyi rendszer és ennek a visszaéléseket foganatosító tagjai legalizált módon fosszák ki azokat a tömegeket, amely tömegekből több tízezren kerülnek a kilakoltatás sorára. El kell mondanunk, bár az utóbbi időben szabályváltozások kétségkívül bekövetkeztek, hogy a múlt héten a Jobbik különböző képviselői 5, azaz öt

kilakoltatási eseményre kaptak meghívást. Nem önjelölt módon jelenünk meg ezeken az eseményeken, minket idehívnak, Pápára is hívtak, Budapesten három helyszínre hívtak bennünket, és el szeretném mondani, hogy a gyulai kilakoltatás áldozatai is segítséget kértek, mert nem kaptak máshonnan.

(22.10)

S ez a tragikus, hogy nem ellenzéki képviselők, nem jogvédők, nem civilek dolga lenne megoldani ezt a helyzetet, itt kellene megoldani a parlamentben jól célzott törvényekkel, felvételtörvényekkel történő forintosítással, kilakoltatási moratórium elrendelésével adott esetben már holnap reggel. Mert ha látták volna képviselőtársaim, hogy a múlt héten a visszaéléseket foganatosító végrehajtók mennyire felpörögtek, mennyivel több helyszínen jelentek meg, mint a korábbi hónapok során, akkor elképedtek volna. Én nem véletlenül hívom meg önöket személyesen egy-egy ilyen eseményre, mert bízom az emberségükben, és abban, hogy ha látják azt, hogy mi történik, mennyi jogsértés történik csak egy ilyen esetben, akkor bizony egészen más véleménnyel fogják adott esetben a saját főnökeiknek szegezni azt a kérdést, hogy meddig még.

Megígérhetem önöknek, ha tavasszal folytatódik a kilakoltatási cunami, mi sokkal szervezettebben leszünk ott, és ugyanúgy oda fogunk állni a károsultak mellé. Nem valaki ellen szólnak ezek a megjelenések, nem Magyarország Kormánya, nem a Végrehajtói Kamara vagy a közjegyzők ellen, bár kritikával illetjük mindannyiuk tevékenységét. De a magyar emberekért, a magyar emberek érdekében itt, ebben a teremben mindannyiunknak kutya kötelessége lenne ott lenni, odaállni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Churchill vért, verejtéket, könnyeket ígért...”. Megadom a szót, ötperces időkeretben.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Így van, Churchill vért, verejtéket, könnyeket ígért a hadban álló Angliának, a Fidesz a kampány alatt is és előtte is sokkal szebb dolgokat ígért Belső- és Dél-Somogyban, az a helyzet, hogy ebből nem lett semmi, viszont könnyek, vér és verejték annál inkább.

Múlt héten vettem részt egy rendezvényen Barcsban, amit a 150 éves pécs-barcsi vasút tiszteletére tartottunk, tartottak neves egyetemi tanárok, gazdaságtörténethez, társadalomtörténethez értő szakemberek bevonásával, és döbbenetes volt az a kontraszt, amit ott fölvezoltak a múlt, a dicső múlt és a nagyon szomorú jelen között.

Az a helyzet, hogy annak idején, mintegy 150 esztendővel ezelőtt azt a hátrányt, amit az jelentett, hogy a Dráva folyó csak Barcsig volt hajózható, saját előnyükre tudták fordítani ott Dél-Somogyban, és így

válhatott Barcs egy átrakóhelyé, egy átrakódóhelyé, modern szóval azt lehetne mondani, hogy logisztikai központtá, intermodális központtá. Nagyon ügyesen kombinálták a vasúti és a folyami szállítmányozási lehetőségeket, ők bizony rájöttek arra, hogy ez az összehangolt áru fuvarozás egy kitörési pontja lehet ennek a térségnek. Ezért is volt az a mondás, hogy Chicagónak indult, aztán Barcs lett belőle.

150 évvel ezelőtt még nagyon jól tudták, hogy ez a közlekedési infrastruktúra fejlettséget, versenyképességet, az életminőség javulását, a gazdaság fejlődését jelenti, és az a helyzet, hogy be is kapcsolódott a megye déli és belső része az ország vérkeringésébe, olyannyira, hogy három ezer vagon befogadására képes tárházkapacitás épült ott a Dráva partján, olyan malomkapacitás épült ott föl, amely olyan minőségű lisztet állított elő, hogy még Skóciába is szállították egyébként whiskyalapanyagként kukoricalisztet, amelyhez a kukoricát román, illetve bolgár területekről hajózták oda a Dunán, aztán fölfelé a Dráván. De mondhatom azt, hogy százezer sertést kibocsátó sertéshizlalda is működött ott, s előbb volt egyébként színháza a városkának, mint a megyeközpontnak, Kaposvárnak.

Maga az áru forgalom egyébként 2,5-szeresen meghaladta Eszékét, a most 100 ezres Eszék forgalmát akkoriban, tehát valóban kijelenthetjük, hogy a Dráva fővárosa akkoriban Barcs volt. Aztán jött Trianon, jött a hidegháborús időszak, és bizony jött a kommunizmus is, amikor 1968-ban egy teljesen elhibázott közlekedéspolitikai koncepció formájában elkezdtek fölszámolni a szárnyvonalakat, a Barcs-Kaposvár-, aztán a Barcs-Nagyatád- és aztán 2006-ban bizony a Barcs-Sellye-szakaszt is. Joggal érzik úgy egyébként ilyen formában a választókerületemhez tartozó kistélepusok, illetve városkák lakói, mint-hogyha élve eltemették volna őket az egymást követő kormányok.

Ennek meglett az eredménye, hiszen az Európai Unió 276 régiója közül a Dél-Dunántúl hátulról a 10. legrosszabb helyen tanyázik, és Somogy megye - Z. Kárpát Dániel képviselőtársam sokat beszélt itt a demográfiai térről, ha valahol ez igaz, akkor Somogyországban -, Somogyország lassan fölszámolja magát, hiszen az 1960-ban még 368 ezer lélekkel bíró megye most már alig rendelkezik 300 ezer lakóval.

Az a három járás - a Csurgói, a Nagyatádi és a Barcsi járás -, amelyik a megye déli részét alkotja, pedig még sokkal rosszabb helyzetben van, hiszen itt a népességfogyás mintegy egyszázalékos. Barcs lakossága a 2001-es 12 500 főről most már alig haladja meg a 10 ezer lelket, tehát minden hatodik ember eltűnt a városkából. Úgy érezzük, hogy a lecsúszás tulajdonképpen most már visszafordíthatatlan, és Dél- és Belső-Somogy egyre inkább rohamosan pusztul, mintha végleg leírták volna odafönt ezt a térséget, hátsó udvarnak tekintik ez a régiót a kormányok, egyfajta halmozottan hátrányos helyzetűvé nyomorított térségnek.

Az ígéretek, amelyeket itt kormányzati részről tettek, bizony nagyon inflálódnak. 2014. október

27-én Fónagy államtitkár úr egy kérdésemre válaszolva még azt mondta, hogy '18-ig befejeződik az M60-as Barcs és Pécs közötti szakaszának előkészítése, aztán nekiállnak a gyorsforgalmi út kiépítésének, illetve az M7-es és a Barcs közötti 68-as utat is fel fogják újítani. Az a helyzet, hogy ebből nem lett semmi, márpedig jelentősebb beruházások és célirányos fejlesztéspolitika nélkül, ezen szándékok nélkül, azt kell mondani, hogy az a településszerkezet, azok a földrajzi adottságok, amelyek meghatározzák az ottani létet, a rossz közlekedési kapcsolatok, predestinálják ennek a térségnek a további marginalizálódását.

Én azt szeretném elérni, tisztelt képviselőtársaim, hogy a kormány figyeljen oda, és ha egyszer Chicagónak indult Barcs, akkor ne hogy Detroit legyen belőle, az a Detroit, ami valamikor szintén az amerikai ipar egyik zászlóshajója volt, mostanra viszont a lakossága egyharmadára csökkent, és egy hatalmas nagy gettóvá vált az egész. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkező Lukács László György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Mindent vissza...” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Igen, mindent vissza, ez arra vonatkozik, arra az esetre és arra a döntésre, amely talán az elmúlt napok egyik legnagyobb változása volt, ami a szociális szféra vagy a rokkantak helyzetét érintheti.

Mindenki előtt világos volt, hogy az az állapot, amelyet 2012-ben a kormány a rokkantnyugdíjak és a rokkantnyugdíjasok helyzetének átváltoztatásával, megváltoztatásával előállított, egy irányba ment, abba az irányba ment, hogy a szabályokat akként alakítsák, hogy a lehető legtöbb embert szorítsanak ki ebből az el látásból. Egyrészt egy alapvető nyugdíjjogosultságot és egy nyugdíjjogviszonyt sikerült egy szociális jellegű el látásra átalakítani, ezáltal nagyon sok mindenkit egyrészt megfosztani a kilátásaitól, a jövőbeli, tervezhető lehetőségeitől, és kitenni egy olyan veszélynek, egy olyan vagylagos lehetőség bekövetkezésétől függő eseménynek - ezek voltak az úgymond újraminősítések -, amellyel teljes egészében megélhetések, teljes egészében emberi sorsok dőltek dugába, és a legrosszabb körülmények közé kerültek az ebben részesedők.

De mi is áll a háttérben? A Kúria fordult az Alkotmánybírósághoz az egyik előtte lévő ügyben, azzal kapcsolatban jogszabálysértésre, konkrétan egyébként a nemzetközi szerződéssel ellentétes rendelkezésre hivatkozva.

Tehát a Kúria fordult az Alkotmánybírósághoz, hogy vizsgálja meg a jogszerű állapotot, illetve ebben az esetben állapítsa meg, hogy a nemzetközi szerződéssel ellentétes a magyar jogszabály és a magyar gyakorlat, és bizony, hogy mibe is ütközik; az Emberi Jo-

gok Európai Egyezményének a tulajdonhoz való jogába ütközik mindaz, ami a magyar szabályozásban benne van. 2012-ben módosult - mint mindenki tudja - a megváltozott munkaképességű személyek ellátásáról szóló jogszabály, és nemcsak ez, hanem az emögött álló Nefmi-rendelet volt, ami igazából rosszul érintette a rokkantnyugdíjasokat és a rokkantakat.

Hogy volumenében, számában lássuk, hogy mekkora volt ez a probléma: 180 ezer embert érint ez a változás, amely a törvényi változással beállott, közülük egyébként a mostani számok alapján nyugodtan kijelenthetjük, hogy legalább 50 ezer olyan rokkantnyugdíjas volt, aki már szociális ellátásra került áthangolásra és áttolásra.

(22.20)

Ők gyakorlatilag elveszítették a saját tulajdonukhoz való jogukat - ezt állapította meg az Alkotmánybíróság -, hiszen az, hogy nyugdíjellátásban és nyugdíjszerű ellátásban részesültek, az lényegében egy biztonságot, kiszámíthatóságot jelentett számukra. Ezzel szemben a kormány áttolta, áttette őket egy bizonytalan, egy szociális ellátórendszerrel függő helyzetbe.

Hogy mi sérült igazából? Nem más, mint a hiányos szabályozásból kialakult környezet, ugyanis a törvény bár megteremtette, hogy mit kell csinálni, hogy kell ismételt elhívni, behívni a rokkantakat egy felülvizsgálatra, hogy kell őket átminősíteni és milyen más állapotba áttolni, de nem teremtette meg annak a lehetőségét, hogy akik 2012 előtt megszerezték a jogaikat, ők az állapotuknak a jottányit nem javuló mivoltát nem tudták érvényesíteni. Nem volt semmilyenfajta folytonosság, nem tudta sem az állam, sem a fél elmagyarázni, hogy miben állt az ő változásuk. Voltak bizarr esetek, mindenki emlékszik rá, valakinek az egészségügyi állapota akár végtaghiánynak vagy bármilyen más testi fogyatékoságnak köszönhetően nem változott. Ezek azok a tulajdonságok, amik nem változnak. Ehhez képest a minősítés mégis úgy alakult, hogy az ő állapotromlásuk vagy állapotuknak a rosszasága gyakorlatilag jobb értékelésre került, és el estek azoktól a nyugdíjszerű ellátásoktól, amelyeket kaptak. De hogy ennél bizarrabb helyzetek is voltak, azt nagyon sokan tudják. 2012 óta ez egy nagyon komoly és feszítő téma volt.

S hogy mi lehet az eredménye, mert ez is nagyon fontos, erről is beszélni kell. Mi lehet az eredménye a mostani alkotmányellenességnek és a nemzetközi jogba ütközőségnek? Hát, az lehet a következménye, hogy a kormánynak nem csak egy új jogszabályt, egy új törvényi szabályozást kell kidolgoznia, amire határidőt kapott, bár hozzáteszem, ha a lakás-takarékpénztárakat 32 óra alatt lehetett beszántani, akkor miért nem lehet ebben kivételes eljárással azonnal jogszabályt alkotni. Itt be is zárhatjuk a feltételt, tudjuk, miért, mert a kormánynak nem sürgős. De, tisztelt képviselőtársaim, az államnak helytállási kötelezettsége

lesz. Az államnak ki kell fizetnie, meg kell tudnia állnia az emberek előtt, és azt mondani, hogy szavatolni tudok azért a kárért, amit okoztam.

Tisztelt Képviselőtársaim! Legalább 50 ezer embernek a jelenlegi szabályozás kárt okozott. Ezért mondjuk és ezért mondhatjuk bátran, hogy mindent vissza azoknak, akiket károsodás ért. Akiket a törvényi szabályozás és az abból eredő hiányosságok megkárosítottak, azoknak igazságot kell szolgáltatni, nekik vissza kell adni azt, amit az állam elvett, amit megspórolt rajtuk a kormány, és biztosítani kell megint a tulajdonhoz való jogukat, végső soron a nyugdíjhoz való jogukat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Hajdu László képviselő úr, Demokratikus Koalíció: „Két birkózó-világbajnokságról” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben. Parancsoljon!

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Nemrégben, október 20-28. között birkózó-világbajnokság volt Budapesten, és ezzel kapcsolatban szeretnék egy napirend utáni hozzászólást megtenni. Ez a birkózó-világbajnokság egy aranyéremmel végződött, de én nem erről a birkózó-világbajnokságról, hanem a hatvan évvel ezelőtti nagyon sikeres birkózó-világbajnokságról - amely először volt Magyarországon - szeretnék említést tenni.

Azon a világbajnokságon nagy magyar siker született. Egy személyes ismerősöm, a korkülönbség ellenére mondhatom, barátom, Polyák Imre pehelysúlyban világbajnok lett. Polyák Imre 1932-ben született, és sajnos már nyolc éve nincs közöttünk. Az Újpesti Dózsában sportolt, ezért rendőr volt 18 éven át, éppen abban a kerületben, ahol a Parlament is van, az V. kerületi rendőrkapitányságon szolgált. Rendőrakadémiát és testnevelési főiskolát végzett, szakedző volt. 1965-től az Újpesti Dózsa edzője, később a birkózószakosztály vezetője, szaktanácsadója volt. 1982-ben a Belügyminisztérium dolgozójaként vonult nyugdíjba.

Birkózni 17 éves korában kezdett, a saját bevalása szerint tulajdonképpen véletlenül lett birkózó. Az 1948-as londoni olimpián Bóbis Gyula, Szilvássy Miklós nagyszerű eredménye indította erre. De mindannyiunk szerencséjére 1948 őszén birkózószakosztály létrehozását határozták el Lajosmizsén, ahol akkor élt. Bátyjával együtt kezdett odajárni, egy év után aztán a fővárosba költözött, ahol az Újpesti Dózsában folytatta. Rá két évvel már 2. helyezett lett a berlini főiskolai világbajnokságon. Egy évvel később, 1952-ben a helsinki olimpián szerzett ezüstérmet. Majd tizenkétszer bajnok lett Magyarországon, és három világbajnokságot nyert. A három világbajnokságot követően számos nagy eredménye mellett a leginkább ismert az, hogy három egymást követő olimpián, Melbourne-ben, Rómában és Helsinkiben szerzett ezüstérmet, majd 1964-ben Tokióban, már 32 évesen, a negyedik olimpiáján föllállhatott a dobogó legmagasabb

fokára. 1958-ban és 1962-ben az év magyar sportolója, 1964-ben az év magyar birkózója. 2000-ben az évszázad birkózója lett. 2003-ban Oklahomában beavasztották a birkózóhírességek csarnokába.

Engem ért a megtiszteltetés, hogy javasolhattam anno a Nemzet Sportolója címre, amit az én szerencsémre is elfogadtak, és 2004-ben az akkori sportminisztertől, Gyurcsány Ferencről vehette át ezt a díjat. Erre a kitüntető címre büszkébb volt, mint sok Európa-bajnoki, világbajnoki és olimpiai bajnoki érdeme. 1995-ben a MOB olimpiai aranygyűrűjét, 2005-ben a MOB-érdemrendet vehette át. 1994-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztjét, 1996-ban a köztársasági elnök aranyérmét kapta meg. Zugló posztumusz díszpolgára volt.

Özvegye a hatvan évvel ezelőtti budapesti vb-re emlékezve - férje ott érte el ezt a nagy eredményt - úgy gondolta, hogy a most lezajlott világbajnokságra egy értékes ajándékkal fog kedveskedni, és felajánl egy olyan alkotást, amelyet személyesen Polják Imre olimpiai bajnoknak készítettek. Úgy gondolta, hogy ezt örömmel el fogják fogadni, és a legeredményesebb magyar sportolónak ajánlják fel. Úgy gondolta, hogy ezt az ajánlatát örömmel fogadják. Azonban nem számolt az özvegy a birkózósövetség elnökével, azzal, aki a nemzeti együttműködési rendszer ökle, Németh Szilárdal, aki a följánlott díjat visszautasította. Csak találgathatunk, hogy miért. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „Tiszta levegőt!” címmel. Megadom a szót, képviselő úr, ötperces időkeretben.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Évről évre hallhatják a híreket a Sajó völgyéből, amikor eljön az évnek ez a szakasza, a nagyon egészségtelen levegő kapcsán. Ez történt a múlt héten is, hiszen például Miskolcon a helyi önkormányzat polgármestere elrendelte a szmogriadó tájékoztatási fokozatát. Én évről évre, részben itt a Házban, részben egyéb módon számos javaslattal élek, és azt gondolom, hogy az érintettek közül is nagyon sokan ilyen javaslatokkal élnek annak kapcsán, hogy ezt az egyébként elképesztően egészségkárosító állapotot szüntessük meg. Ahogy mondtam, nagyon sok egészségkárosodásról és nagyon sok halálesetről is direktben a légszennyezés tehet Borsod-Abaúj-Zemplén megyében. Ez a probléma az ország földrajzi adottságai miatt egyébként más országterületeken is nagyon komoly.

A tájékoztatási fokozat elrendeléséből értesülhetek például a miskolciak a múlt héten arról, hogy probléma van. Korábban, az elmúlt években működtek olyan portálok, honlapok, amelyekről gyakorlatilag naprakész aktuális adatokat lehetett megkapni óráról órára, s nemcsak a szálló por tekintetében, hanem a nitrogén-oxidok tekintetében is.

Ezekből egyre kevesebbet látunk. Nagyon nehéz ezekhez hozzáférni ma már az interneten. Ezt nagyon rossz iránynak tartom. Ne felejtsük el, hogy amikor a tájékoztatási fokozatot elrendeli egy-egy önkormányzat, akkor nyilván már egy két napja tartó tartós folyamatról van szó, akár az egészségügyi határértéket jóval 150 százalék fölött meghaladó értékekről, riasztási fokozat esetében két egymást követő nap a 200 százalék fölötti egészségügyi határérték-túllépésről beszélünk, és nyilván arról, hogy a meteorológia előrejelzései szerint ez a helyzet tartóssá válik. Tehát csak akkor értesül ma a lakosság az ilyen kiugró esetekről, amikor igen komoly probléma már tetten érhető.

(22.30)

Nagyon sok kezdeményezést tehetne az Országgyűlés annak érdekében, hogy mérsékelje a kárt. Számos ilyen elhangzott az elmúlt években, azonban azt látom, hogy a kormány politikájába szinte semmi nem épül be ezekből a javaslatokból. Egy átfogó lakossági gépjárműcsere-akciót kellene elindítani, támogatni kéne az elavult, régi, az európai uniós normáknak nem megfelelő személygépjárművek cseréjét, akár lakossági bonok kibocsátásával, a cserét ösztönözve.

De hát az a legnagyobb probléma, hogy adott esetben az állami közlekedési vállalatok gépjárműállománya a legkomolyabb szennyező. Mondom ezt úgy, hogy a térségben, egész konkrétan Miskolcon, a Búza téren, a Volán-pályaudvar környékén a legszörnyesebbek általában az adatok. Tehát az államnak önmaga háza táján is érdemes volna ebben a tekintetben söprögetni és változtatni. Erre volna érdemes tíz- meg százmilliárdokat költeni.

A fűtés-korszerűsítés, az elavult kazánok cseréjének támogatása is gyakorlatilag elmarad, vagy minimális összegeket láthatunk erre ad hoc pályázatok formájában. Ez is óriási gond. A lakóépületek szigetelése csökkenthetné a kibocsátást. 2010 után a panelrekonstrukciós programokat felszámolta az Orbán-kormány. Miskolcon például a lakások, panelépületek jelentős részét sikerült ilyen módon felújítani, azonban azóta újabb pályázatok nem nyíltak meg, pedig ezt a lakosság igenis várná. Tehát a legfontosabb a fűtésből fakadó kibocsátás, szennyezőanyag-kibocsátás csökkentése tekintetében az lenne, ha kevesebbet kellene fűteni. Ennek érdekében kéne egy ilyen energia-korszerűsítési programokba végre érdemben belefogni a lakosság érdekében is.

Utolsóként szeretnék szólni egy olyan javaslatról, amelyről már többször szóltam. A Miskolci Egyetem kutatói egy szmogkémiát fejlesztettek ki egy sajátos kutatási eljárás során. Egy olyan innovatív találmány ez, amely tüneti kezelésként nagyon gyorsan az ilyen szennyezési gócból magasabb légtömegekbe tudja juttatni a szennyezett levegőt. Igaz, hogy csak tüneti kezelés, de ez is nagyon fontos. Ilyen innovatív találmányokat és a szmogkérdést valódi megoldását szolgáló javaslatokat kéne támogatni. Ezért is javasoltam,

hogy erre költségvetési források legyenek, különös tekintettel Miskolcra, amely tekintetében, a „Modern városok” program keretében egy újabb pont keretében kéne megoldást találni ezekre a problémákra. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését.
Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 22 óra 34 perckor ért véget.)

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)